

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

An uplifting and utterly heartwarming page-turner to escape with

Eliza J Scott

Finding Love
in
Micklewick
Bay

Welcome to your happy place...

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

MICKLEWICK KÖRFEZİ'NDE AŞKI BULMAK

ELIZA J SCOTT

Storm
P U B L I S H I N G

ALSO BY ELIZA J SCOTT

Micklewick Bay Serisine Hoş Geldiniz

[Deniz Kıyısındaki Küçük](#)

[K i t a p ı Clifftop Cottage'da Yaz](#)

[Günleri](#)

Bozkırlarda Yaşam Serisi

[Mektup - Kitty'nin Hikayesi](#)

[Tılsım - Molly'nin Hikayesi Sır -](#)

[Violet'in Hikayesi](#)

[Bir Noel Öpücüğü](#)

[Şatoda Bir Noel Düğünü Kırsalda](#)

[Rahat Bir Noel](#)

[Güneşli Gökyüzü ve Yaz Öpücükleri](#)

[Köy Veterineri ile Sıcacık Bir Noel](#)

Kalp Şeklinde Seri

[Bunu Kalbime Söyle](#)

CONTENTS

Önsöz	Bölüm 1
Bölüm 2	Bölüm 3
Bölüm 4	Bölüm 5
Bölüm 6	Bölüm 7
Bölüm 8	Bölüm 9
Bölüm 10	Bölüm 11
Bölüm 12	Bölüm 13
Bölüm 14	Bölüm 15
Bölüm 16	Bölüm 17
Bölüm 18	Bölüm 19
Bölüm 20	Bölüm 21
Bölüm 22	Bölüm 23
Bölüm 24	Bölüm 25
Bölüm 26	Bölüm 27
Bölüm 28	Bölüm 29
Bölüm 30	Bölüm 31
Bölüm 32	Bölüm 33
Bölüm 34	Bölüm 35
Bölüm 36	Bölüm 37
Bölüm 38	Bölüm 39
Bölüm 40	

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[E-posta Kaydı](#)

[Eliza J Scott tarafından da yazılmıştır.](#)

[Yazardan Bir Mektup Teşekkür](#)

Aileme xxx

PROLOGUE

Birini bu kadar çok sevmek nasıl mümkün olabilirdi? On sekiz yaşındaki Alice Hutton kucağındaki bebeğe baktı. Küçük düğme burnu ve gül goncası ağzı kadar mükemmel bir şeyi daha önce hiç görmemişti. Yavaşça kızının oyuncak bebek büyüklüğündeki elini okşadı ve minik deniz kabuklarını andıran mükemmel biçimli tırnaklarına hayran kaldı. Bir anda küçük el parmağını kavradı, sıkıca sıktı ve göğsünde gelgitli bir sevinç dalgası yarattı. *Ah benim günlerim!* Alice kalbinin her an patlayacağından emindi. O güne kadar üzerine çöken korku, şimdi içinde kabaran, vücudunun her zerresine nüfuz eden ve on altı saatlik bir doğumun yorgunluğunu bastıran ezici sevgi duygusu tarafından yutulmuştu. Bebeği bir saatten daha kısa bir süre önce doğmuştu ama Alice'in nefesini kesecek kadar güçlü, neredeyse ilkel duygular yaratmayı başarmıştı.

Yatağının sert yastıklarına gömüldü, hastanenin soğuk Ocak gecesini yalanlayan uyutucu sıcaklığına rağmen uyuyamayacak kadar gergindi. Doğum servisinde tıbbi cihazların arka plandaki uğultusu, ara sıra koridordan gelen sesler ya da yanından geçen bir ebenin hızlı adımları dışında her şey sessizdi. Saat neredeyse gece yarısıydı. Alice ve küçük kızı koğuştta uyanık olan tek kişilerdi, diğer üç yeni doğum yapmış anne ve bebekleri ise mışıl mışıl uyuyorlardı.

On sekiz yaşında, ailesi için büyük bir hayal kırıklığı olmak dışında pek bir şey başaramamış olabilir - ve eğer ona söyledikleri

Onları son gördüğüne inanmak gerekirse, bu konuda gerçekten çok başarılıydı. Eski erkek arkadaşı Johan da ondan pek etkilenmemişti, gerçi şimdi onun ne düşündüğü umurunda değildi. Ancak, her iki tarafın da kendisine yönelttiği başarısızlıklar ve hatalar listesine rağmen, iyi yapmaya kararlı olduğu bir şey vardı. Bunun kolay olmayacağını, önündeki yolun kayalık olacağını biliyordu ama Alice kollarında sıcacık ve rahat duran bu muhteşem küçük melek için elinden gelen en iyi anne olmak için elinden gelen her şeyi yapacaktı. Anne babasına ihtiyacı yoktu ve kesinlikle yer kaplayan eski erkek arkadaşına da ihtiyacı yoktu. Aslında Alice kimseye ihtiyacı olmadığına karar verdi. İkisi için de kimsenin onları tanımadığı bir yerde yeni bir hayat kuracaktı. Ve hepsinin yanıldığını kanıtlayacaktı; kendini başarılı kılacak, küçük kızını gururlandıracaktı. Alice kararlılığının yükseldiğini hissetti. Kovalar dolusu sahip olduğu bir şey varsa, o da kararlılıktı.

Yeni bulduğu kararlılığın verdiği cesaretle Alice kendisine göz kırpan iki lacivert havuza gülümsedi. Yumuşak bir sesle, "Merhaba ufaklık, dünyaya hoş geldin. Ben senin annenim.

Öne doğru eğilip bebeğin alnına nazık bir öpücük kondururken gözlerini kapattı ve yeni doğmuş bebeğin nefis kokusunu içine çekti. Kalbi duygularla kabardı, boğazında bir yumruyu tetikledi, gözyaşlarının yakıcılığı gözlerini buğulandırdı. Gözyaşlarını geri kırparak, "Korkarım sadece sen ve ben varız ve şu anda çok fazla görünmediğimi biliyorum, ama sana söz veriyorum, sana iyi bakacağım ve mümkün olan en iyi hayata sahip olduğundan emin olacağım. Başka kimseye ihtiyacımız yok. Dünyayı ele geçireceğiz, onlara bunu yapabileceğimizi göstereceğiz. Sadece gör!"

İç çekerek pencereden dışarı baktı. York kentinin ışık kirliliği Samanyolu'nu sulandırmış olsa da, yıldızların hâlâ görülebildiğini, gece gökyüzünde sessizce parıldadığını görmek Alice'i sevindirdi.

Yıldızlara bakarken aklına bir isim geldi. "Stella," dedi sessizce, sonra da denemek istercesine tekrarladı.

"Stella. Bu ismin yıldız anlamına geldiğini okuduğunu hatırlıyordu, bu da kulağa çekici ve bu sessiz anda bir şekilde uygun geliyordu. Yüzüne bir gülümseme yayılırken bakışlarını küçük kızına çevirdi. "İşte bu! İşte bu!" dedi yumuşak bir sesle, heyecandan içi titriyordu.

Bir kızı olacağını bilerek bir liste hazırlamış olmasına rağmen, Alice bir ilk isim bulmakta zorlanmıştı. Hiçbiri çekici gelmiyor ya da doğru hissettirmiyordu. Bebeğinin göbek adının aksine, bu isim üzerinde hiç düşünmemişti.

hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Alice, dört yıl önceki ölümüne kadar yakın olduğu sevgili anneannesinin anısına adının May olmasına karar vermişti bile. Ancak doğum tarihi yaklaştıkça, bir ilk isim seçmek imkânsız hale gelmişti.

Bu geceye kadar.

'Stella May Hutton. Mükemmel! Alice mutlulukla gülümseyerek bebeğinin alnına yumuşak bir öpücük bıraktı. "Benim küçük yıldızım.

ONE

OTUZ ÜÇ YIL SONRA

Stella kirli beyaz at kılı avukat peruğunu başından kaydırđı ve York Crown Court'un meşe panelli cübbe odasının ortasındaki büyük masanın üzerine attı, bunu yaparken yanaklarını şişirdi. Zor bir haftaydı ve geride kalmasına üzülmeydiği bir haftaydı. Mahkemede sadece bir avuç avukat arkadaşı kalmıştı ve çoğu Cuma akşamını en iyi şekilde değerlendirmek için bir an önce yola koyulmuştu. Her ne kadar ceza avukatı olarak işini sevse de, bugün cübbesini çıkarıp Kuzey Yorkshire Sahili'ndeki Micklewick Koyu'na, evine dönmekten memnun olacaktı.

"N'aber Hutton?" diye sordu masanın diğer tarafından gelen tombul bir ses, onu düşüncelerinden çekip çıkararak. Bar üyelerinin birbirlerine soyadlarıyla hitap etmeleri alışılmadık bir durum değildi. "Sonunda Cuma günü olduğu için mutlu olursun diye düşündüm.

Sesin geldiği yere doğru baktı ve gürültülü bir iç çekti. "Merhaba Ferdy, orada oturduğunu görmedim. Yüzünde bir gülümseme belirdi. "Bugünün Cuma olmasına ne kadar sevindiğimi anlatamam, ama çok sıkıntılı bir gün geçirdim, hepsi bu. Aslında, bir haftanın tam bir acısı oldu diyelim. Kuzey Yorkshire aksanı, iyi konuşulan tonlarıyla tam bir tezat oluştuyordu.

Avukat arkadaşıydı, ama Stella hiçbir zaman bazı çağdaşları gibi "uyum sağlamak" için konuşma şeklini değiştirmek zorunda hissetmemişti, bu da bazı eğlenceli, etkilenmiş tonlarla sonuçlanıyordu. Siyah cüppesini silkerek önündeki koltuğa bıraktı.

"Ah, evet, Elliott'un karşısındaki kötü şöhretli Dixon klanından birine dava açan şanssız kişi olduğunuzu duymuştum; eğer varsa tehlikeli bir ikili. Aiken Ferdinand KC sempatik bir yüz ifadesi takınarak dizüstü bilgisayarını kapattı.

Stella başını salladı, boynunun arkasına uzandı ve kolalı beyaz yaka bandını çözerek, özel dikim siyah takım elbisesinin ceketinin içine soktuğu yerden çıkardı. 'Hmm. Ve ben bunu bilmiyorum muyum? Yakayı peruğunun üstüne attı ve ellerini, iş için her zamanki şık atkuyruğu şeklinde arkadan bağladığı sarı saçlarının üzerinde gezdirdi.

'Ughh! Size sempati duyuyorum. Davanın berbat olduğunu duydum ve rakibinizin sinsi bir çakal olması da buna yardımcı olmayacak. Onu atabileceğim kadar uzağa atsam bile ona güvenmezdim.

Bir de bana sor. Elliott'ın oyalanması ve kasıtlı olarak işi yokuşa sürmesi yüzünden duruşma önümüzdeki haftaya sarktı, bu da kasıtsız adam öldürme davasına geri dönmek zorunda kalmam anlamına geliyor. CPS bu durumdan memnun değil ama yapabileceğim bir şey yok.

Stella ağır cilalı, eskimiş meşe dolaplara doğru ilerlerken gözlerini devirdi, kendisine ayrılan dolapta durdu ve krem rengi yünle işlenmiş baş harflerini taşıyan kırmızı bez çantasını çıkardı. Çantayı ağır ağır masanın üzerine, dizüstü bilgisayarının ve kâğıtlarının yanına bıraktı, sonra da açıp üzerinde altın harflerle isminin yazılı olduğu siyah metal peruk kutusunu çıkardı. Ferdy onun cübbesini düzgünce katlayıp geniş kumaş çantaya yerleştirmesini izledi, ardından peruk kutusunu alıp üstüne yerleştirdi. Bunu yaptıktan sonra çantanın büzme ipini sıkıca çekerek kapalı olduğundan emin oldu.

"Bu gerçekten kötü bir şans, Hutton. Duyduğuma göre sanığın ailesi de halk kürsüsünden size zor anlar yaşatıyormuş.

Yorgun bir iç çekiş daha yaptı. Az önce koridorda Vaughan Elliott'ın kulaklarını çınlatırken yanlarından geçmişti ve ona doğru savrulan tek tük hakaretler vardı.

Evet, öyle. Saniğin büyüleyici kişiliğini nereden aldığına şüphe yok. Babası oğlunun masum olduğunu ve suçlu bulunması halinde bunun adalete aykırı olacağını haykırıyordu. Oğlunun saldırı ve ağır hırsızlık suçlarından aldığı bir dizi mahkumiyeti ve uyuşturucu satıcılığını unutmuş gibi görünüyordu. Hepsi de yirmi üçüncü yaş gününü kutlamadan önce gerçekleşmişti, küçük melek.

Ferdy alaycı bir tavrıyla, 'Bahsi geçen küçük melek, sevgili babası Gav'dan birkaç ipucu almış olmalı,' dedi. 'Bu aile tam bir bela ve babasının patlamasının da gösterdiği gibi hiçbir vicdan sahibi gibi görünmüyor.

'Oh, şüphesiz. Sadece Yargıç Hoskinson onu mahkemeye itaatsizlikle suçlayıp hücreye göndermekle tehdit ettiğinde sustu.

Stella halka açık galerinin arkasına baktığında - ki bu nadiren yaptığı bir şeydi - kendisine tehditkâr bir bakış fırlatan Gavin Dixon ile göz göze geldiğini paylaşmamaya karar verdi. Bakışın vahşiliği onu bir an için şok etmiş, omurgasına bir ürperti göndermişti ama poker suratını korumuş ve hızla toparlanmıştı. Böylesine sevimsiz bir kabadayının gözünü korkutmasına ya da işini yapmasına engel olmasına izin vermeyecekti.

Ferdy eğlenerek gülümsedi. "Yargıç Hoskinson'ı tanıyorsam, onu sakinleşmesi için aşağıya göndermesi çok sürmez.

'Ne yazık ki tehdidini bugün gerçekleştirmedi, ki bugünün gerçekten de cehennemden bir gün olduğunu doğrulayabilirim. Şikayetçi sadece bana düşmanca davrandı, ifade vermeyi reddetti, her şeyin kendi hatası olduğunu ve kocasını kışkırttığı için bunu kendisinin istediğini söyledi. Stella inanamayarak başını salladı. "Kocasının kendisini o kadar şiddetli bir şekilde dövmesi ve sonunda kolunu ve üç kaburgasını kırması nedeniyle kendisini nasıl suçlayabildiğinden emin değilim. Belli ki onun üzerinde çalışıyor, kafasına girmeye çalışıyor. Keşke bunun onun hatası olmadığını ve sonunda yine ona zarar vereceğini görebilseydi.

Gavin Dixon'dan gördüklerinden sonra, gelininin onu ziyaret edip tavrını değiştirmeye ikna etmesine şaşırırmazdı ama elinde kanıt olmadan yapabileceği hiçbir şey yoktu.

"Hmm. Zorlayıcı kontrol edici davranış; özellikle Dixon ailesi söz konusu olduğunda kötü bir şeydir. Bu konuda seni gerçekten kıskanmıyorum, Hutton. Ferdy Stella'ya bakarken parmaklarını büktü, gözlerindeki ifade ona olan düşkünlüğünü ele veriyordu.

Stella yanaklarını şişirdi. 'Şimdi onu sevdiğini ve hapisten çıkar çıkmaz onunla tekrar birlikte olmak istediğini söylüyor. O hapisteyken ona mektuplar gönderiyor ve altına "ömür boyu karıcığım" diye imza atıyor.

'Aman Tanrım! Savcının kabusu. Bunu kazanma şansınız yok.'

"Biliyorum," dedi inleyerek.

Eğer bu yeterince kötü değilse, savunma avukatının Vaughan Elliott olması durumu yüz kat daha kötü hale getiriyordu. Kuzeydoğu bölgesinin en kaypak avukatı olarak ün yapmıştı ve fırsatını bulduğu her an bir şeyler çevirmeye çalışırdı. Bu tür el altından davranışlar baroda kötü bir davranış olarak görülürdü ama bu onu rahatsız etmiyor gibiydi. Bu, onunla bir davaya girdiğinizde aklınızı başınıza toplamanız gerektiği anlamına geliyordu, iyi bir avukat olduğu için değil. Öyle olsaydı Stella bunu tercih ederdi; mahkeme salonunda iyi bir münakaşadan zevk alırdı. Ancak Elliott bir duruşmada yıkıcı olmak gibi bir hünere sahipti ve yönlendirici sorular sorduğu ya da yapmaması gerekirken gizlice kanıt getirdiği, rakiplerini pusuya düşürdüğü için yargıç tarafından düzenli olarak azarlanıyordu. Kesinlikle kurallara göre oynamıyordu.

'Üstüne üstlük, CPS'den bir avukat bu konuda ensemde soluyor ve bu da hiç yardımcı olmuyor. Elliott'ın nasıl biri olduğunu biliyor.

'Eğer baronun artık bir centilmen mesleği olmadığına dair bir kanıtı ihtiyaç varsa, o da Vaughan Elliott'tur. Bu utanmazın nasıl talimat aldığına inanmak güç. Brentley ve Co ona brifing vermeseydi, bir muayenehanesi bile olmazdı. Onların ünü de en az onunki kadar şüpheli,' dedi Ferdy bilgece.

"Çok doğru. Stella başıyla onayladı. "Aslında, Brentley ve arkadaşlarının Hukuk Derneği tarafından soruşturulduğuna dair bir fısıltı duydum.

Çantasını içeri iterek dolabına geri döndü. Anahtarı çevirdi ve işi bittiğinde Ferdy'ye baktı. Gözleri bir an için kilitlendi ve içinden bir çekim okunun fırladığını hissetti. Kırk sekiz yaşında, kendisinden on beş yaş büyük ve fikirlerine saygı duyduğu, başarılı bir avukatlık bürosuna sahip deneyimli bir avukattı. Özellikle stajyerlikten yeni çıktığında, bir durumla ilgili görüşünü duymak için ona danıştığı biliniyordu. Baroda geçirdiği yirmi beş yıl boyunca, kartal gözüyle bir davadaki en küçük boşluğu bile fark ederek, işlerin yolunda gitmediği zamanların kokusunu alma becerisini geliştirmişti. Bu özelliklerine ek olarak uzun boylu, geniş omuzlu ve yakışıklı biriydi. Kalın, koyu renk saçları

Gümüş rengi tek bir saç teli hafifçe dalgalanıyor ve güçlü kaşlarını ortaya çıkaracak şekilde yüzünden geriye doğru savruluyordu. Kare çenesiyle uyumlu patrisyen bir burnu ve Nice'teki villasına yaptığı çok sayıda seyahat sayesinde sıcak bir cilt tonu vardı. Bunun da ötesinde, yoğun mavi gözleriyle size öyle bir bakıyordu ki, tüm dikkatinin sizde olduğunu hissediyordunuz. Bu özelliğini mahkeme salonunda ve Stella da dahil olmak üzere baronun kadın üyeleri üzerinde çok etkili bir şekilde kullanırdı. Yakışıklılığı, eski usul cazibesi ve rahat özgüveniyle birleşince, asla yanında bir kadın olmadan duramazdı ve bu da onu baronun popüler bir üyesi yapardı. Ancak, sakın mizacı mahkeme salonundaki kişiliğini yalanlıyordu. Bir sanığı ikna etme becerisine sahipti, onları kendi tarafında olduğuna inandırır, sonra da sessizce vahşi bir sorgulama tarzıyla saldırır ve şüphelenmeyen sanığın dengesini bozardı.

"Evet, o küçük külçeyi ben de duymuştum. Gözleri Stella'nın keskin hatlara sahip siyah pantolon takımının kıvrımlarında takdirle gezindi, üç inçlik topuklu ayakkabıları uzun, ince bacaklarını vurguluyordu. Bakışları Stella'nın gözünden kaçmadı.

'Dedikodu değirmeninin yakında tüm hızıyla çalışmaya başlayacağını ve tüm iğrenç küçük ayrıntıların herkes tarafından bilinir hale geleceğini söyleyebilirim. Avukatların dedikodu konusunda nasıl olduklarını bilirsiniz. Masanın altına uzanıp dizüstü bilgisayarını, kâğıtlarını ve mahkemede alanın dışındayken evrak çantasını taşımak için kullandığı kabin çantasını çıkarırken eğlenen bir gülümseme takındı. Çantayı masanın üzerine kaldırdı ve içine dizüstü bilgisayarını, not defterini ve Dixon davasıyla ilgili kısa belgeleri yerleştirdi.

'Dedikodunun daha hızlı yayıldığı bir meslek olduğunu sanmıyorum. Her neyse, Brentley ve arkadaşlarının cezalarını çekmelerinin zamanı gelmişti, yıllardır Adli Yardım Kurulunu dolandırıyorlardı. Onlara katlanamıyorum, özellikle de başlarındaki Garfield Brentley'e. Aşağılık adam. Ferdy bir an durdu, Stella'nın kabin çantasını fermuarını çekip yere indirmesini izledi. "Seni Wig & Pen'de bir kadeh içmeye ikna edebileceğimi sanmıyor musun? Soru sorarcasına kaşlarını kaldırdı. "Belki orada bir şeyler atıştırırız?"

"Korkarım hayır, ben sürüyorum. Onun sözlerinin alt metnini biliyordu, davetinin nereye gittiğini biliyordu.

'Arabayı her zaman burada bırakabilirsin; daha sonra benim evime dönersin. Sabah seni bırakabilirim. Ona davetkâr bir gülümseme verdi, gözleri parlıyordu. **H a d i** ama Hutton, bundan hoşlanacağını **b i l i y o r s u n .**

kendin. Hafızam beni yanıltmıyorsa, bunu en son önerdiğimde kesinlikle yapmıştınız.

O da gülümsedi. Başka bir gece olsa cazip gelebilirdi, adam iyi bir arkadaştı, harika bir espri anlayışı vardı ve adam haklıydı, son kez bir araya geldiklerinde çok eğlenmişti. Hem de çok. Yatak odasına doğru ilerledikleri, giysilerinin her yere dağıldığı bir görüntü zihnini doldurdu. Cuma günü olmasaydı, özellikle de geçirdiği günden sonra bu fırsatı kaçırmazdı ama bu gece olmazdı. "Teklifin her ne kadar kulağa hoş gelse de Ferdy, Cuma akşamları arkadaşlarımla buluşup hasret gideriyorum ve hiçbir şey beni onlara katılmaktan alıkoyamaz, özellikle de bu gece.

"Ah, evet, elbette, nasıl unutabilirim ki?" dedi rahat bir kıkırdamayla. "Cuma akşamları biz ölümlüler için kesinlikle yasak bölge.

"Bir tanesinde sen varsın. Ona geniş bir gülümseme fırlattı. "Ben çıkıyorum. İyi hafta sonları, Ferdy,' diye omzunun üzerinden seslendi ve bavulunu arkasına takarak soyunma odasından çıkmadan önce ona bir öpücük gönderdi.

Siyah rügan topuklu ayakkabılarının içinde bir metreyi aşan boyuyla Stella, güçlü, köşeli omuzları, atletik vücudu ve şık sarı saçlarıyla çarpıcı bir figür oluşturunuyordu. "Amazon" onu tanımlamak için birkaç kez kullanılmış bir terimdi. "Bana bulaşmayın" havası yayıyordu, odadaki erkek meslektaşları düzenli olarak Stella'nın hepsinin toplamından daha büyük bir yumruk atabileceğine dair şakalar yapıyorlardı.

"Keskin zekası ve halihazırda müthiş olan avukatlık becerileriyle, çok ileri gidecek ve yükselişi stratosferik olacak, sözlerime dikkat edin," demişti stajyer ustası, stajyerliği sona erdiğinde kendisine bir kiracılık teklif edilip edilmeyeceğini sorduğunda. 'Kaderi kürsü için çizilmiş ve tam da burada yetiştirmemiz gereken nitelikte bir avukat'.

Topukları kaldırımda tıkırdayarak küçük şehirde ilerlerken, Stella az önceki gerginliğin kaybolmaya başladığını hissetti. Bir dava ya da rakip - ya da bir sanığın uğursuz görünümlü bir akrabası - tarafından sarsılmak onun yapacağı bir şey değildi, ama bugünkü mahkeme salonu draması onu rahatlatmadı. Davalının babasından gördüğü tehditkâr bakıştan sonra, peruğu ve cüppesinin yanı sıra mahkeme işleri için ayırdığı koyu çerçeveli gözlüklerinin de görünüşünü gizlemek için bir yol kat ettiğine minnettar olduğunu hissetti.

Aklına o sabah erken saatlerde yaptığı konuşma geldi. Newcastle'daki odalarından bir ipek olan Fay Norton'la.

iyi gidiyor. Fay ona yakın zamanda nasıl bir aile geçmişı DNA testi kiti satın aldığını anlatmıştı, çünkü soyunu öğrenmek ve anne tarafının Yunanistan'dan geldiğı söylentilerinin doğru olup olmadığını öğrenmek istiyordu. Bu durum Stella'yı bir tanesine yatırım yapması gerekip gerekmediğini düşünmeye itmmişti. Bunun babasının kimliğini ortaya çıkarmayacağını tamamen farkındaydı, ama en azından geçmişı hakkında bazı ipuçları verebilirdi ki bu da annesinin yapmaya hazır olduğundan daha fazlaydı. Stella babasının kimliğini her sorduğunda, Alice Hutton susmuş, konuşma daha başlamadan bitmişti. Stella'nın onu bu konuda en son rahatsız etmesinin üzerinden uzun bir süre geçmiş olmasına rağmen, merakı hâlâ zihninin bir köşesinde dönüp duruyordu. Bir gün onun kim olduğunu öğrenecekti. Stella bundan emindi.

Odasına vardığında, Stella burada uzun süre kalmayacağına çoktan karar vermişti. Kâtiplerin odasına girecek, kâtibi Allegra ile kısa bir konuşma yapacak, ona Dixon davasının durumu hakkında bilgi verecek ve sonra eve dönecekti. Fazla oyalanmak ve bugün erken saatlerde mahkemede olan kiracı arkadaşı Simon Fagan'la sohbete dalma riskini göze almak istemiyordu. Uzun soluklu ve akıl almaz derecede sıkıcı olmasıyla ünlüydü, davalarından ya da hafta sonu için planladıklarından bahsederken en ince ayrıntılara giriyordu. Karısıyla Paris'e yaptığı bir geziyi bile sıkıcı olmaktan öteye götürmeyi başarmıştı, Stella o zaman bunun biraz zor olduğunu düşünmüştü.

Hafta boyunca, eve gitmeden önce -tabii Simon Fagan'ın mahkemede olmaması koşuluyla- odasında takılır, elindeki davayla ilgili yeterli miktarda hazırlık yapardı. Dairesine döndüğünde, özeti üzerinde çalışmaya devam eder, ancak ertesi gün mahkemeye tam olarak hazır olduğunu hissettiğinde dururdu. Ancak Cuma geceleri farklıydı, Cuma haftanın tek gecesiydi ve iş kesinlikle yasaktı. Bu geceyi sadece kafasını dağıtmak ve arkadaş grubuyla hasret gidermek için ayırmıştı ve bu geceyi iple çekiyordu. Micklewick Bay'in eski kısmındaki The Jolly Sailors'ın bir köşesine sıkışmış her zamanki masalarında onlarla buluşmak bu akşam yeterince çabuk gelmeyecekti. Bu düşünce yüzüne bir gülümseme getirdi.

TWO

Stella, Simon Fagan'ın monoton sesinin genç avukatların üst katta paylaştıkları odadan aşağıya süzüldüğünü duyana kadar ancak beş dakikadır odadaydı. Aceleyle geri çekilmek için ihtiyacı olan tüm motivasyon buydu. Çalışanlara hızlıca veda etti, hepsine iyi bir hafta sonu diledi ve kapıya doğru koştu, hepsine bilmiş bilmiş baktı; Simon Fagan'ın ünü dillere destandı.

Odanın otoparkında, kabin çantasını gümüş renkli hatchback A-Serisi Mercedes'in bagajına attı, direksiyona geçti ve en sevdiği Cuma akşamı çalma listesini seçerek sesi açtı. Birkaç dakika sonra, trafiğin en yoğun olduğu saatlere doğru ilerliyor, avazı çıktığı kadar şarkı söylüyor ve parmaklarını ritme uyduruyordu. Cuma hissi çoktan etkisini göstermeye başlamıştı.

York'tan Kuzey Yorkshire Sahiline gidip gelmek Stella'nın keyif aldığı bir şeydi. Günün stres ve sıkıntılarını geride bırakması, avukat kişiliğinden sıyrılması ve yavaş yavaş gevşemesi için hem kilometre hem de zihin açısından mükemmel bir mesafe sunuyordu. Birçok çağdaşının, ortaklarının eve geldiklerinde hala "avukat modunda" olduklarından, hala yüzleşmeye hazır olduklarından, bazılarının hala bir mahkeme salonunda tartışmaya katılıyormuş gibi kasıla kasıla dolaştıklarından şikayet ettiklerini duymuştu. Bunun ev ortamında işe yarayacağını hayal bile edemiyordu. Daha dün, bir meslektaşının kocasının kendisine kendini beğenmiş bir budala gibi davrandığını söylediğinden yakındığını duymuştu - yine. Stella her zaman kocasının

Eve vardığında peruğu ve cüppesiyle birlikte "avukat modundan" çıkmıştı - kimseye geri döneceğinden değil - hiçbir zaman uzun süreli bir ilişki yaşamamıştı, evini başka biriyle paylaşma düşüncesi ona çekici gelmiyordu - içini korkuyla doldurduğunu söyleyecek kadar ileri gidebilirdi.

Arkadaşlarının şaka yollu peruk ve cübbesinden bahsettiği gibi "pandomimci kadın" kıyafetini giydiğinde, mahkemedeki gününe hazır hissettiğini kabul eden ilk kişi o olurdu. Bunu sık sık bir aktörün rolüne bürünmesine benzetirdi ve çağdaşlarından bazılarının bundan kurtulmakta zorlandığının farkındaydı. Avukat tavrını eve taşıyıp arkadaşlarına ya da annesine yöneltme riskini almak istemesine imkân yoktu. Ve Tanrı korusun, eğer böyle bir şey yaparsa, hiçbirinin buna izin vermeyeceğini biliyordu! Onu büyük bir gürültüyle yeryüzüne geri çekerler ve kışına sağlam bir sözlü tekme atarlardı. Bu düşünce karşısında kıkırdamaktan kendini alamadı.

* * *

Stella memleketi Micklewick Körfezi'ne vardığında güneş hâlâ parlıyordu; arabasıyla kordon boyunca ilerlerken Kuzey Denizi'nin yumuşak dalgaları üzerinde parıldıyordu. Ağustos ortasındaki güneş sayesinde, tatilciler hâlâ geniş kaldırım boyunca ilerliyordu ve park etmiş bir dondurma arabasının önünde uzun bir kuyruk oluşmuştu.

Stella yeni dairesine giden yolda ilerlerken göğsünde bir heyecan çarpıntısı hissetti. Anahtarları daha geçen Cumartesi sabahı emlakçıdan almıştı ve hâlâ yerleşmeye çalışıyordu. Akıllı koridorda yığılı duran kutulara gitti. İşyle o kadar meşguldü ki, kutuları açmak yavaş bir süreç olmuştu. Annesi nazikçe yardım etmeyi teklif etmişti, ama Stella bunu kendisinin yapmayı tercih edeceğini söylemişti; eşyalarının nereye konmasını istediğini biliyordu ve eşyalarını aramak ve nereye koyduğunu öğrenmek için annesini aramak zorunda kalmaktan hoşlanmıyordu. Şimdi düşününce, taşınmak için bir hafta izin alması gerekirdi ama bu düşünce aklının ucundan bile geçmemişti. Dixon'ın evrakını son dakikada iade etseydi, özellikle de böylesine kötü şöhretli bir aile söz konusu olduğunda, kendini profesyonelce davranmamış hissedecekti. Ve Stella profesyonelce davranmazdı.

Mülkün arka tarafındaki garajlar sırasına vardığında, dairesine tahsis edilen garajın önünde durdu ve anahtarını garaj yönüne doğru zıplattı. Saniyeler sonra, elektronik kapı yavaşça geri dönerek aracını boşluğa sokmasına izin verdi.

Cep telefonu çaldığında arabasından henüz inmişti. Stella ekrana dokundu ve Jasmine'den gelen bir grup mesajı olduğunu görünce gülümsedi. Mesaj arkadaşının her zamanki neşeli tonundaydı ve kutlama emojileriyle süslenmişti.

Selam kızlar. Bugün Friyay! Woohoo!! Hepinizi bu gece Jolly'de görmek için sabırsızlanıyorum! Jazz xxx

Stella hızlı bir mesaj gönderdi, başparmakları tuşların üzerinde uçuşuyordu.

Merhaba Jazz, gerçekten! Seni de görmek için sabırsızlanıyorum! Sxx

Bunu yaptıktan sonra telefonunu ceketinin cebine soktu, anahtarlığını garaj kapısına doğrulttu ve kapının yavaşça açılmasını izledi.

Yüksek topuklu ayakkabılarını York taşlarına vurarak yan sokakta ilerlerken, gözleri kendisine doğru yürüyen bir adama takıldı. Uzun boylu ve geniş omuzluydu, siyah saçları kısa kesilmişti. Kot pantolon ve soluk mavi keten bir gömlek giymiş, rahat bir tavırla yürüyordu. Yaklaştıklarında gözleri kilitlendi ve Stella midesinde tanıdık bir şehvet yumruğu hissetti. Vay canına! Adam gerçekten de olağanüstü yakışıklıydı.

Adam çikolatayı eritebilecek bir sesle, "Merhaba," dedi. Yüzünde orantısız bir gülümseme belirdi, berrak mavi gözleri parlıyordu ve Stella'nın göğsünde beklenmedik bir çarpıntı yarattı.

Merhaba! İlgisi iyice artmıştı. "Merhaba. Stella onun gülümsemesine karşılık verdi, tertemiz bakımlı kaşları hafifçe aralandı.

Birbirlerini geçene kadar göz temasını sürdürdüler. İki adım sonra, Stella omzunun üzerinden bakma dürtüsüne karşı koyamadı, ancak onu tekrar kendisine bakarken buldu. Sırtışı genişledi ve kolunu sallayarak kaldırdı. Stella'nın kalbi beklenmedik bir sıçrama yaptı. *Bu da neydi böyle?*

Heybetli binanın önüne ulaştığında, yabancının içinde uyandırdığı yabancı duygulardan dolayı hafif bir şaşkınlık hisseden Stella, büyük boy ön kapının anahtar kodunu tuşladı ve kapıyı iterek açtı. Burnuna anında taze ev kokusu geldi.

Boya. Nötr tonlarda zevkli bir şekilde dekore edilmiş, duvarları eski deponun önceki halinin siyah beyaz fotoğraflarıyla süslenmiş ortak giriş alanına adım attığında içinde bir heyecan belirdi. Büyük boy pişmiş toprak saksılar içindeki büyük zeytin ağaçları kapının iki yanında durarak görünümü yumuşatıyordu.

Bu devasa eski ticari bina, şehrin pek de tercih edilmeyen bir bölgesinde onlarca yıldır boş duruyordu. 1801 yılında imparatorluk ölçülerinde tuğlalardan inşa edilen bina beş katlıydı ve başlangıçta bir depo olarak hizmet vermiş, ömrü boyunca başta zengin ve unvanlı Fitzgilbert ailesi olmak üzere pek çok el değiştirmişti. Geçen yılın başlarında satın alınmış ve dokuz lüks daireye dönüştürülmesine ilişkin planlara onay verilmesinin ardından gizemli bir alıcının talimatıyla çalışmalar ciddi bir şekilde başlamıştı. Yerelde büyük bir ilgi uyandırmıştı.

Bina listede yer almamasına rağmen, giriş bölümündeki ahşap panellerin yanı sıra bir zamanlar ofis olarak kullanılan zemin kattaki oda da dahil olmak üzere birçok orijinal özelliğini korumayı başarmıştı. Dökme demir şömine çoktan gitmiş olsa da, bu alan da tavanın etrafındaki kaplamalara tutunmayı başarmıştır. Giriş alanının ortasındaki ahşap merdiven, böyle bir binadan beklenebileceği gibi sade bir tasarıma sahipti. Birkaç basamak değiştirilmiş ve şimdi kalın, dayanıklı bir yün halıyla kaplanmıştı. Yıllar boyunca ellerin inip çıkmasıyla aşınan ve zengin patinasına katkıda bulunan orijinal ahşap tırabzanın mükemmel durumda olduğu ve derin bir parlaklık kazanana kadar cilalandığı görülmüştür. Merdivenlerin solunda yer alan eski asansör de kapsamlı bir revizyondan geçirilerek günümüzün güvenlik standartlarına uygun hale getirilmiş ve orijinal cazibesini korumaya devam etmiştir.

Merdivenlerin sağında, her daire için bir tane olmak üzere bir sıra metal mektup kutusu vardı. Bu kutular, metruk binada bırakılmış olan uzun ahşap bir bankın üzerinde duruyordu. O da temizlenmiş ve duvarlarla aynı tonda güvercin grisi yumurta kabuğuna boyanmıştı ve tamamlayıcı tonlarda dolgun tüvit minderlerle süslenmişti. Aydınlatma, tavanda stratejik olarak yerleştirilmiş spot ışıkları ile çağdaş tarzda geniş bir sarkıt lamba sayesinde sağlandı. Tüm alan, ticari mirasının gölgesine karşı sessiz bir sofistike hava yayıyordu.

Binanın dış cephesi de elden geçirilmiş, tuğlaları temizlenmiş, harçları yenilenmişti. Bir zamanlar kirli cam kırıklarıyla dolu olan eski, çürümüş pencere çerçeveleri metal çerçevelerle değiştirilmişti.

çerçevesi Crittal pencereler endüstriyel havaya mükemmel bir şekilde uyum sağladı. Bu tarz, girişe ekstra ışık girmesini sağlayan geniş kapı aralığında da yankılandı.

Eski deponun arka tarafında, çöp ve moloz yığınlarıyla dolu geniş dış alana da yeni bir soluk getirilmiştir. Çevre düzenlemesi ustalıkla yapılmış ve her daire için bir tane olmak üzere sekiz dar ama uzun bahçeye bölünmüştür.

Bina, terk edilmiş, göze batan bir yapıdan heybetli ve arzu edilen bir mülke dönüştürülmüştür.

Eski deponun geliştirileceği haberi duyulduğunda ve tamamlanan dairelerin sanal görüntüleri mülkün dışındaki ilan panosunda sergilendiğinde, bir ilgi çılgınlığı başladı. Zemin katta iki adet küçük, tek yatak odalı daire, sonraki üç katta iki adet daha büyük daire ve en üst katın tamamını kaplayan en büyük daire yer alacaktı. Üç geniş, kemerli penceresi vardı. Ortadakine, geniş ve etrafı saran bir balkona açılan bir kapı eklenmişti. Tadilatı tamamlamak üzere, etkileyici boyutlarda kubbeli bir çatı penceresi eklenmişti.

Yerel emlakçıdaki bağlantısının verdiği tüyo üzerine, Stella kendine bir daire bulmak için depozito ödemekte gecikmemiştir; hemen ardından da kendi dairesini satışa çıkarmıştır. Bu da bir endüstriyel dönüşümün parçasıydı, ancak daha küçük, daha az heybetli bir ölçekteydi.

O zamandan beri, bölgede hüküm süren bakımsızlık havası yavaş yavaş kaybolmaya başlamıştır. Yakınlardaki bir başka kullanılmayan bina, daha fazla daireye dönüştürülme planlarıyla birlikte satışa çıkarılmıştır. Hemen kapışılmasına kimse şaşırmadı. Stella'nın apartmanının arka tarafındaki küçük, köhne teraslı evler de bir tür rönesans geçiriyordu. Ve genellikle şehrin o kısmındaki sokaklara saçılan çöpler ortadan kalkmıştı. Bu durum yerel meclisi, aşağıya inişte bir bariyer oluşturan paslanmış metal korkulukları yeniden boyamaya teşvik etmişti.

Bir zamanlar insanların hava karardıktan sonra sokağa çıkmaktan kaçındıkları köhne bölge birdenbire oldukça cazip hale gelmiş ve emlak fiyatları hızla yükselmiştir. Stella dairesini zamanında kapıldığı için memnundu.

Postasını güvercin deliğinden aldıktan sonra, her zaman yaptığı gibi sağlıklı seçeneği tercih etmek ve birkaç adım atmak için asansörden kaçınarak merdivenlerden ikinci kattaki dairesine çıktı.

Yukarıda bir yerde bir kapının kapanma sesini duydu. Merdivenlerdeki hareketliliği ve asansörün vızıltısını duymasına rağmen, bina nispeten sessizdi ve henüz yeni komşularından herhangi biriyle tanışmamıştı; herkesin taşınmadığını tahmin ediyordu.

Yeni evinin koridoruna girdiğinde içini bir sakinlik duygusu kapladı. Kabin çantasını kapıda bırakarak topuklu ayakkabılarını çıkardı ve kalın yün halının üzerinden geçerek oturma odasına doğru yürüdü. Ceketini çıkarıp kanepenin arkasına bıraktı, ardından doğruca balkona açılan cam kapıya yöneldi. Kapıyı iterek açtı, dışarı çıktı, ılık, tuzlu havayı ciğerlerine çekti, fayanslar ayaklarının altında ferahlatıcı bir serinlik yarattı. Bir an için gözlerini kapattı, sonra tekrar açtı ve yavaşça nefesini bıraktı. *Mutluluk!* Bakışları panoramayı taradı, altın rengi kumların geniş yayını takip etti, sağ tarafta Old Micklewick'in bulunduğu koya doğru ilerledi ve orada yuvalanmış balıkçı kulübelerine takıldı. Arkadaşı Lark burada, Smugglers Row'daki şirin ama küçük Seashell Cottage'da yaşıyordu. Şehrin bu eski kısmı aynı zamanda en sevdiği pub olan The Jolly Sailors'a da ev sahipliği yapıyordu ve birkaç saat içinde buraya gidecekti. Bunu dört gözle bekliyordu. Koyun üzerinde güçlü ve görkemli Thorncliffe duruyordu. Düşünceli varlığı, Kuzey Yorkshire Sahili'nin bu kısmı boyunca uzanan ve Kuzey Denizi'nin kabaran gücünü uzakta tutan devasa kayalıklar hattının başlangıcını işaret ediyordu.

Cep telefonunun çaldığını duyan Stella isteksizce kendini manzaradan uzaklaştırdı ve kapıyı açık bırakarak içeri döndü. Ceketinin cebine uzanıp telefonunu çıkardı ve arayanın annesi olduğunu gördü.

"Merhaba anne. Nasıl gidiyor? Stella L şeklindeki geniş kanepeye uzandı ve uzun bacaklarını kanepenin cömert ölçüleri boyunca uzattı.

"Merhaba tatlım, fena değil teşekkürler. Sen nasılsın? Günün iyi geçti mi?"

"Şöyle söyleyeyim, bugünün Cuma olmasına sevindim. Stella atkuyruğunu parmaklarının etrafında döndürdü, gözleri yeni oturma odasını taradı.

"Ah canım, kulağa pek hoş gelmiyor ama en azından artık hafta sonu.

"Evet, Tanrı'ya şükür.

"Her neyse, Andrea ile konuştuğumu ve taşındığını haber verdiğimi söylemek için aramıştım. Pazartesi sabahları yeni evinizi temizleyecek, diğer dairenizde yaptığı gibi, çamaşırlarınızı da toplayacak, böylece orada hiçbir şey değişmeyecek. Ortak giriş alanını ve merdivenleri de aynı gün temizleyebilecek şekilde ayarladım; mantıklı. Stella annesinin işle ilgili konuşmaya geçtikten sonra etkili ses tonunu benimsediğini fark etti.

"Teşekkürler anne. Gördüğüm kadarıyla her zamanki gibi düzenli."

"Sadece seni her şeyden haberdar etmek istedim. Annesi bir an tereddüt etti. "Pazar akşam yemeğine gelmede bir sakınca olup olmadığını da kontrol etmek istedim. Genelde çok emin olan sesi aniden belirsizlikle titredi.

"Elbette öyle. Dört gözle bekliyorum."

"Teşekkürler, aşkım. Bir duraklama daha. "Umarım onu seversin.

Açık balkon kapısından yoldan gelen trafik sesi yükseliyordu. Bu sese bir kakhaha patlaması ve bir martının çığlığı eşlik etti.

"Eğer seni mutlu ediyorsa, anne, ben zaten ediyorum. Stella umutsuzca kendi sözlerine inanmak istiyordu, ama bunca yıldan sonra annesinin hayatında bir erkek olması fikrine hâlâ alışmaya çalışıyordu. Kendini tehdit altında ya da kıskanç hissettiğinden değil, sadece *farklı* hissettiğinden.

Annesinin rahatlaması telefon hattından hissediliyordu.

Alice'in genelde sert olan kişiliğini yumuşatan bu yeni durum onlar için bir ilkti. Stella bunun nasıl sonuçlanacağını kestiremiyordu, özellikle de annesinin kendisini bildi bileli verdiği sert öğütlere ters düştüğünde. 'Bağımsız ol, Stella. Hiçbir şey için bir erkeğe bel bağlama, sonunda seni hayal kırıklığına uğratırlar... Bir erkekle yaşamak konusunda iki kez düşün, senin üzerinde hak iddia etmesini istemezsin... Asla bir erkeğe duygusal olarak bağlanma,' Alice Hutton'ın düzenli olarak yaptığı uyarılar arasındaydı. Stella annesini sorgulamayı ya da görüşlerine karşı çıkmayı hiç düşünmemişti. Ne de olsa, tek ebeveynli bir evde büyümüştü, görünürde bir baba figürü yoktu ve kendini sevmekten, mutlu ve güvende hissetmekten başka bir şey hissetmemişti. Hayatında en çok güvendiği kişiden neden şüphe etsin ki?

"Tamam canım, gitsem iyi olacak. Bu gece kızlarla iyi eğlenceler, Pazar günü görüşürüz.

"Teşekkürler anne. Sana da harika bir gece dilerim. Stella aramayı sonlandırdı ve telefonunu sehpasının üzerine bıraktı. Alt dudağını kemirdi.

düşüncelerinde kayboldu. Annesinin bu akşam Rhys'le görüşeceğini biliyordu. Acaba o da kalacak mıydı? diye merak etti. Bunun üzerinde fazla durmak istemiyordu, ama annesinin evinde başka birine tahammül edebileceğini düşünmek zordu, erkek arkadaşını bir yana bırakın - eğer bu onun centilmen arkadaşı için doğru terimse. Evde kalmasına izin verilen tek kişi Stella'nın arkadaşlarıydı, onlar yatıya kaldıklarında ya da Stella üniversiteden bir arkadaşını eve getirdiğinde. Şimdiye kadar bu konu üzerinde fazla düşünmemişti.

Stella kendini iterek mutfığa gitti, bir bardak su doldurup susuzluk içinde yuttu.

Pazar gününü ve Rhys Baker'la buluşmayı büyük bir ilgiyle bekleyecekti.

THREE

Alice Hutton, Stella'nın babası, karizmatik ve çok daha yaşlı Johan de Groote tarafından kalbi acımasızca kırıldığından beri aşık olmaya asla izin vermemiş, kendine güvenen, başarılı bir iş kadınıydı - ona hamilelik haberini verdiğinden beri ne saçını ne de sakalını görmüştü. Şimdi ellili yaşlarının başında olan Alice hâlâ görünüşüyle gurur duyan, iyi giyinen ve hayranları eksik olmayan çekici bir kadındı. O zamandan beri ara sıra birileriyle çıkmayı göze almış ama kararlı bir şekilde bekâr kalmış, başka bir erkeğin kendisine yaklaşmasına izin vermemiş, bir daha asla aşık olacak kadar aptal olmamaya karar vermişti. Kalbine kabul ettiği tek aşk, sevgisini cömertçe ve açık bir şekilde bahşettiği kızıydı. Ta ki Rhys Baker'ın hayatına girdiği ve Alice'in içinde hafif bir çekim hissettiği yakın zamana kadar.

Stella yavaş yavaş annesinin onun adını giderek artan bir düzenlilikle konuşmalarına dahil ettiğinin farkına varmıştı. Bu, tavırlarındaki bir değişiklik ve gözlerindeki ilave bir ışıltıyla aynı zamana denk gelmişti. Stella, annesinin o zamana kadar genellikle dünyaya sunduğu canlı, işkolik kadının bu yeni versiyonunu merak etmişti.

"Peki kim bu Rhys. Onu tanıyabilir miyim?" diye sormuştu birkaç hafta önce annesinin evine uğradığında.

"Oh... um... sanmıyorum, o bir müşteri. Alice kızıyla göz göze gelmekte zorlanmıştı, yanaklarını renklendiren bir allık vardı.

"Ah, doğru ya. Stella mutfak tezgâhına yaslanmış, elinde çay bardağı, ilgiyle izliyordu. "Peki o yeni biri mi? Annesini sanki davalarından birinde tanıkmiş gibi sorgulama dürtüsünü dizginlemek için elinden geleni yapmıştı, ama bu kolay olmamıştı; daha fazlasını öğrenmek için can atıyordu.

"Evet, oldukça yeni. Alice aniden mutfak dolaplarını bir şey arıyormuş gibi açarak meşgul olmaya başladı, yine de göz temasından kaçınıyordu. "Aslında çok iyi bir adam. O bir işadami; çok meşgul.

Çok mu meşgul? İlginç bir cevap. "Bu iyi. Stella ağzını çekiştiren gülümsemeyi bastırmak için çayından bir yudum aldı. Annesinin telaşlı halini görünce şaşkınlıkla fincanının üzerinden baktı; onu daha önce hiç böyle görmemişti.

Sonunda Alice durdu ve saçlarını yüzünden fırçalayarak doğruldu. Derin bir nefes aldı ve, "Aslında Stella, o bir müşteriden daha fazlası oldu," dedi.

Stella kupasını yere bırakmıştı, ilgisi iyice artmıştı. "Öyle mi?

Alice sesli bir şekilde yutkunarak başını salladı. "Onunla birkaç kez çıktım. Aslında birkaçtan fazla. İşin aslı, tatlım, ondan oldukça hoşlanmaya başladım. Ellerini hiç de Alice'e benzemeyen bir şekilde göğsünde kavuşturdu. "O da bana çok düşkün olduğunu söylüyor. Yüzü hâlâ kızarmış olan kızına bir bakış atma riskini göze almıştı.

Stella'nın kalbi annesine duyduğu sevgiyle kabarmıştı; gözleri parlıyordu. Ama aynı zamanda küçük bir belirsizlik de hissetmişti, bunun için hemen kendini suçladı. Ne de olsa annesi mutlu olmayı hak etmiyor muydu? Bir ilişki içinde olmaktan keyif almayı hak etmiyor muydu? Tekrar bir erkek tarafından seilmeyi hak etmiyor muydu?

Stella Rhys hakkında birkaç soru daha sormayı denemişti, ne kadar zamandır çıktıklarını, nerede yaşadığını, ne kadar zamandır bu kasabada yaşadığını merak ediyordu, ama Rhys hakkında konuşmak Alice'i rahatsız etmişti ve cevapları giderek daha kısa olmaya başlamıştı. Bu ikisi arasında garip bir atmosfer yaratmıştı ve Rhys hakkında daha fazla bilgi edinmek ve onun aniden nereden çıktığını öğrenmek için ne kadar istekli olsa da, Stella kendini daha fazla araştırma dürtüsüne direnmek zorunda bulmuştu. Suçlular ve kötü karakterlerle uğraştığı işi onu, onları tanıyana kadar herkese karşı temkinli ve şüpheli yapmıştı. Bunun yerine, sıcak bir şekilde gülümsedi ve, "Senin adına sevindim, anne, gerçekten sevindim," dedi.

Annesinin yüzüne bir rahatlama yayılmıştı. 'Teşekkürler, tatlım. Her şey çok yeni, alışmak biraz zaman alıyor.

Şaka yapmıyorsun!

Stella ve annesi yakın olmalarına ve birbirlerine olan sevgileri derin olmasına rağmen, ikisi de aynı bağımsızlık havasını paylaşıyorlardı, ikisi de diğerinin cebinden yaşamaya hevesli değildi. Konuşmaları genellikle iş ve arkadaşlar ya da şehirde olup bitenler veya katıldıkları etkinlikler veya partiler etrafında dönüyordu. Alice kızına aşk hayatı hakkında hiç soru sormamıştı, Stella da annesine kendi aşk hayatı hakkında soru sorma ihtiyacı duymamıştı, çünkü böyle bir şey yoktu. İşte bu yüzden şimdi Stella için büyük bir yenilikti.

Stella'nın, arkadaşı Florrie'nin kendi annesiyle yaşadığı türden bir yakınlığı paylaşmadığını söylemek yanlış olmazdı. İkili günde birkaç kez telefonda konuşuyor ve birbirlerini görmeden bir gün geçirdikleri nadiren oluyordu. Stella da bunu istemezdi. Stella Florrie'nin annesi Paula ile olan ilişkisine saygı duyardı, ama bu tür bir yakınlığı boğucu bulurdu. Bu, annesiyle olan ilişkisinin herhangi bir şekilde daha az ya da daha düşük bir ilişki olduğu anlamına gelmiyordu, sadece farklıydı. İhtiyacı olduğunda annesinin yanında olduğunu biliyordu ve karşılığında o da annesinin yanındaydı. Gerçekten de paylaştıkları bağ yenilmezdi. Ne de olsa sadece birbirlerine sahiptiler. Şimdiye kadar.

FOUR

Alice otuz üç yıl önce yeni doğan kızına verdiği sözü yerine getirmişti. *Sana iyi bakacağım ve mümkün olan en iyi hayata sahip olmanı sağlayacağım.* Bu sözler yıllar boyunca düzenli olarak aklına gelmiş ve ikisi birlikte ne kadar yol kat ettiklerine hayret etmişti.

Alice hastaneden ayrıldıktan kısa bir süre sonra York'taki yatakhaneinde kalan az sayıdaki eşyasını toplamış ve Micklewick Bay'de bulunduğu küçük, ucuz daireye sessizce sığırmıştı. Ailesine nereye gittiğini söyleme zahmetine girmemişti. Alice'e ondan ellerini çektiklerini söyledikten sonra küçük torunlarıyla görüşmeyi soğukkanlılıkla reddetmelerinin acısı hâlâ çok tazeydi. Onu evlatlıktan reddetmişlerdi. Onlara göre Alice hamile kalarak ve bebeğini doğurarak hayatını mahvetmişti.

Alice onların tepkisi karşısında şaşkına dönmüştü. Kendisine onlara ihtiyacı olmadığını söylemiş olmasına rağmen, son bir kez daha denemek için kendini ikna etmişti. Anne ve babasının torunları doğduğunda yumuşayacakları, Stella'nın gelişinin Alice'in planlanmamış hamileliği karşısında yaşadıkları ilk şoku bastıracağı ve bebeği kucaklarına aldıklarında kalplerinin erieceği umuduna tutunmuştu. Bunun yerine, acımasızca reddetmeleri Alice'in içinde incinme ve öfke karışımı bir duygu yaratmıştı. Alice'i yakın zamanda fikirlerini değiştirmeyeceklerine dair hiçbir şüpheye bırakmamışlardı.

Sözleri onu hayal edebileceğinden çok daha fazla incitmişti ama yatağına dönerken üzüntüsü yakıcı bir öfkeye dönüşmüştü

Onların yanıldığını kanıtlama kararlılığı. Hayatını bir kenara atmamıştı! Her şeyi mahvetmemişti! Hayatı, hatırlayabildiği kadarıyla onun için titizlikle hazırladıkları plandan farklı bir planı takip ediyordu. Ve bu konuda üzgün değildi. Hem de zerre kadar.

Ebeveynlerinin ikisi de doktordu - babası pratisyen hekim, annesi ise danışman nörologdu - ve Alice'e büyüdüğü onların izinden gitmek istediğini o kadar etkili bir şekilde anlatmışlardı ki, aslında buna kendisi de inanmaya başlamıştı. Ancak GCSE'lerini aldıktan sonra şüpheleri artmaya başlamıştı, ama ailesine tıbbın gitmek istediği son yol olduğunu söyleyerek tekneyi sallamaktan çok korkmuştu. Bunun yerine, bir işletme diploması almak için çalışmayı arzulamış ve kendi şirketini kurma arzusu beslemişti; eğer içinde tutku uyandıran bir şey varsa, başarılı olabileceğinden emin hissediyordu. Alice kendi kendinin patronu olmak istiyordu, ne yapması gerektiğinin söylenmesi ve kendisini ilgilendiren kararlarda çok az söz sahibi olmak yerine kendi kaderinden sorumlu olmak istiyordu.

Sıra bir üniversite kursuna kaydolmaya geldiğinde, cesaretini topladı ve ailesine isteklerini anlattı. Fikirlerinin öfkeyle karşılanması onu hayal kırıklığına uğratmış olsa da hiç şaşırmamıştı. Ailesinin dördüncü kuşak doktoru olacağının farkında değil miydi? Bu kalıbı kırmaktan sorumlu olan kişi olmak istiyor muydu? Ailenin geri kalanı ne düşünürdü? Onlarla alay edileceğinin farkında değil miydi? Sonunda, iyice hırpalandıktan sonra Alice tıp fakültesine başvurdu, umutları ve hayalleri daha başlamadan suya düştü. Başvuruları kabul edildiğinde ve kendisine birkaç yer önerildiğinde ailesi çok sevinmişti. Alice onların beklentilerinin ağırlığını hissetmiş, kalbi korkuyla dolmuştu.

Hamile kaldığında ilk yılının yarısındaydı ve ailesinin hayallerini olağanüstü bir şekilde yıkmıştı. O kadar ileri gitmişlerdi ki, Alice'i diplomasını tamamlamak zorunda kalmamak için bunu bilerek yapmakla suçlamışlardı. Patlayıcı bir tepki beklemesine rağmen, Alice bunun onlarla kendisi arasında böylesine derin bir uçurumu tetikleyeceğini tahmin etmemişti.

Onlara en çok ihtiyaç duyduğu bir zamanda, desteklerini geri çekmiş ve ona sırtlarını dönmüşlerdi.

Micklewick Körfezi'ne vardığında Alice'in, ailesinin torunlarını soğukkanlılıkla reddetmesinin ona kalbinin sesini dinlemek için mükemmel bir bahane sunduğunu anlaması uzun sürmemişti. Böylece gözyaşlarını kuruladı ve planlarını yaptı.

hareket halinde yeni bir hayat için. İleriye ve yukarıya! Geriye bakmak yok, demişti kendi kendine, damarlarında yeni bulduğu bir kararlılık dolaşıyordu. Yerel dükkanlara ve kasabanın ilan panosuna çamaşırhane hizmetlerinin reklamını yapan kartlar yerleştirdikten sonra, kısa süre içinde telefonları sorularla çalmaya başladı.

Başkalarının çamaşır ve ütü işlerini üstlenmek, özellikle de işe gitmek için ihtiyaç duyduğu çocuk bakımını karşılayamadığı için, çok ihtiyaç duyduğu parayı kazanması için mükemmel bir çözüm olduğunu kanıtlamıştı. Alice, yüksek standartları ve verimliliğinin bu kadar çabuk yayılmasından büyük heyecan duymuştu. Çok geçmeden düzenli bir müşteri listesi edinmiş, kolalı gömlekler ve mis gibi kokan yatak takımları onun uzmanlık alanı olmuştu. Bir bebek ve bol miktarda çamaşırla hokkabazlık yapmak, erken saatlere kadar ütü yapmak zor işti, ama buna değmişti. Her haftanın sonunda küçük miktarlarda para biriktiriyor, birikimleri yavaş yavaş arttıkça bir tatmin duygusu hissediyordu.

Stella yerel oyun grubuna başladığında, Alice çamaşırhane hizmetlerine ek olarak birkaç temizlik işi almış ve kızı okula başladıktan sonra günlerini artırmıştı. Bu ekstra para sayesinde, Stella'nın oynamayı çok sevdiği, posta pulu büyüklüğünde bir bahçesi olan küçük, teraslı bir eve taşınabilmişlerdi.

Alice'in ailesinin evinden ayrıldığı, kalbinin acıdığı ve onların incitici sözlerinin kulaklarında çınladığı gün, bir ömür önceymiş gibi gelmişti.

Stella sekiz yaşına geldiğinde Alice, kendi geliştirdiği çevre dostu, esansiyel yağ bazlı temizlik ürünlerini kullandığı Spick 'n' Sparkle Temizlik Hizmetlerini kurmak için gerekli becerileri kazandıran çevrimiçi bir işletme derecesini tamamlamıştı. Bir yıl sonra, hizmetleri o kadar talep gördü ki şirket büyüdü ve Alice'in bordrosunda iki çalışanı oldu.

Beş yıl sonra Spick 'n' Sparkle'ın parlayan ünü hızla yükselmişti. Artık on çalışanı vardı - hepsi Alice tarafından yüksek standartları için özenle seçilmişti - ödüllü temizlik ürünleri tüm büyük süpermarketlerin raflarında gururla duruyordu. Alice çok geçmeden artık dışarı çıkıp ev temizleyecek ya da çamaşır yıkayacak zamanı olmadığını fark etti. Bunun yerine, dikkatini işlerin iş ve yönetim tarafına odaklaması gerektiğini fark etti, ancak bu, kollarını sıvamaya ve bir personel eksik olduğunda yardım etmeye hazır olmadığı anlamına gelmiyordu.

Bir iş kurmaya yönelik erken dönem hayalleri meyvesini vermişti. Ve ailesinin yanıldığını kanıtlamıştı.

Alice sessiz anlarında kendini sık sık genç yaşta anne olmasına rağmen bunun başına gelen en iyi şey olduğunu düşünürken bulurdu. Bu da ailesinin ona, yani tek çocuklarına ne kadar kolay sırt çevirdiğini anlamasını daha da zorlaştırıyordu. Tarihin tekerrür etmesine izin vermeyeceğine dair kendi kendine sessiz bir yemin etmişti. Kızını asla kendisinin büyürken karşılaştığı baskıya maruz bırakmayacaktı. Bunun yerine, Alice Stella'yı cesaretlendirecek, ona kendi hayallerinin peşinden gitmesi için her fırsatı verecek ve gerektiğinde nazik bir destek sunacaktı. Ayrıca kızını kendi kendine yeterli olması için teşvik edecekti; Stella'nın babasıyla yaşadığı deneyimden sonra, kızının bir erkeğe bel bağlamasını istemiyordu. Alice'in iyi bir rol model olduğunu, Stella'ya zorba olmadan güçlü bir iş ahlakı aşıladığını söylemek yanlış olmazdı. Ama en önemlisi, Stella'nın sevildiğini, düşüncelerinin ve duygularının değerli ve önemli olduğunu bilmesini sağlayacaktı.

Alice de tam olarak bunu yapmıştı. Yine de her şeyin yolunda gitmediğini ve her zaman doğru yapamadığını kabul eden ilk kişi o oldu, özellikle de Stella ergenlik çağına girdiğinde. Havai fişekler patladığını söylemek hafif kalırdı! Kişiliklerinin bu kadar benzer olması, bazı muhteşem çatışmalarla sonuçlanmıştı! Ancak Alice elinden gelenin en iyisini yapmış ve ikilinin hiçbir zaman bir tartışmanın üzerine yatmamasını ve kötü bir atmosferin günlerce sürmemesini sağlamıştı. Konuşmak, düşünceleri ve duyguları paylaşmak teşvik edilmişti - Alice bu konuşmalardan çıkanları her zaman takdir etmemişti ama elinden geldiğince dilini ısırılmış ve olayları kızının bakış açısından görmek için elinden geleni yapmıştı. Sonuç olarak, ikili boğucu olmadan yakın bir ilişkinin tadını çıkarıyordu. Alice kızının nazik ve düşünceli bir genç kadına dönüşmesini izlemekten büyük gurur duyuyordu, kızının barda başarılı bir kariyeri vardı, hem de köşesinden hiç zorlanmadan.

Yakın zamana kadar bekar kalmanın bu kadar güçlü bir savunucusu olmanın ve kızına romantik ilişkilerden uzak durmasını tavsiye etmenin en iyi fikir olup olmadığını merak etmeye başlamıştı.

FIVE

Hızlı bir duştan ve en sevdiği keskin parfümden sıktıktan sonra Stella, gözlerinin rengini vurgulayan buz mavisi tonunda şık bir maksi elbise giydi - iş kıyafetlerinde olduğu gibi, telaşsız, temiz çizgileri tercih etti. Sade bir gümüş kolye taktı ve saçlarını gevşek bir şekilde topladı. Bunu yaptıktan sonra ayaklarını beyaz deri spor ayakkabılarının içine soktu, tasarım çapraz çantasını omzuna astı ve The Jolly Sailors barına doğru yola çıkmadan önce hırkasını aldı.

Şehrin en eski bölgesi olan Old Micklewick'teki Jolly'ye yürümek yeni dairesinden biraz daha uzun sürüyordu ama havasız bir mahkeme salonunda tıklıp kaldığı bir günün ardından bu gece bundan memnundu. Hava hâlâ ılık ve sıcaktı, gökyüzü berrak, parlak bir maviydi, martılar uzaklarda ötüyordu. Yolun karşısına geçti ve kumsalın cömert manzarasının tadını çıkarırken adımlarında bir sıçrama ile üst kordon boyunca ilerledi. Saat yediyi henüz geçmişti, hâlâ kalabalıktı, insanlar günün güneşinden son damlasına kadar yararlanıyor, gezintinin tadını çıkarıyor ya da köpeklerini gezdiriyorlardı; yazın bu geç saatinde, sonbaharın ne zaman geleceğini asla bilemezsiniz. Stella patika boyunca ilerlemeye devam etti, yavaş bir tempoda ilerleyen birbirine aşık bir çiftin etrafından dolandı. Dikkatini yanından sürünerek geçen bir araba çekti, camları açıktı, müzik çalıyordu. Araba, kahkahalar ve neşeli sohbetlerden anlaşıldığı kadarıyla neşeleri yerinde olan genç oğlanlarla tika basa doluydu. Ön yolcu koltuğundaki gençle göz göze geldi, genç arkadaşlarına döndü ve bir sonraki

o anda bir kurt ıslığı ve alaycı sesler korusu patlak verdi. "Gerçekten mi?" Stella onlara genellikle mahkeme salonu için ayırdığı en buz gibi bakışını fırlattı. Bu tür davranışların kabul edilemez olduğunu duymamışlar mıydı? Stella'nın bakışı onları susturmuş gibi görünüyordu ve bir an sonra sürücü motoru çalıştırdı ve hareket etti. Kadın tiksintiyle gözlerini devirdi.

Sinir bozucu ara bir yana, Stella balo boyunca yürümekten keyif alıyor, tenine değen hafif esintinin tadını çıkarıyor, saçlarının gevşek dallarını kaldırıyor, mahkemede geçirdiği günün stresini üzerinden atıyordu. Akı daha önce gördüğü yakışıklı yabancıya gitti, onun kasabaya gelen bir ziyaretçi mi yoksa kasabanın yerlisi mi olduğunu merak etti - eğer ikincisi söz konusuysa, onu daha önce görmemişti, ama yine de, Micklewick Bay kasabaların en büyüğü olmasa da, özellikle kasabanın kenarına toplu konut inşa edildiğinden beri her zaman yeni insanlar taşınıyordu. Kendini onunla tekrar karşılaşmayı umarken buldu, bu düşünce kalbini yerinden oynattı. *Orada neler oluyor?* Bu beklenmedik tepki onu aniden rahatsız etti.

Düşüncelerini kasıtlı olarak farklı bir yöne çekerek, kordon boyunca sıralanan ve buraya ayrıcalıklı bir hava katan uzun, beş katlı Viktorya dönemi evlerine baktı. Hepsinin kapılarının yanında, ustaca düzenlenmiş bitkilerle dolu, bakımlı pencere kutuları ya da büyük boy saksılar vardı. Ve hepsi de tertemizdi, birbirlerine üstünlük sağlamaya çalışan komşular duygusu mağrur terasa yayılmıştı. Stella sık sık mükemmel boyalı, kocaman ön kapıların ardındaki evlerin nasıl olduğunu merak ederdi. Kayalıkların üzerinde yer alan bu bölge şehrin "yeni" bölgesi olarak kabul ediliyordu, büyük evler o zamanlar moda olan güzel sahile ve deniz banyosuna aşık olan zenginlerin tatil evleri olarak hayata başlamıştı. O zamandan beri tüm mülkler daha küçük, daha uygun fiyatlı dairelere bölünmüş ve satılmıştır. Yine de değişmeyen şey, sahilin muhteşem manzarası ve heybetli Thorncliffe kayalıklarının merkezde yer almasıydı.

Bakışlarını Thorncliffe'ten ayıran Stella'nın gözleri kendisine doğru yürüyen uzun boylu, siyah saçlı bir adama takıldı. Adamın elinde, kocaman patileri olan genç bir Labrador'a bağlı bir köpek tasmaı vardı ve koşar adımlarla ilerliyordu. Kalbi yerinden fırladı ve midesinde kelebekler uçuşmaya başladı. Bu, daha birkaç dakika önce zihnini dolduran yakışıklı yabancıydı! Adam yaklaştıkça gözleri kilitlendi ve midesinin dönmesine neden oldu.

"Merhaba - tekrar," dedi o lezzetli ve zengin sesiyle, gülümsemesi bir an için ağzına düşen parlak mavi gözlerini aydınlattı. Sallanan kuyruklu

Labrador ona doğru çekildi ancak hızlı bir 'Fred! Hayır!

"Tekrar merhaba. Stella'nın kalbi şimdi göğsünde çılgınca atıyordu, gözleri yakışıklı yabancıya sabitlenmişti. İyi bildiği mahkeme salonu tekniklerini kullanarak, adam yanından geçerken kendini sabit tutmak için elinden geleni yaptı, tembel bir gülümseme adamın ağzını çekiştiriyordu. *Neyin var senin kadın? Kendini kontrol altına al!* İçine hücum eden duyguların gücüyle kendini tamamen yanlış yönlendirilmiş hissetti. Daha önce hiç kimseye karşı böylesine yoğun bir çekim hissetmemişti ve karşı koyması imkânsız gibi görünen bu dürtüye dönüp bakmamak için tüm gücünü harcadı. Bu ona hiç benzemiyordu, genellikle karşı cinse karşı kendine güvenirdi, özellikle de etkilendiği kişilere karşı soğukkanlılığını korurdu ama bu farklı hissettiriyordu. Çok, *çok* farklı. Ve bundan hoşlandığından tam olarak emin değildi. Ama arkasına bir göz atmamak için kendini zor tuttu ve ne olduğunu anlamadan döndü, bakışları yakışıklı yabancılarınkilerle buluştu. Adam ona kibirli bir gülümseme fırlatıp kaşlarını oynattıktan sonra yoluna devam etti.

Kendine kızan Stella, onu aklından çıkarmaya kararlı bir şekilde yoluna devam etti. Bu gece tüm mesele arkadaşlarıyla kafa dağıtmak ve gülüp eğlenmekti. Bu kesinlikle bir erkeğin düşüncelerine hükmetmesine izin vermekle ilgili değildi, geniş omuzlu, için için yanan bir şekilde muhteşem olsa ve aslında tam onun tipi olsa bile.

Bununla birlikte, aklını yeni dairesine ve arkadaşı Lark'ın sahibi olduğu ve işlettiği Lark's Vintage Bazaar'da gördüğü büyük siyah beyaz fotoğrafa çevirdi. Dükkânda bir dizi vintage kıyafet ve aksesuarın yanı sıra Lark'ın araştırmalarında ve seyahatlerinde karşı koyamadığı diğer ilgi çekici buluntular da yer alıyordu. Fotoğraf, salonun baca göğsüne yerleştirilmiş son teknoloji ürünü elektrikli sahte şöminenin üzerine asmak için mükemmel olacaktı. Ama çok geçmeden zihninin yeniden dolaşmaya başladığını fark etti. *Eğer onu kısa bir süre içinde iki kez gördüysem, Bay Ateşli büyük olasılıkla yakınlarda yaşıyor ya da kalıyor demektir. Bu da demek oluyor ki, onunla tekrar karşılaşma ihtimalim çok yüksek...* Bu düşünce onu fazlasıyla mutlu etti.

Sahile inen dar basamaklar kasabaya dönmeye çalışan insanlarla doluydu, bu yüzden Stella Skitey Bank'a doğru devam etti, bunun yerine dik, dönemeçli yolun kenarındaki patikayı kullandı. Hâlâ düşüncelerinden uzak durmak için elinden geleni yapıyordu.

Ama yakışıklı yüzü zihninde belirmekte ısrar edince bunu söylemek yapmaktan daha kolay oluyordu.

Çok geçmeden uzun bacakları deniz kıyısını kaplayan ıstakoz küplerinin ve küçük teknelerin arasından geçerken, Jolly'nin kayalıkların altında yer aldığı yere yaklaştıkça havada yosun kokusu yayılıyordu. Barın güneşli teras alanının içki içenler ve yemek yiyenlerle tıka basa dolu olduğunu, kahkahalarının ve sohbetlerinin havayı doldurduğunu görünce şaşırmadı.

"Pekâlâ Stella," diye seslendi bir ses uzak köşedeki bir masadan. Şöyle bir baktı ve masanın, arkadaşı Lark'a ilgi duyan, yerel bir ileri dönüşüm işinin sahibi Nate'e ait olduğunu gördü. Elinde bir şişe bira vardı ve o tanıdık rahat gülümsemesini takınmıştı, pembe yüzü günün büyük bir bölümünü güneş altında geçirdiği gerçeğini ele veriyordu.

"Selam, Nate. Günün iyi geçti mi?" O da gülümsedi. "Evet, fena değildi, teşekkürler. Sen?"

"Şimdi burada olmam daha iyi. Stella bir kahkaha attı. "Sonra görüşürüz," dedi yaşlanmış patikada ilerlemeye devam ederken.

"Doğru.

Kapıya yaklaştıkça halk müziğinin neşeli sesi denizin kıyıya vuran yumuşak sesine karışıyordu. Birkaç yüzyıldır aynı yerde bulunan ilginç, beyaz badanalı binanın alçak kapısından içeri adımını attı ve anında pub'ın imza yemeği olan balık ve patates kızartmasının ağız sulandıran aromasıyla karşılaştı. *Mmm*. Bu nefis koku iştahını açmış ve ne kadar aç olduğunu fark etmesini sağlamıştı.

Ağır kırıışli bar alanı her zamanki yerli halk ve bol miktarda tatilci ile dolup taşıyordu. Stella cilalı meşe bara doğru yöneldi, parlak pirinç bira pompaları duvarlara sabitlenmiş yeniden kullanılmış kasırga lambalarının yumuşak ışıltısı altında parlıyordu. Derin bir sohbe dalmış bir grup arkadaşının yanından geçerken kibarca gülümseyerek, "Affedersiniz," dedi. Bakışları, Cuma akşamları her zaman arkadaş grubuna ayrılan eski kagir şöminenin yanındaki masaya gitti. Uzun boylu olduğu için kalabalığın üzerinden kolayca bakabiliyordu ve Lark'ın karşısında oturan Maggie'yi gördü, ikili sohbet ediyordu. Maggie'yle göz göze gelince arkadaşı ona dostça bir el salladı ve Lark'ın dönüp ona bakmasına neden oldu. Masanın üzerinde bir şişe şarap gören Stella bardan uzaklaşıp onlara doğru ilerledi; daha sonra bir tane daha alacaktı.

"Selam, kızlar. Stella Maggie'nin yanına otururken gülümsedi, düşünceleri sonunda Bay Hot'tan uzaklaşmıştı. "Uzun zamandır mı buradasın?"

Stella çantasını çıkarıp yanındaki koltuğa bırakırken, Lark ve Maggie koro halinde, "Merhaba Stells," diye sıcak bir ses çıkardılar.

"Daha yeni geldim," dedi Lark, buz kovanın içinde duran Pinot Grigio şişesine uzanarak. Stella için bir bardak doldurdu, kolundaki bilezikler şingirdiyordu. Lark her zamanki gibi ışıltılı boncuklarla süslenmiş, gökkuşağı renklerinde boho tarzı bir sundress içinde ruhani görünüyordu. Uzun, dalgalı sarı saçları omuzlarına dökülmüş, kulağının üzerinde ipek bir gül sabitlenmişti.

'Önceden de pek bir şey değildim,' dedi Maggie. Mandalinanın nefis bir tonunda, bebeğinin küçük yumrularını gizleyen bol bir pamuklu gömlek giymişti. Kestane rengi bukleleri başının üstünde toplanmış ve ıhlamur yeşili bir eşarpla bağlanmıştı; ışıltılı teni ise burnunda ve yanaklarında dans eden bir tutam çille tamamlanıyordu.

"Florrie geç kalacağını söylememi istedi - onun gibi değil, biliyorum, bir yazarla yaptığı telefon görüşmesi uzadı - yine de yolda Jasmine'e uğrayacak," dedi Lark. Kural olarak, yerel kitapçının ortak sahibi olan Florrie, bir Cuma akşamı Jolly'ye giderken Jasmine'i arardı, Jasmine genellikle geç kalan kişiydi. Kasabanın diğer ucunda, Clifftop Cottage'da yaşayan Maggie her zaman tek başına gelirdi, daha uzakta yaşayan Stella da öyle, Lark ise Old Micklewick'in dar ve kıvrımlı yollarından birinin üzerindeki küçük bir kulübede yaşıyordu.

"Yeterince makul. Stella şarap bardağını aldı ve Jolly'nin rahat atmosferi üzerine çökerken, arkasına yaslandı. Memnun bir iç geçirdi. "Sonunda Cuma akşamı olduğu ve burada seninle oturduğum için ne kadar mutlu olduğumu anlatamam.

"Ah, Stells," dedi Lark tanıdık yumuşak ses tonuyla, uzanıp Stella'nın kolunu sempatik bir şekilde okşadı. 'Biz de burada seninle birlikte oturduğumuz için mutluyuz, çiçeğim.

"Zor bir gün mü geçirdin, Stells?" diye sordu Maggie, buz küpleri şingirdayan limonatasından bir yudum almadan önce. "Sakin bana yeni daireyle ilgili sorunlar olduğunu söyleme?"

Stella başını salladı. "Hayır, bu konuda her şey yolunda; buna bayılıyorum. Aklına bir görüntü gelince gülümsemekten kendini alamadı. "Sadece iş yerindeki rakibim çok tehlikeli, sürekli bir şeyler çevirmeye çalışıyor.

'Daha önce bahsettiğin kişi o mu? Her zaman içeri sokmaması gereken şeyleri sokmaya çalışsan?" diye sordu Lark.

Stella başını salladı, üst dudağı tiksintiyle kıvrılmıştı. 'Evet, işte o, Vaughan Elliott. Tam bir sümsük olması ve tüylerimi diken diken etmesi de yardımcı olmuyor. Dürüst olmak gerekirse, onunla konuştuktan sonra duş almanız gerektiğini hissediyorsunuz. Onu düşününce bile ürperdi.

'Eeuw! Bu tür şeylere katlanamıyorum.' Maggie yüzünü buruşturdu. "Ben de öyle," dedi Lark, burnu kırışarak.

'Bloomin' 'eck! Sizin neyiniz var böyle? Takındığınız ifadelerle bakılırsa, herkes burada korkunç bir koku olduğunu düşünebilir.

Üçü birden döndüklerinde Jasmine'in onlara gülümsediğini gördüler; parlak yeşil gözleri boyalı kırmızı peri saçlarıyla dengelenmişti. En sevdiği haki savaş pantolonunun üzerine bol, beyaz bir gömlek giymişti. Florrie onun yanında duruyordu ve dışarıdaki sıcaklığa rağmen, Breton çizgili tişörtü ve kırpılmış lacivert keten pantolonuyla şaşırtıcı derecede serin görünüyordu.

Jasmine kıkırdarak, "Lütfen bana bunun benim spor ayakkabılarımın rüzgârına maruz kaldığın için olmadığını söyle," dedi. 'İtiraf etmeliyim ki biraz iğrençler; çürümüş gübre yığını gibi kokuyorlar. Bu gece eve geldiğimde onları dışarıda bırakmak zorunda kalacağım; vampirleri uzak tutmalı.

"Merhaba," dedi Maggie gülerek. "Bunu paylaştığın için teşekkürler Jazz.

"Şimdi, bayanlar. Evet, kendini iyi satıyorsun, Jazz. Stella sırttı.

"Elimden geleni yapıyorum. Jasmine de sırttı.

"Herkes merhaba," dedi Florrie, kıkırdamalarını zapt etmekte zorlanan Lark'ın yanına sokulurken.

Lark sonunda, "TMI'dan bahsetmişken, Jazz," demeyi başardı.

"Hey, seni uyarmamın doğru olacağını düşünüyorum. Jasmine masanın üstündeki sandalyeyi çekti. "Neyse, biraz geç kaldığımız için üzgünüm - ilk defa etrafta deli gibi koşuşturan ben değildim. Başparmağıyla Florrie'yi işaret etti. "Her şey hanımefendiye bağlı.

Florrie avuçlarını açtı. "Jazz haklı ve bunun nedenini siz bize neden surat astığınızı söylediğinizde paylaşacağım - eminim Jazz'ın süngerimsi poposu yüzünden değildir.

"Ben olsam o kadar emin olmazdım," dedi Jasmine sahte bir ciddiyetle.

Lark yeni gelenlere birer kadeh şarap doldurmakla meşgulken, "Bırakalım da Stells size anlatsın," dedi.

Stella hikâyesini bitirdiğinde Jasmine başını sallayarak, "Ah, bu her şeyi mükemmel bir şekilde açıklıyor," dedi. "Kulağa tam bir sürüngen gibi

geliyor. Stella ürperdi.

"Öyle," dedi Florrie. 'Ama böyle bir herifle başa çıkabilecek biri varsa o da bizim Stella'dır.

"Hmm. Bunu yapmak zorunda kalmamayı gerçekten tercih ederim, ama tam üstüne bastın, Jazz, o tam bir sürüngen," dedi Stella. 'Hızla devam edersek ve çok daha hoş bir konuya geçerse, anladığım kadarıyla alışılmadık bir şekilde geç kalmanızın nedeni bir yazarla yaptığınız konuşmamış,' dedi Stella. Florrie'ye soran bir kaşını kaldırdı.

"Evet, hadi Florrie, dökül bakalım," dedi Maggie. 'Nasıl geçtiğini duymak için ölüyorum.

Florrie'nin yüzü aydınlandı, yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı. Gözlüklerini burnuna doğru itti, koyu kahverengi gözleri parlıyordu. 'Şey-'

"Aslında, sen başlamadan önce, çiçeğim," dedi Jasmine, elini Florrie'nin koluna koyarak, "onlara ne söyleyeceğini bildiğime göre, neden gidip uzun bir kuyruğa takılmadan önce yemek siparişimizi vermiyorum? İki şilte arasında uyuz bir at bile yiyebilirim, o kadar açım ve beklemek zorunda kalırsam midemin bunu iyi karşılayacağını sanmıyorum.

"O zaman siparişi versen iyi olur, Jazz. Florrie güldü.

"Çok doğru. Maggie sahte bir endişeli yüz ifadesi takındı.

"Her zamanki gibi mi? Herkes olumlu yanıt verince Jasmine masanın etrafına sorgulayıcı bir bakış attı.

"Yani," diye devam etti Florrie, esmer saçının bir telini kulağının arkasına sıkıştırarak. "Uzun zamandır Thea Carlton'la bir imza günü düzenlemek için cesaretimi toplamaya çalışıyordum - kendisi Northumberland'li bir aşk romanı yazarı. Aralarında hızlı bir bakış fırlattı. "Zor bir ihtimal olduğunu biliyordum ama Ed ve ben denemeye değer diye düşündük. Yani, en kötü ihtimalle hayır diyebilirdi; dünyanın sonu olmazdı. Görünüşe göre bir menajeri yok, bu yüzden onunla doğrudan sosyal medya üzerinden iletişime geçtim. Dürüst olmak gerekirse, cevap verdiğinde hayatımın şokunu yaşadım!

'Vay canına! Thea Carlton! Florrie, o *büyük* bir isim!' Lark'ın soluk yeşil gözleri büyüdü.

'Öyle! Peki nasıl gitti?' diye sordu Maggie. 'Lütfen bana başarılı olduğunu söyle. Kitaplarına *bayılıyorum*. Ellerini göğsünde kavuşturdu.

Stella Florrie'nin coşkusuna gülümsemekten kendini alamadı. Bir önceki yıl, arkadaşı şehrin Victoria Meydanı'ndaki Happy Hartes Kitabevi'nin yarı hissesini devralmış ve bir zamanlar durgun olan işletmeyi başarıya ulaştırmak için yorulmadan çalışmıştı. Florrie ve ortağı Ed -hem romantik hem de iş hayatında- her zaman heyecan verici yeni fikirler düşünüyorlardı

kitapçıyı güncel hale getirmek ve cazibesini artırmak için. Sanatçı Ed tarafından tasarlanan ve oluşturulan vitrinler giderek daha özenli hale geliyor ve yerel halkın büyük ilgisini çekiyordu. Ulusal çapta tanınan Yorkshire'lı şair ve yazar Jack Playforth'un bölgeye taşınması ve kitapçının kurum içi yazarı haline gelmesi de dükkana gelen ziyaretçi sayısını artırdı.

Yaptım! Aman Tanrım! Buna inanamıyorum! Florrie ellerini yüzüne kapatırken yüzü gülücüklerle doluydu. "Dürüst olmak gerekirse, cevap verdiğini gördüğümde çok gerildim ama gerçekten çok hoş ve arkadaş canlısıydı. Okuma yapmayı da teklif etti. Buna inanabiliyor musunuz? Florrie etrafındakilere bir göz attı.

Bu harika, Florrie! Senin adına çok sevindim. Thea Carlton son derece popüler, bu kitapçı için gerçek bir başarı. Stella ona gülümsedi.

"Evet, öyle! Bu harika bir haber! Maggie uzanıp Florrie'nin elini sıktı.

"Oh, Florrie, ne kadar harika. Lark'ın gözleri mutlulukla parlıyordu. 'Bay ve Bayan H seninle çok gurur duyardı.

"Tamam o zaman, yemek siparişi verildi. Jasmine geri döndü, koltuğuna geri yerleşti ve eski patronlarından söz edildiğinde Florrie'nin gözlerini bir an için kaplayan hüznün gölgesini kovdu. "Harika bir haber, değil mi? Florrie'nin Thea Carlton'la ilgili haberinden bahsediyorum, yemek siparişi verdiğimden değil, ama bunun da harika bir haber olduğunu söylemeliyim. İçten bir kahkaha attı.

"Bu harika. Stella'nın kalbi arkadaşları için mutlulukla doldu, onu bu kadar yerleşmiş ve mutlu görmekten memnundu. Bir önceki yıl Florrie için zor bir yıl olmuştu. Yakın olduğu ve büyükbabası gibi gördüğü sevgili patronu Bay Harte -ya da onun deyimiyle Bay H- aniden vefat etmiş ve kitapçının yüzde ellisini ona miras bırakarak onu şaşkına çevirmişti. Diğer yarısını da torunu Ed'e vasiyet etmişti. Bu durum Bay H'nin ayrı yaşadığı oğlu ve gelinini öfkelen-dirmiş, hisselerin kendilerine verilmesini talep etmişlerdi. Bunun da ötesinde, Florrie'nin Ed ile yeni başlayan ilişkisi neredeyse başlamadan bitmişti. Neyse ki, Bay H'nin vasiyetnamesinin ustalıkla hazırlandığını ve mümkün olduğunca su geçirmez olduğunu bildiren yasal tavsiyeyi aldıktan sonra, Ed'in ebeveynlerinin öfkesi kendi kendine sönmüş gibi görünüyordu ve Florrie ve Ed, ilişkileri her zamankinden daha güçlü bir şekilde yeniden yoluna girmişti.

"Peki ne zaman olacak?" diye sordu Maggie, tam da köşedeki folk grubundan canlı bir melodi yükselirken, ayak vuruşları ve alkışlar eşliğinde.

"Pekala," dedi Florrie, müziğin sesini duyurmak için eğilerek, dört çift göz ona beklenti içinde bakıyordu, "iyi haber şu ki, Thea Carlton'ın diğer taahhütleri ve o sırada bölgede olacak olması nedeniyle, görünüşe göre Eylül'ün on ikisinde, yani üç buçuk hafta sonra olacak. Florrie'nin gülümsemesi daha da genişledi. "Ve bunu söylediğime inanamıyorum ama bizi özel olarak araya sıkıştırdı.

"Hadi bakalım Florrie," dedi Maggie gülümseyerek.

'Bu harika! Sanırım hepimiz için bilet olacak," dedi Stella gülümseyerek, arkadaşının mutluluğu bulaşıcıydı. "Florrie'mizin şerefine! Kadehini havaya kaldırdı ve diğerleri de onu izledi.

"Florrie'mizin şerefine," diye koro halinde coşkuyla söylediler.

"Neyse, benden bu kadar bahsettiğimiz yeter, yeni dairen nasıl Stells? Florrie sordu, gözleri hâlâ parlıyordu.

Stella şarabından hızlı bir yudum aldı. 'Şey, hala boşaltmam gereken birkaç kutu var ama onun dışında, bayıldım. Açıp esintinin içeri süzülmesine izin verebileceğim bir balkon kapısına sahip olmak harika, özellikle de bu sıcak havalarda - kış gelip de denizden şiddetli bir kuzey rüzgârı estiğinde farklı bir hikâye olabilir. Güldü. "Eski dairemde manzaranın iyi olduğunu biliyorum, ama deponun kordona açılı olması nedeniyle yeni evimden manzara daha da iyi; kayalıkların en muhteşem manzarasını görüyorum.

"Kulağa rüya gibi geliyor, görmek için sabırsızlanıyorum. Bu da beni yeni eve taşınma partisinin ne zaman olacağını sormaya yönlendiriyor. Maggie limonatasından cömertçe bir yudum almadan önce sırttı.

'Aslında önümüzdeki Cumartesi akşamını düşünüyordum, eğer herkes için uygunsa. Kalan kutuları açmam için teşvik edici olur. Stella arkadaşlarına bir göz attı. "Peki ya sen Jazz? Sence bir bebek bakıcısı bulabilecek misin?

Jasmine heyecanla başını salladı. 'Vahşi atlar beni uzak tutamaz. Oh, ve sana yeni eve taşınma pastası yapmama izin vermelisin.'

'Bunu yapmana gerek yok. Benim için pasta yapmak gibi ekstra bir yükün altına girmeden de yeterince işin yok mu senin?

"Hiç de değil, ısrar ediyorum ve ayrıca, en iyi arkadaşlarımdan biri içinse asla bir yük değil. Jasmine ona gülümsedi.

'Eğer eminseniz, kulağa hoş geliyor. Teşekkür ederim, Jazz. Stella arkadaşına sıcak bir şekilde gülümsedi.

"Birkaç hafta önce bekârlığa veda partisi için yaptığı gibi bir şeyse ona teşekkür etmeyebilirsin," dedi Maggie, sahte bir dehşet ifadesi takınarak. 'Penislerin limon yeşili ya da parlak turuncu çizgili şok edici pembe renkte olduğunu kim bilebilirdi?

Florrie kıkırdayarak, "Belli ki korunaklı bir hayat sürmüşsün Maggie Marsay," dedi.

Stella bir kahkaha attı ve yakındaki masalarda başların dönmesine neden oldu. 'Florrie Appleton, seni karanlık at! Biz de seni Küçük Bayan Prim-Knickers sanıyorduk!

Lark kıkırdayarak, "Ben de aynen öyle düşünüyorum," dedi.

'Hadi o zaman, bize böyle çılgınca renklendirilmiş uzantıları nerede gördüğünüzü söylemek zorundasınız. Acaba Ed'inkinden mi bahsediyorsunuz? Stella kaşlarını muzipçe salladı, arkadaşlarının kıkırdamasına ve diğer yemek yiyenlerin ilgisini daha da çekmesine neden oldu.

'Peki ya Jazz? Onları örnek almak için dünyanın neresinde böyle bir şey gördün? Lark gülmekten zorlukla konuşarak sordu.

Jasmine homurdandı. 'Hah! Keşke! Sadece belirsiz ve uzak bir anıdan yola çıkıyorum. Tabirimi mazur görürseniz, bir tanesini canlı olarak görmeyeli o kadar uzun zaman oldu. Baş nedime, penis temalı, çirkin ve renkli bir şey istediğini söyledi, o yüzden...' Omuz silkti. "Verdiği talimatı harfiyen yerine getirdim. İşte, telefonumda bir fotoğraf var - pastanın, canlı penislerin değil, böylece sakinleşebilirsiniz, Stells. İşte, kendiniz görebilirsiniz. Jasmine çantasından telefonunu çıkardı, diğerleri fotoğrafı seçerken onu izliyordu. "İşte, ne düşünüyorsunuz? Telefonunu yanındaki Florrie'ye uzatırken yüzüne geniş bir sırıtma yayıldı. "Elden ele dolaştır.

"Vay canına!" dedi Florrie, gözleri kocaman açılmıştı. 'Ortadaki... şey-'

"Dikkatli olmazsan gözünü çıkarabilirsin," dedi Lark ve arkadaşlarının daha fazla kıkırdamasına neden oldu. "Bu konuda ne düşünüyorsun, Stells?" diye sordu, telefonu ona uzatarak.

Stella dudaklarını büzerek resmi inceledi. "Aslında, penis teması bir yana, bence çok yaratıcı ve ustalıkla uygulanmış," dedi gülümseyerek.

'Mmm. Ben de,' dedi Maggie ona bakarak. "Bahse girerim bu renkte bir pipi görmemişsindir, Stells, engin yatak odası deneyimine rağmen. Ona muzip bir yan bakış fırlattı. Stella'nın renkli aşk yaşamı sık sık arkadaşlarının alaylarına maruz kalırdı, ama o bunu her zaman iyi bir ruh hali içinde karşılardı.

"Ne benim ne de parıltılarla kaplı herhangi birinin olduğunu söyleyemem. Stella eğlenen bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Ama her zaman bir ilk vardır; belki bu Noel'de.

Tam o sırada, yerel balıkçı Istakoz Harry'den gelen tanıdık bir kahkaha odadaki konuşmaların arasına karıştı. Eski trol teknesiyle denize açılmadığı zamanlarda Jolly'nin daimi demirbaşlarından biriydi ve bu durum karısını çok üzüyordu.

"Bu düşünce Istakoz Harry'yi gıdıkladı, Stells," dedi Lark kuru bir sesle ve arkadaşlarının yeni bir kahkaha krizine girmesine neden oldu.

Stella yanaklarından süzülen neşe gözyaşlarını sildi, gülmekten yüzü ağrıyordu. Stresli bir haftadan sonra tam da ihtiyacı olan neşeli tonik buydu; arkadaşlarının her şeyi daha iyi yapacağına her zaman güvenebilirdi. Yasemin'e baktı, kalbi ona duyduğu sevgiyle sıkıştıyordu. Kendisinininkinden farklı nedenlerle de olsa, Jasmine her zaman stresle mücadele ediyor gibi görünüyordu, yine de her zaman neşeli görünüyordu, bunun onu korkutmasına veya moralini bozmasına asla izin vermiyordu. Stella sık sık kendini, Jasmine'in üstesinden gelmek zorunda olduğu çeşitlilik yerine, iş yerinde karşılaştığı türden güçlüklerle uğraşmayı tercih edeceğini düşünürken buluyordu. Daha da kötüsü, zavallı kızın uğraşması gereken bir de ölen eşinin anne ve babası vardı ve onlar tam bir kâbustu, her zaman hayatını zorlaştırmaya ve torunlarıyla hiçbir şey yapmamaya niyetliydi. Bu da bir erkeğe duygusal olarak bağlanmamak için bir başka iyi nedendi - Stella'nın daha fazla ikna edilmeye ihtiyacı olduğundan değil.

Jasmine iki çocuklu bekâr bir anneydi ve eşi altı yıl önce ölmüştü. Üç işte çalışıyor ve Zak ile Chloe'yi okul sonrası derslerine ve partilerine götürmek ya da bir sonraki işine gitmek için sürekli koşuşturuyor gibiydi - Stella'nın annesinin yanında temizlikçi olarak çalışmakla kalmıyor, aynı zamanda The Happy Hartes Bookshop'un iki kapı aşağısındaki Seaside Bakery'de de birkaç vardiya çalışıyordu. Kutlama pastaları yapmak, Zak ve Chloe'nin yokluk çekmemesi için kazancını artırmaya yönelik bir yan uğraş olarak başlamıştı, ancak geçen yıl içinde gerçekten gelişti, ustalıkla hazırlanmış tasarımları, görünüşe göre penislerle süslenmiş pastalar da dahil olmak üzere kendileri için konuşuyor.

"Siz ne diye kıkırdıyorsunuz? Arkadaşlar başlarını kaldırdıklarında Ando Taylor'ın masalarının yanında, elinde yarı sarhoş bir Micklewick Mischief şişesiyle durduğunu gördüler. Tanıdık, arkadan öne beyzbol şapkası, seyrelmiş uzun, sarı saçlarının üzerine horoz gözlü bir açıyla yerleştirilmişti. Yırtık kot pantolonu, parlak renkli spor ayakkabıları ve hırpalanmış deri ceketinden oluşan her zamanki ergen-gençlik tarzı kıyafeti, kırklı yaşlarında olduğu gerçeğini yalanlıyordu.

Maggie ona gülümseyerek, "Şimdi, Ando," dedi. "Cuma gecen iyi geçiyor mu?"

Ando genellikle yerel halk tarafından bir plaj serserisi ve biraz da aptal bir delikanlı olarak görülüyordu. Ancak son aylarda, Maggie birkaç hafta önce bir trafik kazası geçirdiğinde hızlı düşünerek ambulans çağırması sayesinde arkadaşlarının onun hakkındaki düşünceleri yumuşamıştı. Ambulans gelene kadar en iyi arkadaşının yanında oturabilmesi için Florrie'yi de aramıştı. Daha da ileri giderek, Maggie'nin önüne pervasızca fırlayan sürücünün kimliği konusunda polise ifade vermeyi teklif etmişti. Bu kişi Jasmine'in kayınpederi Gary Forster'dan başkası değildi ve olay yerinden kaçmış ve arabasının yan tarafındaki şişlikten alınan boya örneklerinin Maggie'nin küçük aracıyla mükemmel bir şekilde eşleştiği kanıtlanana kadar kendisi olduğunu inkar etmişti. Bu açıklama Ando'nun büyük bir üzüntü yaşamasına neden olmuş ve Forster'lar tarafından hayatlarını "mahvettiği" gerekçesiyle kovalanmıştı.

"Evet, şimdiye kadar fena değildi. Başını salladı. 'İyi misin Maggie? İyi bakıyorsun... yani... o zamandan beri, biliyorsun. Garip bir şekilde ayaklarını sürüyerek yürüdü.

"Ben iyiyim, teşekkürler, bebek de öyle. Yumruğunu okşayarak ona gülümsedi.

"Bu harika bir haber. Gülümsemesindeki sıcaklık bunu duyduğuna gerçekten memnun olduğunu gösteriyordu. Bakışları Jasmine'e kaydı. Tanıdık bir Yorkshire selamıyla, "Şimdi Jazz," dedi. "Çok formda görünüyorsun.

'Şimdi, Ando. Teşekkürler. Kız ona küçük bir gülümseme verdi, kararsız ifadesi onun bir sonraki sorusunu beklediğini ele veriyordu; artık her hafta sorduğu soruyu.

"Bu akşam seni eve bırakmama izin verir misin? Dönüş yolunda paylaşmak için bir paket domuz eti kazıtması alabilirim, belki evime uğrar, ev yapımı biramın sonuncusunu bitiririm. İtiraf etmeliyim ki biraz bayağı bir şey ama tadını sindirebilersen iyi gider. Adını Gut Rot koydum, bilirsiniz, tıpkı bunun adının Micklewick Mischief olması gibi. Elindeki bira şişesini sallayarak ona temkinli bir sırıtış fırlattı.

Stella içinde yükselen kahkaha balonunu zapt etmek için mücadele etti. Dudaklarını birbirine bastırdı ve arkadaşlarıyla göz teması kurmamak için direndi.

"Teklifin için teşekkürler Ando, ama korkarım yine hayır," dedi Jasmine nazikçe. 'Daha önce de söylediğim gibi, hayatımda bir erkek için zamanım yok ve eve, çocukların yanına dönmem gerekecek.

'Evet, öyle olsun. Fikrini değiştirirsen nerede olduğumu biliyorsun. İyi geceler, kızlar. Bununla birlikte, döndü ve bira şişesini çekerek bara doğru yürüdü.

'Aww, çok şükür. Hakkını vermek lazım, çok mücadelecisi,' dedi Lark o tanıdık nazik ses tonuyla.

"Şaka yapmıyorsun," dedi Jasmine yorgun bir sesle.

"Peki, domuz çizdiği teklifini nasıl reddedebildin, Jazz?" dedi Stella, gözlerinde dans eden bir eğlenceyle.

"Ya da ev yapımı, neydi o? Ah, evet, Gut Rot. Nefis," dedi Florrie.

"Evet, romantizmin öldüğünü kim söyledi? Stella kuru bir sesle ekledi.

Maggie, 'En azından bu hafta sarhoş değildi, bu da bir teselli sanırım,' dedi.

'Öyle olabilir, ama neden ben? Neden böyle erkekleri kendime çekmek zorundayım? Jasmine inanamayarak başını salladı. "Kaba olmak istemem, Ando'nun da iyi niyetli olduğunu biliyorum... her neyse, ama cidden, domuz çizikleri ve "Bağırsak Çürümesi" mi? Bu kimi cezbeder ki? Bir erkek aradığımdan değil, ama neden çiçeklerle, çikolata kutularıyla ve lüks restoranlarda yemeklerle ayaklarımı yerden kesmek isteyenlerle birlikte olmuyorum? Jasmine etrafındakilere baktı. Ses tonu neşeli olmasına ve gülümsemesine rağmen gözlerinde bir hüznün vardı.

Stella, "Jazz, dürüst olmak gerekirse, bu tanıma uyan bir adam istemezsin," dedi.

"Korkarım bu konuda Stells'e katılıyorum, Jazz. Lark başıyla onayladı.

Jasmine'in yüz ifadesi bir an için düşünceliydi, sonra yüzüne bir sırıtış yayıldı. "Doğru," dedi kıkırdayarak. "O tür lapalardan nefret ederim ve süslü restoranlara gelince, onlar bana göre değil.

"Özellikle de o kokuşmuş ayakkabılarla, Jazz. Maggie limonatasına doğru kıkırdadı.

Jasmine yüzünü buruşturdu. "Hmm. Sanırım yanılmıyorsun.'

"Belki de onları Ando'nun burnunun dibine sokmalısın; bu onu tepelere doğru koşturur. Maggie kıkırdadı.

"İyi noktaya değindin. Hâlâ gülümseyen Stella'nın bakışları kapıya doğru kaydı, gözleri az önce içeri giren uzun boylu, yakışıklı yabancıya takıldı. Kalbi yerinden fırladı ve ağzı açık kaldı. *Aman Tanrım! Bay Ateşli!*

SIX

"İyi misin, Stells?" diye sordu Florrie, alnı kırışarak.

Stella yutkundu ve sakın bir nefes aldı, nabızı vücudunda hızla atıyordu. *Kendini topla, kadın! Sana ne oldu böyle?* "Hmm, evet. Ben iyiyim. Arkadaşıma parlak bir şekilde gülümsedi. "Sadece balık ve patates kızartmamızın ne zaman geleceğini merak ediyordum.

"Evet, uzun zaman oldu. Jasmine dönüp baktı, yüzüne yavaşça bir sırıtma yayıldı. "Balık ve patates kızartması, ha? Geri döndü. 'Sanırım bizim Stell'lerin yumurtalıkları az önce patladı - yine - kızlar. Az önce içeri giren şu yakışıklıya bir bakın.

"Hangi yakışıklı adam? Maggie ilgilerini çeken nesneye doğru baktı, Florrie ve Lark da onu takip ediyorlardı. "Ahh, *anlıyorum*," dedi ve Stella'ya bilmiş bir gülümseme verdi.

"Peki yumurtalıklar tam olarak kaç kez patlayabilir?" diye sordu Florrie.

'Bizim Stells'e göre çok sayıda; onunkiler her zaman sevişmek. Ne zaman ilgisini çeken bir erkekle göz göze gelse, işte o zaman. Bum!' Jasmine sırtarak bir kez daha bakmak için döndü. 'Nedenini anlayabiliyorum; tam onun sokağında, uzun boylu, esmer ve lezzetli. Kriter bu, değil mi Stells?'

Stella gözlerini devirdi ve iyi huylu bir şekilde başını salladı.

"Ah, yanında da muhteşem bir Labrador var," dedi Lark, Florrie'nin etrafına bakarak. 'Eğer köpeksever biriye iyi biri olmalı.

"Gördün mü, Lark'ın onay mührünü çoktan aldı, Stells. Maggie ona abartılı bir göz kırptı.

"Sanırım bir şişe şaraba daha ihtiyacımız var. Stella buz kovalarındaki boş şişeye uzandı ve ayağa kalktı. "Bir dakika sürmez. Her zamanki kendinden emin tavrıyla bara doğru ilerlemeden önce onlara bir gülümseme attı, arkadaşlarının onu yakından izlediğinin farkındaydı.

Bay Ateşli'nin yanında dururken, parfümünün taze kokusu burnuna geldi. Temiz ve yosunluydu, Stella'nın duyularını alarma geçirdi. Adamın yüzünü ona dönmesi uzun sürmedi, gözleri buluştu ve Stella'nın içinden bir çekim dalgası geçti. Adamın ağzı, Stella'nın kalp atışlarının endişe verici bir hızla yükselmesine neden olan bir gülümsemeyle açıldı.

"Merhaba.

"Merhaba. Gülümsemesine karşılık verdi, adamın gözlerinin maviliğini, köşelerindeki kırışıklıkları, güçlü çenesinin koyu kirli sakallarını inceledi. Adam ondan birkaç santim yukarıda duruyordu, bu da onu en az 1.80 yapıyordu ve mavi gömleğinin içinde kesinlikle iyi görünen omuzları yakından daha da geniş görünüyordu. Gerçekten de Jasmine'in tarif ettiği gibiydi, uzun boylu, esmer ve lezzetliydi.

"Görünüşe göre kaderimizde tanışmak varmış. Kaşlarını güçlükle seçilebilen bir şekilde çattı ve hâlâ onun bakışlarını üzerinde tutuyordu. Labrador kuyruğunu ileri geri sallayarak ona baktı.

"Sen de öyle düşünüyorsun, değil mi? Kalbinin hızla attığını fark eden Stella yavaşça derin bir nefes aldı. Ondan etkilenmişti ve onun da kendisinden etkilendiğinden hiç kuşkusu yoktu; daha önce birçok kez bu durumda kalmıştı, ama bu farklı hissettiriyordu. Şu anda içinde savrulup duran yabancı duyguları kontrol altına alması gerekiyordu. "Kasabada yeni misin yoksa sadece bugünlük mü geldin?

"Ben yeniyim; bu sabah taşındım. Eşyalarımı yerleştirmeyi bırakıp dışarı çıkayım ve burayı bir tanıyayım dedim. Adamın Kuzey Yorkshire aksanının cilalı bir havası olduğunu fark etti.

"Hmm. Güzel plan. Şimdiye kadar gördüklerin hoşuna gitti mi? Bir tutam saçı parmağına doladı ve başını cilveli bir şekilde eğdi.

Gözleri kızın dolgun dudaklarına kaydı. "Mmm. Hem de çok," dedi, sesi boğuk bir tona bürünmüştü. Aralarındaki havada bir çekim titreşimi dans etti. Labrador oturdu, belli ki bir süre orada olacaklarını düşünüyordu.

"Sıradaki kim, lütfen? Jolly'nin ev sahibi Mandy seslendi, yerel sesler arasında Cockney aksanı göze çarpıyordu. "Sırada kim var?

tekrar sordu. Ama sözleri Stella ve Bay Hot tarafından duyulmamıştı, görünüşe göre her biri göz temasını kesmek konusunda diğeri kadar isteksizdi.

Stella o anın içinde tamamen kaybolmuştu.

"Oy, delikanlı, bir içki sipariş etmek ister misin, istemez misin? Bay Hot'un arkasında duran Istakoz Harry'nin sert ses tonu onları şimdiki zamana geri döndürdü. "Bazılarımız burada öğürüyor, sen ise hanımefendiyle göz göze gelmekle meşgulsün.

Stella bakışlarını Bay Ateşli'den ayırarak, daha önce tanıdık denizci şapkasını barın öbür ucundaki devşirme heykelciğin ucundan sarkıtmış olan balıkçıya çevirdi. Her zaman giydiği lacivert ganseyinin içinde bunalıyor olması gerektiği düşüncesi aklından geçti. "Üzgünüm Harry, çaresizsen benden önce gidebilirsin.

'Evet, çok haklısın çaresizim, özellikle de bu sıcak havalarda.

Ando Taylor kısa boylu, tıknaz arkadaşına bakarak, "O zaman kazağını çıkarmak isteyebilirsin, Harry, dostum," dedi. "Bu seni biraz serinletir.

"Bu kadar aptal olma, delikanlı. Ben asla ganseyimi çıkarmam! Kızımız beni jartiyer yerine koyar. Şehir dışında bir yerde kaza geçirirsem beni nasıl tanıyacaklarını sanıyorsun? Bu desenin sadece Micklewick Körfezi'ndeki balıkçılar tarafından giyildiğini bildiğini sanıyordum! Yumuşak çocuk!' Istakoz Harry ona öfke dolu bir bakış fırlattı.

Ando şaşkın bir ifadeyle, "Ama burada denize sürüklenmeyeceksin, değil mi?" dedi. 'Ve teknen dışında Micklewick Körfezi'nden hiç çıkmadığını söylediğini sanıyordum.

Istakoz Harry ona etkilenmemiş bir bakış attı. "Bu konunun dışında. Neyse, yolumdan çekil, burada bir bira bardağım var, Micklewick Mischief'ten biraz doldurmam lazım; çok iyi bir şey.

Harry sıranın önüne doğru ilerlerken Stella ve Mr Hot arkalarında durup eğlenerek gülümsediler.

Ortalık sakinleştğinde Bay Hot, "Bu arada ben Alex, Alex Bainbridge ve bu genç afacan da Fred," dedi.

"Merhaba Alex, merhaba Fred. Stella Labrador'un yumuşak kulaklarını karıştırmak için eğildi. "Çok tatlısın, değil mi?

"Sanırım bana değil Fred'e hitap ediyorsun? Alex ayağa kalktığında alaycı bir tavırla konuştu.

"Doğru tahmin ettin. Gülmekten kendini alamadı. "Ve ben Stella. Elini uzattı. "Stella Hutton.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Stella Hutton. Stella'nın elini tuttu, dokunuşu Stella'nın kolunda bir elektrik şimşegi çakmasına neden oldu.

Vay canına! Bu da neydi böyle? Gözleri titredi ve ona baktı, onun da hissedip hissetmediğini merak ediyordu. Gülümsemesi bir an için duraksamış mıydı, yoksa bu sadece onun hayal gücü müydü? Yanaklarında renk yükselirken merak etti.

Kendini toparladığında, 'Ben de tanıştığımıza memnun oldum,' dedi. 'Peki şehrin hangi bölgesine taşındınız-'

"Üzgünüm geciktim, Al," dedi yanlarındaki nefes nefese kalmış bir kadın sesi, Stella'nın sözünü keserek.

"Ah!" Koyu renk atkuyruğu saçları ve kalp şeklinde güzel bir yüzü olan genç bir kadının kolunu Alex'in koluna doladığını görünce irkildi. Kadın ona bakıyor, gözlerinde şefkatle gülümsüyordu. Fred'in kuyruk sallaması aşırı hızlandı. Belli ki "Al "ın hayatında düzenli bir demirbaşı. Stella öfkesinin kabardığını hissetti. Bay Ateşli bir kız arkadaşı varken onunla bu kadar pervasızca flört etmenin kabul edilebilir olduğunu nasıl düşünebilirdi? Bu, Stella'nın erkeklerden uzak durmakta neden haklı olduğunun mükemmel bir örneği. Stella'nın gerçekten hoşlanmadığı bir şey varsa, o da aldatan farelerdi.

Jolly'nin garsonlarından biri olan Immy, ona doğru eğilerek kolunu hızlıca sıktı. "Bil diye söylüyorum çiçeğim, balık ve patates kızartman bekliyor. Mutfağa girip çıkmaktan yanakları kızarmıştı.

"Oh, tamam, Immy, teşekkürler.

"Sorun değil. Immy aceleyle uzaklaşmadan önce sıırttı.

Stella başını kaldırıp Alex'e baktı ve ağzını gülümsemeye zorladı. "Pekâlâ, seninle tanıştığımı memnun oldum, ama arkadaşlarımın yanına dönsem iyi olacak," dedi soğuk bir sesle. Alex'e cevap verecek zaman bırakmadan, topuklarının üzerinde döndü ve arkadaşlarının kendisine ilgiyle baktıklarını gördüğü masaya doğru ilerledi.

"Nasıl gitti?" diye sordu Florrie, gözleri kocaman açılmıştı.

"Az önce içeri giren kadın kimdi?" diye sordu Maggie.

"Daha da önemlisi, şarap nerede? Jasmine "ciddi misin?" der gibi bir yüz ifadesi takındı.

"Oh, kahretsin! Stella elinin topuğunu alnına vurdu. "Unutmuşum. Üzgünüm, kızlar.'

"Endişelenmeyin, Immy'den sos ve bezelye lapasını getirdiğinde bir tane getirmesini isteyebiliriz. Lark ona gülümsedi. "Bunu yapmaktan mutluluk duyacaktır.

"Evet, iyi düşünmüşsün. Lark'ın önerisi Jasmine'i yatıştırmış görünüyor. "Sorularınıza yanıt olarak," Stella peçetesini kucağına koydu,

"Her şey yolunda gidiyordu ve güzel bir flört yaşıyorduk, ta ki..." Bıçağını ve çatalını eline alarak yüklü bir duraklama yaptı.

"Neye kadar?" diye sordu Florrie.

"Kız arkadaş gelene kadar. Stella masanın etrafına bir göz attı. "Oh, bu arada muhteşem Labrador'unun adı Fred," dedi, arkadaşlarının garip bir nedenle içini kemiren hayal kırıklığını fark etmemelerini umarak. Sinir bozucu derecede dikkat dağıtıcıydı.

"Şaka mı yapıyorsun? Jasmine yüzünün düştüğünü söyledi. 'Cidden bir kız arkadaş mı var? Yani, size nasıl baktığını hepimiz gördük, değil mi kızlar?

"Evet, senden gerçekten hoşlanıyor gibi görünüyor, Stells. Lark ona sempatik bir bakış atarken, diğerleri de bir dizi baş sallama ve onaylama sözleriyle karşılık verdi.

Stella vücut dilini bu kadar fevkalade yanlış anlayan tek kişinin kendisi olmadığını duyunca rahatladı.

'Görünüşe göre şanslı bir kaçış yaşamışsın, çiçek. Neyse ki işler daha fazla ilerlemeden öğrendin. Florrie ona küçük bir gülümseme verdi.

'Umurumda değil ama genellikle hilekâr bir sıçanın kokusunu bir mil öteden alırım. Bu sıcakta radarım bozulmuş olmalı. Stella balık ve patates kızartmasına yumulmadan önce boş bir kahkaha attı, Alex Bainbridge'i aklından çıkarmak için elinden geleni yapıyordu. Ama bu çok zor oluyordu. Adamın davranışları Stella'yı heyecanlandırmıştı. Stella'nın, babasının o doğmadan önce evi terk etmesi nedeniyle zaten bağıllıkla ilgili sorunları vardı. Ergenlik çağındayken bu konu hiç durmadan zihnini kurcalamış, asla itiraf etmese de babasının davranışları kalbini delip geçmişti. Babası ona olan ilgisizliğini daha açık bir şekilde ifade edemezdi. Bunun sonucunda Stella kalbinin etrafına bir duvar örmüştü ve bu duvar her geçen yıl daha da aşılmaz hale geliyordu. Bu durum annesinin ilişkiler konusundaki tutumuyla birleşince, Stella hiçbir erkeğin kalbine yaklaşmasına izin vermemişti.

Bir adam çoğundan daha fazla yaklaşmıştı, ama Stella arkadaşlık ya da şehvetin ötesine geçen bir şeyin ilk kıpırtılarını hissederek hissetmez, kafasının içinde yüksek sesle çalan uyarı sirenleriyle geri çekilmişti. Annesinin yaptığı hatayı yapmasına ve kendisini incinmeye ve kalp acısına maruz bırakmasına imkân yoktu. Avukat arkadaşı Ben yıkılmıştı.

Ona aşık olmuştu, ama sözleri sadece kararlılığını güçlendirmişti ve o zamandan beri daha dikkatli davranıyordu.

"Pekâlâ o zaman," dedi Lark, Stella'yı günümüze geri çekerek, "sanırım Maggie'miz hariç tüm haberlerimizi yakaladık. Muhteşem Micklewick Ayı Şirketi'nde işler nasıl gidiyor?"

"Aslında hâlâ rüya görüyormuşum gibi hissediyorum. Maggie'nin yüzünde geniş bir gülümseme belirdi. "Bildiğiniz gibi, Champion's'ın logosu ve özel oyuncak ayısının tasarımları tamamlandı. Ayrıca Jean'in yardımı sayesinde siparişlerimi yetiştirmek üzereyim; o inanılmaz biri, onsuz ne yapardım bilmiyorum.

Maggie, geri kazanılmış lüks yünden el yapımı ayıcıklar üretiyordu ve kısa bir süre önce, bir zamanlar lüks bir mağaza olan ve yeni gizemli sahibi altında bir rönesans geçiren Champion's of York'tan teklif almıştı. Mağazanın amiral gemisi artık şirin bir pazar kasabası olan Middleton-le-Moors'daydı ve Maggie'ye baş alıcıları tarafından bir dizi özel oyuncak ayı yapma ve yeni bir şirket logosu tasarlama teklifi götürülmüştü. Başlangıçta, doğmak üzere olan bir bebekle böyle bir teklifi kabul edip edemeyeceği konusunda kararsız kalmıştı ancak Jean Davenport adında çok sevilen yerel bir hanım yardım teklifiyle devreye girmişti. Uzun süre önce emekli olan Jean, Happy Hartes Kitabevi'nin sahibi Bay ve Bayan Harte'ın yakın arkadaşıydı ve bunun sonucunda Florrie'nin iyi bir dostu olmuş, kitabevinin okumalarında ve kitap kulübünde ona yardımcı olmuştu. Aynı zamanda usta bir terzi olduğu ve şimdi Maggie için yarı zamanlı olarak çalıştığı ortaya çıktı.

"Vay canına! Görünüşe göre işler senin için gerçekten şekilleniyor, Mags. Stella ona gülümsedi, arkadaşının geçirdiği kazayı geride bırakmış gibi görünmesinden memnundu.

"Ve Jean seninle çalışmayı çok seviyor," dedi Florrie. "Bu sabah aradı, bu konuda çok konuşuyordu.

Maggie gülümsedi. "Bunu duymak çok güzel.

* * *

Akşam, Stella ve coşkulu arkadaş grubuyla her Cuma akşamı olduğu gibi bir şaka ve kahkaha balonu içinde geçti. Alex Bainbridge sadece birkaç kez aklına gelmişti ama

Olabilecekler üzerinde durmayı reddetti. Adamın bir saat kadar önce kız arkadaşıyla bardan ayrıldığını görünce rahatlamıştı.

Onlar daha ne olduğunu anlamadan Mandy barın üzerinde asılı duran eski gemi çanını çalıyor ve son siparişleri istiyordu.

"Vay canına, saat kaç olmuş?" dedi Lark, bardağını boşaltırken.

"Biz bir araya geldiğimizde zaman kendiliğinden akıp gidiyor sanki," dedi Jasmine.

İçkileri bittiğinde Maggie Land Rover'ın anahtarlarını almak için çantasını karıştırdı. "Pekâlâ kızlar, kim Bear'ın yeni Landie'sini denemek ve onu eve bırakmak ister?"

Smugglers Row'daki Seashell Cottage'da iki adımdan daha uzakta yaşamayan Lark ve kafasını boşaltmak istediğini söyleyen Stella dışında herkes teklifi kabul etti.

"Her ne kadar içinde bir tur atmak istesem de, şimdilik reddediyorum, teşekkürler Mags," dedi Stella. Micklewick Körfezi sokakları güvenli olduğu için düzenli olarak eve yalnız yürüyordu.

Jolly'nin dışında dururken karanlık çökmüştü ve berrak bir gökyüzü gökyüzünü aydınlatıyordu, barın ışıkları uzanıyor ve bahçe alanını aydınlatıyordu. Deniz duvarına doğru ilerleyen gelgitin yumuşak sessizliği, yalnız bir martının çığlıklarıyla noktalanıyordu.

Lark Stella'yı kucakladı, bilezikleri kollarından aşağı kayarken şıngırdıyordu. "Pazar günü için iyi şanslar, Stells. İyi geçeceğine eminim, annen ondan hoşlandığına göre Rhys iyi biri olmalı.

"Sanırım Lark haklı," dedi Maggie, diğerleri de aynı fikirdeydi.

"Teşekkürler, hepinize. Stella onların desteği için minnettardı. Hafta başında arkadaşlarına mesaj atmış ve annesinin hayatındaki yeni adamla tanışma davetini paylaşmıştı. Hepsi de bir dizi olumlu mesaj ve telefonla yanıt vermiş, hiç kimse yargılayıcı olmamış veya uyarıda bulunmamıştı. Verdikleri yanıtlar aklındaki şüpheleri bir nebze olsun hafifletmişti.

"Nasıl gittiğini bize bildir," dedi Florrie, elini Stella'nın koluna koyarak. "Ve eğer sohbet etmek istersen her zaman beni görmeye gelebilirsin," dedi.

"Teşekkürler Florrie, çok nazıksın. Stella ona gülümsedi.

"Seni bırakmamı istemediğine emin misin?" diye sordu Maggie.

"Hava biraz serinledi. "Olumlu, teşekkürler Mags, hırkam yanımda.

Stella Land Rover'ın ışıklarının Skitey Bank'a doğru giderken köşede kayboluşunu, motorunun alçak gürültüsünün giderek uzaklaşmasını izledi.

Derin bir nefes alarak en alttaki baloya doğru ilerledi, denizden süzölen serin hava teninin üzerinden kayarak tüylerini diken diken etti ve ürpermesine neden oldu.

Tam h rkas n  silkmişti ki arkasından bir ses duydu. "Seni Gut Rot'un bir par ltısıyla baştan  ıkarabileceğimi sanma, değil mi Shtella? Stella'nın kalbi sıkıştı. Haşlanmış bir Ando ile bir bardak Gut Rot paylaşmak Taylor Cuma gecesini böyle bitirmeyi pek ummuyordu, özellikle de uzun boylu ve yakışıklı bir yabanc yı biraz daha yakından tanımayı beklerken.

"Bu gece olmaz, teşekkürler Ando. Çapraz  antas n  omzuna ast . " yi geceler o zaman," dedi ve Ando'nun daha fazla konuşmasına fırsat vermeden uzaklaştı.

SEVEN

Stella apartmanın ana kapısı arkasından tıkırdayarak kapanırken kulaklıklarını kulağına taktı. Koşu kıyafetlerini giydi, saçlarını yüksek bir at kuyruğu şeklinde arkadan bağladı ve yolun karşısına doğru koşmaya başladı. Aktivite takip cihazından saati hızlıca kontrol ettikten sonra koşmaya başladı. Kasaba tam anlamıyla canlanıp hareketlenmeye başlamadan önce, sabahın bu vaktini keyifle geçiriyordu. Buradan, en üstteki terastan, tek tük köpek gezdirenler ve dalgaların üzerinde salınan sörfçüler dışında plajın neredeyse terk edilmiş olduğunu görebiliyordu. Ufukta bir pus vardı, yukarıda ise soluk mavi bir gökyüzü uzanıyordu, güneş denizin üzerinde parıldıyordu; ileride güneşli bir gün daha vaat ediyordu. Ama şimdilik hava şafağın gevrekliğini koruyordu ve sabah koşusu için mükemmel bir sıcaklıktı. Bu, Stella'nın her Cumartesi ve Pazar sabahı, havanın çok sert olmaması koşuluyla, mutlaka yaptığı bir şeydi. Böyle günlerde koşu bandını çok iyi kullanırdı. İşini unutabilir ve ciğerlerini temiz deniz havasıyla doldurabilirdi. Vücudunun sınırlarını zorluyor olsa da, zihninin sakin olduğu bir zamandı. Kendini en iyi böyle kapatırdı.

Uzun bacaklarıyla kısa sürede kaldırımını aştı ve çok geçmeden Viktorya döneminin etkileyici mühendislik harikası uçurum asansörünü -ya da gerçek adıyla füniküleri- geçti; makaralar ve su dolu ağırlıklardan oluşan karmaşık bir yapı. Çok geçmeden en alttaki baloya giden yüz doksan dokuz basamağa ulaştı. Zahmetsizce aşağı indi

kulaklıklarından gelen müzik kulaklarında uğulduyordu. Dibe ulaştığında geniş patikayı geçti ve bir avuç basamağı aceleyle inerek geniş çakıl taşları üzerinde evik bir şekilde ilerledi, deniz yosunu kokulu hava ciğerlerini doldurdu. Uzakta, Thorncliffe körfezin üzerinde belirmiş, tanıdık düşünceli g havasını yayıyordu. Ayakları yumuşak kuma battığı için yavaş ilerleyen Stella, her zamanki rotasını izleyerek, solucanlarla kaplı kumun hâlâ nemli olduğu ve koşmak için daha sağlam bir zemin oluşturduğu geri çekilen denize doğru yöneldi.

nnde altın sarısı kumsalın geniş bir kavisi uzanırken, Stella hızını artırdı, akıntıya paralel koşuyor, kolları piston gibi pompalanıyor, ağzından sert nefesler alıyordu. Kısa süre sonra, boncuk boncuk terler alnına döküldü ve bir ter damlasının kürek kemiklerinin arasından geçerek sırtından aşağıya indiğini hissetti. Yanık boyunca koşarken, kendini daha sert ve daha hızlı iterken, vücudunu bir coşku duygusu kapladı. Stella kendi elementindeydi. İster mahkeme salonunda ister burada, sahilde olsun, kendine meydan okumaktan daha çok hoşlandığı bir şey yoktu. Bu şekilde koşmak, kendini zorlamak, ciğerleri ve kasları endorfin salgılanana kadar yanmak, ona büyük bir coşku veriyordu.

Koşarken Alex Bainbridge aklına geldi, mavi gözlerinin ona parıldadığı anı, asi kalbinin beklenmedik - ve istenmeyen - bir şekilde eğilmesine neden oldu. Ne yapmaya çalışıyordu acaba? diye merak etti. nceki gün göz göze geldikleri ilk andan itibaren, kısa da olsa, müsait olduğunu, gördüklerinden hoşlandığını ve ilgilendiğini gösteren sinyaller göndermişti. Suyu test eden türdendi, ilgisine karşılık verilip verilmediğini bilmek istiyordu. Stella'nın bu dansın kurallarını anlayacak kadar erkek deneyimi vardı ve onun kitabına göre, bunlar kesinlikle bir ilişki içinde olan bir erkeğin vermesi gereken türden sinyaller değildi. Bu düşünce karşısında kanı kaynamaya başladı. *Adamın küstahlığı!* Ve kız arkadaşının her an gelmesini beklerken onunla bu kadar açık bir şekilde flört ederek ne kadar aptalca bir risk almıştı. Stella gözlerini buruşturdu ve başını iki yana salladı. "Ezik! Kelimeyi fkeli bir solukla tükürdü. Ve hiç kuşkusuz, tipik bir şekilde, masum olan taraf kendisi olmasına rağmen, kötü görünecek olan o olacaktı, o değil. Ne kadar adaletsiz olsa da, bu tür durumlarda işler genellikle böyle yürürdü. Midesinde öfkenin alkalandığını hissetti. Orada şanslı bir kaçış yaşamıştı. Kesin olan bir şey vardı ki, eğer Alex Bainbridge'le tekrar karşılaşma talihsizliğine uğrarsa, ona çok uzak duracağından emin olacaktı. Onun için değil.

Onunla ilk kez karşılaşması, bir erkeğe duygusal olarak bağlanmama kararını teyit etmekten başka bir işe yaramamıştı.

Yoluna devam ederken aktivite takip cihazına baktı ve iskelenin uzun, köşeli kollarına şimdiye kadarki en kısa sürede ulaştığını fark edince içinde bir başarı hissi uyandı. Alex Bainbridge'e olan kızgınlığı onu açıkça teşvik etmişti. *En azından bir işe yaramıştı!* Bu düşünce yüzünde bir gülümseme yarattı.

İlerlemeye devam etti, martılar tepesinde dönüyor ve çığlık atıyordu, uzaktan bir köpeğin havlama sesi geliyordu. Elinin tersiyle alnını sildi, kendini daha hızlı, daha sert sürerken yanaklarını şişirdi. *Haydi Stella, bunu yapabilirsin!*

Bir sonraki anda, kulaklarını çırparak ve dilini çıkararak kendisine doğru gelen iri yarı siyah bir Labrador gördü. Stella'nın gözleri onun arkasında koşan figüre kayd, içinden bir inilti çıkarırken kalbi sıkıştı. *Ughh! Olamaz! Lütfen bana o olmadığını söyle.* Labrador ona doğru sıçradı, kumlu pençelerini koşu takımının her tarafına bastırdı, kehribar rengi gözleri mutlulukla parlıyordu ve onu durma noktasına getirdi. "Merhaba Fred," dedi soluk soluğa, onun dostça selamına karşı koyamayarak kulaklarını karıştırdı.

'Fred! Otur! Alex Bainbridge sonunda onlara ulaştı. Nefes nefese kalmıştı ve alnından akan ter koyu renk saçlarını dalgalandırmıştı. Bakmamak için elinden geleni yapmasına rağmen, Stella onun etkileyici pazularını ve güçlü, kaslı bacaklarını fark etmekten kendini alamadı. Neden bu kadar çekici olmak zorundaydı ki? Biraz can sıkıcı bir şekilde, kendini onun kaçırılmış olmasının utanç verici olduğunu düşünürken buldu.

"Gerçekten çok üzgünüm. Koşu takımını dağıttı mı? Alex sordu, nefesi kısa aralıklarla geliyordu, endişesi alnını kırıştıyordu.

"Hayır, bu sadece kum, silinip gidecektir. Sesi soğuktu, nefesini tutarken göğsü kabarıyordu.

"Ah, güzel. Ellerini kalçalarına dayadı, dudaklarında yarım bir gülümseme vardı. Gözleri kızın yüzünü aradı, bir şeylerin ters gittiğini açıkça hissediyordu.

Fred başını kaldırıp ikisinin arasına baktı, kuyruğu hâlâ sertçe sallanıyordu, babasıyla yeni arkadaşı arasındaki garip havadan habersizdi.

"Pekâlâ, inmem gerekiyor. Stella Fred'i okşamak için eğilmeden önce at kuyruğunu sıkılaştırdı. "Hoşça kal Fred, seni görmek güzeldi.

"Oh, tamam. Alex ona şaşkınlıkla baktı, gözlerindeki her zamanki ışıltı gülümsemesi azalırken söndü.

"Hoşça kal," dedi Stella sert bir sesle, tırısı kalktı, hızını hızla artırdı, adamın söyleyecek başka bir şeyi olması ihtimaline karşı kulak kesilmek istiyordu. Geri dönme dürtüsü acı veriyordu ama ona bu zevki tattırmamaya kararlıydı. Artık onun oyunlarını oynamıyordu.

Çok geçmeden apartmanına dönmüştü, kalbi güm güm atıyordu, Alex Bainbridge hâlâ zihnini fazlasıyla meşgul ediyordu. *Neden bu eziğin seni etkilemesine izin verdin?* Spor ayakkabılarını ana kapıda çıkarıp içeri girmeden önce üzerlerindeki kumları temizledi; arkasında iz bırakıp ortak alanı temizleyen Andrea'nın gazabına uğrama riskini göze alamazdı. Bunu yaptıktan sonra merdivenleri koşarak çıktı, dairesine adım attığında içini bir mutluluk duygusu kapladı. Hızlı bir duş alacak, biraz alışveriş yapacak ve ardından yeni favori güzellik uzmanında sıcak taş masajı ve yüz bakımı için rezervasyon yaptırdığı kırlardaki Danskelfe köyüne gidecekti. Geçirdiği haftadan sonra sabırsızlanıyordu.

* * *

Stella spor Mercedes'inin üstünü açarak kırlara doğru yöneldi, rüzgâr teninin üzerinde hızla esiyor ve saçlarını karıştırıyordu. Burası çocukluğundan beri birçok kez ziyaret ettiği, annesiyle ya da arkadaşları ve onların aileleriyle gezmekten keyif aldığı bir bölgeydi. Bugün fundalıklar tüm ihtişamıyla ortaya çıkmış, kırları yoğun bir örtüyle kaplamış ve havayı tatlı bal kokusuyla doldurmuştu. Kıvrımlı, dar yollarda ilerlerken, Stella muhteşem manzaranın, çiftlik evleriyle dolu geniş vadilerin, çikolata kutusu güzelliğindeki küçük köylerin tadını çıkardı. Lytell Stangdale, sazdan yapılmış şirin kulübeleri ve yaz çiçekleriyle dolu bahçeleriyle en sevdiklerindendi. Koyunlar kırlarda ve köylerde serbestçe dolaşırdı ve birkaç kez bir koyun ve kuzuları yolun karşısına geçerken yavaşlamak zorunda kalmıştı. Gözünü ayırmadığı bir başka şey de av kuşlarıydı; özellikle sülünlerin sanki birdenbire ortaya çıkmış gibi önünüze fırlamak gibi mutlu bir hünerleri vardı.

Çok geçmeden Stella kendini güzellik uzmanının odasında buldu, güzellik yatağına uzanmış, üzerinde bir havlu, aromaterapi yağının rahatlatıcı kokusunu içine çekerken, arka planda sakin bir müzik mırıldanıyordu. Yüz bakımı yaptırmıştı, harikaydı, lüks ürünler mis gibi kokuyordu.

yüce. Şimdi Rachel Stella'nın sırtında sıcak taşlar gezdiriyor, nüfuz eden sıcaklık kaslarını yatıştırıyordu. Bu mutluluktan ve bir haftalık kâbustan sonra tam da ihtiyacı olan şeydi.

Aklı başka yerlerde olsa da, Alex Bainbridge ve annesinin yeni erkek arkadaşıyla ilgili düşüncelerini uzak tutmak için yoğun bir çaba sarf etmişti. Bunun yerine yeni dairesine odaklanmış, kayalıkların ve denizin muhteşem manzarasını hayal etmişti.

Masağın rahatlatıcı ritmi kafasını boşaltmakta harikalar yaratmıştı. Stella ne olduğunu anlayamadan, Rachel'in yumuşak bir sesle konuştuğunu fark etti. Yavaşça gözlerini kırıştırdı. Kendinden geçmiş miydi?

"Her şey tamam Stella, giyinmen için seni yalnız bırakayım. Acele etmen gerektiğini düşünme, sadece hazır olduğunda.

"Teşekkürler Rachel, bu harikaydı. Stella yavaşça soluk aldı, kendini o kadar üşümüş hissediyordu ki bütün gün orada kalabilirdi.

EIGHT

Stella metal kapıyı iterek açarken isteksiz bir inilti duyuldu, elbisesinin eteği Magnolia Gardens beş numaraya, annesinin şehrin diğer tarafındaki Viktorya döneminden kalma teraslı evine giden yolu kaplayan bitkilere sürtünürken lavantanın rahatlatıcı kokusu havada dönüyordu.

Yakındaki bir üvez ağacından bir ağaç güvercini öttü, yolun ilerisinde bir çim biçme makinesinin sessiz gürültüsüne katıldı. Kapıyı tıkladıp kapatırken Stella'nın göğsünde belirsizlik çiçekleri açtı, öğleden sonrasının nasıl sonuçlanacağını merak ediyordu. Rhys Baker ile ilişkisini ilk öğrendiğinden beri annesini bir erkekle birlikte hayal etmeye çalışmış, nasıl davranacağını merak etmişti. Hayal etmesi zor bir görüntü olduğu ortaya çıkmıştı. Stella şimdiye kadar annesini sadece arkadaştan öte bir şey olmadığına inandığı erkeklerle birlikte görmüştü. Annesini yemeğe çıkaran birkaç kişiyle hiç tanıştırılmamıştı; zaten beş dakikadan fazla sürmemişlerdi, ama şimdi kendisine gerçek bir resim verilip verilmediğini merak etmeye başlamıştı. Ne de olsa, otuz üç yıl romantik bir ilişki yaşamamak için uzun bir süreydi. Ama yine de, diye karşı çıktı Stella, bu sürenin bir kısmı için bile birine bağlı kalmayı hayal edemezdi! O ve annesi aynı kumaştan kesilmişlerdi, kendi kendine söylemişti, bu yüzden belki de o kadar inanılmaz değildi. Emin olduğu tek şey, annesinin hayatında birdenbire önemli bir yer edinen bu adamı tanımaya ne kadar hevesli olsa da, annesinin iyiliği için ondan hoşlanacağını umduğuydu

her şeyden daha fazla. Stella bunu yapmasaydı duygularını gizlemekte zorlanırdı.

Yolun yarısına gelmişti ki, kapı açıldı ve yanakları kızarmış olan annesi görüldü. "Stella! Alice'in omuz hizasındaki sarı saçları kabartılmıştı ve geniş geniş gülümsüyordu. Sadece mavi gözleri endişeli olduğu gerçeğine ihanet ediyordu. Bu, Stella'nın genellikle kendinden emin olan annesinden nadiren gördüğü bir ifadeydi. Ve eğer düzgün vücudunu okşayan güzel elbisesi ve özenle yapılmış makyajı bir şey ifade ediyorsa, Stella annesinin bugün fazladan çaba gösterdiğini görebiliyordu.

"Merhaba anne. Gülümseyerek Alice'in yanağını öpmek için eğildi ve yabancı bir parfümü içine çekti. 'Ooh, güzel kokuyorsun ve çok hoş görünüyorsun; elbisene bayıldım.

"Teşekkür ederim, aşkım. Alice'in eli sundress'inin uçuşan kumaşına gitti ve onu düzeltti. 'Geçen hafta York'tayken bir vitrinde görmüştüm; kendimi şımartayım dedim, yeni sandaletler de aldım. Parfüm Rhys'ten bir hediye. Stella annesinin sesindeki küçük titremeyi ve bakışlarının bir an için başka yöne kaydığını fark etti.

"Ah, sana parfüm aldığına göre ciddi olmalı," dedi Stella, hafifçe alay ederek.

"Oh, onu bilemem, sadece bir hediye idi. Alice bu yorumu bir kenara iterek kızının kolunu sıktı ve yanaklarındaki renk derinleşti. "Geldiğiniz için teşekkürler, biz de bahçedeydik. Rhys böyle güzel bir günde barbekü yapabileceğimizi düşündü; içeride kızarmış bir akşam yemeğiyle bunalmaktan iyidir.

"Mmm. Daha fazla katılamazdım. Stella güneş gözlüklerini kafasına geçirdi ve annesini takip ederek temiz, yüksek tavanlı salondan aşağı indi, mangalın lezzetli kokusu onları selamlamak için aşağı süzülüyordu.

"Bunları sana verebilir miyim, anne?" Omzuna astığı deri çantadan yastıklı bir soğutucunun içindeki beyaz şarap şişesini ve bir kutu çikolatayı çıkardı. "Şarap hâlâ soğuk olmalı ama çikolatalardan pek emin değilim. Sanırım bu sıcakta erimişlerdir. Üzgünüm. Çikolataları uzatırken özür dileyen bir yüz ifadesi takındı.

"Ooh, teşekkür ederim, tatlım, eminim iyi olacaklardır, ama gerçekten zahmet etmene gerek yoktu. Hediyeleri masaya bırakırken Alice'in yüzünde dikkati dağılmış bir hava, ağzında gergin bir gülümseme vardı. "Rhys dışarıda, hadi gel seni onunla tanıştırayım. Durakladı, Stella'yı düzeltti

sivri bir bakışla. "Ve lütfen ona bir şans verin, mahkeme salonunda çapraz sorgu yok, tamam mı?" dedi sitemkar bir şekilde, sesi alçaktı. 'O iyi biri. Ondan hoşlanıyorum ve onu korkutup kaçırmamanızı istemiyorum.

Stella avuçlarını kaldırdı. 'Sanki öyle olacakmış gibi. Ben tatlılığın ta kendisi olacağım. Sırıttı, eğer ondan gerçekten hoşlanıyorsa, biraz yakın sorgulamaya dayanabilmesi gerektiğini söyleme dürtüsüne direndi. Stella sorgularının tonunu nazik tutmak için zihnine bir not almış olsa da, biraz balık tutma, durum tespiti yapma fırsatını kullanmamasına imkân yoktu. Burada söz konusu olan annesinin kalbiydi ve Stella'nın onun kırılmayacağından emin olması, Rhys'in niyetinin onurlu olmaktan başka bir şey olmadığına ve sevgili annesine layık olduğuna kendini ikna etmesi gerekiyordu.

"Hmm. Alice ona baktı, gözlerinde bir parça şüphe vardı. "Sadece öyle olduğundan emin ol.

Alice Rhys ile yeni başlayan ilişkisinin haberini ilk kez duyurduktan sonra, Stella annesinin Rhys'in sadece kendisinden sekiz yaş büyük olmakla kalmayıp, aynı zamanda iki yetişkin çocuğu - bir kızı ve bir oğlu - olan bir dul ve iki küçük kıza düşkün bir büyükbaba olduğunu açıkladığı ince bir sorgulama turuna başlamıştı. Rahat bir yaşamı vardı - "Yani sen o yola sapmadan önce benim paramın peşinde değil," demişti Alice kızına bilmiş bir bakış atarak- ve mali danışman olarak kendi işini yürütüyordu -bu kısım alarm zillerinin çalmasına neden olmuştu, Stella gerçeği annesinden saklamak için elinden geleni yapmış olsa da- ve bölgeye altı ay önce taşınmıştı. Ayrıntılar basitti, neredeyse hiç detaylandırılmamıştı, ama en önemlisi, bu Rhys Baker annesini mutlu ediyor gibi görünüyordu, bu yüzden Stella daha fazla zorlamamıştı.

Ama bugün annesini böyle görünce, kendisini hayal kırıklığına uğratmayacağını umarken buldu.

Güneşle dolu bahçeye adım atan Stella, çizgili, mumlu masa örtüsü ve ona uygun keten peçetelerle özenle hazırlanmış masaya baktı, ortasına bahçeden toplanmış rengârenk çiçeklerle dolu bir sürahi yerleştirilmişti. Gözleri barbekü ile ilgilenen uzun boylu, geriye taranmış tuzlu biberli saçları olan bir adama gitti. Kıyafetleri şık ama rahattı, kesim kalitesi ona bakımlı bir hava veriyordu.

Alice eliyle gözlerini kapatarak, "Rhys, sana kızım Stella'yı takdim etmek istiyorum," dedi. Ardından gülümsedi, vücut dili ne kadar gergin hissettiğini ortaya koyuyordu. Stella ile birlikte kumtaşıdan yapılmış

Bahçeye inen basamaklar, pencere kenarındaki hoparlörlerden usulca mırıldanan klasik müzik.

"Merhaba Stella, sonunda seninle tanıştığıma memnun oldum. Rhys elindeki maşayı bıraktı ve Stella'ya doğru yöneldi, elini uzattı, taze, narenciye kokulu parfümü Stella'nın burun deliklerinde dolaşıyordu. Sıcak gülümsemesi bir çift nazik, kahverengi gözün köşelerinde kırışıklıklar oluşturdu. "Annen bana senin hakkında çok şey anlattı.

"Merhaba, Rhys. Stella onun için de aynı şeyi söylemek istediğini söyleme dürtüsüne direndi, annesi ona sadece çok az ayrıntı vermişti ve bunun tek nedeni Stella'nın nazikçe de olsa zorlamış olmasıydı. "Sizinle tanışmak da çok güzel. Umarım annem sana korkutucu bir şey anlatmamıştır. Stella'nın gülümsemesine karşılık vererek elini tuttu, güçlü ama aşırı olmayan tutuşuna dikkat etti ve bileğindeki pahalı saati fark etti.

"Tam tersine, iyi şeylerden başka bir şey duymadım. Annen seninle çok gurur duyuyor. Gülümsemesi derinleşti.

"Vay canına! Bu rahatlatıcı," dedi Stella şakayla. Annesine hızlı bir bakış attı ve Rhys ile paylaştığı gülümsemeyi fark etti. Bu Stella'nın kalbinde bir sevgi sıkışmasını tetikledi.

Alice kıkırdayarak, "Birbirinizi biraz daha iyi tanıyana kadar gençlik yıllarınızla ilgili hikâyeleri saklamanın en iyisi olduğunu düşündüm," dedi.

Stella yüzünde sahte bir dehşet ifadesi belirdi. 'Çok da haklısın. İnkâr edemem, benim de bazı anlarım oldu. Rhys'in bunları duymaya henüz hazır olduğunu sanmıyorum. Annesi bu işin yarısını bile bilmiyordu, geceleri yatak odasının penceresinden gizlice çıkıp erkek arkadaşlarıyla buluşuyordu. Üniversiteye gelince, Stella oldukça çılgın olduğunu itiraf eden ilk kişi olacaktı. Ancak, partileri seven bu yönüne rağmen, her zaman sıkı durmayı ve derslerini ciddiye almayı başarmıştı.

"Endişelenme, sanırım ikimin bana yaşattıklarından sonra hiç sarsılmadım. Rhys başını şefkatle salladı. "Şimdi gülebiliyorum ama o zamanlar oldukça zorlayıcı olduğunu itiraf etmeliyim.

Stella gülümseyerek, "Yalnız olmadığımı bilmek güzel," dedi.

"Peki, isyankârlık bir yana, şu ana kadar iyi bir gün geçirdin mi? Annen bana her Cumartesi ve Pazar sabahı sahilde koşuya çıktığını söyledi. Sana hayranlık duyduğumu söylemeliyim. Ben balonun üst kısmındaki sağlam kaldırımlara yapışıyorum; çok daha kolay ve muhtemelen bu da yollarımızın neden hiç kesişmediğini açıklıyor.

"Oh, sanırım ben sadece cezalandırılmaya aç biriyim. Güldü. 'Ve hiçbir şey deniz kenarında koşmaktan daha iyi olamaz, denizden gelen esinti çok ferahlatıcı

Böyle günlerde, kışın çok fazla olmasa da, o zaman oldukça canlandırıcı olabiliyor.

"Buna inanabilirim," dedi ve içten bir kahkaha attı.

Yanında duran Alice'in rahatladığı her halinden belliydi. "Sana bir içki getireyim mi tatlım?" Kızına mutlulukla gülümserken sesi hafıftı. "Bir kadeh şarap olur mu?

"Mmm. Bu iyi olur, teşekkürler anne. Sadece küçük bir tane."

"Barbeküye de bir göz atsam iyi olacak; hiçbir şeyin yanmasını istemeyiz," dedi Rhys, ses tonu sakindi. Stella onun bu dinamiğe ne kadar zahmetsizce uyum sağladığına hayret etti, varlığı hiçbir şekilde garip veya rahatsız edici görünmüyordu. Bu ona, onun eve daha önce birkaç kez gelmiş olması gerektiğini düşündürdü.

"Pekâlâ, ben ikinizi birbirinizi biraz daha yakından tanımanız için yalnız bırakayım, ben de gidip size bir kadeh şarap getireyim ve kişileri kontrol edeyim. Alice Stella'ya doğru kısa ama sivri bir bakış fırlatarak, "Kendine gel!" dedi.

Stella Alice'in mutfığa doğru aceleyle gidişini izledi. Rhys'in üzerine otlar serpilmiş altın rengi tavuk göğsü parçalarını çevirmekte olduğu barbeküye yaklaştı. Masanın yanından geçerken salatadan yarım çeri domates aldı ve annesinin uyarısını dikkate alması gerektiğini hatırlayarak, "Annemden anladığım kadarıyla Micklewick Körfezi'ne yeni taşınmışsınız," dedi. Ona dostça bir gülümseme verdi.

Rhys başını salladı, bakışlarını onunkilere doğru kaldırdı, etrafında bir bulut halinde duman yükseliyordu. "Doğru, altı ay önceydi.

Stella başıyla onayladı. 'Peki sizi buraya çeken şey neydi? Kasaba ile bağlantılarınız var mı ve kalmayı düşünüyor musunuz? *Yumuşakça, yumuşakça, Stella*. Eğer annesi onu duyarsa, bir başka uyarı bakışıyla onu iğneleyeceğinden emin olabilirdi.

Rhys gülümsedi. 'Hayır, kasabayla herhangi bir bağlantım yok, buraya taşınmadan önce kimseyi tanımıyordum. Sebeğim, sanırım annen sana bir yıl önce karımı kaybettiğimi söylemiştir. Gülümsemesi bozuldu ve gözlerini kısa bir süreliğine hüzün kapladı.

Stella içinden bir parça suçluluk duygusu geçerken irkildi ve onu zor durumda bıraktığı için anında pişmanlık duydu. "Evet, bundan bahsetti. Dudaklarını sempatik bir gülümsemeyle birbirine bastırdı. Annesi Rhys'in karısının vefat ettiği gerçeğini paylaşmış olsa da ayrıntıya girmemişti ama yetişkin çocukları olduğuna göre bir süre evli kalmış olmalıydılar. "Duyduğuma üzıldüm.

"Kaybınızdan dolayı üzgünüm, sizin için kolay olmamıştır, özellikle de uzun süredir birlikteyseniz.

"Teşekkür ederim, çok nazıksınız. Otuz beş yıldır birlikteydik, bunun otuz iki yılında evliydik. Derin bir nefes aldı. 'Doğrusu, bunun olması bir lütuftu. Theresa çok uzun zamandır hastaydı. Tavuğu bir kez daha çevirerek durakladı. Bir an sonra gülümsemesi yeniden ortaya çıktı. 'Her neyse, bu beni buraya getiren katalizör oldu. Tamamen değişmem gerektiğini, hayatıma devam etmem gerektiğini hissettim ve bir arkadaşım Micklewick Körfezi'ne bakmamı tavsiye etti. Kendisi ve ailesi buradaki bir yazlıkta bir hafta geçirmişler ve burayı ballandıra ballandıra anlatmışlardı. Ben de bir sonraki boş günümde arabama atlayıp buraya doğru yola çıktım. Kendimi kasabanın havasından oldukça etkilenmiş buldum; o sahili ve kayalıkları kim sevmez ki? Her neyse, şansım yaver gitti ve satılık bir ev gördüm, oldukça büyük bir potansiyeli varmış gibi görünüyordu, ben de o gün evi görmek istedim.

"Açıkça hevesliydin.

"Öyleydim. Rhys başını salladı. 'Kapının eşiğini geçer geçmez tam da ihtiyacım olan şey olduğunu anladım. Ve daha da iyisi, boş ve zincirsizdi, bu da satışın hızlı ilerlemesi anlamına geliyordu. Daha iyi bir kelime bulmak için biraz proje gibi ve burada ve orada bazı yenilemeler gerekiyor, ama bu tür şeylere el atmaktan hoşlanıyorum. İyi büyüklükte bir bahçesi de var, sebze yetiştirmek ve torunlarımın koşturması için mükemmel. Omuz silkti ve ona gülümsedi. "İşte, kendimi burada, Micklewick Körfezi'nde bulmamın nedeni.

"Bana iyi biriymiş gibi geldi. Stella tam kasabanın neresinde yaşadığını soracaktı ki Alice'in sesi ikisinin de dönmesine neden oldu.

"İşte geldik. Bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim. Merdivenlerden iniyordu, bir elinde bir kadeh şarap, diğerinde bir kiş vardı. Yüzündeki ifadeye bakılırsa, Stella annesinin kızı ile Rhys'in iyi anlaştıklarını görmekten kaçınılmaz bir rahatlama duyduğunu tahmin ediyordu.

* * *

Öğleden sonra, çitlerin arasında cıvıldaayan kuşlar, sınırlardaki yaban arılarının çalışkan vızıltısı ile bir bahçenin güneş tuzağında hızla geçti. Sohbet kolayca akıyor, bol kahkahayla noktalanıyordu. Stella annesi ile annesi arasında dans eden kimyayı inkâr edemezdi.

ve Rhys'ten hoşlandığını fark etti. Çocuklarından ve torunlarından içtenlikle bahsetmişti ve ona sahip oldukları için ne kadar şanslı olduklarını düşünerek kendini şaşırtmıştı. Küstahlık yapmadan özenli davranıyordu ve onun gizli bir amacı ya da karanlık bir tarafı olmadığından emindi. Mesleği sayesinde, tanık sandalyesinde seri cazibelilerden tehlikeli manipülatörlere ve aradaki her şeye kadar çok çeşitli kişiliklerle karşılaşmış ve gerçek olanlarla olmayanlar hakkında bir fikir edinmişti. Annesi sonunda romantik bir ilişkinin tadını çıkarmasına izin verdiği için rahat hissediyordu - yine de Stella her ihtimale karşı bilinçli olarak her şeyi izlemeye karar vermişti...

Güneş vururken ve çok fazla şarap içmemeye dikkat etmesine rağmen, Stella cömertçe doldurulmuş sandalyesine uzanırken kendini biraz fazla rahat hissediyordu. Öğleden sonranın geri kalanını burada, annesi ve Rhys ile sohbet ederek geçirmek çok kolay olurdu, ancak her Pazar olduğu gibi, ertesi günkü davası için yapması gereken hazırlıklar vardı. Tam evine dönme vaktinin geldiğini söyleyecekti ki Rhys boğazını temizledi. "Sana sormak istediğim bir şey var Stella, eğer sorun olmazsa? Annesinin yanında oturduğu kanepenin karşısından doğrudan ona baktı, kolunu gelişigüzel omzuna atmıştı. Stella öğleden sonra ilk kez onda bir belirsizlik havası sezdi.

"Öyle mi? Rhys'ten annesine baktı, onun da biraz rahatsız görüldüğünü, kıpırdanıp durduğunu ve şarap kadehinin sapıyla oynadığını fark etti. Stella bunun nereye varacağını hayal bile edemiyordu.

"Evet, sorun şu ki, annenizi tatile götürmeyi tercih ederim. Um... Toskana'da bir villam var ve orada benimle birkaç hafta geçirmek isteyip istemeyeceğini sordum, ama ben... uçuşlarımızı ayarlamadan önce senin için sorun olup olmadığını kontrol etmek istedik.

Stella onun sözlerini özümsemek için bir an bekledi. Annesi bir erkekle tatile mi gidiyordu? *Vay canına!* Yutkundu, bakışları, gözlerinde endişeyle ona bakan annesine kaydı. *Kendine gel, Stella. Neden Rhys ile tatile gitmesin ki?* Yüzüne geniş bir gülümseme yerleştirdi ve, 'Elbette benim için sorun yok. Neden olmayayım ki? Tatile çıkmak için benden izin alman gerekmiyor, anne, bunu biliyorsun.

"İstemediğimi biliyorum aşkım, ama daha önce sadece arkadaşlarımla gittiğim için önce sana danışmanın iyi olacağını düşündüm. Gülümsedi

belirsizce. "Aslında bunu yapmam Rhys'in fikriydi.

Kendinden emin, özgüvenli annesi nereye gitmişti? diye merak etti. Bu yeni keşfedilen romantizm onu rahatlık alanının dışına çıkarmış gibi görünüyordu ve bunu kızıyla tartışmayı açıkça garip buluyordu.

'Dürüst olmak gerekirse anne, hiçbir şeyi bana danışmak zorunda değilsin. Ben küçük bir kız değilim. Sadece senin mutlu olmanı istiyorum. Ve senin adına çok sevindim, biraz yaşamının ve eğlenmenin zamanı geldi. Toskana'da bir tatil sana çok iyi gelecektir. Stella hissettiğinden daha inançlı konuşuyordu ve annesinin bunu anlamamış olmasını umuyordu. Annesinin mutlu olmasını her şeyden çok istiyordu - ki o öğleden sonra gördüklerinden annesinin mutlu olduğu çok açıktı - ama yeni bir ilişkinin çok iyi bir şey olduğunu, ancak çok az tanıdığınız biriyle iki hafta geçirmenin, üstelik farklı bir ülkede, büyük bir adım olduğunu düşünmeden edemiyordu. En azından Stella'ya göre öyleydi. Birkaç yıl önce Ferdy onu Nice'deki villasında bir hafta geçirmeye davet etmiş, ama Stella onu geri çevirmişti. Günün yirmi dört saati bir erkekle kapalı kalma ihtimali Stella'nın dayanabileceğinden çok daha fazlaydı. Her zaman annesinin de aynı şekilde hissettiğini düşünmüştü. Stella şu anda bu konuyu açacak değildi; annesinin yeni bulduğu mutluluğa soğuk su dökmesine imkân yoktu. *Ayrıca, bu seni hiç ilgilendirmez.*

Alice'in omuzları düşerken gözle görülür bir şekilde rahatladı ve yüzüne bir gülümseme yayıldı. 'Teşekkür ederim tatlım, böyle hissetmen beni çok rahatlattı. İtiraf etmeliyim ki ben de bunu dört gözle bekliyordum.

Stella, annesi gözlerini Rhys'e dikmiş, ondan yayılan mutluluğa bakıyordu. O da gülümseyerek Stella'nın omzunu güven verici bir şekilde sıktı.

'Yarın uçak biletlerimizi ayarlayacağım, sevgilim, Cumartesi günü bir hafta için hala boş yer var mı diye bakacağım.

Cumartesi günü bir hafta mı? Annesine gösterdiği ilgi Stella'nın kalbini ısıttı. Yıllarca bekâr kaldıktan sonra onu inkar edilemeyecek kadar mutlu görmek güzeldi. Bunca yıldan sonra bunun olabileceğini kim düşünebilirdi ki?

NINE

Büyük Viktorya dönemi evlerini ve şehrin daha sessiz, daha kibar kısmını geride bırakan Stella, kendini uydu filizleri gibi merkezden yayılan küçük, karakteristik teraslar arasında dolaşırken buldu. Eve giden en hızlı yolu sunan sokağa ulaştığında, uzun yoldan gitmeyi tercih ederek yoldan sapmaya karar verdi. Vereceği talimatla ilgili herhangi bir hazırlık yapmayı düşünmeden önce kafasını boşaltması ve kendini daha uyanık hissetmesi gerekiyordu.

Kısa süre sonra kendini sıcaklığın birkaç derece daha serin olduğu en üst katta buldu. Denizden hafif bir esinti esiyor, tenini ferahlatıcı bir şekilde okşuyordu. Annesinin bahçesindeki yoğun sıcaktan sonra bu hoş bir rahatlamaydı.

Her ne kadar öğleden sonra Rhys Baker'la tanışmak hoşuna gitmiş olsa da, Stella hâlâ annesinin onunla olan ilişkisi hakkındaki düşüncelerini özümseme ihtiyacı hissediyordu. Bugün, yaklaşık beş aydır "arkadaş" olduklarını öğrenmişti - görünüşe göre Rhys, Spick 'n' Sparkle'ın Endeavour Yolu'ndaki küçük binasına şirketin temizlik hizmetlerini almak ve çamaşırlarını yıkatmak için uğradığında anlaşmışlardı. Rhys'e göre, Alice'in kendisiyle düzgün bir randevuya çıkmayı ve ilişkilerini bir sonraki aşamaya taşımayı kabul etmesi üç ayını almıştı - Stella'nın üzerinde çok fazla düşünmek istemediği bir şeydi bu. İlişkiler konusunda bir uzman olduğunu asla iddia etmese de, işlerin oldukça hızlı ilerlediğini düşünmeden edemiyordu -

Bu *kadar* abuk düşünmesi yanlış mıydı? Yoksa bu, avukat beyninin devreye girip durumu aşırı analiz etmesinden başka bir şey değil miydi? Eğer öyleyse bu ilk olay olmazdı.

Düşünceleri zihninde dönüp dururken yürürken ne martıların çığlıkları ne de yüz doksan dokuz basamağın tepesinde küçük, eğlenen bir izleyici kitlesini kendine çeken ıırtkanın sesi kulağına geliyordu.

Stella, bakışları beklenmedik bir şekilde kendisine doğru ilerleyen tanıdık, uzun boylu, geniş omuzlu bir figüre takıldığında düşüncelerinden sıyrıldı. Alex Bainbridge! Kalbi onu gördüğünde her zamanki gibi yerinden fırladı ve uygunsuz zamanlamasına lanet okudu. Elinde bir ipin ucundaki gösterişli görünümlü Fred vardı ve Cuma gecesi Jolly'ye gelen genç kadının yanında yürüyordu. Stella hızlıca yaptığı değerdendirme, kadının hararetili bir şekilde sohbet ettiğini, Alex'in ise açıkça şefkatle ona baktığını fark etti. *Fare!* O anda, çift kadının söylediğı bir şeye içtenlikle güldü. Alex omzuyla onu dürttü. Kadın da Alex'in koluna şakacı bir şaplak atarak karşılık verdi ve Alex daha da yüksek sesle gülmeye başladı. Durup dururken, Stella'nın göğsünü bir kıskançlık acısı sıkıştırdı ve yüzünün yanmasına neden oldu, Alex'ten çok, duygularının böylesine gülünç bir şekilde açığa çıkmasına izin verdiği için kendisine kızgındı. Burun delikleri alevlendi ve nefes alış verışı yoğunlaştı. *Gah! O gerçekten bir oyuncu!*

Bir durumdan kaçmak onun tarzı değildi; olayların üzerine gitmeyi tercih ederdi ama şu anda ikisiyle de yüz yüze gelmek istemesine imkân yoktu. Adamın kendinden emin tavrıyla uğraşacak ruh halinde değildi, onu kız arkadaşıyla tanıştırmaması bir yana. İkisi de onu fark etmeye fırsat bulamadan, Stella hızla yolun karşısına geçti ve Viktorya döneminden kalma yüksek evlerin gölgesine girdi, Alex Bainbridge ve kız arkadaşı tarafından fark edilmeden apartmanına doğru hızlı adımlarla ilerledi.

Eve döndüğünde, öfkesi yatışmış olan Stella mutfağı ve kahve makinesine gitmeden önce balkonun kapılarını açarak deniz esintisini içeri aldı. İşine gömülmeden önce hızlıca bir kafein alacaktı. Sadece ertesı gün için hazırlaması gereken evraklar değil, aynı zamanda tamamlaması gereken diğer davalarla ilgili birkaç form da vardı. Akşama kadar çalışacaktı, bu yüzden annesinin evinde şarabı fazla kaçırmamıştı. Keşke kafasında bu kadar çok başka şey dönüp durmasaydı.

Kahvesini yudumlarken, balkondaki koltuğunda rahat bir şekilde denize bakarken, Stella'nın düşünceleri Alex Bainbridge'e geri döndü. Her ne kadar onun bir sıçan olduğuna kesin olarak karar vermiş olsa da, işlerin umduğu gibi gitmemiş olmasından dolayı bir pişmanlık duymaktan kendini alamıyordu. Kendisi bile aralarında dans eden kıvılcımları ya da onun kalbini çılgınca çarptırışını inkâr edemiyordu. Belki de bir kız arkadaşının olması iyi bir şeydi, ikisi arasında kıpırdanan şey daha ileri gitmemişti. Annesinin bir erkek arkadaşı olmasına daha yeni yeni alışıyordu; Alex Bainbridge'in onda neden bu kadar dramatik bir tepki uyandırdığını anlamaya çalışmak için doğru zaman olduğundan emin değildi, hem de daha önce hiç deneyimlemediği bir şekilde.

Bakışları kol kola yürüyen bir çifte takıldı, adam kızın başının tepesine bir öpücük kondurdu. Stella bir iç çekti, annesinin yaptığı gibi kendisinin de ilişkilere karşı tutumunu değiştirip değiştirmeyeceğini hayal etmeye çalıştı. Kendisini biriyle birlikte yürürken hayal etmeye çalıştı, balodaki çift kadar aşık görünüyorlardı. "Olmayacak!" dedi yüksek sesle ve büyük bir inançla. Stella vücudunda romantik bir kemik olmadığını itiraf eden ilk kişi olacaktı, tüm o duygusal kalp ve çiçek şeylerine katlanamazdı. İşi onun birinci önceliğiydi; hayatında kalıcı ya da ciddi bir erkek olmasını hesaba katamayacak kadar meşguldü. Eğer bunlar yeterli nedenler değilse, bir de evini temiz ve düzenli sevdiği gerçeği vardı; Maggie'nin sık sık Ayı'dan şikayet ettiği gibi, hiçbir koşulda etrafta kokan çorapların ya da çamaşır sepetine tam olarak ulaşamamış iç çamaşırlarının yere saçılmasına tahammül edemezdi. "Hayır, teşekkür ederim! Stella bu düşünceyle ürperdi, onun için her şey tek kişilikti.

Aklı annesinin evindeki öğleden sonraya gitti. Yaptıkları çeşitli konuşmalardan Rhys'in geceyi Magnolia Gardens'ta geçireceği belliydi ve Stella bunun ilk kez olmayacağını tahmin ediyordu. Bu onun için annesiyle birlikte gezineceği yeni bir bölgeydi ve biraz tuhaf hissettiğini inkâr edemezdi, bu konuda çok fazla düşünmek istemediğinden değil. Öte yandan, annesinin bu kadar mutlu görüldüğünü görmek güzeldi. Stella'nın hatırlayabildiği kadarıyla, Stella'nın babasının yaptıklarından sonra bir daha hayatına bir erkeğin girmesine asla izin vermeyeceğini vurguladıktan sonra, birdenbire ortaya çıkmıştı. Ve Rhys'ten ne kadar hoşlansa da, onun gerçek olamayacak kadar iyi olabileceğine dair bir kuşku belirmeye başlamıştı.

TEN

Yarım saat sonra, Stella gözleri Alex Bainbridge'in tanıdık rahat yürüyüşüne takıldığında, kendini hâlâ balkondaki koltuğuna yapışmış buldu. Bu kez, daha önce Alex'i o kadar içten güldüren genç ve güzel kadından hiçbir iz yoktu. Sinir bozucu bir şekilde, Stella'nın nabızı yükseldi ve midesinde kelebekler uçuşmaya başladı. *Lanet olası adam!* Bu mesafeden onun üzerinde nasıl böyle bir etki yaratabiliyordu? Bu çok saçma ve tamamen yersizdi. Şu anda duygularında açıkça yanlış giden bir şeyler vardı. O öğleden sonra çok fazla güneşlenmiş olmalıydı.

Stella, hain kalbi göğsünde hoplayıp zıplarken, Fred'in denize bakan ahşap bir bankın ayaklarını koklayarak onları durdurmasını izledi. Tam o sırada Alex'in bakışları onun apartmanına doğru kaydı, gözleri yukarı doğru hareket etti. Keskin bir nefes alarak gölgeye doğru eğildi, kalbi bu kez farklı bir nedenle çarpıyordu. İsteyeceği son şey, onun kendisine baktığını ya da kendisini gözetlediğini düşünmesiydi. Bu sadece onun zaten muazzam olan egosunu şişirmeye yarardı!

Adam, görünüşe göre onun varlığından habersiz, gözlerini kaçırdı ve o da bu fırsatı değerlendirerek içeri süzüldü ve kendi kendine işine başlama zamanının geldiğini söyledi.

"Şanslı kaçış," dedi yanaklarını şişirerek. Kupasını durulamak için mutfığa yöneldiğinde cep telefonu bıraktığı yerden çaldı

Tezgahın üzerindeydi. Mektubu eline aldığında Florrie'nin annesiyle her şeyin nasıl gittiğini sorduğunu gördü. Stella tam hızlı bir yanıt vermek üzereydi ki bir şey onu durdurdu. Ne olduğunu anlamadan kendini arama simgesini seçerken buldu; Florrie ile konuşmak iyi olacaktı, genellikle mantığın sakın sesi olurdu - Lark da öyle olabilirdi, ama herkesi severdi, her şeyin iyi yanını görürdü. Bu özelliği ne kadar hoş olsa da, bu gibi durumlarda her zaman yardımcı olmuyordu.

Beş arkadaş, kişilik açısından en farklı olanların o ve Lark olduğunu kabul ettiler; Lark'ın nazik, rahat yapısı Stella'nın azimli ve iddialı tavrının tam tersiydi. Maggie ve Jasmine'in her ikisi de hınzır bir mizah anlayışına sahipti ama zaman zaman oldukça öfkeli olabiliyorlardı - özellikle Jasmine - Florrie ise ikisinin arasında bir yerde duruyordu. Olayları çok net bir perspektife oturtma becerisine sahipti, bu da Stella'nın şu anda ihtiyaç duyduğu bir şeydi.

Florrie ilk zil sesinde telefonu açtı. "Merhaba Stells," dedi neşeyle, arka planda bir çim biçme makinesinin gürleyen sesi duyuluyordu.

"Merhaba Florrie, birkaç dakika konuşabilir miyiz?"

"Elbette, Ed posta pulu kadar çimlerimizi biçiyor ve ben de bir fincan çay ve bir kitapla oturmak üzereydim.

Stella gülerek, "Görünüşe göre iş dağılımını çok iyi ayarlamışsın," dedi. "Okuma zamanına müdahale etmediğime emin misin?"

"Ben de öyle. Florrie kıkırdadı. "Ve hayır, kesinlikle rahatsız etmiyorsun, annende nasıl geçtiğini merak ediyorum.

Stella salona doğru ilerledi ve kanepeye yığıldı. "Her şey iyi gitti. Rhys Baker çok hoş görünüyordu ve annem de mutlu görünüyordu. Sadece...' Derin bir nefes alarak durakladı.

"Biraz garip hissettim. Florrie onun yerine cümlesini tamamladı.

"Öyle oldu ve benim nasıl olduğumu bilirsin, aklım her türlü yola sapmaya başlar, onun gerçekten iyi bir adam mı yoksa ortadan kaybolmadan önce tüm parasını çalmak için kızın hayatına girmeye çalışan bir büyücü mü olduğunu merak ederim. Ve eminim ki, annemin iyiliği için saklamak için elimden geleni yapmış olsam da, ikisi de güvensizliğimin bir ipucunu algılamış olacaklar; sadece onun incinmesini istemem.

'Dinle Stells, bence bu konuda kendini hırpalamamalısın. Sen sadece senin durumunda olan herkesin düşüneceği şeyleri düşünüyorsun ve neden böyle hissettiğini tamamen anlıyorum. Demek istediğim, hayatın boyunca sadece ikiniz vardınız ve annen her zaman romantik bir

ilişki onun için değildi; biraz temkinli hissetmek zorundasın. Üstelik Rhys'i tanıyor da değilsiniz; bölgeye ve annenizin hayatına yeni geldi. Senin yerinde olsaydım ve ebeveynlerimden biri yeni biriyle ilişkiye başlasaydı, ben de aynı şekilde, hatta muhtemelen daha da kötü hissederdim. Annenizi tanıdığım kadarıyla, eminim anlayışla karşılayacaktır. O mantıklı bir insan; onun iyiliğini düşündüğünüzü bilecektir.

Florrie'nin sözleri anında yatıştırıcı bir etki yaptı ve Stella'nın suçluluk duygusunu yatıştırmaya yardımcı oldu. "Sanırım haklısın. Bugün tanık olduklarımdan sonra, romantik bir ilişkinin ona göre olmadığını söylemesinin geçmişte kaldığı açık. Birbirlerine nasıl baktıklarını görmeliydin, köpek yavrusu gibi bakıyorlardı. Onun yanındayken çok farklı görünüyordu, çok daha kaygısız ve neşeliydi. Onu o şekilde görmek iyi hissettirdi aslında. Bu düşünceyle yüzüne bir gülümseme yayıldı.

'Aww. Bunu duymak çok güzel,' dedi Florrie bir ağız dolusu çayı yudumlarken. 'Asla bilemezsin, belki de annen için doğru adamın gelmesi şimdiye kadar sürdü. Ve unutma, o aptal değil, aşık olmak için yanıp tutuşan hoppa bir genç kız değil. Ayak parmağını ilişki havuzuna daldırmadan önce epeyce düşünmüş olacaktır. Senin gibi, o da iyi bir karakter yargıcıdır ve dürüst olmak gerekirse, kendisini vicdansız bir adam tarafından emilmesine izin verdiğini göremiyorum.

Florrie Alice'i çok iyi özetlemişti. Stella bu iki noktayı da düşünmemişti. "Umarım haklısındır.

"Eminim öyledir. Florrie durakladı, Stella arkadaşının zihnindeki çarkların telefon hattında çalıştığını neredeyse duyabiliyordu. "Rhys annenin hayatında kalıcı bir yer edinirse, annenle aranızdaki dinamiklerin nasıl etkileneceği konusunda biraz endişeli olabileceğini düşünmekte haklı mıyım? Annenin karar vermesinde parmağı olacağı konusunda? Bu çok doğal, bu arada çiçeğim, eleştirmiyorum.

Florrie tam on ikiden vurmuştu. "Olmadığını biliyorum. Ve evet, sanırım bu konuda biraz rahatsızım, özellikle de birlikte yaşamaya başlarsa. Aklına başka bir düşünce gelince kalbi yerinden fırladı. "Ya da sonunda evlenirlerse. Bunun üzerine endişeli bir yüz ifadesi takındı.

'Bence biraz fazla ileri gidiyorsun. Annen akli başında bir kadın. Olaya bir de bu açıdan bakın, bu sizin bir erkekle tanışıp aşık olmanız ve aniden evleneceğinizi açıklamanız gibi bir şey -

ki hepimiz bunun asla gerçekleşmeyeceğini biliyoruz! Florrie içten bir kahkaha attı. "Annenin bunu yaptığını gerçekten görebiliyor musun?"

Florrie'nin benzetmesi Stella'nın zihninde Alex Bainbridge'i canlandırmak gibi sinir bozucu bir etkiye sahipti. Kaşlarını çatarak, bu istenmeyen görüntüyü düşüncelerinden uzaklaştırdı ve, 'Sen böyle söyleyince, hayır, kesinlikle yapamam,' dedi. Ve haklısın, annem aklı başında ve iyi bir karakter yargıcı. Bugün ğrendiklerime bakılırsa, endişeleri olan tek kişi ben değilim.

"Oh?"

"Hmm. Kızının kampından gelen bir onaylamama kokusundan daha fazlası olduğu izlenimini edindim.

"Sana bunu düşündüren ne?"

"Daha çok bir şeyler hissetmeye başladım. Stella alt dudağını kemirdi.

Açıkça bir şey söylenmemişti ama ne zaman Suzie'nin adı geçse annesi ve Rhys arasında gidip gelen yüklü bakışları görmezden gelmek zordu. şimdi düşününce, dışarıda birilerinin onun güzel, iyi kalpli annesini onaylamaz bir şekilde görüyor olması canını sıkıyordu. Rhys'in çocuklarıyla henüz tanıştırılıp tanıştırılmadığını merak etti; bir şeyler ona tanıştırılmadığını söylüyordu ve ebeveynleri arasında bir şeyler ilerlerse bu Suzie'yi yola getirmek için aklına bir not aldı. Stella'nın herhangi birinin annesine karşı kaba davranmasına tahammül etmesi mümkün değildi; her türlü olumsuzluğun anında ve keskin bir şekilde bastırılması gerekiyordu. Babasının Suzie'den her söz edişinde sesindeki sıcaklıktan ve ondan kaç kez söz ettiğinden, bu Suzie'nin biraz fazla şımartıldığı izlenimini edinmişti. "Suzie şunu düşünüyor, Suzie bunu istiyor, Suzie diğerini alıyor. Suzie, Suzie, Suzie. Rhys'in oğlu Josh'tan bahsederken takındığı ifade sıcaktı ama Suzie'den bahsederken takındığı ifadeyle uyuşmuyordu; bu ifade kesinlikle bir iki kademe yukarı çıkmıştı. Aklına "babasının küçük prensesi" terimi geldi ve hemen ardından sinir bozucu bir kıskançlık hissi geldi. Stella bunu görmezden gelerek, kendi kendine bunun sadece sinirli hissetmekten kaynaklandığını söyledi; böyle kadınlara ayıracak zamanı yoktu.

Stella sözlerini bitirdiğinde Florrie, "Suzie de seninle hemen hemen aynı şeyleri hissediyor gibi görünüyor, sadece endişelerini biraz daha yüksek sesle dile getiriyor," dedi.

'Sanırım öyle, ama Rhys'e karşı arkadaşça ve kibar davrandım. Ayrıca, anneme onun hakkında zor anlar yaşatmadım.

'Evet, ama düşünürsen, Stells, onların durumu biraz farklı. Demek istediğim, annen kimsenin *yerine* geçmiyor - daha iyi bir kelime bulmak için. Suzie ve erkek kardeşi için birinin potansiyel olarak...' Florrie durakladı, sanki kendini ifade etmenin uygun ve hassas bir yolunu düşünüyormuş gibi. "Annelerinin yerini doldurmaktan bahsetmiyorum, ama belki aile dinamiğindeki ve babasının kalbindeki bir boşluğu doldurabilir. Annelerini kaybettikten sonra her şey biraz erken gibi gelebilir.

Stella'nın göğsüne sempati doldu. Bunu hiç böyle düşünmemişti. "Vay canına, bu gerçekten iyi bir nokta. Bir yıl hiç de uzun bir süre değil, ama Suzie ve Josh için çok daha uzun bir süre olduğunu tahmin edebiliyorum.

"Evet, zavallı şeyler, zor olmalı.

"Öyle olmalı. Bunu aklımda tutacağımdan emin olabilirsin. Stella neler yaşadıklarını hayal bile edemiyordu. Annesiz kalma olasılığı düşünmeye bile dayanamıyordu. Aslında, şimdi düşününce, tek akrabası olan annesiyle büyümüş olan Stella otuz üç yaşına kadar hiç yakınına, hatta büyükanne ve büyükbabasını bile kaybetmemiş, onlarla hiç tanışmamıştı. Hâlâ hayatta olup olmadıklarını bile bilmiyordu. Omurgasını bir ürperti kapladı ve tüyleri diken diken oldu. *Konuşmayı ilerletmenin zamanı gelmişti.* Stella annesinin artık yanında olmayacağı bir zamanı düşünmek istemiyordu. Büyürken en büyük korkusu buydu; eğer annesine bir şey olursa, tek başına kalacaktı. Bu küçük bir çocuk için korkutucu bir olasılıktı.

"İyi misin? Florrie'nin sesi onu şimdiki zamana geri çekti.

"Ben iyiyim, sadece düşünecek çok şey var, ama en önemlisi, annemin ilişkilere bakış açısını neyin değiştirdiğini bilmek isterdim. Rhys ile aşk dolu bir ilişki yaşamaya başlaması, kendimi bildim bileli bir ilişkiye dahil olma konusunda savunduğunun tam tersi. Onu böyle görmeye alışık değilim.

'Bunu tamamen anlıyorum ve tartışmam, hayal etmesi oldukça zor ama insanlar değişiyor. Belki de daha önce hiç kimseye karşı böyle hissetmemiştir. Belki de anlık, yoğun bir çekimdi. Bilirsiniz, ilk görüşte aşk senaryosu gibi? Bunun olduğunu biliyoruz, Mags ve Bear mükemmel bir örnek.

İlk görüşte aşk mı? Annesinin böyle bir kavramdan etkilenmiş olabileceği Stella'nın aklından geçmeyen başka bir şeydi.

"Doğru, öyleler. Stella gibi alaycı biri bile o ilişkide durumun böyle olduğunu inkâr edemezdi. Çileden çıkarıcı bir şekilde, Alex Bainbridge'in görüntüsü birdenbire zihninde canlandı, masmavi gözleri ona parıltıyor, kalbinin çarpmasına ve yüzünün ısınmasına neden oluyordu. *Onun burada ne işi var?* Gürültüyle oflayıp puflayarak onun görüntüsünü düşüncelerinden uzaklaştırdı. "Defol git!" diye mırıldandı öfkeyle.

"Oh... um... Bunu söyleyerek seni üzme istememiştim, Stells," dedi Florrie, sesi endişeli geliyordu.

'Oh, hayır, çiçek, seni kastetmedim! Kendi kendime konuşuyordum. Sadece aklımı kurcalayıp duran şüpheyi sinir oluyorum, keşke dursa. Başını salladı, gözlerini kendine çevirdi. "İşim yüzünden olacak, insanlar hakkında en kötüsünü düşünmek ya da onları tanıyana kadar temkinli davranmak gibi bir alışkanlık geliştirdim.

'Şaşırmadım, çünkü insanların yapabileceği en kötü şeyleri görüyorsunuz. Ben de olsam aynısını yapardım.

Bunu düzelttiğine sevinen Stella dik oturdu, bacaklarını döndürdü ve ayaklarını tekrar yere koydu. "Her neyse, bu kadar gevezelik yeter, sen ve Ed Çarşamba günü The Cellar'daki açık artırma gecesine hala katılıyor musunuz? Daha olumlu bir konuya geçme zamanı gelmişti, Florrie'nin huzurlu öğleden sonrasına gölge düşürmek istemiyordu.

'Ooh, çok haklısın. Ya sen?"

'Sabırsızlanıyorum, çok eğlenceli olacak.

The Cellar'ın sahipleri Bill ve Pim, kızları nadir görülen bir hastalıktan muzdarip olan yerel bir aile için bir yardım müzayedesi düzenliyorlardı ve kızlarını sadece orada mevcut olan bazı öncü tedavileri alabileceği Amerika Birleşik Devletleri'ne göndermek için yeterli fon toplamak için ellerinden geleni yapıyorlardı. Stella, açık artırmada satılacak bir eşyayı bağışlamak için kasabanın yerel bistrosu Oscar's'tan iki kişilik bir yemek kuponu almayı aklına not etti.

'Öyle olmalı, Bill ve Pim her zaman iyi bir gösteri düzenlerler. Sanırım Jazz bir bebek bakıcısı bulmayı başardı, bu yüzden hepimiz orada olmalıyız.

"Muhteşem!

Arkadaşlar konuşmayı bitirdiler ve Stella masasına baktı, Dixon ailesini ve tehlikeli rakibi Vaughan Elliott'u hatırlayınca kalbi sıkıştı. Pazartesi sabahı daha az çekici görünemezdi. Kural olarak, Stella genellikle işine canla başla ve lazer gibi konsantre olarak sarılırdı, ama geçirdiği haftadan sonra

sanki hevesi yavaş yavaş tükeniyormuş gibi hissetmeye başlamıştı. İtiraf etmekten ne kadar nefret etse de, Gavin Dixon'ın izleyici locasından kendisine dik dik bakması ve ardından soyunma odasına gitmek üzere mahkemeden ayrılırken sarf ettiği sözler onu rahatsız ediyor, yavaş yavaş derisinin altına işliyor ve dikkatini çekmek için haykıran küçük bir endişe sesini tetikliyordu. Bu şekilde etkilenmek ona göre değildi; aşılmaz bir kabuğa sahip olması, hiçbir şeyin onu etkilemesine izin vermemesi, ikinci bir düşünce olmadan yoluna devam etmesiyle ünlüydü. O günkü işi bittiğinde, onu zihnindeki bir kutuya özenle yerleştirir ve ertesi sabaha kadar unutturdu. Ancak Dixon ailesi hakkında uğursuz bir şeyler vardı ve söylentilere inanılacak olursa, vicdansız yöntemleri endişe verici derinliklere inmişti, özellikle bölge dışından gelen kötü şöhretli bir çeteye karıştıkları konuşuluyordu.

"*Ughh!*" Stella tekrar kanepeye yığıldı. "Sanki düşünecek başka bir şeye ihtiyacım varmış gibi! Kendini bu yaz tatile çıkmadığı için pişmanlık duymaya başlarken buldu. Bunun yerine, arka arkaya ağır denemelere girmişti ve kural olarak, baskı onu heyecanlandırıyordu. Ama şimdi yoğunluğa bir ara verme düşüncesi birdenbire oldukça cazip gelmişti. Sorrento'daki bir villada bekâr kadın arkadaşlarıyla bir hafta geçirme teklifini geri çevirmişti; bu, bir avuç arkadaşının her yıl yaptığı bir şeydi, saçlarını serbest bırakıyor, işlerinin getirdiği stresten kaçmanın tadını çıkarıyorlardı. Birikimlerinin büyük bir kısmını yeni dairesini satın almak için harcayan Stella, güneşin altında pahalı bir tatile para harcamayı haklı çıkaramayacağını düşündü - grubun seçtiği villalar her zaman özeldi ve bir servete mal oluyordu, bunun için çalıştıklarını, dolayısıyla biraz lüksü hak ettiklerini savunuyorlardı. Kendi kendine bu yıl için bir yaz tatilinden vazgeçmenin akıllıca olacağını söyledi, özellikle de eskisinden oldukça büyük olan yeni dairesi için hala bazı ekstra mobilyalara ihtiyacı olduğu için.

"Pekâlâ," dedi yüksek sesle, kendini koltuktan kaldırarak, "bir şeylerin üzerinde durmayı bırakmanın zamanı geldi. Artık işe koyulmalısın. Bu iş ne kadar çabuk biterse, o kadar çabuk o muhteşem banyo tuzlarıyla kendini banyoya sokabilirsin. Dün güzellik uzmanına yaptığı ziyarette, "sizi mutlu bir rahatlama bulutuna sürükleyeceğini" vaat eden bir kavanoz banyo tuzu almıştı. Stella bunların hayal kırıklığına uğratmayacağını umuyordu.

ELEVEN

Pazartesi sabahı mahkemede işler Stella'nın beklediği gibi gitmemişti. Dixon davasındaki jüri üyelerinden dördü telefonla hasta olduklarını bildirmişlerdi, bu da Stella'nın şüphelerini hemen uyandırmıştı, özellikle de ortalıkta mide böcekleri veya virüslerden söz edilmediği için. En iyi zamanlarda bile huysuzluğuyla nam salmış olan Yargıç Hoskinson, olayların bu şekilde gelişmesinden hiç hoşnut görünmüyordu; duruşmalara devam etmek, Dixon davasını bitirmek ve listesindeki bir sonraki davaya başlamak istiyordu.

Eğer zorlanırsa, bir jüriyi oluşturan on iki üyeden onunun yeter sayısı ile duruşma yürütülebilirdi, ancak sekiz kişi düşünülemezdi. Tamamen yeni bir jürinin yemin etmesini sağlayacak ve duruşmanın yeniden başlamasına olanak tanıyacak mahkemelerin bulunmadığı ortaya çıktığında, Sayın Yargıç'ın kötü mizah anlayışına yardımcı olmadı. Yargıç Hoskinson'a kalan jüri üyelerini azletmekten ve duruşmayı ileri bir tarihe ertelemekten başka bir seçenek kalmadı ve kürsüden hışımla inerken kamu parasının "iğrenç" bir şekilde israf edilmesinden yakındı.

Stella ikiye bölünmüş hissediyordu. Bir yanı geçici bir süre için de olsa bu davanın geride kaldığını görmek istiyordu, ama bir yanı da günü Vaughan Elliott ve korkunç Dixon klanıyla uğraşarak geçirmek zorunda olmadığı için rahatlamıştı.

Yargıç Hoskinson kararını açıkladığında Gavin Dixon muzaffer bir tezahüratta bulunmuş ve Sayın Yargıç'ın alaycı bakışlarına maruz kalmıştı, ancak Gavin Dixon yılmamış ve yargı sistemine saygı duymadığını göstererek salonu yumruklayarak terk etmişti.

Stella'nın şüpheleri, Gavin Dixon ve ailesinin hafta sonunu davaya katılan jüri üyelerini soyarak geçirdikleri ve oğlunu suçlu bulmaya cüret ederlerse onları ağza alınmayacak şeylerle tehdit ettikleri dedikodusunun yayıldığı soyunma odasına döndüğünde doğrulandı.

"Ben de öyle düşünmüştüm, bunun başka bir açıklaması yok," dedi Stella, peruğunu çıkarıp masanın üzerine bırakarak. 'Bütün bu ailenin kilit altına alınması ve anahtarlarının atılması gerekiyor; toplum için bir tehdit oluşturuyorlar. Şüphelerini CPS'nin ve davaya dahil olan polis memurlarının dikkatine sunması gerekiyordu - duruşmanın bugün yapılamamasına çok üzıldüklerini biliyordu, özellikle de DC Stephens'ın.

"Yerinde olsam müvekkilim ve ailesi hakkında söylediklerine çok dikkat ederdim, Hutton. Vaughan Elliott kibirli bir edayla odaya girdi ve Stella'nın sinirlerini anında gerdi.

"Yapma Elliott! Hepimiz bunun doğru olduğunu biliyoruz, bu konuda sen de öyle. Bu aile kötü bir şöhrete sahip ve ne yasalara ne de hayatlarını mahvettikleri insanlara saygıları var. Kadın ona tamamen küçümseyen bir bakış fırlattı.

Ama Vaughan Elliott yılmadı. "Onların sadece kötü niyetli bir dedikodunun kurbanı olabileceklerini hiç düşündünüz mü? Bantlarını çözdü ve her gözeneğinden kibir sızarak soyunmaya başladı. Asılsız, tartışmalı sözler sarf etmekle ünlüydü ve bu sözlerin yarattığı tepkilerden zevk alıyor gibiydi.

Stella inanamayarak homurdandı. *'Kurbanlar mı? Kötü niyetli dedikodu mu? Sen ciddi misin?'*

"Tabii ki değil, sadece saçma sapan konuşuyor! Ferdy'nin yüzü öfkeden kıpkırmızı olmuştu. Kalemni yere fırlattı. 'Ve onlarla da iş çevirmemeli, bu etik değil ve o da bunu biliyor. Elliott'ın Dixon ailesi de dahil olmak üzere müvekkillerinin evlerini düzenli olarak ziyaret ettiği baroda bir sır değildi. Hatta onlar adına hapis haneye gizlice eşya soktuğuna dair söylentiler bile vardı. Barodan ihraç edilmeye çok yaklaştığı olması onu rahatsız etmiyor gibiydi.

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum, ama bildiğim bir şey varsa o da duruşma bittiğine göre günün geri kalanında özgür olduğum ve Wig and Pen'de lezzetli bir öğle yemeğinin tadını çıkarmaya niyetli olduğum. Bana katılmak isteyen var mı?" Stella'ya döndü. 'Oh, ve korkarım buna sen dahil değilsin, Hutton. Müvekkilimin babasını biraz düşman edinmiş görünüyorsun ve seninle sosyalleşirken görülmek iyi olmaz. Gavin Dixon gibi biriyle ters düşmek konusunda çok dikkatli düşünürdüm, bilirsiniz.

"Peki bana tam olarak ne söylemeye çalışıyorsun? Stella Elliott'ı o meşhur ölüm bakışlarıyla kıstırdı.

"Doğru mu duydum?" diye sordu Tim Bentley-Harris - ya da Kuzey Doğu bölgesindeki baro üyeleri arasında bilinen adıyla BH. Leeds'teki odalardan gelen müthiş bir ipekti. Yüzünde ciddi bir ifade vardı. 'Burada son derece uygunsuz iddialarda bulunuyorsun Elliott, bunlardan biri açıkçası tehdit gibi görünüyor. Baro üyeleri arasında bu tür konuşmalar yapılmaz. Şiddetle vazgeçmeni öneririm, yoksa korkarım kendini Baro Konseyi'nin önünde bulacaksın.

Masada onlara katılmış olan Elliott koltuğunda arkasına yaslandı, üst dudağı orantısız bir kahkahayla kıvrıldı. 'Artık oyun parkında değiliz, biliyorsun, BH; öğretmene masal anlatmıyoruz. Ayrıca kimse beni şikayet edecek kadar aptal değil.

"Oh, öyle mi? BH ona ters ters baktı, içinden düşmanlık yayılıyordu.

"Merak etme, BH, o yükselmeye değmez," dedi Stella, öfkeyle içinden geçiyordu. Elliott barın diğer üyelerini gaza getirmekten zevk almakla ünlüydü ve şu anda bunu çok iyi yapıyordu. Bunun sonucunda evrensel olarak sevilmemesine aldırıyor gibi görünüyordu. Aksine, bundan zevk alıyor gibi görünüyordu.

'O güzel küçük külotunu düğümlemene gerek yok, Hutton. Ben sadece bir gözlem yapıyordum, hepsi bu.

Stella yumruklarını sıktı. *Arghh! Sinir bozucu adam!* Artık kaynama noktasına gelmiş olan öfkesini bastırmak için mücadele etmek, mahkeme salonu becerilerinin her zerresini gerektiriyordu. Çenesi gerildi. Elliott'ın tam olarak hedeflediği şey olan öfkesine yenik düşmesine asla izin vermeyecekti, biliyordu. Bunun yerine başını hoşnutsuzlukla salladı ve gözlerini devirerek dolabına yöneldi. Kırmızı çantasını alıp masanın üzerine koydu, cübbesini içine doldururken nefes nefese kalmıştı. Ferdy'nin her zamanki oturduğu yerden kendisine baktığını fark etmesine rağmen başını kaldırmadı; öfkesini dizginlemek için gücünün her zerresini saklaması gerekiyordu.

"Kadınlarla nasıl konuştuğunu yeniden gözden geçirmek isteyebilirsin, Elliott. Sakin ama kararlı bir şekilde konuşan Stella, bakışlarını çantasından ayırdı ve savunma avukatına sert bir bakış fırlattı.

"Ve sen de kendini beğenmiş tavrını bir kez daha gözden geçirmek isteyebilirsin, Hutton. Elliott ona ters ters baktı. "Kimse cimri suratlı bir şirreti sevmez.

Ferdy kendini yukarı itti, gözleri kısılmıştı. 'Şimdi bir dakika bekle, seni alçak-'

"Ferdy!" Stella onun sözünü kesti. "O buna değmez. Kendini tam boyuna çekti, omuzlarını geriye itti ve o bildik kendinden emin duruşunu takındı. "Onu geri çevirdiğim için hâlâ kırgın. Aslında birkaç kez. Elliott'a meydan okuyan bir kaşını kaldırdı. "Hatta geçen yıl mahkemenin Noel partisinde beni köşeye sıkıştırıp 'bataklıklarda iyi vakit geçirmemi' sağlamaya çalıştı." Sözlerinin etrafında tırnak işareti kullandı. Soyunma odasında bir onaylamama mırıltısı dolaşıyordu.

Fay Norton, "Ne kadar da sevimsiz," dedi.

Stella izledi, Elliott'un gülümsemesi duraksarken, öfkesinin yerini yavaş yavaş bir memnuniyet duygusu aldı. Dudaklarını gergin bir şekilde yaladı. "Sadece gülüyordum.

Soyunma odası sessizliğe gömüldü, barın diğer üyeleri olayların gelişimini ilgiyle izledi.

"Gerçekten mi? O sırada şaka yapıyormuşsunuz gibi gelmedi ve ben de kesinlikle komik bulmadım. Aslında tam tersi. Hatırladığım kadarıyla, oldukça ısrarcıydım ve sana oldukça *güçlü* bir şekilde ve tekrar tekrar ilgilenmediğimi söylediğimde beni dinlemedin. Stella bir sinire dokunduğunu hissetti ve bu onun içinde bir zafer duygusu uyandırdı. Uygunsuz ve hoş karşılanmayan davranışları için ona seslenilmesinin zamanı gelmişti.

Kendini yukarı itti, sandalyesi ahşap zeminde gürültüyle sürtünüyordu. "Sen katı suratlı bir ineksin Hutton, neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok. Soyunma odasına tedirgin bir bakış fırlatırken az önceki kibirli ifadesinden eser kalmamıştı.

"Oh, sanırım biliyorsun. Benimle ilk kez baş belası olmuyordun ve yalnız olmadığımı da biliyorum, oldukça iyi bir şöhretin var.

"Saçmalık! Gözleri öfke dolu, şakağında bir sinir seğirerek o na dik dik baktı. "Hatırladığım kadarıyla, üzerime gelen sendin. Bunun için çaresizdin. Yoluna çıkan her erkeğe yaptığın gibi kendini bir tabakta sunuyordun. Kendini şişirdi, bu taktiği denemeyi seçtiği için memnun görünüyordu. "Ve bahse girerim bunu düşünen tek erkek ben değilimdir. Destek arar gibi bakışlarını soyunma odasındaki adamların üzerinde gezdirdi, destek gelmeyince yüzü düştü.

Ferdy tiksintiyle başını salladı.

Stella inanamamaktan kaynaklanan yüzeysel bir kahkaha attı. "Neden akli başında biri senin gibi vicdansız birinden etkilenir ki?

şüpheli ahlak?"

"Bu," dedi Fay Norton, "çok yerinde bir soru.

"Kesinlikle ben değilim," dedi Alice Wiggins, Leeds aksanlı bir avukattı ve soyunma odasına girip tartışmanın sonunu yakalamıştı. "Ne de tanıdığım başka bir kadın, senin etrafta olduğunu duyduklarında hepsi ters yöne kaçıyor. Dizüstü bilgisayarını Stella'nın yanındaki masaya kaydırды ve ona tatsız bir bakış fırlattı. 'Kendini sıkıntıya sokmayı ne zaman bırakacaksın, Elliott? Birisi seni bu konuda görevlendirmeden önce kendine çeki düzen vermeyi düşünebilirsin.

"Ben de aynen öyle düşünüyorum," dedi Stella.

Elliott Stella'ya ters ters baktı. "Sorununun ne olduğunu bilmiyorum, Hutton, ama bana karşı her zaman bir tür kan davası gütmüşsündür, her zaman kendini üstün görmüşsündür," diye tükürdü. "Bunu başlattığına pişman olacaksın. Bununla birlikte, kabin çantasını kaptı ve kapıyı arkasından çarparak dışarı fırladı.

"Vay canına," dedi BH. "Onun gibiler gerçekten de barda olmamalı.

Fay Norton, "Daha fazla kalacağından şüpheliyim," dedi. 'Ve kardeşlik adına onu soyup soğana çevirdiğin için aferin, Stella.

"Bravo, Hutton, bizim korkusuz, tekme tokat kızımız!" dedi Ferdy kesik cam aksanıyla.

'Evet, Hutton, bu görülecek bir şeydi. Hatırlat da seninle asla ters düşmeyeyim,' dedi Peter Theobald, takasın yarısında içeri giren saygın bir Kral Avukatı. 'Bunu söyledikten sonra, uzun zamandır bunu hak ediyordu.

'Öyle. Birinin ona haddini bildirmesinin zamanı geldi,' dedi Alice Wiggins. 'Sanki dokunulmazmış, kanunların üstündeymiş gibi davranmaya başladı.

"Evet, aferin Hutton. BH ona bir gülümseme verdi. "Hiçbir erkek bir kadını bu şekilde rahatsız etmemeli.

"Ughh. Stella'nın omuzları rahatlayarak çöktü. Bir sandalye çekip oturdu ve başının ağrımaya başladığını hissedebildiği şakaklarını ovuşturdu. "Duruşma bittiği ve bugün artık onunla uğraşmak zorunda olmadığım için mutluyum. Meslektaşlarının haklı olduğunu biliyordu ve her ne kadar onu alt ettiği için memnun olsa da, müvekkilinin ailesi hakkındaki uyarıları içinde bir huzursuzluk dalgası yaratmıştı. Onunla tartışmak gerçekten iyi bir fikir miydi? diye merak etti.

Stella, ertesi hafta Newcastle'da mahkemesi olduğundan ve onları almak için York'a gitmek zorunda kalmak istemediğinden, evrak çantası da dahil olmak üzere, soyunma odasında eşyalarını bir araya topladıktan sonra odaya yöneldi. Dixon duruşmasının kâbusa dönüşmesi ve Vaughan Elliott ile yaşadığı tatsız etkileşimden sonra, haftanın geri kalanında izin yapmaya karar vermişti.

Stella, katibi Allegra'yı Dixon davasıyla ilgili durum hakkında bilgilendirdikten ve Allegra da birkaç mesaj ilettikten sonra, 'Dixon davasının uzaması nedeniyle bu hafta için aldığım duruşmayı iade etmek zorunda kaldığımdan, haftanın geri kalanında ajandamın temiz kalmasını istiyorum, bu nedenle lütfen benim adıma başka talimat kabul etmeyin. Yeni evimde kalan kutuları açma fırsatını değerlendireceğim.

"Emin misiniz? Allegra şaşırmış görünüyordu. "Ben de tam CPS'in onlar için on sekizinci bölüm davasını alıp alamayacağınızı sorduğunu söylemek üzereydim. Savcılık avukatının yarın Temyiz Mahkemesi'ne gitmesi gerekiyor, o yüzden geri dönmek zorunda kaldı.

Normalde Stella Allegra'nın elini koparırdı ama bugün hiçbir şey onu baştan çıkaramazdı. "Hayır," dedi kararlılıkla. "Bunu odadaki başka birinin yapması gerekecek.

Jacob yanlış duymuş gibi bakarak, "Bir şey mi oldu Bayan Hutton?" diye sordu. Masasından dinleyen genç memurlardan biriydi.

Stella güldü. "Hiç sanmıyorum. Ama Vaughan Elliott ve Dixon ailesinden çok çektim.

'Ughh! Bu her şeyi açıklıyor.' Gözlerini devirdi.

'Aslında soyunma odasında işler epey kızıştı,' dedi. "Elliott söz konusu olduğunda tepkiler bekliyorum - başa çıkamayacağım bir şey değil," diye ekledi, onların endişeli ifadelerini görünce. "Pekâlâ, ben gitmeden önce kim bir fincan çay içmek ister? Stella, Vaughan Elliott'un tatsız konusundan uzaklaşmaya hevesli bir şekilde sordu. Yankılanan bir evet korusuyla karşılaştı.

Çok geçmeden Stella Micklewick Körfezi'ne geri dönüyordu, arabasının üstü açıktı ve kafasını boşaltmak için iyi bir iş çıkaran ferahlatıcı esintinin tadını çıkarıyordu. Yoğun bir gün geçirmişti ve biraz ara vermeyi dört gözle bekliyordu. Azimli ve kararlı Stella Hutton geri planda kalıyor ve onun yerini daha rahat olan meslektaşları alıyordu. Stella bunun en son ne zaman olduğunu hatırlayamıyordu.

TWELVE

Stella Micklewick Körfezi'ndeki süpermarketin koridorlarında geziniyordu, eve gitmeden önce bir yere u ramaya karar vermişti.   le yemeği yemeyi, eşyalarını yerleştirmeye ba lamayı, sonra da sahilde bir yürüyüş yapmayı planlıyordu - tuzlu havayı içine çekme ve denizde kürek çekme düşüncesi her geçen dakika daha da cazip hale geliyordu. Buzdolabının hazır yemeklerle doldurulması gerekiyordu - Stella mutfak becerilerinin en iyi ihtimalle basit olduğunu ve salata veya mikrodalga yemeklerden oluştuğunu kabul eden ilk kişi olacaktı. Ayrıca Cumartesi gecesini vereceği yeni eve taşınma partisi için önceden hazırlanmış atı tırmalıklar konusunda da birkaç fikir edinmek istiyordu. Ve  arap reyonları g r nd   nde, hazırlanmak için birkaç  i e de alabilece ine karar verdi.

El arabasını, balıkla en iyi hangi  arabın gideceğini tartışan bir çift ve dünyayı yoluna koymuş gibi görünen birkaç kadın tarafından engellenen koridorun sonunda bırakan Stella, beyaz şarap bölümüne yöneldi ve raftan dört  i e Pinot Grigio aldı. Onları arabasına yerle tirdikten sonra, birkaç  i e Cabernet Sauvignon almak için geri döndü. Bunu yaptıktan sonra birkaç bira seçti. Arabasına geri dönerken kafasını kaldırdı ında Alex Bainbridge'den başkasının e lenen bir g l msemi takındı ını gördü. * nanılır gibi değil!* Micklewick Körfezi küçük bir kasaba olabilirdi, ama Stella onunla bu kadar sık kar ıla mayı gerektirdiğini d   nm yordu! Onu takip mi ediyordu?

"Merhaba," dedi o derin, zengin sesiyle ve sinir bozucu bir şekilde kadının içini ürperti.

Siyah sloganlı tişörtünü ve haki savaş tarzı şortunu görünce olduğu yerde durdu. "Ah!" Kalbi sanki hızlı bir şekilde çalıştırılmış gibi tepki verdi, nabzı dört nala atmaya başladı. Ve onunla konuşmanın tetiklediği, içini karıştıran o his vardı. *Kendine gel, kadın!* Kız arkadaşı olmasına rağmen utanmaz bir flrt olduğunu kendine hatırlatarak sakinleştirici bir nefes aldı ve ağzını sıkı bir gülümsemeye dönüştürdü. "Merhaba.

"Gördüğüm kadarıyla alışveriş yapıyorsunuz.

"Evet, herkes süpermarkette olduğumuzu düşünebilir," diye espri yaptı. Soğukkanlı tavrına rağmen onun gerçekten de çok güzel gözleri olduğunu düşünmeden edemiyordu; altın sarısıyla beneklenmiş büyüleyici bir okyanus mavisi. Fırsatını bulsa kendini kolayca kaptırabileceği türdendi.

"Hmm. Başını salladı, sırtışı daha da genişledi, gözleri dans etti.

Adamın kendisine güldüğü ya da kendisinin dahil olmadığı bir şaka olduğu hissine kapıldı. "Pekala, izin verirsiniz, gitmem gerekiyor," dedi sinirlenerek.

"Evet, elbette, ama gitmeden önce, bunların hepsini arabama koymak isteyip istemediğinizi kontrol edebilir miyim?" Az önce koyduğu bira şişelerine doğru başıyla işaret etti, gülümsemesi seğiriyordu.

Stella'nın kaşları çatıldı. *Neden bahsediyor bu? Ve ben ona karşı sakin davranmaya çalışırken neden bu kadar çekici olmak zorunda?*

"Yani," diye omuz silkti, "parasını dediğim için çok mutluyum, ama düşündüm ki-

"Ne demek istiyorsun? Hiçbir şey için ödeme yapmanızı beklemiyorum. Arabası olduğunu düşündüğü şeye baktı ve sadece seçtiği şarap ve biranın değil, aynı zamanda kesinlikle oraya koymadığı çeşitli diğer eşyaların da bulunduğunu gördü. "Oh. Oops! Kaşları atılırken dudaklarını birbirine bastırdı. Etrafına bakınıp arabasının yoldan çekildiğini ve şimdi çikolatalı bisküvilerden oluşan özenli bir serginin yanında olduğunu gördü. "Bunun için zgnm.

Adam onun bakışlarını takip etti. "Endişelenmeyin, kolayca halledilir.

"yle görünüyor. Siyah tasarım çantasını omzuna attı ve iinin ona söylediklerine rağmen ona karşı yumuşamayı reddederek gülümsemesini ısırdı, çarpan kalbinden bahsetmeye bile gerek yoktu.

"Öğle tatilinde alışverişe mi çıkıyorsun?" diye sordu.

"Pek sayılmaz, günü erken bitirmeyi başardım. Stella, üzerine tam oturan, yakasız beyaz gömleği ve yüksek topuklu ayakkabıları sayesinde bacaklarının sonsuza kadar uzamasını sağlayan, şık bir şekilde dikilmiş pantolonu içinde çarpıcı bir figür çiziyordu.

"Bu durumda, umarım geri kalanıyla bir süpermarkette dolaşmaktan daha heyecan verici bir şey yaparsınız.

Yine ona asılıyor muydu? diye merak etti, tüyleri diken diken olmuştu. 'Evet, kesinlikle öyle. Şimdi izin verirseniz, gerçekten gitmem gerekiyor,' dedi sertçe.

Stella el arabasını geri almaya giderken gülümsemesi düştü. "Stella, bana biraz izin verir misin lütfen?

Ona döndü, gözleriyle buluştu ve şimdi kaşlarını çatmış olan kaşlarını fark etti. "Neden? Söyleyecek bir şeyimiz kaldığını sanmıyorum. *Denemeyi seven biri, hakkını vermeliyim.*

'Oh, vay canına! Blunt! Seni kızdıracak ya da üzecek bir şey yaptığım hissine kapılıyorum - ki yaptıysam bile bu tamamen kasıtsız olmuştur. Parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi. 'Yani bir dakika önce arkadaş canlısıydın ve bir dakika sonra bana soğuk davranmaya başladın. Yanlış anladıysam beni affet ama aramızda bir bağ olduğunu düşünmüştüm. Ağzını belirsiz bir gülümsemeye itti.

Adamın gözlerindeki çekici ifade içini burksa da, bu tuzağa düşmemeye kararlıydı. "İlişkisi olan erkeklerle flört etmeyi bırak, flört etme alışkanlığım bile yok," dedi sertçe.

"Üzgünüm, beni kaybettiniz. Parmaklarını alnında gezdirdi.

"Bir kız arkadaşın var mı, yoksa onu yine uygun bir şekilde unuttun mu?

Kafası tamamen karışmış görünüyordu. 'Ne kız arkadaşı? Benim unutacak bir kız arkadaşım yok. Son altı aydır bekârim.'

Stella'nın beklediği yanıt bu değildi. Stella onun sözlerini sıralarken, yüzünde doğruyu söylemediğini gösteren herhangi bir belirti olup olmadığını araştırdı, hisleri ona dürüst olduğunu haykırıyordu. Eğer yanıldıysa, o zaman adam ikna edici bir yalancıydı. Rhys'in annesini böyle bir şekilde kandırabileceği düşüncesi aklından geçti. Gözlerini kırıştırdı ve gözlerinin onu yanıltmadığını, onu başka bir kadınla gördüğünü düşünerek, "Peki ya geçen Cuma Jolly'de tanıştığın kız?" dedi. Bilirsin, çok çekici, koyu renk at kuyruklu, minyon?

Görünüşe göre gördüğüne çok sevindiğın kişi. Ona soru soran bir kaşını kaldırdı. "Eminim aklından çıkmış olamaz.

Yüzüne yavaşça bir gülümseme yayıldı. "Ah, şu.

"Evet, o. Neden böyle gülümsüyordu? "Zara.

"Adının ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok, bizi tanıştırmadınız - bu şartlar altında tanıştırmanızı beklemiyordum, bu çok garip olurdu.

Alex'in başını arkaya atıp içten bir kahkaha atmasını şaşkınlıkla izledi.

"Bunu neden bu kadar komik bulduğunuzu anlamıyorum. "Bu her şeyi açıklıyor," diye mırıldandı.

"Neyi açıklıyor? Stella gözlerini ona dikti. şimdi gerçekten sarsılmış hissetmeye başlamıştı.

"Zara benim kız arkadaşım

değil. "Gerçekten mi?

"Gerçekten mi?

'O ne o zaman? Bana oldukça yakın görünüyordun'.

'Muhtemelen kız kardeşim olduğu içindir; ikiz kardeşim. Yeni evimi görmeye gelecekti ama geç kaldı - Zara her zaman olduğu gibi. Gözlerini sevgiyle devirdi. "Ben de onunla Jolly'de buluşmak üzere anlaştım. Sen ve ben barda konuşurken o daha yeni inmişti.

"Oh... Yani... Yani, bu bekar olduğun anlamına mı geliyor? Cömert bir utançla karışan bir rahatlama hissi üzerine çöktü. Hemen ardından beklenmedik bir mutluluk dalgası geldi.

'Evet, gerçekten. Fred'i saymazsanız, korkarım bir paket olarak geliyoruz.

"Kulağa hoş bir paket gibi geliyor. Stella ona gülümsedi, kalbi dans ediyordu, adamın kendisini çektiğini hissettiğı bir tarzı vardı; rahat tavırları, cana yakınlığı ve espri anlayışının bir karışımı. Bu, soyunma odasında karşılaştığı erkeklerin çoğunun aksine, onda hiçbir üstünlük ya da kibir olmadığı gerçeğıyle birlikte, onu inkar edilemez derecede çekici kılmak için bir araya geldi.

"Teşekkür ederim, bu konuda bana iltifat eden ilk kadın siz değilsiniz. Muzip bir sırıtma yaptı.

"Öyle demek istemedim! Kıkırdadı. Yine de itiraf etmeliydi ki, bu konuda ilk elden biraz tecrübe edinmek hiç de fena olmazdı. Ne de olsa o yaptı,

Çok iyi görünüyordu, paylaştığı bu yeni bilgiyle daha da iyi görünüyordu.

Birkaç dakika boyunca birbirlerine gülümseyerek durdular, Stella'nın içinde duygular kaynaşıyordu. Sessizliği ilk bozan Alex oldu. "Ee," dedi, "eğer öğleden sonra boşsan, bir yerlerde bir kahve içmek istemezsin, değil mi? Ya da öğle yemeğinde bir şeyler atıştırmak? Birkaç saatliğine okulu asma fikri oldukça hoşuma gitti.

Aklına dairesine döndüğünde açılmayı bekleyen kutular geldi. Biraz daha bekleyebileceklerini düşündü. Gülümseyerek, "Bunu gerçekten çok isterim," dedi.

"Harika. Ona gülümsedi. 'Bir yer önerebileceğini sanmıyorum? Buralarda yeni olduğum için yemek konusunda hâlâ kendimi geliştirmeye çalışıyorum.

"Jolly'ye ne dersiniz? Öğle yemeğinden akşam beşe kadar harika bir Lite-Bite menüleri var. Zaten bu öğleden sonra plaja gitmeyi planlıyordum.

"Kulağa hoş geliyor. Seninle aşağıda buluşalım mı, mesela saat birde?"

"Mükemmel.

"Harika.

Göz temasını kesmek için mücadele ettiler, her ikisi de sabırsız bir ses anlarına girene kadar anlamsızca sırtıyordu. "Affedersiniz, kimsenin çikolatalı bisküvilere ulaşmasına engel oluyorsunuz.

"Oops, üzgünüm. Alex geri çekilirken özür dileyen bir gülümseme takındı, Stella da aynısını yaptı. "Birde görüşürüz o zaman. Fred'i de getirmemin bir sakıncası var mı?

"Eğer yapmazsan hayal kırıklığına uğrarım," diye yanıtladı Stella.

"Yani sizden iki tane mi var?" diye sordu kadın çikolatalı bisküvilere uzanırken. Alex cevap veremeden kadın Stella'ya döndü ve, "Ne kadar şanslı bir kızsın sen," dedi. Stella ve Alex'i kıkırdama nöbetine tutulmuş bir halde bırakarak uzaklaşmadan önce ona arsızca göz kırptı.

THIRTEEN

The Jolly Sailors'a girerken, Stella güneş gözlüklerini kafasına doğru itti, barın serin sıcaklığı güneşin yoğun sıcağından sonra hoş bir rahatlama idi. Takım elbisesini bir çift zeytin yeşili sigara pantolonu ve bol bir pamuklu üstle değiştirmişti. Saçları düzgün Fransız pilesinden kurtulmuş ve omuzlarının üzerinde rahat, parlak dalgalar halinde salınmaya bırakılmıştı. Hiçbir zaman bir randevu için aşırı heyecanlanan biri olmamıştı -eğer gerçekten de böyle bir şeyse- Alex'le buluşmaya hazırlanırken kendini biraz telaşlı ve ne giyeceği konusunda alışılmadık derecede kararsız hissediyordu. Ayakkabı askılı yeni chambray elbisesini mi, yoksa diz altı tulumunu mu tercih etmeliydi? Yoksa bu yanlış bir mesaj mı verirdi? diye düşündü, sonra kendi kendine konuşup kendine hakim olmasını söyledi. *'Yeni tanıştığın biriyle sıradan bir yemek yiyeceksin, yüzyılın randevusu sayılmaz!'* Midesinden taşan heyecanı görmezden gelmeyi tercih etmişti.

Okul tatilinin ortasındaki muhteşem bir yaz günü için şaşırtıcı olmayan bir şekilde, bar dolup taşıyordu. Stella'nın Cuma akşamları burada çalan yerel folk gruplarından birine ait olduğunu anladığı neşeli müzik hoparlörlerden süzülüyor, neşeli ve mutlu havaya katkıda bulunuyordu. Odaya bir göz attı ve açık pencerenin yanındaki bir masada oturan Alex'i gördü. Onu görünce elini sallayarak kaldırdı, gülümsemesi kızın içinde bir çekim dalgası yarattı. Oraya doğru yöneldi, Alex ne zaman yakınına gelse midesi artık alışkın olduğu taklaları atıyordu. Bu onun için gerçekten de yeni bir duyguydu.

Masaya varır varmaz ayağa kalktı ve yanağına bir öpücük kondurarak onu selamladı, elini koluna dayadı. Karnında kelekler uçuşmaya başladı ve dizlerinin her an çökme tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu hissetti. Adam nefis kokuyordu; sabunlu, duştan yeni çıkmış ve bir tutam keskin kolonyalı. Kirli sakalının tenine değmesi ve elinin dokunuşu birleşerek hormonlarının aşırı hızlanmasına neden oldu. *Günlerim! Bana neler oluyor?* Onun yanındayken - bariz yakışıklılığı dışında - vücudunun bu şekilde tepki vermesine neden olan şeye çok fazla odaklanmak istemiyordu ama aralarında dans eden kimyayı inkar etmek mümkün değildi.

Fred ayağa fırladı, kuyruğunu sallayarak bacağını dürttü. Onu okşamak için eğildi, bir an için dikkatinin dağılmasından memnun oldu, bu da yeniden toparlanmasına ve asi hislerini dizginlemesine izin verdi. Bu *çok yogundu*.

"Merhaba," dedi Alex, gülümsemesi sıcak ve rahattı, gözleri onunkilere kilitlenmişti. "Sana içecek ne getireyim? Çizgili keten bir gömlek giymiş, cebinden bir güneş gözlüğü çıkarmış, lacivert bir şort ve bir çift kanvas ayakkabı giymişti. İnanılmaz derecede yakışıklı görünüyordu.

'Sorun değil, kendim alabilirim, teşekkürler. Sadece senin için bir tane alabilir miyim diye bakmaya geldim. Masaya bir göz atınca adamın elinde bir şişe bira olduğunu gördü. Kalbi üstünün altında güm güm atarken, soğukkanlı ve sakın görünmek için elinden geleni yaptı.

"Ben iyiyim ve barda bir hesap açtım, lütfen bana izin verin.

"Oh, tamam, bu durumda bir bardak Pinot Grigio alacağım, teşekkürler. "Hazır gelmişken bize birkaç menü de getireyim.

"Kulağa hoş geliyor. Gülümseyerek dikkatini Fred'e çevirdi, dört nala koşan kalbinin sakinleşmesini umuyordu. "Merhaba Fred, nasılsın? Kulaklarını karıştırdı ve Alex'in karşısındaki sandalyeye rahatça otururken Fred başını onun kucağına koydu. Yemek boyunca böyle hissetmeyeceğini umuyordu. Konuşmaya konsantre olamama tehlikesiyle karşı karşıyaydı.

Birkaç dakika sonra Alex döndü. 'Umarım Fred uslu duruyordur. Bir yaşından biraz büyük ve bazen biraz fazla hevesli olabiliyor; herkesi en iyi arkadaşı sanıyor.

"Ah, çok sevimli ve altın kadar iyi, değil mi delikanlı? Stella Fred'in başını düzeltti, iki kehribar rengi göz mutlulukla ona bakıyordu.

"Ben de bunu duymaktan hoşlanıyorum. Neyse, şerefe," dedi Alex şişesini kaldırarak.

"Evet, Pazartesi öğleden sonralarını iş yerine Jolly'de geçirmenin şerefine. Gülümseyerek, bir yudum almadan önce bardağını onun şişesiyle tokuşturdu.

'Peki, iş senin için neleri içeriyor? Şu anda genellikle ne yapıyor olurdun? Alex, Fred'e masaya yaklaşmasını ve oturmasını işaret ederken sordu. Labrador hemen itaat etti.

Stella ağız dolusu şarabını yuttu. "York'taki Kraliyet Mahkemesi'nde olurdum.

"Oh, doğru. Tamam.' Kaşları havaya kalktı. "Sormamın sakıncası yoksa, hangi sıfatla?

"Ben bir avukatım, sanık değil," dedi ve adamın kendisinin hukukun yanlış tarafında olma ihtimalini düşündüğünü fark edince güldü. "Ve ben sadece savcılık davalarına bakıyorum; savunma yapmaya meraklı değilim.

"Ah, sanırım CPS için çalışıyorsun?

"Hayır. Başını iki yana salladı. 'Ben bağımsız barodayım; serbest çalışıyorum ama CPS kendi mahkeme avukatlarını istihdam ediyor.

"Ah, doğru, anlıyorum. Sanki onu değerlendiriyormuş gibi arkasına yaslandı. 'Ve tanık sandalyesindeki herhangi biri için kesinlikle dehşet verici olduğunu hayal edebiliyorum. Seni sadece beş dakikadır tanıyorum ve şimdiden senden korkuyorum. Gözlerinin kenarları çekici bir şekilde kırışarak sırttı.

Ne? Benden korkuyor musun? Yok artık! Ben bir kediciğim, dürüst ol.' Güldü. Aslında bu ona ilk kez söylenmiyordu.

"Evet, eğer ona karşı gelirsen son derece keskin pençeleri ve dişleri olan bir kedici. Alex de birasından bir yudum alarak güldü.

"Bakın, daha ileri gitmeden önce bir şeyi açıklığa kavuşturmak istiyorum. "Tamam. Öne doğru eğildi ve kollarını masaya dayadı.

"Ateş et.

"Korkutucu olduğumu düşünmenizin nedenini bildiğimi sanıyorum ama kiminle çıktığım, hatta flört ettiğim konusunda katı kurallarım var. Kız arkadaşı olan ya da evli olan hiç kimseye yaklaşmam, bu yüzden kız kardeşinin kız arkadaşın olduğunu düşündüğümde senden bu kadar çabuk uzaklaştım. Yanlış da olsa bir ilişkin olmasına rağmen flört ettiğini düşündüm, bu yüzden sana olan saygım azaldı. Ve tahmin ediyorum ki bu soğuk tepkim yüzünden benim sert biri olduğumu düşünüyorsun, ki öyle olduğumu biliyorum, ama sadece gerektiğinde. Sırttı.

"Bildiğim iyi oldu ve umarım seni hiçbir zaman benim yanımda sert olmanı gerektirecek bir duruma sokmam. O da sırttı. 'Ama bu bir yana, sende genel bir kış tekmeleme havası var. Seni ilk gördüğüm anda bunu hissettim. Hoşuma gitti. Gözleri ona doğru parıldadı.

"Öyle mi? Ağzının kenarlarında bir gülümseme belirdi. Karşılıksız flört etmekten daha çok hoşlandığı bir şey yoktu.

"Mm-hm. Birasından bir yudum daha aldı, ifadesi ciddileşti. 'Ve bilgin olsun diye söylüyorum, senin değerlerini paylaşıyorum. İlişkisi olan herkesten uzak dururum; benim için kesinlikle yasak bölgelerdir. Ve kesinlikle bir partnerimi asla aldatmam. Dürüstlüğe ve sadakate değer veririm. Hatta son ilişkim eski sevgilim beni aldattığı için bitti. Yüzünde bir pişmanlık ifadesi belirdi.

"Bunu duyduğuma üzüldüm," dedi Stella, göğsünde bir sempati sıkışması hissederek.

"Olma. Omuz silkti. "Ama bu tür bir acıya neden olmaktan asla sorumlu olmak istemeyeceğimi pekiştirdi. Zavallı Zara bunu bana söyleme gafletinde bulundu.

Stella bunun üzerine yüzünü buruşturdu. "Bu kolay olmamıştır, yine de dürüstlüğün en iyi politika olduğunu düşünüyorum. Zihni kendini benzer bir durumda bulduğu bir zamana gitti. Öğrenci evine döndüğünde ev arkadaşlarından birini, başka bir ev arkadaşının erkek arkadaşıyla kanepede uygunsuz bir pozisyonda bulmuştu. Lola ve Bruno, yaptıklarının Tori'ye nasıl zarar verebileceğinden çok, bunun ortaya çıkmasından endişe duyuyorlardı ve bu da Stella'yı öfkelenlendirmişti. İtiraf etmelerini ve Tori'ye anlatmalarını istemiş, anlatmazlarsa kendisinin anlatacağı konusunda uyarmıştı. İkisi de Stella'nın boş tehditler savurmadığını biliyorlardı. Tori'ye vereceği acıdan ne kadar nefret etse de, Stella herhangi bir aldatmacaya ortak olmayı reddetmişti. Ortaya çıkan atmosfer korkunçtu ama Stella kararından pişmanlık duymamıştı; Tori'nin yerinde olsaydı, gerçek ne kadar acı verici olursa olsun bilmek isterdi.

"Her neyse, sanırım benden bu kadar kasvet ve hüznün yeter. Alex'in geniş gülümsemesi yeniden ortaya çıktı. "Bu öğleden sonra neden mahkemede değilsin?

"Ah, şey..." Stella ona Dixon davasında neler olduğunu kısaca özetledi, Gavin Dixon'ın tehditlerinden veya tehditkâr bakışlarından bahsetmemeye dikkat ediyordu.

"Bu tür şeylerin sadece cesur televizyon dizilerine özgü olduğunu sanıyordum.

"Ne yazık ki hayır, gerçi jüri azarlaması o kadar da yaygın değil. Öne doğru eğildi, dirseğini masaya koydu ve başını ellerinin arasına aldı. "Her neyse, ekmeğinizi ve tereyağınızı nasıl kazanıyorsunuz?

"Ben bir mimarım; sizin gibi serbest çalışıyorum.

"Yaratıcı," dedi Stella, etkilenmiş bir ifadeyle. "Peki tasarladığınız binalardan herhangi birini tanıyor muyum?"

"Aslında, ben yaptım-

O anda Immy elinde sipariş defteriyle masalarında belirdi. 'Eğer ilgilenirseniz dışarıda bir masanın boş olduğunu bilmenizi isterim. Üzerine sizin için rezerve tabelası yapıştırdım. Sağda, uzak köşede, güneş şemsiyesi olan bir masa. Aralarında gülümsedi. "Siz kararınızı verirken, ben de siparişinizi alayım mı?"

* * *

"Çok lezzetliydi. Alex çatal ve bıçağını tabağına bıraktı ve koltuğunda geriye yaslanıp karnını sıvazladı. Taze yengeç salatası ve yanında Jolly'nin efsanevi üç kat kızarmış cipsini yemişti. "Tabaktaki bir sanat eseri gibiydi, yemek neredeyse utanç vericiydi, ama dayanamadım. Stella'ya baktı ve kıkırdadı.

Stella peçetesiyle ağzını sildi. "Mmm. Söylemeliyim ki, deniz tarakları muhteşemdi. Hafif bir yemek yemeyi tercih etmişti, günün sıcağı genellikle doyurucu olan iştahını kesmişti. Yine de bu onu Alex'in tuzlu cipslerinden birkaç tane çalmaktan alıkoymamıştı. Tam da sevdiği gibi, dışı mükemmel gevrek, içi ise bir bulut kadar hafif ve kabarıktı.

"Seni bir puding için ayartabileceğimi sanmıyor musun?" diye sordu.

'Oof! Hayır teşekkürler, şu anda tıka basa doydum. Güldü. "Yarım saat sonra farklı bir hikaye olabilir.

"Kahve o zaman? Yoksa çay mı?"

Stella başını salladı. 'Hayır, teşekkürler; çok sıcak. Ve köpüklü su ile çalkalanıyorum. Stella daha sonra çalışmak üzere sadece bir kadeh şarap içmişti. Zekâsını keskin tutmaya hevesliydi.

'Tamam, sahilde bir gezintiye ne dersin? Daha önce bu öğleden sonrası için planladığın şeyin bu olduğunu söylemiştin. Birkaç iyi huylu arkadaşın sana katılmasına ne dersin?" Kuyruğunu yerde sallayarak ona hayranlıkla bakan Fred'e baktı. "Hmm. Bunu söyledikten sonra, bunun iyi huylu olacağını garanti edebileceğimden pek emin değilim. Denize yaklaşır yaklaşmaz tüm hislerini kaybetme eğilimindedir.

"Komik, sen içkileri getirirken o da senin için aynı şeyi söylemişti," dedi kıkırdayarak.

Hesabı kimin ödeyeceği konusunda kısa bir tartışmayla hallettiler - Stella isteksizce geri adım attı ve Alex'in ödemesine izin verdi.

'Ben bunu alacağım, sen de diğerini alabilirsin' dedi.

'Ah, bu senin için bir güven. Bir dahaki sefere olacağını mı düşünüyorsun? Eğlenerek sırttı ve bakışları onunkilere kilitlendi. Şaşırtıcı bir şekilde, onun bu şekilde düşünmesinden gizliden gizliye heyecan duyduğunu fark etti.

Sahile doğru ilerlediler ve kıyı şeridine varmadan önce çakıl taşlarından oluşan bankı aştılar. Alex, denize yaklaşınca kadar Fred'i dizginlemenin en iyisi olacağını düşünmüştü ve Labrador tırıs tırıs ilerledi, dalgaların üzerinde salınan deniz kuşlarını izlerken kulakları dikildi.

"Micklewick Körfezi'nde mi büyüdün? Alex takdirle etrafına bakınarak sordu, arka planda dalgaların sesi onlara doğru geliyordu.

"Evet, çocukken burada saatler geçirirdim. Hafif esinti Stella'nın saçlarını kaldırdı ve tuzlu havayı taze bir ciğer dolusu içine çekti.

"Denizi seviyorum, her zaman deniz kenarında yaşamak istemişimdir, bu yüzden bu fırsatı yakaladığımda hemen atladım.

"Evet, başka bir yerde yaşamayı hayal bile edemiyorum. Kızın eli onunkine değdi ve kızın içinde bir elektrik çarpması oldu. Gözleri buluştu ve onun da bunu hissettiğini biliyordu.

'Peki burada çok aileniz var mı? Sanırım beşinci nesil ya da onun gibi bir şeysiniz. Her yere dağılmış olan benim ailemin aksine. Gülümseyerek ona döndü.

"Hiç de değil. Annem ben çok küçük bir bebekken buraya taşınmış. Burada hiç akrabamız yok, her zaman sadece ikimiz vardık. Rhys'in yüzü zihnini doldurdu ama onu uzaklaştırdı. Şu an annesinin onunla olan ilişkisini düşünmek için doğru zaman değildi.

"Ne? Kardeşin yok mu?"

Stella başını salladı. 'Hayır. Babam yok, büyükbabam ve büyükbabam yok. Sadece annem ve ben.

"Oh, tamam. Bir avuç çocuğun denize doğru koşmasına izin vermek için durduklarında Alex'in kolları çatıldı, soğuk su tenlerine vurduca ciyaklıyorlardı. "Zara'nın etrafta olmamasını hayal bile edemiyorum, ama sanırım bu ikizlerle ilgili bir şey olabilir.

"Eğer düşündüğün buysa, kendimi yoksun hissetmiyorum. Gururu aniden devreye girdi. "Annem inanılmaz bir kadın, ben büyürken bana hem annelik hem babalık yaptı - babam ona hamile olduğunu söylediğinde kaçtı ve bunun onu şaşırtmasına izin vermedi. Başka kimseye ihtiyacımız yoktu. Harika bir rol model oldu, işini sıfırdan kurdu ve şimdi birden fazla çalışanıyla büyük bir başarı elde etti. Bana iş ahlakını aşıladı, olabileceğimin en iyisi olmak için çabalamam konusunda beni cesaretlendirdi. Her kelimesinde ciddi olmasına rağmen, atıp tutuyormuş ya da vaaz veriyormuş gibi görünmemeyi umuyordu.

Alex sanki onun sözlerini özömsüyormuş gibi durakladı. 'Gerçekten de harika bir kadına benziyor. Onunla bu kadar gurur duymanıza şaşırmadım.

"Öyleyim," dedi, sesi yumuşayarak.

"Ve sen babanla hiç tanışmadın mı?" Başını ona çevirdi. "İstersen bana kendi işime bakmamı söyle.

"Sorun değil, ve hayır, onunla hiç tanışmadım. Stella babasının adını bile bilmediğini paylaşmaya pek hevesli değildi. Stella ne zaman babası konusunu açsa annesi hep biraz kaypak davranırdı, bu yüzden Stella bunun büyük bir tartışmaya neden olabileceğinden korkarak, geri dönüşü olmayan bir tartışmaya neden olabileceğinden korkarak zorlamadı. Bunu annesine yapamazdı ve aralarının açılmasından sorumlu olmak istemiyordu. Annesinin kararlı ve inatçı bir yapısı vardı ve Stella ne zaman geri adım atması gerektiğini öğrenmişti. "Annem her zaman yeterli oldu, ayrıca ilkokuldan beri aynı sıkı arkadaş grubuna sahibim; onlar ailem gibi.

"Sanırım Cuma gecesi birlikte olduğunuz grup bu?

Bunlar onlar. Maggie en yeni eleman. Florrie onunla üniversitede tanıştı ama sanki hep oradaymış gibi uyum sağladı. Thorncliffe'deki Clifftop Cottage'da yaşıyor. Stella gülümseyerek Alex'e döndü. Saçlarını gözlerinden uzaklaştırdı, "Ee, bana ailenden bahset.

"Zara ile -kısa da olsa- tanıştınız. Otuz dört yaşındayız ve on dakika farkla en büyükleri benim. Çok yakınız ve her zaman birbirimize göz kulak olduk. O bir araştırma doktoru ve Londra'da yaşıyor. Leo adında küçük bir erkek kardeşimiz var, otuz iki yaşında ve şu anda Almanya'da bilişim sektöründe çalışıyor; küçükken hep yaramazlık yapan vahşi bir çocuktü. Ailemiz şu anda Cumbria'da yaşıyor ve büyükanne ve büyükbabamız da bozkırların kenarındaki Skeltwick adlı bir köyde yaşıyor. Ve her yerde teyzelerimiz, amcalarımız ve kuzenlerimiz var; İskoçya, Avustralya, Kanada, Cornwall.

"Vay canına! Çok uzaklara dağılmak konusunda ne demek istediğini anlıyorum. Stella gizliden gizliye, bu ülkede hep birlikte daha yakın yaşamış olsalardı, bunun çok bunaltıcı olacağını düşündü. Bunu boğucu bulurdu.

İskeleyle vardıklarında Alex durdu ve bakışları, küçük bir kuyruğun patikanın üzerinde kıvrıla kıvrıla ilerlediği alt sahildeki dondurma kulübesine yöneldi. "Sanırım şimdi seni bir tane için ayartabilirim? Sırtarak kulübeye doğru başını salladı.

Stella'nın iki kez düşünmesine gerek yoktu. "Mmm. Kesinlikle yapabilirsin.

On dakika sonra, ellerinde dondurmalar, birlikte yürüdüler, Stella Alex'e Micklewick Körfezi'nin tarihini anlattı, Eski Micklewick'in nasıl kaçakçılık hikâyeleriyle dolu olduğunu, en kötü şöhretli kaçakçının Jacob Crayke olduğunu ve görevden alınmış tabancasının Jolly'deki cam vitrinde asılı olduğunu söyledi. Vergi memurlarına karşı işlediği pek çok suçtan dolayı tutuklanıp York'ta yargılanmış, sonra da asılmıştı. Ona yerel bir beyefendi olan Benjamin Fitzgilbert'ten bahsetmeye devam etti; Fitzgilbert, yerel toprak sahibi eşrafın bir üyesi ve üretken bir kaçakçı olarak çifte bir hayat sürmüştü. "Söylentilere göre Jolly'nin altından bir zamanlar oldukça gösterişli olan evine kadar uzanan bir tünel varmış.

'Vay canına! Büyüleyici bir şey. Bununla ilgili küçük bir müze olmamasına şaşırdım,' dedi Alex, güneşin sıcaklığı sayesinde elinden akan dondurmasıyla kaybedeceği bir savaşa girerek.

Stella gülerken kühahından arta kalanları ağzına attı ve el çantasına uzanarak bir el mendili çıkardı. "Al bakalım," dedi kıkırdayarak.

"Teşekkürler," dedi ve memnuniyetle aldı.

Sohbet ederek yürümeye devam ettiler. "Evet, bu benim," dedi Stella, balo salonunun tepesine doğru kıvrıla kıvrıla çıkan basamakların dibinde durarak.

"Benim de. Alex ona gülümsedi, alnında boncuk boncuk terler vardı. "Bundan sonra gideceğin çok yer var mı?

Stella başını salladı. "Fitzgilbert's Landing'in hemen yanıdayım. Alex dondu kaldı, yüz ifadesi tam bir inançsızlıktı.

"Sorun nedir?" diye sordu, içinde bir endişe ateşi yanıyordu.

"Fitzgilbert's Landing'de yaşıyorum. Dönüşümünde çalışan mimar benim. Sesi şaşkınlıkla doluydu.

"Ne? Stella ona baktı, sözleri kafasına dank etmişti. "Aynı apartmanda yaşadığımızı mı söylemek istiyorsun?

"Öyle görünüyor. Eğlenerek güldü.

"Daireniz hangi katta?" diye sordu.

"İkincisi, sol tarafta. Neden, seninki nerede?' 'İkincisi, sağ tarafta.'

"Bu durumda, görünüşe göre komşuyuz. Yüzünde bir gülümseme belirdi.

"Öyle görünüyor. Stella yüzüne ikna edici bir gülümseme yerleştirmiş olsa da, çeşitli nedenlerden dolayı bu fikre sıcak baktığından yüzde yüz emin değildi.

'En azından bir fincan şekere ihtiyacım olursa nereyi arayacağımı biliyorum,' dedi.

"Evet," diye yanıtladı, göğsünü dolduran belirsizlikle. Alex'in bu kadar yakın bir yerde yaşaması bir sürü gariplik yaratma potansiyeline sahipti, özellikle de cilveleşmeleri sona erdiğinde; ki bu kaçınılmaz olarak olacaktı.

* * *

Fitzgilbert's Landing'deki katlarına ulaştıklarında, Alex Stella'ya döndü. "İşte geldik.

"İşte buradayız.

'Eşyaları yerleştirme konusunda iyi şanslar, benden çok daha ileride olduğunuzu söyleyebilirim. İçerisi tam bir kaos. Yüzünü buruşturarak başparmağıyla kapıyı işaret etti.

"Eminim o kadar da kötü değildir. Gülümsemeye zorladı kendini, sadece şimdi ve buraya odaklanmasını ve yakın yaşam düzenlemelerinin birlikte geçirdikleri zamanı bozmasına izin vermemesini söyledi. İkisi de yetişkindi ve ayrıca eski sevgililerinin çoğuyla hâlâ arkadaştı, hatta bazılarıyla birlikte çalışıyordu. Ferdy bunun en iyi örneğiydi. *Onunla geçirdiğin zamanın tadını çıkar.*

"Oh, güven bana, öyle.

Eğildi ve yanağına bir öpücük kondurdu, duyguları çılgına döndü ve şüpheleri dağıldı. *Sakin ol, kadın!* Bütün bunlar çok kafa karıştırıcıydı.

'Bu güzel öğleden sonra için teşekkürler, gerçekten çok eğlendim. Ne zaman yürüyüşe çıkmak istersen seslenmen yeterli. Fred ve ben size eşlik etmekten mutluluk duyarız, henüz buralarda çok fazla insan tanımıyoruz.

"Teşekkürler," dedi, hâlâ öpücüğün etkisinden kurtulamamıştı ve dizlerinin her an çökmesini bekliyordu. "Şimdilik hoşça kalın. Küçük bir el salladı,

kapısına doğru döndü. "Aslında," diye düşünerek geri döndü, "Çarşamba akşamı The Cellar'da bir bağış toplama etkinliği var. Elimde dilenmek için bir bilet var, istersen bana ve ekibe katılabilirsin. Odasından bir meslektaşı Stella'dan kendi adına bilet almasını istemişti ama o gün Londra'da Temyiz Mahkemesi'nde olması gerektiğini öğrenmişti ve Micklewick Körfezi'ne zamanında gelebileceğinden şüpheliydi. Bu nedenle Stella'nın elinde çok uygun bir yedek bilet vardı.

Alex'in yüzü bir gülümsemeyle aydınlandı. "Kulağa eğlenceli geliyor, çok isterim, teşekkürler. "Harika! Stella ona zaman verdi ve ne beklemesi gerektiğini anlattı.

"Oh, ve büyük olasılıkla paketlenmiş olacak, bu yüzden Fred'i evde bırakmanız en iyisi olabilir.

Yeterince makul. İstersen seninle birlikte yürümekten mutluluk duyarım. İtmek ya da başka bir şey değil. Ellerini iki yana açtı. "Kendi başınıza gitmeyi tercih ederseniz anlayışla karşılarım.

"Hiç de değil, bu hoşuma giderdi. Gülümsemesine karşılık verdi. "Sonra görüşürüz.

FOURTEEN

Stella dairesinin içinde kapıya yaslandı, hızla çarpan kalbinin yavaşlamasını bekliyor, bir erkeğin onu nasıl böyle etkileyebildiğini merak ediyordu. Gözlerini kapadı ve nefes alışını düzene sokmak için yavaşça nefes aldı. Duygularını kontrol etmeye, soğukkanlı, sakin ve derli toplu olmaya alışkındı ama bu? Bu tamamen yeni bir şeydi ve bundan hoşlandığından emin değildi.

Ve şimdi de Alex Bainbridge'in sadece kendisiyle aynı apartmanda değil, aynı katta ve tam karşısında oturduğunu mu keşfetmişti? Lark bunun evrenin onunla konuşması olduğunu söyleyebilirdi. Kuşkularına rağmen, bu düşünce Stella'yı güldürdü. Elini göğsüne bastırdı, kesinlikle onunla konuşan bir şey vardı, Stella bunun evren olduğundan çok şüpheliydi; daha çok öfkeli hormonları gibi. Onların kontrolden çıkmasına izin vermeyeceğinden emin olacaktı; kariyerine odaklanmalı ve dikkati dağılmamalıydı.

Mutfığa yöneldi ve uzun, soğuk bir bardak su doldurdu. Gerçekten de Alex'i kendisine ve arkadaşlarına katılması için The Cellar'a davet etmiş miydi? Aklından ne geçiyordu? Onun varlığı arkadaşlarının, özellikle de Jasmine ve Maggie'nin onu azarlamasına neden olacaktı. Ne diyeceklerini ancak hayal edebilirdi. Bir yudum su içti ve en azından onun iç dünyasında nasıl bir etki yarattığını, ne zaman yanına gelse duygularının nasıl alt üst olduğunu bilmediklerini düşünerek kendini teselli etti. Bunu sadece o biliyordu. Arkadaşlarına göre Alex sadece başka bir adamdı.

ve eğer çıkarlarsa, bu birliktelik onun flört geçmişini kirleten diğerleriyle aynı sınırlı ömre sahip olacaktı. Sadece aralarında uçuştüğünü hissettiği kıvılcımların başkaları tarafından görülmemesini umuyordu.

"Pekâlâ," dedi yüksek sesle, bardağı granit tezgâhın üzerine bırakırken. "Bu kutularla uğraşma zamanı.

* * *

Dahili telefon zili çaldığında Stella eşyalarını yerleştirme işinde epey yol kat etmişti. Son kitapları da kitaplığa yerleştirdikten sonra kitaplığa yöneldi ve ekranda annesinin görüntüsünü görünce şaşırdı. Daha önce bir mesaj göndermiş ve hafta boyunca izinli olduğunu söylemiş olmasına rağmen, Stella annesinden bu kadar çabuk bir ziyaret beklemiyordu. Ama yine de, Stella'nın bunun nedenini bildiğine dair gizli bir şüphesi vardı.

Kapıyı açarken gülümseyerek, "Merhaba anne," dedi. Annesinin giydiği güzel çay elbisesini ve bir gün önceki mutlu ışıltısını hâlâ nasıl yaydığını fark etti.

"Merhaba, tatlım. Alice kızına gülümsedi ve Stella'nın öpmesi için yanağını uzattı.

"Bu bir ikram. Sana bir fincan kahve getireyim mi? Ben de tam bir tane içmek üzereydim. İstersen balkonda oturarak içebiliriz? Sözcükler ağzından çıkar çıkmaz, Stella onları geri alabilmeyi diledi. Ya Alex balkonda olsaydı? Bu biraz utanç verici veya garip olmaz mıydı? Kendi kendine öyle olup olmamasının önemli olmadığını söyleyerek mutfağa doğru yöneldi.

"Mmm. Bir kahve harika olur, teşekkürler.' Alice el çantasını masaya bıraktı ve etrafına bakındı. 'Buranın atmosferine bayılıyorum. Burayı satın almakla çok doğru yapmışsın, iyi bir yatırım. Gözleri balonlu naylon ve kâğıt yığınlarının yanındaki boş kutu yığına takıldı. "Andrea'nın el emeğinin boşa gitmesine pek sevineceğini sanmıyorum. Şakayla karışık güldü.

Stella onun bakışlarını izledi ve gülümsedi. 'Merak etme, olduğundan daha kötü görünüyor. Bunların hepsi bir çırpıda geri dönüşüm merkezine gidebilir. Aslında, bir hafta önce taşındığım için Andrea'nın bu sabah yapacağı pek bir şey yoktu. Bir sürahi sütü köpürtmeye koyuldu.

Annesi başıyla onayladı. 'Andrea buradayken çamaşırlarını yıkadığını söylememi istedi bu arada; sadece birkaç iç çamaşırı. Çok güzel bir gün olduğunu düşündüğünü, bir an önce başlayıp bahçeye asabileceğini söyledi.

"Bahçede mi? Stella kaşlarını çattı, makineye bir kahve kapsülü attı ve lungo düğmesini seçti; büyük bir fincan kahve içmek istiyordu.

Alice, kahve makinesinin gürültüsünü bastırmak için sesini yükselterek, "Evet, çamaşır ipi olmadığı için minibüsünden yedek bir çamaşır kurutma makinesi aldığını ve çamaşırları ona astığını söyledi. Bahçenin tam bir güneş tuzağı olduğunu ve çamaşırların hemen kuruyacağını söyledi.

"Ah, doğru, tamam. Stella çamaşır ve ütü işlerini her zaman Spick 'n' Sparkle'a yaptırırdı. Kural olarak, çamaşırlar Pazartesi günü Andrea tarafından şirketin çamaşır torbalarından biriyle götürülür ve ertesi gün yeni yıkanmış ve ütülenmiş olarak geri getirilirdi. Andrea'nın bu işe burada, dairede başlamış olmasına gerçekten aldırımıyordu. Stella her zaman annesine temizlik ve çamaşırhane hizmetleri için indirimli ücret ödediği için kendini suçlu hissederdi, ama pahalı ipek iç çamaşırlarının dışarıda asılı olması konusunda ne hissettiğinden emin değildi. Güneş ağartmaz mıydı? Öyle olmamasını umuyordu, bazıları küçük bir servete mal olmuştu. Her neyse, bu daha sonra düşüneceği bir şeydi; annesi gittikten sonra gidip alacaktı. Gelecek pazartesi Andrea'ya nazıkçe yazılmış bir not bırakacak ve çamaşırları konusunda her zamanki düzenlerine geri dönmelerini tercih edeceğini söyleyecekti. "Al bakalım, anne. Ona bir fincan kahve uzattı.

"Teşekkürler, tatlım.

Annesi, 'Rhys senin harika olduğunu düşünüyor bu arada' dediğinde dışarıda yeni yerleşmişlerdi. Eski taşlardan bir parça olduğunu söylüyor. Gülümseyerek Stella'ya baktı, gözleri mutlulukla parlıyordu.

Stella gülümseyerek karşılık verdi, kalbi annesi için sıkışıyordu. "Pek çok insan bunu söylüyor, değil mi? Ve ben bunu duymaktan her zaman gurur duyuyorum.

"Teşekkürler tatlım, çok naziksin. Alice kahvesinden bir yudum aldı, yüzünde düşünceli bir ifade vardı. Tekrar konuşmadan önce birkaç dakika bekledi. "Peki Rhys hakkında ne düşünüyorsun? Ondan hoşlandın mı? Stella'nın yüzüne döndü ve gözleriyle buluştu.

"Aslında öyle, iyi bir adam olarak göründü ve anladığım kadarıyla samimi görünüyordu.

Alice hemen ekledi: 'Kesinlikle iyi bir adam ve tamamen samimi,' dedi. 'Biliyorsun, ben kimsenin fanilasına kanacak türden biri değilim. Sen ve ben bu konuda aynıyız. Ve bir ilişki konusunda ne kadar temkinli olduğumu herkesten iyi biliyorsun. Yüzde yüz samimi ve yüksek ahlaki standartlara sahip olduğumu düşünmediğim biriyle ilişki kurmayı düşünmem mümkün değil. Asla.'

"Bunu kesinlikle anlıyorum, anne. Annesinin neredeyse savunmacı bir tonda konuştuğunu gören Stella olayları nazıkçe ele alma ihtiyacı hissetti.

'Dürüst olmak gerekirse bu konu üzerinde çok düşündüm, bu yüzden seni onunla tanıştırmadan önce bu kadar bekledim. Emin olmak istedim, işleri aceleye getirmek istemedim.

"Bu konuda uzun uzun düşündüğünü biliyorum anne ve seni bu kadar mutlu görmek gerçekten harika. Uzanıp annesinin elini tuttu ve sıkı.

"Onunla tatile çıkmamı gerçekten sorun etmiyor musun?

'Elbette öyleyim! Ve her neyse, bu bana bağlı değil. Stella buna gülmekten kendini alamadı. "Eminim harika zaman geçireceksiniz. Toskana harika bir yer. Size iyi gelecektir.

Gözle görülür bir şekilde rahatlayan Alice rahat bir nefes aldı ve "Teşekkür ederim" dedi.

Bu konuda gerçekten çok heyecanlıyım. Rhys uçuşları ayarladı.

Bir süre düşünceli bir sessizlik içinde oturdular, tek ses tepelerindeki martıların çığlıkları ve aşağıdaki trafiğin gürültüsüydü. Stella'nın aklı Alex ile ailesi, özellikle de babası hakkında yaptığı konuşmaya kaydı. Annesine bir göz attı, yüzünde memnun bir ifade ile kahvesini yudumlarken onu izliyordu. Belki de şimdi, bir süredir kafasında dolaştırdığı birkaç soruyu sormak için iyi bir zamandı. Annesi Rhys'ten bahsettiğinden beri merakı daha da artmıştı, babası düşüncelerinin giderek daha büyük bir bölümünü işgal ediyordu.

Annesinin eski sevgilisi hakkında sorguya çekildiğini hissetmesini istemediğinin bilincinde olan Stella, onun hakkında ufak tefek bilgiler toplayabileceğini umarak daha ince bir yaklaşımı tercih etti. Bu düşünceyle, "Yıllar önce Micklewick Körfezi'ne gelmenize neden olan şey neydi?" diye sordu. Yani, seçebileceğin başka yerler varken neden burayı seçtin? O zamanlar burada yaşayan birini mi tanıyordunuz? Kasabayla bir tür bağlantımız mı var? Stella ses tonunu rahat tutmasına rağmen annesini dikkatle izledi.

"Şey..." Alice kahvesinden yavaşça bir yudum aldı, duraklama Stella'nın şüphelerini anında uyandırdı. "Çok uzun zaman önceydi, dürüst olmak gerekirse gerçekten hatırlayamıyorum. Ve hayır, o zamanlar kasabadan kimseyi tanımıyordum. Omuz silktili ve aniden kızıyla göz teması kurmaktan kaçındı. "Deniz kenarını hep sevmişimdir, belki de öyledir. Beden dili açık ve mutlu olmaktan kapalı ve savunmacı olmaya dönüşmüştü. Stella'nın daha önce birçok kez, özellikle de babasını sorarken gördüğü tanıdık bir pozdu bu.

"Ah, doğru. O zaman iyi seçim yapmışsın."

"Hmm. Annesinin dudakları büzülmüş, parmakları kahve fincanını sıkıca kavramıştı.

Stella annesini rahatsız ettiğı için bir suçluluk hissetse de, bir şey onu devam etmeye kararlı kılıyordu. "Peki ya senin ailen - benim büyükannem ve büyükbabam - onlarla temasa geçmeyi hiç düşünmedin mi?

"Hayır," dedi Alice kararlılıkla. 'Kesinlikle olmaz. Benimle daha fazla bir şey yapmak istemediklerini çok açık bir şekilde belirttiler, bu yüzden hiçbir anlamı olmayacaktı. Çok inatçı insanlardı, verdikleri bir karardan asla geri dönmezlerdi.

Tanıdık geliyor.

"Bunu anlıyorum. Stella başını salladı, annesinin bakış açısını anlayabiliyordu. Bunun ne kadar acı vermiş olabileceğini ya da annesinin nasıl tepki verdiğinin onu ne kadar korkutmuş olabileceğini hayal bile edemiyordu. Daha yeni doğum yapmış on sekiz yaşındaki kızına sırtını dönmek için oldukça taş kalpli biri olmak gerekirdi, baba çekip gitmişti. Annesiyle aynı durumda olmayı asla hayal edemese de, kabul etmek zorundaydı, annesinin neden onlarla yeniden iletişim kurmaya isteksiz olduğunu anlayabiliyordu. "Peki ya babam? *Dikkatli ol!* "Ne zaman onu sorsam susuyorsun. Rhys'e ondan hiç bahsettin mi? Stella söze girdiğı için kendini tekmeleyebilirdi, ama kendini durduramadı.

Alice'in yüzüne bir bulut çöktü, ağzı sert bir çizgiye yerleşti. 'Hayır, Rhys'e onun hakkında hiçbir şey söylemedim. Neden söylemem gereksin ki? Sana defalarca söylediğim gibi anlatacak bir şey yok,' dedi, sesinde biraz kızgınlık vardı. "Birdenbire bu soruları neden sorduğunu gerçekten anlamıyorum. Rhys'le olan ilişkimde herhangi bir fark yaratacak değil ya.

Annesi huysuzlaşmış olabilirdi, ama Stella yılmamıştı. Babasının kim olduğunu bilmeye hakkı yok muydu? Ve Rhys'in de en azından Stella'nın babasının bu resmin neresinde olduğunu merak etmesi gerekmez miydi? İlişkileri kısa sürmüş olabilirdi, ama bir çocuk doğurmuştu. "Elbette bana onun adını söyleyebilirsin? Bana neye benzediğini söyle," dedi Stella yalvarırcasına. 'Ben ona benziyor muyum? Boyumu ondan mı alıyorum?

"Lütfen, Stella! Alice başını salladı ve bu konuda zorlanmayı reddederek gözlerini devirdi. Kızına yalvaran bir bakış attı.

Stella'nın eli ağzına gitti, aklına iğrenç bir düşünce geldi, midesinde safra yanıyordu. "Aman Tanrım, anne, sen bir kurban değildin-

Tanrı aşkına! Saçmalama! Bu yoldan gitmek için sana ve avukat beynine güveniyorum! Elbette öyle bir şey yapmadım,' dedi sabırsızlıkla. 'Kısa süreli de olsa bir ilişkim vardı ve baban sadece unutmayı tercih ettiğim biri. Hepsi bu. Hamile olduğumu öğrenir öğrenmez benimle bir daha hiçbir şey yapmak istemedi. Senin gibi harika bir kızın ve harika bir genç kadının hayatında bir rol oynama ya da onu tanıma şansına sahip olmak için etrafta dolaşmayan bu aptalı asla affetmeyeceğim. Onun için bir saniye daha düşünmeye değmez, Stella!" Alt dudağı titredi ve bir hıçkırığı yuttu. "Babanın kim olduğunu bilmek istemeni anlıyorum, ama bu konuda bana güvenmelisin, tatlım, bu konuyu kendi haline bırakman en iyisi.

Stella'nın yüreği burkuldu. Hemen yanına gitti, annesinin sandalyesinin yanına çömeldi ve onun elini tuttu. Böyle bir tepkiye yol açması için hikâyede daha fazla bir şey olması gerekmez miydi? "Anne, çok özür dilerim, lütfen ağlama. Seni üzmemi istememiştim. Sadece daha önce biriyle aileler hakkında sohbet ediyordum ve bu benim merakımı yeniden uyandırdı, hepsi bu.

'Sorun değil, çiçeğim. Üzgün olması gereken benim, aşırı tepki verdim. Sadece, onun bencilliği yüzünden neleri kaçırdığını düşündüğümde, bu beni çok kızdırıyor. Stella'nın elini okşadı, gözleri yaşlarla dolmuştu. "Onu bulmanı ve seni tekrar reddetmesini hiç istemem. Bu çok zalimce olurdu ve sen onun zavallı, kibirli reddinden çok daha değerlisin. Ve onun şişirilmiş egosunun, senin onu bulmak için zahmete girmenden bir tür zevk almasından da nefret ederim. Gözyaşlarını silerek burnunu çekti.

Babası hakkında konuşmak annesinde kesinlikle bazı güçlü duygular uyandırmıştı. Stella nazikçe, "Ama bu benim karar vereceğim bir şey," dedi. 'Ben yetişkin bir kadınam, küçük bir kız değil. Sertim ve akılcıyım ve biliyorsun ki

Ben duygusal biri değilim. Beni tanımak istememesi umurumda değil ve bunu ona memnuniyetle söylerim.

'Evet, aşkım, ama umurumda olacak. Hem de çok. Ve o aptal ihtiyarın canına okumak isteyeceğim.

"Bundan hiç şüphem yok. Birbirlerine baktılar ve gülüştüler. 'Ve yapmak istediğim ilk şey, seni öylece bırakıp gittiği için ondan bir parça koparmak olurdu. Sen çok geçtin. Bu kadar kolay kurtulmasına imkan yok.

"Daha önce de söylediğim gibi aşkım, enerjini harcamaya değmez.

Bu klasik bir kaçış cevabı, anne!

"Tamam o zaman," dedi Alice, elini kalçasına vurarak, görünüşe göre konuşmayı sona erdirdi. 'Gerçekten gitmem gerekiyor. Yarım saat içinde Spick 'n' Sparkle ekibine katılacak yeni bir adayla g r őeceeęim. Kendisi çok tavsiye ediliyor, o yüzden ofise gitsem iyi olacak. Kötü bir izlenim yaratmak istemem. Kendini yukarı itti, vücut dili iddialı ve kendinden emin olmaya geri döndü.

"Ah, doğru. Bu, Stella'nın annesine babası hakkında açılmaya en çok yaklaştığı andı ve şimdi, öyle görünüyordu ki, bu şans ellerinden kayıp gidiyordu. "Tamam, son bir deneme. Bana onun adını vermeyeceeğinden emin misin?

Yalvarırcasına annesine baktı. 'Lütfen anne. Bunun benim için anlamı çok büyük; istersen bana bir tür kapanış ver.

Alice bıkkın bir halde başını geriye attı. Sabırsız bir nefes verdi. 'Stella, bunu yüzlerce kez konuştuk. Nerede olduğunu ya da şu anda ne yaptığını bile bilmiyorum, peki sen onun izini nasıl bulacaksın?

 nternet gibi küçük bir meseleyi unutmuş muydu?
Stella merak etti.

'Ve kesinlikle eminim ki onu tanımanızdan size hiçbir fayda gelmez. O bencil, benmerkezci bir adam. Eğer  yle olmasaydı, yıllar önce seni aramaya gelirdi,' dedi acı bir şekilde. 'Gençken ve görünüőte ona aşıkken onun birçok başarısızlığının farkındaydım, sadece görmemeyi seçtim - daha büyük aptallık. Korkarım ki bu kesin ve nihai bir hayır ve bu konuyu daha fazla tartışmaya hazır değilim. Kahve fincanını mutfak tezgahının üzerine bıraktı ve kapıya yöneldi, yolda çantasını aldı. Kapıya ulaştığında geri döndü. " arşamba akşamı The Cellar'da görüşürüz. Rhys ve benim müzayede için biletlerimiz var. O satın aldı

Bir süre önce kulağa eğlenceli geldiğini düşünmüştüm," dedi ama sesinde mizahtan eser yoktu. Kapı sert bir tıkırtıyla arkasından kapandı.

Annesinin açıklaması Stella'nın düşüncelerini durdurdu, zihni az önce duyduklarını işliyordu. *Vay canına!* Rhys ile The Cellar'a mı gidiyordu? Halka açıldıklarına göre onunla gerçekten ciddi olmalı.

Stella derin bir nefes aldı. Saraydaki olaylardan Vaughan Elliott ile cüppe odasında yaptığı idman seansına, Alex ile geçirdiği güzel zamana kadar - aslında güzelden de öteydi - oldukça hareketli bir gün olmuştu. Ve şimdi de bu. "Aşırı uçlardan bahsediyoruz," dedi yüksek sesle.

Kendini aniden huzursuz hissederek, zihni öylesine tuhaf düşüncelerle doluydu ki tek bir tanesine bile karar verip onu işlemeye çalışamıyordu, karton kutuları ve ambalajları bir araya toplamaya başladı. Onları şehrin dışındaki geri dönüşüm merkezine götürecek, evi derli toplu bir hale getirecekti.

Çalışırken aklı sürekli annesiyle yaptığı konuşmaya takılıyordu. Zorlayarak onu bu kadar kızdırdığı için kendini kötü hissetse de, babası hakkındaki bilgi eksikliği giderek sinir bozucu olmaya başlamıştı. Stella onunla bu konuda yüzleştğinde her zaman söylediklerinin ötesinde, annesinin onun izini sürmesini istememesinin ne gibi nedenleri olabilirdi? Ne kadar mantıksız davrandığını göremiyor muydu? Elbette o bir seri katil ya da aynı derecede kötü bir şey olamazdı? Ve annesinin Micklewick Körfezi'ne taşınma nedenini açıklamadan önce tereddüt etmesinin nedeni neydi?

Her ne ise, Stella bunu öğrenmek için elinden geleni yapmaya karar verdi.

FIFTEEN

Geri dönüşüm merkezinden dönen Stella arabasını garaja kilitledi ve Andrea'nın astığı çamaşırları toplamak için binanın arka tarafındaki bahçeye yöneldi. Onu karşılayan manzara karşısında yüreği ağzına geldi. 'Ughh! Şaka yapıyor olmalısın! Çamaşır asma makinesi, umduğu gibi çitlerin yanına gizlice yerleştirilip saklanmak yerine, Stella'nın ağırbaşlı takım elbiselerinin altına ne giydiğini tüm dünyanın görmesi için bahçenin tam ortasına yerleştirilmişti. Eğer bu yeterince kötü değilse, çerçevenin üzerine büyük bir martı tünemişti.

Stella'yı gören kuş, kocaman kanatlarını açıp uçmadan önce dehşet içinde bir çığlık attı.

Stella aceleyle ve umutsuzca martı birikintileriyle uğraşmak zorunda kalmayacağını umarak, çamaşırları yanında getirme basiretini gösterdiği çamaşır torbasına attı. Çamaşır kurutma makinesini koluna asarken, iç çamaşırlarının beklediğinden çok daha az sayıda olduğu aklına geldi. Andrea'ya çamaşırlarının Spick 'n' Sparkle tesislerinde yıkanmasını tercih ettiği mesajını ilettiğinden emin olmalıydı. İş için giydiği sade kıyafetlere tezat oluştursun diye kendine pahalı ipek iç çamaşırları alıyordu ve böylesine sert bir dış görünüşün altında ne olduğunu bilmek ona kendini iyi hissettiriyordu ama bu sırrını komşularıyla paylaşmak istediği anlamına gelmiyordu.

* * *

Masasına oturup bir fincan kahve daha içtiğinde, Stella'nın düşünceleri annesiyle yaptığı konuşmaya geri dönmüştü. Daha ne olduğunu anlamadan, Google arama çubuğuna "Alice Hutton" adını yazıyordu. Elbette babasının izini bulmak için daha önce de pek çok kez yarım yamalak girişimlerde bulunmuştu ama annesinin babasıyla ilgili en ufak bir bilgi kırıntısını bile paylaşma konusundaki isteksizliği onu her zamankinden daha fazla zorluyor gibiydi. Ve annesinin Rhys'in kim olduğuyla ilgilenmediği konusunda söylediklerine rağmen, Stella o kadar emin değildi. Annesinin isteklerine çok uzun süre boyun eğmişti. Bu kez, Stella konuyu her açtığında annesini bu kadar üzen adamı bulmak için biraz ilerleme kaydetmeye kararlıydı. Ve annesinin geçmişini araştırmanın iyi bir başlangıç olacağını düşündü. Kısa sürmüş olsa bile, üniversitede geçirdiği döneme ait bir fotoğraf mutlaka internette vardır. Ve eğer annesinin bir fotoğrafı varsa, o fotoğrafta bir adamın da yer alma ihtimali yüksekti.

Arama sonuçlarını aşağı doğru kaydırırken Stella'nın kalbi beklentiyle çarpmaya başladı.

* * *

Yaptığı aramalardan hiçbir sonuç alamayınca biraz umutsuzluğa kapıldı - sadece öğrenci olduğunu düşündüğü kalabalık bir grubun tarihsiz, grenli eski bir fotoğrafı vardı, altında birkaç isim vardı, bunlardan biri "Alice Hutton" idi, ama hangisinin annesi olduğunu anlamak zordu - günü sonlandırmaya hazırdı ki dairesinin kapısının çalınmasıyla irkildi. Saatine baktı, zamanın ona geri dönmesine ve ışığın nasıl solduğuna şaşırdı. Annesi - ve muhtemelen babası - hakkında en ufak bir bilgi kırıntısını bile bulmaya çalışmaktan o kadar yorulmuştu ki, özetlerinden hiçbiri üzerinde çalışmamıştı. Dizüstü bilgisayarını hızla kapattı ve kapıya yöneldi.

Casus deliğinden bakarken, Alex'in diğer tarafta durduğunu görünce kalbi yerinden fırladı.

Kapıyı o açtı. "Merhaba. Ona gülümsedi.

"Merhaba," dedi, inanılmaz yakışıklı görünüyordu. "Pekâlâ, hayır demekten çekinmeyin lütfen diyerek başlayacağım, bunu anlayışla karşılarım ama acaba Fred'le birlikte balkonumda bir kadeh beyaz şarap içmek ister misiniz? Çok güzel bir akşam ve gün batımı muhteşem olacak. Fred'in yüzünde beliren kalp eriten gülümseme, Lingthorpe'daki kanalizasyon arıtma tesislerinin manzarasını seyrederken ona bir bardak hendek suyu ikram edebileceği anlamına geliyordu ve Fred'in bunu reddetmesi imkânsızdı.

"Fred berrak beyaz şarap mı içiyor? Kızın ağzında muzip bir gülümseme dans etti. 'Fred'in çok seçici bir damak tadı olduğunu bilmeni isterim. Sahildeki çürümekte olan martı leşine daha önce çok ilgi göstermişti.

bugün tamamen karakterimin dışındaydı. Söz veriyorum.'

"Onda bunu hissettim. Stella buna kıkırdamaktan kendini alamadı. "Peki ne diyorsun? Bize katılmak ister misin?

O gözler! O gülümseme! Oh günlerim! Daha ateşli olabilir miydi?
"Kulağa harika geliyor. Bunları değiştirmem için bana iki tık ver. Geri dönüşüm merkezinden döndüğünde üzerine geçirdiği gri kaşmir şortu işaret etti. Aslında kendini sakinleştirmek, yükselen nabız atışlarını kontrol altına almak için biraz zaman ayırmak istiyordu.

'Bana gayet iyi görünüyorsun. Bizim hesabımıza değişmene gerek yok. Rahat olmak iyidir, özellikle de izinli olduğunuz günlerde.

"O halde anahtarlarımı alayım. Gelişmekte olan duygularını elinden geldiğince kontrol altında tutması gerekiyordu, özellikle de Alex her zaman bu kadar rahat ve inanılmaz derecede soğukkanlı görünürken. Aslında, onun hakkında fazla bir şey bilmese de, onu kızdıracak bir şey düşünemiyordu.

Alex'in dairesinde, kendisini sıcak bir şekilde ve kuyruk sallayarak karşılayan Fred'i telaşla süzdükten sonra, Stella, "Sanırım burası benim dairemin hemen hemen aynısı?" dedi. Kendi eviyle aynı olan yerleşim planına göz gezdirdi ve yatak odası/banyo dağılımının aynı olduğunu hayal etti. Hatta benzer bir renk paleti seçmişlerdi - satışın bir parçası olarak sunulan bir şey - ve dekor tıpkı onunki gibi minimaldi. Balkon kapılarını onun her gün tadını çıkardığı manzaraya doğru açtırmıştı. Ve haklıydı, gökyüzünde bir araya gelen renklere bakılırsa, gün batımı büyüleyici olacağı benziyordu. Adamın aramasına çok sevinmişti, araştırmalarına o kadar dalmıştı ki bunu kaçırabilirdi.

"Evet, öyle.

Gözleri eski bir mimarın çizim masasına ve yanındaki bir dizi kalem ve kurşun kaleme gitti. Mesleğinin aletleri. 'Bunu daha önce söylemeliydim ama burayı yeniden tasarlamakla harika bir iş çıkarmışsınız. Bu kadar eski püskü, köhne bir binanın nasıl bu hale gelebileceğini hayal bile edemezdim. Bu konuda bu kadar çekici olan şey, mekanın karakterini korumayı ve aynı zamanda onu güncel hale getirmeyi başarmış olmanız. Bunun oldukça zorlu bir süreç olduğunu düşünüyorum. Gülümsedi, sesi hayranlıkla doluydu. "Bu harika bir şey. Bana buranın şehirdeki en cazip mülk olduğu söylendi ve bunun nedenini anlamak çok kolay. Bölgenin cazibesini büyük ölçüde artırdı.

'Teşekkür ederim. Onayınız çok anlamlı.'

Ona doğru döndü, saç örgüsü omzunun üzerinden sarkıyordu. "Öyle mi?" "Evet. Başını salladı, gözleri kilitlendi.

Stella'nın zaten canlı olan nabızı, libidosu yükseldikçe aniden vücudunda hızla atmaya başladı. Eğilip onu sertçe öpme dürtüsüne karşı koymak giderek zorlaşıyordu. Onun bu kadar yakın yaşaması konusundaki kuşkularını bir tarafa bırakmaya karar verdiğine ve ilişkilerini kendi akışına bırakmaya karar verdiğine son derece memnun hissediyordu.

"Doğru," dedi ve beklenmedik bir hızla büyüü bozdu. "Seni buraya bir bardak beyaz şarap vaadiyle çektiğimi hatırlıyorum.

"Gerçekten de öyle. Stella en çok ne hissettiğine karar veremedi, rahatlama mı yoksa hayal kırıklığı mı? Üzerine atılmadığı için rahatlama mı, yoksa inisiyatifi ele geçirip onu kollarına almadığı ve tutkuyla öpmediği için hayal kırıklığı mı? Her iki durumda da kendine gelmek için biraz zaman bulduğu için mutluydu. Yüzünde meraklı bir ifadeyle kendisine bakan Fred'e baktı. İçinden bir ses aklından neler geçtiğini tam olarak bildiğini söylüyordu. Bir parmağını dudaklarına götürdü ve "Şşşt" dedi. Bizim sırrımız. Tamam mı Fred? Ona göz kırptı, arkasında bir hareket duydu.

"Buyurun. Bir bardak Pinot Grigio, mükemmel şekilde soğutulmuş. Döndüğünde Alex'i gördü, elinde buğulanma boncuklarıyla kaplı bir bardak vardı.

"Mmm. Mükemmel görünüyor. Aldı ve onunkiyle tokuşturdu. "Şerefe. Bakışları adamın yüzünde gezindi, birkaç dakika önce takındığı ifadeden bir iz görmeyi umuyordu ama en ufak bir ipucu bile yoktu.

"Yeni komşuların şerefine," dedi kaşlarını çatarak ve gülümseyerek.

"Yeni komşuların şerefine," dedi kadın, gülümsemesi onunkine uyuyordu.

Bir süre oturup sohbet ettiler ve güneşin yumuşak ışıltısı en görkemli gün batımına dönüşürken şaraplarını yudumladılar. Sanki gökyüzü

Ateş, üzerine sıçrayan renklerin yoğunluğuydu; yanan turuncudan zengin mora ve aradaki sayısız tona kadar. Salkım saçak, şeker gibi bulutlar, aşağıya doğru uzanan ve erimiş mürekkebin denizin yumuşak dalgalanmaları üzerine döken renklerle girdaplanmıştı, güneş yavaşça ufka doğru kayıyordu.

Stella böyle bir gün batımı gördüğünü hatırlamıyordu. 'Oh, vay canına! Bu muhteşem. Nefes aldı, tüm manzarayı seyrederken yüzüne yansıyan parıltı onu sakinleştirdi. "İyi ki kapımı çalmışsın, yoksa bunu kaçırıacaktım. Hafif esinti yüzünün etrafındaki ince saç tellerini karıştırdı.

"Ben de öyle yaptığıma memnunum. Gözleri onunkileri buldu ve yüz ifadesi değişerek ona doğru eğildi.

İçgüdüsel olarak ona yaklaştı, kalbi Alex'in yakınına geldiğinde tanıdık bir şekilde çarpmaya başladı. Elini uzatıp yüzünü kavradı, teni onunkine karşı sıcaktı.

SIXTEEN

Nefes alış verişi sığılaşmış ve libidosu kabarmış bir haldeyken, derin ve gür bir havlama sesi anlarını böldüğünde yüzleri sadece santimetre aralıktaydı.

Stella irkilerek arkasına yaslandı ve elini göğsüne bastırdı.

İkisi de Fred'in onlara baktığını görmek için karşı tarafa baktılar. Kuyruğunu sallıyor ve kendinden son derece memnun görünüyordu. Tekrar havladı, kuyruğu daha da sert sallanıyor ve masaya çarpıyordu.

"Tanrım, Fred, ödümü kopardın! dedi Stella.

Fred! Seni küçük korku. Her zaman ilgi odağı olmak zorundasın, değil mi? Alex Labrador'a sert bir bakış attı. Yılmayan Fred bir kez daha havladı. 'Bence bu kadarı yeterli, değil mi genç adam? Tabii yatağında biraz mola vermek istemiyorsan?

Alex'in ses tonuyla Fred'in kulakları çınladı. Gözlerini kırıştırdı ve katılımının iyi karşılanmadığının farkında olarak başka tarafa baktı.

Yaşadıkları anın mahvolmuş olmasından hayal kırıklığına uğramış olsa da, Stella Labrador'un anlamlı yüzüne gülmekten kendini alamadı. Yine de, Alex'in dudaklarını kendi dudaklarına bastırmanın nasıl bir his olduğunu ve o gece bunu öğrenmek için başka bir şansı olup olmayacağını merak etmekten kendini alamadı.

Tam o sırada, cep telefonu oturma odasından çalmaya başladı ve kadının daha fazla öpüşme umudu dağıldı.

Alex elini alnına götürdü ve inanamayarak gözlerini devirdi. "Şaka yapıyor olmalısın!

"Sanırım bu benim gitmem için bir işaret. Stella pişmanlık dolu bir gülümseme verdi. Bardağını boşalttı ve kendini yukarı itmeye başladı.

"Gerçekten gerek yok, eğer isterseniz bir kadeh daha içebilirsiniz. Alex umutla ona baktı.

Tam telefonuna cevap verip vermeyeceğini soracaktı ki zil sesi kesildi. Saatine bakarak önerisini değerlendirdi - o kadar da geç değildi - ve adam, "Merak ediyorsan söyleyeyim, bu akşam o aramaya cevap vermeyi düşünmüyorum ve telefonumu kapatacağım" dedi. Sadece işle ilgili olduğunu tahmin ediyorum; bu kadar çok müşterinin benim mimarlık dışında bir hayatım olduğu kavramıyla mücadele etmesi ya da gerçekten biraz zaman ayırmayı seçebileceğini düşünmesi ve yedi gün yirmi dört saat emirlerine amade olmamı beklemeleri şaşırtıcı.

"Empati kurabiliyorum; kulağa baro ve daha az derecede odalar gibi geliyor. "Serbest meslek sahibi olmanın o kadar da iyi olmayan tarafı," dedi hayıflanarak.

"İş için ayrı bir telefon almayı düşündünüz mü?

"*Düşündüm*, ama sadece *düşünmekle* yetinmeyip bu konuda bir şeyler *yapmak* iyi bir fikir olabilir. Neyse, konumuza dönelim, ne düşünüyorsunuz? Seni baştan çıkarabilir miyim?

Oh, hiçbir fikrin yok! "Hmm. Evet, neden olmasın?" Stella'nın yoldan çıkmış düşünceleri yanaklarının tatmin edilmemiş bir arzuyla yanmasına neden oldu.

"Harika! Alex sırtıttı. Onun aklından geçen kötü düşüncelerden habersiz olduğu belliydi.

Balkondaki rahat koltuklarına döndüklerinde alacakaranlık iyice bastırmıştı. Eski sokak lambaları titreyerek *yanıyordu*, sahil boyunca uzanan yolu aydınlatıyordu. İskelenin ışıkları denize doğru uzanıyor ve uzaklarda gemilerden gelen tek tük ışıklar giderek artan karanlığı noktalıyordu. Thorncliffe'in altında küçük bir ışık kümesi Old Micklewick'in yerini gösterirken, gökyüzünde ilk yıldızlar parıldamaya başladı. Son derece rahat bir manzara oluşturunuyordu.

Stella ve Alex zahmetsizce sohbetlerine geri döndüler, neredeyse öpüşmeleri neredeyse unutulmuştu - ama Stella tarafından değil. Hâlâ aklının bir köşesindeydi ve bu konuya geri dönüp dönmeyeceklerini merak etmekten kendini alamıyordu. Fred memnun bir şekilde ayaklarının dibine kıvrılmıştı. Alex onun hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyordu; gençken hobileri nelerdi, avukat olmak istemesinin nedeni neydi? Şaka yollu sormuştu, okulda çok mu aptaldı? Bu soru onu güldürmüştü. "Sanırım bazı sınıf arkadaşlarım beni ukala olarak görürdü, evet, ama bu benim

Her geceyi okul kitaplarımın üzerinde çalışarak geçirdim. Elbette başarılı olmak istiyordum ve annem de bunu kesinlikle teşvik ediyordu ama eğlenmeyi de seviyordum ve akademik olduğu kadar sportif de biriydim. İlgili bilgileri aklında tutabilen bir beyne sahip olduğum için yeterince şanslıydım, bu da benim için hayatı kolaylaştırdı ve okulun sunduğu spor kulüplerinin bir parçası olabileceğim anlamına geliyordu. Açık havada olmaktan her zaman keyif aldım ve bir takımın parçası olmayı sevdim.

Başını salladı. "Hangi takımların bir parçasıydınız?"

"Hokey, atletizm - koşmak bir tutkuydu - ve netbol. Okulun spor sahasında geçirdiği, başarıları için madalyalar ve kupalar kazandığı günleri hatırladıkça yüzüne bir gülümseme yayıldı. Rekabetin yarattığı heyecanı her zaman sevmişti.

"Sanırım gençliğinde uzun boyluydun, bu yüzden netbol takımında çok talep gören bir oyuncu olacaksın! Ona sıırttı.

"Evet, on iki yaşına geldiğimde zaten 1.80 boyundaydım ve tüm arkadaşlarımdan, özellikle de kitapçı dükkânının sahibi olan arkadaşım Florrie'den omuz omuza daha uzundum. O hep ufak tefekti, oysa ben çok uzun ve sırık gibiydim; kendimi zürafa gibi hissederdim!" dedi kıkırdayarak. "Ama haklısın, netbol ve basketbol oynarken çok işe yaradı.

Stella aynı zamanda hevesli bir yüzücüydü - bugün hala düzenli olarak keyif aldığı bir şey - yüzme derslerinde tüm seviyeleri geçerek yerel yüzme kulübüne katıldı. "Yeterince büyüdüğümde cankurtaran eğitimine yazıldım ve eğitimimi tamamladığımda sahilde cankurtaran olarak hafta sonları bir iş bulmayı başardım; yazın daha fazla saat çalışıyordum. Deniz kesinlikle dondurucu soğuk olmasına rağmen bu işi çok seviyordum!

Alex, "Görünüşe göre her zaman azimli biriymişsin, eğer çok çalışmanın yanı sıra bunları da sığdırabilirsen," dedi.

Stella başıyla onayladı. "Annem benim rol modelimdi. Onun kararlılık ve sıkı çalışmayla neler başardığını görmüştüm ve ben de öyle olmak istiyordum. Bence kendinizi bu zihniyete sokarsanız, yolu yarlamış olursunuz.

Alex başını salladı, onun sözlerini özümsemi. "Peki annen ne iş yapıyor?"

Stella annesinin temizlik şirketini anlattığında, apartmanın ortak alanlarının temizlenmesi için sözleşmesi olduğu anlaşıldı, kamyonetlerinden birini köşede park halinde görmüştü.

"Ah, bu kulağa okuldan masal anlatıyormuşum gibi gelebilir ama sanırım buradaki arka girişin kapısını açık bırakan kişi ortak alanı temizleyen bayandı.

"Kapı açık mı bırakılmıştı? Stella şaşırarak sordu.

'Evet, bugün erken saatlerde. Tek bildiğim, Fred'in ben onu bulup aşağıya inmeden önce dairenin kapısından gizlice çıkmayı başarmış olması. Fred'in adı geçince kulakları seğirdi, gözleri kısa süreliğine açıldı. "Yaramazlık için hiçbir fırsatı kaçırmaz, kapının açık olduğunu fark etti ve bahçeye kaçtı. Bana küçük canavarın yerini gösteren de buranın sakinlerinden biriydi.

Stella bunun Andrea'nın çamaşırlarını astığı zaman olabileceğini fark etti. Ortak arka kapının açık bırakılması, çamaşırlarını orada yıkamaması için bir başka nedendi. Ziyaretçilerin "zile basarak" içeri girmesi gerektiği gerçeği, Fitzgilbert's Landing sakinlerinin güven verici bulacağı bir şeydi, Micklewick Körfezi'nde suç açısından pek bir şey yoktu, ama yine de... Ayrıca, bu tür dikkatsizliklerin annesinin işi üzerinde olumsuz bir etkisi olmasını istemiyordu, özellikle de insanların internetin sunduğu birçok derecelendirme sitesinde şikayetlerini ve sıkıntılarını dile getirmeleri bu kadar kolayken.

"İhbar için teşekkürler. Yarın annemin dikkatini çekeceğim; bir daha olmasını istemeyecektir. Her neyse, sana kendimle ilgili bir sürü şey anlattım, peki ya sen? Mimar olmak istemene ne sebep oldu?"

"Ah, şey..." diye devam etti Alex, kendini bildi bileli nasıl mimar olmak istediğini anlatmaya. "Her zaman binalar çizerdim, oyuncak inşaat tuğlalarımın ayrıntılı işler yarattırdım ve bina tasarlayarak gerçekten geçinebileceğinizi fark ettiğimde, işte o zaman oldu. Hiç tereddüt etmedim, asla başka bir şey olmak istemedim. Matematiği sevmem de buna yardımcı oldu. Özür dileyen bir yüz ifadesi takındı.

'Ooh, ben de. Desenlere bayılıyorum. Gülümsemesi kaşlarını çatmasına dönüştü. "Hmm. Ne kadar inekçe konuştuğumuzu şimdi fark ettim. Yani, cidden mi? Kim bir kadeh şarap içerken matematiği sevmekten bahseder ki? Bunun üzerine ikisi de kıkırdadı. 'Hızlıca devam edelim, peki ya hobiler? Sanırım işinize kendinizi fazla kaptırıp bunlara zaman ayıramıyorsunuzdur," diye sordu Stella, kulağındaki yıldız şeklindeki elmas küpeyle oynarken. Küpeler annesinin yirmi birinci yaş günü hediyesiydi ve Stella onları her zaman takardı.

Alex ona kafa dinlemek için koşmaktan daha çok sevdiği bir şey olmadığını söyledi, özellikle de bu koşu sahildeyse. Ona, ikisi de tam da bunu yaparken birbirlerine çarptıklarını hatırlattı.

"Hatırlıyorum," dedi gülümseyerek. Nasıl unutabilirdi ki? Yüzünden akan terle bile çok lezzetli görünüyordu.

Omzundan sakatlanıp bir süre bu spordan uzak durmak zorunda kalana kadar tırmanıştan nasıl keyif aldığını ve sörf sevgisini yeniden canlandırmaya başladığını anlatmaya devam etti. 'Becerilerim biraz paslandı ama bu hevesimi azaltmadı. Henüz. Ona sııttı.

Küçük bir kamp ateşinin yakıldığı sahilden sesler ve kahkahalar yükseliyordu. Çok geçmeden bu sese dans müziğinin gümür gümür sesi ve havada uçuşan odun dumanı kokusu da katıldı. Stella ve Alex günün son zerresine kadar tadını çıkaran gölgeli silüetlere baktılar. Stella gülümsedi ve arkadaşlarıyla birlikte böyle yaz akşamlarının tadını çıkardıkları günleri hatırladı.

Alex koltuğunda arkasına yaslanıp kadehinde kalan şarabı yudumlarken, "Görünüşe bakılırsa epey ortak noktamız var," dedi. İkimiz de profesyonelce hareket ediyoruz, ikimiz de gizliden gizliye - ya da belki o kadar da gizliden gizliye değil - inek olmaktan suçluyuz ve fiziksel olarak aktif olarak kendimizi kapatmayı seviyoruz.

"Sanırım bu adil bir değerlendirme. Stella gözlerini kumsaldan ayırdı, zihninin Alex ile fiziksel olarak nasıl aktif olmak istediğine dair bir rotaya girmesini engellemek için elinden geleni yapıyordu. Bakışları Alex'in koluna takıldı, tişörtünün kolunun altında dalgalanan kaslar kalbinin pır pır etmesine neden oldu. İçten içe özlem dolu bir iç geçirdi.

"Peki ya ilişkiler? Hiç kalbiniz kırıldı mı?"

Başını salladı, onun bakışlarını tuttu. "Hiç aşık olmadım, hiç uzun süreli bir ilişkim olmadı ve hiç kalbim kırılmadı. Bu da benim hoşuma gidiyor. Dürüst olması gerektiğini düşündü, bu şekilde hissetmekten utanmıyordu.

"Vay canına!" Kaşları havaya kalktı. "Hiç uzun süreli bir ilişkin olmadı mı?"

"Hayır. Eğlenerek gülümsedi. "Hiç kimseyle bir ilişkim olsun istemedim. *Şimdiye kadar*, dedi zihninin arkasındaki küçük bir ses. *Lezzetli Alex Bainbridge'le bir ilişkiye girmeyi çok isterdin, değil mi?* "Peki ya sen?"

"İki tane uzun süreli ilişkim oldu. İlki yirmili yaşlarımda başladı; bir buçuk yıl sürdü, başladığında üniversiteyi bitireli çok olmamıştı ve bir anda bitti. Dostane bir şekilde sona erdi, ki bu iyiydi, yani orada kalp kırılmadı. Aslında Erin ve ben hala zaman zaman görüşüyoruz. Şimdi Jacques adında harika bir adamla evli, birkaç çocuğu var; Fransa'da yaşıyorlar. Yavaş bir nefes aldı. "Ve zaten bildiğin gibi, kısa bir süre önce birinden ayrıldım. Cerys..."

derin bir nefes daha aldı ve Stella onun hâlâ ayrılıktan dolayı acı çekip çekmediğini merak etti. "Dört yıldan biraz fazla bir süredir birlikteydik ve birkaç aydır zor bir dönemden geçiyorduk. Dürüst olmak gerekirse, hiçbir zaman en kolay ilişki olmamıştı, ancak daha iyi bir yargıya karşı, kendime her şeyin kendi kendine çözüleceğini söylemeye devam ettim. Ayrılma noktasına gelmiştik ki, herhangi bir noktada ikimizden biri ilişkinin yürümediğini hissederse, o zaman ilişkiyi sonlandırmak şartıyla ilişkiye bir şans daha vermeyi kabul ettik. Denize doğru baktı, balkon kapılarının her iki yanındaki gizli ışıklandırmaların yaydığı yumuşak parıltıda ifadesi anlaşılmazdı. "Bir hafta sonra Zara onu başka bir adamla yakınlaşırken gördü. Cerys bunun bir şey ifade etmediğini, bize bir şans daha vermek istediğini söylese de, ona bir daha asla güvenemezdin. Bu da her şeyin sonu oldu.

"Bunu duyduğuma üzüldüm. Stella başka ne söyleyeceğini bilemedi.

"Üzülme. Yapılacak doğru şey buydu, sadece o anda biraz şok oldum. İşleri uzatmak yerine ilk konuştuğumuzda ayrılmalıydık. Cerys'in aldatması bunun kanıtıydı. Ve sonuç olarak kalbimin kırıldığını söyleyemem, daha çok biraz zedelendi. Tanıdık gülümsemesini göstererek döndü. 'Her neyse, oldukça bilgi dolu birkaç saat oldu. Sanırım bu gece senin hakkında eski sevgilim hakkında bir yılda öğrendiğimden daha fazlasını öğrendim!

"Evet, tartışamam, biraz bilgi patlaması oldu. Stella da güldü. "Fazla paylaştığımı düşünüyorsanız özür dilerim.

'Aksine, sizinle konuşmaktan, hakkınızda bilgi edinmekten keyif aldım. Sen büyüleyici bir kadınsın, Stella Hutton. Ve biliyor musun?"

"Ne?" diye sordu. İnanılmaz derecede yakışıklı görünüyordu, güçlü çenesine koyu renkli kirpikler bulaşmıştı.

"Geçen Cuma günü sokakta bana doğru yürüdüğünü gördüğüm ilk anda buna karar vermiştim, adımlarında o kendinden emin, tekmeleyici baharla.

"Öyle mi?" Mutluluk göğsünü doldururken kalbi dönüp duruyordu.

"Gördüm. Gözlerimi senden alamadım ve bu arada sadece inanılmaz derecede çekici olduğun için değil. "Bum" dedim, kim bu kadın? Öyle bir aura yayıyordun ki...' Sanki o kelimeyi arıyormuş gibi etrafına bakındı. "Nasıl tarif edeceğimi bile bilmiyorum ama kendimi sana çekilmiş, seni tanımaya mecbur hissettim. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim. Ona döndü. 'Birbirimize rastlayıp durduğumuzda ne kadar memnun olduğumu hayal edin.

Bir başkası. Bana karşı soğuk davrandığında bile yılmadım. Bu seni daha da ilgi çekici yaptı. Yüzüne bir gülümseme yayıldı ve parlak mavi gözlerini aydınlattı. "Ve kabul etmelisin ki, kader bizi aynı apartmanda, aynı katta buluşturarak burada bir rol oynuyor olmalı.

Stella az önce duyduklarına inanmakta güçlük çekiyordu. Yutkundu. "Tarif ettiğin şey seni ilk gördüğümde hissettiklerime benziyor.

"Sen de aynı şeyi hissettin mi? Gülümsemesi daha da genişledi.

Başını salladı. "Mm-hm. Senden anında etkilendim, ama şimdiye kadar deneyimlediğimden çok daha derin bir seviyede. Kendisinin bu yönünü açığa çıkardığı için aniden savunmasız hissetti. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamış, hiç böyle bir şey hissetmemişti. Devam edip etmemeyi düşünerek tereddüt etti. *Unutma, Alex az önce sana ruhunu açtı.* "Ben... um... Oh!" O daha ne olduğunu anlamadan Alex önünde durmuş, elini uzatmıştı. Ona bakarak elini tuttu ve kendisini ayağa kaldırmasına izin verdi.

"Stella," dedi, yüzünü ellerinin arasına alırken sesi boğuktu, yukarıdaki mürekkep mavisi gökyüzünde yıldızlar parıltıyordu.

"Alex," dedi fısıltıyla. Bir sonraki an, Alex'in ağzı onunkinin üzerindeydi, sıcak ve şehvetliydi. Dudaklarından bir inilti kaçarken gözlerini kapattı, nefesini kesecek kadar yoğun bir elektrik şimşegi çekirdeğine doğru fırladı. Parmaklarını adamın saçlarının arasına soktu, öpüşmeleri derinleşti, adam onu kendine doğru çektikçe her dakika daha acil hale geldi. Sahilde havai fişekler patlamaya başlamıştı ama bunlar şu anda kalbinde patlayanlarla boy ölçüşemezdi.

SEVENTEEN

Stella büyük boy yatağında uzanıyordu, son bir saattir aklını kurcalayan düşünceler uykuyu sinir bozucu bir şekilde zorlaştırıyordu. Saat neredeyse bir olduğunda havada ılık bir sıcaklık vardı. Denizden fısıldayarak gelen küçük esintinin en küçük nefesini bile içeri çekebilmek umuduyla balkon kapısını biraz araladı. Duyabildiği kadarıyla sahildeki parti sona eriyordu, müzik çoktan susmuş, sesler azalmıştı.

Kısa, ipek geceliğini çıkardı ve yastığını yatağın karşı tarafındakiyle değiştirdi, on iki yüz numara Mısır pamuğunun keskin serinliğinin tadını çıkardı. İçini çekti. Stella gününün bu şekilde sona ereceğini asla tahmin edemezdi. Mahkemede geçirdiği sabahın ve ardından Vaughan Elliott ile karşılaşmasının, Alex ile biten aynı günün bir parçası olduğuna inanmak zordu. Gözlerini kapadı ve Alex'in öpücüklerinin tadını yeniden çıkarmaya başladı. Vay canına! Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştı. Vücudunun hiç bu kadar yoğun bir tepki verdiğini hissetmemişti, her santimi karıncalanmıştı. Daha önce hiç kimse ona böyle hissettirmemişti. Ama yine de, daha önce hiç kimse sadece ona bakarak kalbinin bu şekilde çarpmasına neden olmamıştı ve bu, dudakları onunkilere dokunmadan önceydi. Bu onu biraz tedirgin etti ama uzun sürmedi. Kendini bu duyguyu yeniden arzularken buldu.

Annesi Rhys'in kendisini farklı hissettirdiğini söylerken bunu mu kastetmişti? Çünkü eğer Stella ona karşı dürüstse

Onunla daha yeni tanışmış olmasına rağmen, Alex Bainbridge'le ilgili bir şeyler gerçekten de çok farklı hissettiriyordu. Sanki tanışmaları kaderlerinde varmış gibiydi. Sanki yolları kesişene kadar bir erkeğe aşık olmaması gerekiyordu. Hiç uzun süreli bir ilişki yaşamamış olmasının nedeni o muydu? Kader onları bir araya getirmek için doğru anı mı bekliyordu?

"Ughh!" Stella yastığını yumrukladı ve kabaca döndü. "Lark gibi konuşmaya başlıyorsun! Yine de, Alex oldukça benzer bir şey söylemişti, diye düşündü kendi kendine. Ve ona böyle havalı peri şeylerine inanacak biri gibi görünmüyordu. Lark'ın "havai" olduğunu söylediğinden değil ama... Belki de öyleydi... Birazcık... Lark'ın zerre kadar umurunda değildi. Bu şekilde olmaktan mutluydu. Ama Alex Bainbridge'e karşı hissettiği bu duyguların bir şekilde açıklanması gerekiyordu. Öylece "oluveremezlerdi"! Bunları yaşamasının bir nedeni olmalıydı.

İlk görüşte aşka ne dersiniz? dedi kararsız küçük bir ses.

"Git buradan! Stella yorganı başının üzerine çekti. Sabah uyandığında tüm bunların tuhaf bir rüya olduğunu fark edip etmeyeceğini merak ediyordu. Ne de olsa aşka inanmıyordu, ilk görüşte aşkı bir kenara bırakın! Ne saçmalık!

Gözlerini kapattı, zihni Alex'e ve onun oldukça güzel öpücüklerine doğru yol alıyordu.

* * *

Yapılacaklar listesine bir şey daha ekleyen Stella, kahve fincanını kaptığı gibi balkona çıktı. Duştan yeni çıkmış, hafif, ipek bir sabahlık giymiş, saçlarını bir havluya sarmış, denize doğru bakıyordu. Fincanını elinde tutarken, Alex'in balkonuna doğru yan gözle bir bakış attı ve kapısı açık olmasına rağmen ondan hiçbir iz olmadığını gördü. Bir hayal kırıklığı hissetti ama önceki gece Alex'in öpücüklerinin ona hissettirdiklerini hatırlayınca bu hayal kırıklığı kısa sürede ortadan kalktı. Her zamanki gibi, onu her düşündüğünde kalbi yerinden çıkacakmış gibi oluyordu ama bunu görmezden gelmek için elinden geleni yaptı. Bu, kaldıkları yerden devam etme şansına sahip olmalarının uzun sürmeyeceğini ummasına engel olmadı.

Saat yedi buçuğu bulmamıştı, sabahın erken saatlerinden kalma bir pus ufukta hâlâ asılı duruyordu, güneş güçlenip yoluna devam ediyordu - tahmincilere inanılacak olursa, yine sıcak bir gün olacaktı.

Sıcaklıklar rekor seviyelere yükseliyordu; halihazırda dolaşan sıcaklık kesinlikle bunu ima ediyordu. Saatin erken olmasına rağmen, sahilde her zamanki hevesli sörfçüler ve haftada birkaç kez denize giren bir grup bayan da dahil olmak üzere insanlar vardı. Hevesli bir yüzücü olmasına rağmen, sabahın erken saatlerinde denize girmek Stella'ya hiç cazip gelmemişti. Kuzey Denizi sıcak hava dalgası sırasında bile ısırıcı derecede soğuktu - daha önce kürek çekmesinin ona hatırlattığı gibi. Cankurtaranlığı geride bıraktığı bu günlerde, özellikle Akdeniz güneşi altında bir havuzu tercih ediyordu. Kendisi de hevesli bir yüzücü olan annesi, bir deniz yüzme grubuna katılmaya davet edildiğinden söz etmişti - kendilerine Goosebump Gals dediklerini söylemişti, sadece bu isim bile Stella'nın ürpermesine neden oluyordu. Kahvesini yudumlarken, annesinin de plajdaki bayanlar arasında olup olmadığını merak etti. Son zamanlarda yeni şeyler denemeye kesinlikle hevesli görünüyordu. İlişkiler, arkadaş grubu olmadan yabancı tatiller. Denizde yüzmek. Sırada ne var? Stella merak etti.

* * *

Bir buçuk saat süren form doldurma işleminin ardından - kısa hazırlık süresinden çaldığı için baronun giderek daha fazla baş belası olan - Stella apartmandan dışarı çıktı, sıcak onu bir tuğla duvar gibi çarpıyordu. "Phewph! Güneş gözlüklerini taktı, rengini tamamlayan akuamarin tonunda serin, diz boyu keten bir elbise seçtiği için mutluydu.

Şehir merkezine vardığında kendini erimeye hazır hissediyordu ve Oscar's Bistro'ya ulaştığında klimadan memnundu. The Cellar'daki müzayedeye katkısı olan hediye çekinin hazırlanmasını beklerken serinletici bir içecek aldı. Mekan, bistronun doyurucu kahvaltılarının tadını çıkaran müşterilerle doluydu ve arka planda kolay dinlenen bir çalma listesi mırıldanıyordu.

Lark'ın dükkânı hemen köşeyi dönünce, Stella oraya gitmeye karar verdi. "Teşekkürler, Theo," dedi, içkisinin sonuncusunu da buz küpleri şingirdayarak mideye indirdikten sonra kapıdan çıktı.

Lark's Vintage Bazaar'ın vitrini Stella'nın beklediği kadar lezzetli ve ilginçti. Bir dizi bohem yaz kıyafeti giymiş birkaç manken, tropikal görünümlü bir fonda yer alıyordu.

ve aralarında renkli sahte papağanların da bulunduğu eklektik bir sahne yelpazesıyla dekore edilmiştir. Gülümsemeden edemiyordunuz; her yerinde Lark'ın el emeği vardı.

Kapıyı iterek açan Stella, büyülü çanların sesi ve esansiyel yağların güçlü kokusuyla karşılaştı. Gözleri parlak, mücevher renklerinde bir dizi giysi vitriniyle karşılaştı. Lark her zaman sanatsever olmuştu ve burada, kendi alanında, bu kendini gösteriyordu.

"Stells, çiçek! Seni görmek ne güzel. Stella döndüğünde Lark'ın yüzünde geniş bir gülümsemeyle kendisine doğru geldiğini gördü. İnanılmaz derecede güzeldi. Küçük, kalp şeklindeki yüzü onu otuz üç yaşından on yaş daha genç gösteriyordu. Uzun, sarı saçları, aralarından geçirilmiş ince örgüler dışında gevşek dalgalar halinde sarkıyordu. Denizkızı yeşili tonlarında bol bir çift pamuklu tulum giyiyordu ve ayağında bir çift ipek mücevherli terlik vardı. Stella'yı kucağına çekerken kolundaki bilezikler şıngırdıyordu.

"Selam, Lark. Korkarım biraz terlemiş olabilirim, dışarısı kesinlikle kavurucu'.

"Hey, endişelenme, çiçek. Geri çekildi, elleri Stella'nın omuzlarında duruyordu. "Hmm. *İlginç*. Gizemli bir gülümseme verdi.

Stella Lark'ın neyi kastettiğini hemen anladı. *Buralarda takılmıyorsun, değil mi?* "İlginç olan ne?" diye sordu, ne olduğunu gayet iyi biliyordu.

Lark'ın gülümsemesi derinleşti ve soluk yeşil gözlerini aydınlattı. 'Auranızı daha önce hiç böyle görmemiştim, genç bayan. Kesinlikle ıslıl ıslıl. Ve gözlerinizdeki ışıltıya gelince, sanırım ikimiz de neden bahsettiğimi biliyoruz.

Bunu inkar etmenin bir anlamı yoktu. "Tamam, gümbürtüye getirildim. Stella ellerini yenilgiyle havaya kaldırarak güldü. "Bu Alex.

"Alex mi? Kız arkadaşıyla birlikte olan mı?"

Stella başıyla onayladı. "Aynen öyle, sadece onu birlikte gördüğümüz kız kız arkadaşı değildi, ikiz kardeşiydi.

"Ah, onun bir sıçan olduğu konusunda haklı olamayacağını düşünmüştüm. Stella'nın eline uzandı ve onu tezgâhın arkasındaki odaya doğru götürdü. "Haydi, bize bir içki hazırlayayım, sen de bana her şeyi anlatırsın.

"Hmm. Tamam, ama benim için sadece su, teşekkürler. Lark bitki çaylarını tercih ederdi, Stella bunların tadının bir kompost yığınının suyu gibi olduğunu düşünürdü.

"Hadi o zaman, bayan, ateş edin. Lark yumuşak koltuğundan ona sıırttı.

Stella sandalyesindeki canlı renklere sahip minderleri yerleştirdikten sonra, "Geçen Cuma Jolly'de..." dedi.

"Vay canına! Stella anlatmayı bitirdiğinde Lark gözlerini kocaman açarak şöyle dedi. "Gerçekten de aynı binada, aynı katta mı yaşıyorsunuz?"

"Biliyorum, bunu uyduramazsın, değil mi?"

"Bunun kader olduğunun farkındasın, değil mi Stells? Yani, böyle şeylere inanmadığını biliyorum; birkaç kez bunu "eski bir çürüme" olarak tanımladığını hatırlıyor gibiyim.

"Gerçekten o kadar sert miydin? Stella kıkırdayarak sordu. " yleydin.

" z r dilerim. Stella  z r dileyen bir yüz ifadesi takındı.

Endişelenme. Her neyse, tüm bunlardan sonra içinde bir şeyler olduğuna inanmak zorundasınız. Buna gerçekten itiraz edemezsin. Gezegenler sonunda senin için - ve duyduğuma göre annen için - aynı hizaya gelmiş, bu harika bir şey. Lark'ın yüzü gülümsemelerle doluydu.

"Sanırım oldukça zorlayıcı.

'Bu harika, Stells! Her zaman aşık olacağınızı ve sonsuza dek mutlu olacağınızı hissetmiştim. Ellerini heyecanla birbirine vurdu.

'Kendimizi fazla kaptırmayalım, Lark. Onu sadece beş dakikadır tanıyorum. Stella eğlenerek başını salladı.

'Ah, ama ne beş dakikaydı ama! Daha önce hiç böyle hissetmemiştin; her zaman aşk ve romantizmle alay ettin, ama şimdi kendine bir bak, aşkla parlıyorsun.

Stella kalbi mutlulukla kabarıırken gülümsemekten kendini alamadı. Lark'ı tüm bu ekstra anlam samalıklarıyla kandırmaya çalışmanın bir anlamı olmadığını biliyordu, ama konuşmayı farklı bir yöne taşımanın zamanı gelmişti; hâlâ Alex'e karşı olan duygularını anlamaya çalışıyordu. "Her neyse, merhaba demek dışında uğrama nedenim Thorncliffe'in siyah beyaz baskısının hâlâ sende olup olmadığını sormak. Lark sonunda Alex'le ilgili haberleri heyecanla anlatmayı bıraktığında sordu.

"Ah,  zg n m, Stells. Eğer eski fotoğrafı kastediyorsanız, korkarım o gitmiş. Eski fotoğraflar geldiklerinde her zaman çok popüler olurlar," dedi üzüntüyle.

Lanet olsun. Keşke ilk gördüğümde alsaydım. Eğer dikkatim bu kadar dağınık olmasaydı, alırdım. Stella İstasyon Meydanı'nda ilerliyordu,  ndeki arabanın park yerine girmesini bekliyordu, o sırada Lark'ın vitrinine bir göz attı ve fotoğraf hemen dikkatini çekti

Gözü, uçuşunun gücünü vurgulayan koyu tonlar, dibine çarpan beyaz, köpüklü dalgalar, yukarıda kara kara düşünen bulutlarla dolu bir gökyüzü, aşağıya uzanan tek tük güneş ışığı. Evinde, şöminenin üzerinde asılı duran bu tablonun mükemmel görüneceğini düşünmüş ve Lark'a mesaj atarak tabloyu kendisi için bir kenara koymasını istemişti. Ne yazık ki eve döndüğünde işle ilgili telefon ve e-posta bombardımanına tutulmuştu ve aklından çıkmıştı.

'Başka gelirse, dükkana koymadan önce sizinle kontrol edeceğim.

"Teşekkürler, Lark.

"Aslında Alex ve seninle ilgili tüm o heyecan yüzünden işte değil de burada olduğunu yeni fark ettim. Kıkırdadı. "Nasıl olur? O korkunç avukatın karşısındaki korkunç adamla o korkunç duruşmanın ortasında olduğunu sanıyordum.

'Bu senden gelen çok fazla "korkunç", Lark, çiçek. Stella kıkırdadı. Kural olarak, Lark'ın hiç kimse hakkında olumsuz bir şey söylediğini duymazdınız. "Uzun lafın kisası, duruşma ertelenmek zorunda kaldı, ben de haftanın geri kalanında izin almaya karar verdim. Bize gelen tüm formlarla biraz ilgilenebileceğimi ve Cumartesi günü hepinizin gelmesine hazırlanmak için kutuların geri kalanını da halledebileceğimi düşündüm.

"Harika, nasıl gidiyor?

'Umduğum kadar iyi değil, muhtemelen yola çıkmalıyım. Açık artırma katkımı Bill ve Pim'e bırakmam gerekiyor.

* * *

"Hey, Stella, seni görmek güzel. Stella The Cellar'ın barına doğru ilerlerken Pim ona gülümsedi, mavi gözleri sıcak bir şekilde kırışıyordu. Uzun boylu, geniş omuzlu ve sarışın olan Pim, Hollandalı stereotipine mükemmel bir şekilde uyuyordu. O ve kocası Bill, barı da olan bu mikro bira imalathanesini sadece birkaç yıl önce açmışlardı ve damak tadına hitap eden biraları ve "çağdaş-saloon" dekoruyla anında büyük bir başarı yakalamıştı. Yakın zamanda ekledikleri lite-bite'lar da popülerliğini artırmıştı.

"Peki, sizin için ne yapabilirim?" diye sordu Hollanda aksanıyla, bira pompalarını parlatmayı bırakarak.

"Merhaba, Pim. Yarın akşamki açık artırma için bunu bırakmaya geldim. İçinde kupon olan zarfı ona uzattı. "İki kişilik üç çeşit yemek ve bir şişe şarabı karşılar.

"Teşekkürler, gerçekten çok cömertsiniz. "Hey, iyi bir amaç için.

"Merhaba Stella. Bill barın arkasına geçti, özenle kesilmiş sakalı ve sık kesilmiş saçları Pim'in sinekkaydı tıraş olmuş görüntüsü ve çene hizasındaki küt saçlarıyla tezat oluşturuyordu. "Yarın gece için sabırsızlanıyor musun?

"Hem de çok. Katkı payımı şimdi bıraktım, biraz geciktiyse özür dilerim.

Zamanlama mükemmel. Pim ve ben bu öğleden sonra tüm hediyeleri ve vaatleri gözden geçireceğiz. Her zamanki masanızı ayırttığımızı söyledi mi?

"Henüz değil, fırsatım olmadı. Pim iyi huylu bir şekilde gözlerini devirdi. "Bu arada Stella, her zamanki masanı ayırttık," dedi kıkırdarak ve Bill'in gözlerini devirmesine neden oldu.

"Teşekkür ederim, Pim. Kıkırdadı.

Pim cilalamaya devam etti. Gömleğinin kollarını kıvrımış ve dövmelerinin bir kısmını ortaya çıkarmıştı. Özellikle bir tanesi gözüne çarptı ve bir anının hafif çırpınısını tetikledi.

"Pim, meraklı olmak istemem ama sorabilir miyim, bu dövmenin bir anlamı var mı?

"Ne? Bu mu?" diye sordu, bir tür kalkan gibi görünen bir şeyi işaret ederek, üzerinde bir dizi baş harf vardı.

Başını salladı. "Evet.

"Bu benim aile armam ve bunlar da baş harflerim," dedi, onları göstererek. "Tam adım Pim Johan de Groote.

"Ah, doğru ya," dedi, birden dikkati dağılmıştı. "Komik bir şey bilmek ister misin?

"Tamam. Düşüncelerini bir kenara bırakarak ağzını gülümsemeye zorladı.

"De Groote ismi aslında uzun olan ya da büyük olan anlamına geliyor. Düz, beyaz dişlerini ortaya çıkararak genişçe sırıttı.

"Sana kesinlikle yakışıyor, Pim. Güldü, adamın en az 1.80 boyunda olması gerektiğini ve 1.80'i geçse şanslı sayılabilecek kocasından kesinlikle daha uzun boylu olduğunu düşündü.

"Öyle değil mi?" diye kıkırdadı Bill. 'Aslında, uzun boylusun, sen de bir de Groote olabilirsin, Stella. Ancak ben kesinlikle olamazdım.

"Ah, ama sen olduğun gibi mükemmelsin," dedi Pim, ona sevimsiz bir gülümseme göstererek ve Bill'den hızlı bir ters yumruk yedi.

* * *

Eve dönüş yolu boyunca Stella, Pim'in kolunu da süsleyen aile armasını nerede gördüğünü düşünmeden edememişti, ama beynini ne kadar zorlarsa zorlasın, aklına hiçbir şey gelmiyordu. Bu sinir bozucuydu; genellikle böyle şeyleri hatırlayabildiği için kendisiyle gurur duyardı.

Apartmanın girişindeki güvercin deliğinden postayı aldı ve Alex'le karşılaşp karşılaşmayacağını merak ederken kalbi yerinden çıkacakmış gibi atarak üst kata yöneldi.

Hayal kırıklığına uğrayacaktı, tek ses asansörün bir üst kata çıkmasıydı, bu da onu başka dairelerin işgal edilip edilmediğini ve en üst kattakini kapmayı başaran şanslı kişinin kimliğini merak etmesine neden oldu.

Dairesinin içinde, postayı mutfak tezgâhının üzerine bıraktı ve balkon pencerelerine yönelip onları açtı. Manzaranın tadını çıkarmak için bir an durdu ve doğal olarak Alex'in boş olan balkonuna bir göz attı, kapılar artık kapalıydı.

Cuma günü bir araya gelmek yerine dairesini son dakikada temizlemek için annesiyle iletişime geçmesi gerektiği düşüncesi aklına geldi. Balkon sandalyelerinden birine çöktü ve sabahtan beri durmadan gelen işle ilgili mesaj yağmurunu görmezden gelerek hızlıca bir mesaj attı. Annesine mesaj atarken, binanın arka kapısının açık bırakıldığından ve büyük olasılıkla Andrea'nın olduğundan da bahsetti.

Mesajın gönderilmesinden birkaç saniye sonra bir cevap geldi.

Merhaba Stella, haber verdiğin için teşekkürler. Cuma sabahı temizlik için yer ayırttım. Rhys ile dışarıdayım ve bir teslimat bildirimini aldım. İmzalanması gerekiyor ve acaba evime gelip benim için orada olabilir misin? Bugün öğleden sonra 1-3 arası gelecek. Çok teşekkürler xxx

Stella telefonundan saati kontrol etti. On iki buçukta, ona fazla zaman vermiyordu, oraya arabayla gitmesi gerekecekti, tahmini saatten önce varma riskini almak istemiyordu. Seve seve geleceğini teyit eden hızlı bir cevap gönderdi, sonra anahtarlarını kaptı ve dairesinden dışarı fırladı, aklında ani bir düşünce dönüp duruyordu.

EIGHTEEN

Magnolia Gardens beş numara sessizliğe gömülmüştü, tek ses koridordaki dede saatinin metronomik tik taklarıydı. Kalbi göğsünde gümür gümür atan Stella hızla üst kata çıktı, sahanlığı geçerek annesinin yatak odasına yöneldi. Bir an duraksadı, eli kapının bakalit kolundaydı, suçluluk duygusu midesini sıkıştırıyordu. Bunu yapmalı mıydı? *Hayır, tabii ki yapmamalısın! Annen öğrenirse küplere biner!* Ama daha güçlü bir şey onu ileri itti.

Kapı koluna bastı ve odaya adımını attı. Yatak odasına üstünkörü bir göz atarken buraya girmeyeli yıllar olduğunu fark etti. Yakın zamanda modaya uygun bir renk şeması ve cesur, gösterişli duvar kâğıtlarıyla yeniden dekore edilmişti. Gözleri annesinin mücevher kutusuna gitti - bir zamanlar Stella'ya özel birinden hediye olduğunu söylediği ama kızı onu zorladığında detay vermeyi reddettiği mücevher kutusu - tuvalet masasının üzerindeki her zamanki yerinde durduğunu görünce rahatladı. Yanında Stella'nın mezuniyet gününde çekilmiş bir fotoğrafı ve baroya çağrıldığı günün anısına peruk ve cüppesiyle çekilmiş bir başka fotoğrafı vardı. Stella kalbinin sıkıştığını hissetti, yapmak üzere olduğu şey yüzünden duyduğu suçluluk duygusu artıyordu.

Stella odanın diğer ucuna geçerek mücevher kutusunun kapağını yavaşça kaldırdı. Nabızı kulaklarında gümür gümür atarken, her şeyin nasıl yerleştirildiğini hatırlatmak için telefonuyla hızlıca bir fotoğraf çekti. Yerinde olmayan bir şey olsa bile annesinin bunu fark edebileceğini biliyordu. En üst katmanı yavaşça kaldırdığında, gözleri tam da annesinin istediği şeye takıldı.

arıyordu. Narin gümüş madalyonu dikkatle eline aldığıında midesinde bir endişe çalkalanıyordu. Boğazına yerleşen sinir yumağını yuttu. *Bunu gerçekten yapmak istiyor musun?* Güçlendirici bir nefes aldı ve daha fazla düşünmeden serbest bırakma mandalina bastı.

Hiçbir şey olmayınca kaşları çatıldı. Bir kez daha denedi ama mandal vermekte isteksizdi. Bu pek de şaşırtıcı değildi, diye düşündü. Muhtemelen yıllardır bakılmamıştı. Birkaç denemeden sonra, iki yarım nihayet birbirinden ayrıldı, tam o sırada kapıdan gürültülü bir çekiç sesi geldi.

"Arghh!" Nefes nefese kaldı, panik içinde kıvranıyordu, kolye parmaklarının arasından kayıyordu.

Elini göğsüne bastırarak hızla döndü ve mezuniyet günü fotoğrafını devirdi. "Olamaz!" Aşağıya koşup kapıyı açtığıında teslimatçıyı ve kapının eşiğinde büyük bir paketle karşılaşmadan önce hızla baktı.

Paket imzalanıp güvenli bir şekilde mutfığa bırakıldıktan sonra, Stella aceleyle üst kata geri döndü. Madalyonu yerden almaya gitti, ama bulamadığını fark edince dehşete kapıldı. "Hayır! Bunu bana yapma! Tuvalet masası taburesini dikkatle kaldırdı ve halının etrafını yokladı, ama hiçbir şey bulamadı.

Ellerini saçlarına götürdü, panik içinde gözlerini krem rengi döşemenin üzerinde gezdirdi, ama hiçbir şey gözüne çarpmadı. "Bu nasıl olabilir?" Annesi çok kızacaktı ve Stella onu suçlayamazdı; her şeyi gözetliyordu ve buna hakkı yoktu.

Midesi şiddetle çalkalanırken gözünün ucuna bir şey takıldı. Kolyenin bir şekilde elbisesine takıldığını ve orada asılı durduğunu görmek için aşağıya baktı. İçini bir rahatlama dalgası kapladı. "Oh, şükürler olsun!

Titreyen elleriyle madalyonun kancasını çözdü ve hiçbir hasar görmediğini görünce rahatladı. Derin bir nefes alarak madalyondan kendisine bakan resimlere baktı. Bir aile armasının üzerinde *JPdeG* harflerini gördüğünde kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Pim'in kolundaki resmin neredeyse aynısıydı, sadece burada "J" ve "P" yer değiştirmişti. "Bunun anlamı ne olabilir? dedi Stella, sesi fısıltı gibiydi.

Madalyonun diğer yüzünde sarı saçlı, çarpıcı bir genç adamın fotoğrafı vardı. Tekinsiz bir şekilde tanıdık geliyordu ama kız

Nereden.

Stella'nın zihni, önemli bir şey keşfettiğini ve bunun babasıyla bir ilgisi olduğuna ikna olduğunu anladığında karmakarışıktı. Telefonunu kullanarak her bir resmin fotoğrafını çekmeden önce madalyonu tuvalet masasının üzerine koydu. Her şeyi orijinal konumuna getirmeye dikkat ederek mücevher kutusunu kapattı.

Aceleyle devirdiği fotoğrafı kaldırdı ve arkasının biraz gevşediğini fark ettiğinde tekrar yerine koymaya gitti. Onu bir sonraki hamlesini yapmaya iten şeyin ne olduğunu açıklayamıyordu, sadece baskın bir dürtü hissetmişti. Çerçevenin arkasını kaydırды ve fotoğrafı yerinde tutan kart parçasını çıkarmadan önce bir kenara koydu. Dikkatle katlanmış bir mektuba benzeyen bir şey ortaya çıktı. Stella notu çıkardı ve çerçeveyi yerine koydu, içgüdüsel olarak çok önemli bir şey bulduğunu biliyordu.

Kalbi hızla çarparak mektubu açtı, gözleri kelimelerin üzerinde gezindi.

Yüzünün rengi soldu. "Aman Tanrım! Vücudunu bir duygu karmaşası kaplarken elini ağzına götürdü. Okuduğu şeye inanmakta güçlük çekiyordu.

NINETEEN

Stella fotoğraf çerçevesini elleri ve başparmaklarıyla çabucak yerine yerleştirdi - mektup hariç; onu şimdilik saklayacaktı - sonra tekrar tuvalet masasının üzerindeki yerine koydu. Bunu yaptıktan sonra aceleyle annesinin yatak odasından çıktı, kapının arkasında annesinin yanıda asılı duran erkeksi sabahlığı fark etmedi bile.

Arabayla uzaklaşırken, annesinin yatak odasını karıştırmanın suçluluğu ile annesinin kendisinden sır sakladığı gerçeği karşı karşıya gelmişti. "Nasıl yapabildi? Stella ağladı, gözyaşları yanaklarından aşağı süzölürken direksiyona vurdu. Stella'yı ağlatmak için çok şey gerekiyordu. Aslında, en son ne zaman gözyaşı döktüğünü hatırlamıyordu, ama şimdi yükselen acı ve aldatma dalgasını serbest bırakma dürtüsü çok baskındı, kendini tutamayacak kadar büyüktü ve büyük hıçkırıklara teslim oldu.

Öfkenin baskın duygu haline gelmesi uzun sürmedi, içinde dönüp duran incinmişlik, kafa karışıklığı ve sayısız diğer duyguyu bastırdı. Annesinin bunu kendisinden bu kadar uzun süre saklamaya ne hakkı vardı? Pim'le olan bağlantıya gelince, bunu düşünmeye nereden başlayacağını bile bilmiyordu. Bulduğu şey Stella'nın babası hakkında kafasındaki sorular listesini daha da kabartmıştı. Ama bu konuyu annesine nasıl açacaktı? Bir noktada onunla yüzleşmek zorunda kalacaktı. Bu kadar önemli bir şeyi konuşmadan bırakamazdı, öfkesi yoğunlaştıkça içini yakıp kavurmasına izin veremezdi.

Stella gözyaşlarını gözlerinden uzaklaştırdı. Şu anda dairesine geri dönemezdi, Alex'in onu bu halde görmesi riskini almak istemiyordu. Ayrıca, kafası az önce öğrendikleriyle o kadar doluydu ki, kendini kapatıp onunla normal bir konuşma yapamazdı. Alex'in onu tekrar terk ettiğini düşünmesini istemiyordu.

Kasabadan çıkan Stella, kırlara giden uzun yola varıncaya kadar sürdü, arabasını park etmek için uygun bir yere gelinceye kadar devam etti, stresten genellikle onu büyüleyen muhteşem manzarayı fark edemeyecek kadar tükenmişti. Sağa işaret etti ve yavaşladı.

Yolculuğunun büyük bir kısmında arkasında olan -zaman zaman onu takip eden- araba direksiyonu kırdı ve sürücüsü motoru agresif bir şekilde devirerek uzaklaştı. Eğer daha iyi bilmeseydi, her kimse onun kendisini takip ettiğini düşünebilirdi. Arabanın tepenin zirvesine ulaşmasını izledi, o kadar hızlı gidiyordu ki neredeyse havalanacaktı.

Arabayı kenara çekip, serbest dolaşan koyunlardan bir avuç kadarını etrafa saçarak, Stella motoru durdurdu ve koltuğuna geri oturdu. Bir an durdu, kilometrelerce uzanan dalgalı bozkıra baktı, aklı mektuba ve annesinin evinde bulduklarına gitti.

Telefonunu çıkardı ve madalyonun çektiği fotoğraflarını büyüttü, baş harflerin Pim'in dövmesindekilerle neredeyse aynı olduğunu kendi kendine doğruladı. Genç adamın fotoğrafını dikkatle inceledi, gözlerindeki kahkahaya, rahatsız edici derecede tanıdık ifadeye dikkat etti. Bu yüzü en son tam olarak nerede görmüştü. Farkına yavaşça vardı ve vizörü indirerek aynaya bakmadan önce bir an durdu. Nefes nefese kaldı ve elini ağzına bastırdı. Orada, kendisine bakan aynı gözler vardı, benzerlik o kadar güçlüydü ki tekinsizdi.

Sonunda bakışlarını fotoğraftan ayırabildiğinde, Stella telefonunu yere bıraktı ve çantasına sıkıştırdığı mektuba döndü. Sayfadaki sözcükler, sonunda babasının kimliğini keşfettiğine dair hiçbir şüphe bırakmıyordu. Johan de Groote. Tek sorun, eğer yapmaya karar verdiği şey buysa, onun izini nasıl bulacağı ve onunla nasıl iletişime geçeceğiydi. Ve annesine ne diyecekti?

TWENTY

Eve dönerken, Stella annesine karşı dürüst olması gerektiği gibi rahatsız edici bir sonuca vardı. Bu konuşmanın üstesinden gelebilmesinin veya ona babasının kimliğini keşfettiğini söyleyebilmesinin başka bir yolu yoktu. Ve bu konuşmayı bir an önce yapmak istiyordu. Kafasını kurcalayan başka bir şey daha vardı, o da annesinin ona Micklewick Körfezi'ne yerleşmek için burayı güzel bulması dışında bir nedeni olmadığını söylemesiydi. Eğer durum böyleyse, Pim oraya nasıl gelmişti? Tesadüfen ortaya çıkmış olması çok büyük bir tesadüftü. Peki baş harfleri dışında aralarındaki bağlantı neydi? Birbirleriyle ilişkili olmalıydılar, bundan emindi. Stella'nın bir sürü sorusu vardı ve annesinin bu kez onları yanıtlamaktan kaçmayacağına kararlıydı.

Garajına park ettikten sonra vizörün arkasındaki aynada yansımalarını kontrol etti. Gözyaşlarının tüm izlerinin gittiğinden emin olmak istedi. Kendisine bakan soluk mavi gözler fotoğraftaki genç adamı hatırlatıyordu. Tüm gözyaşı izlerini sildiğinden emin olduktan sonra arabasından indi ve apartmanın ön girişine doğru koşmaya başladı. Alex'i görmekten başka bir şey istemese de, şu anın hala doğru zaman olmadığını düşünüyordu, bu yüzden aceleyle merdivenleri çıktı ve evinin sessiz sığınağında olmaktan memnun bir şekilde kapısının kilidini açmak için acele etti.

Şakaklarına masaj yaparak balkon kapılarına yöneldi ve kapıları açtı, gerçi şu anda orada oturmaya hiç niyeti yoktu.

İçeri dolan ferahlatıcı, tuzlu hava hoş karşılanmaktan da öteydi. Önce bir kahve yaptı, sonra internette gezinmeye başladı; iş beklemek zorundaydı.

Artık bir ismi vardı ve babasını ararken bir başarı elde edebileceğine dair iyimserlikle doluydu. Bu düşünce kalbini hoplattı.

Fincanının dolmasını beklerken, kahve çekirdeklerinin kokusu burnunda dolaşırken, gözleri o gün erken saatlerde güvercinliğinden topladığı mektuplara takıldı. Onları aldı ve hızlıca gözden geçirdi. Birkaç genelge vardı - onlar doğrudan geri dönüşüm kutusuna gidecekti - en sevdiği giyim firmalarından birinden bir dergi ve tanımadığı bir el yazısıyla yazılmış bir mektup.

Zarfı yırtarak açtı ve içindeki tek parça kâğıdı açtı. Büyük harflerle yazılmış kelimeler gözüne çarpınca midesi sıkışmaya başladı.

NEREDE YAŞADIĞINI BİLİYORUM.

Kâğıda baktı, göğsü kabardı, nefes alış veriş kesildi. Zihni ona böyle bir şeyi kimin göndermiş olabileceğine dair bir liste yaptı. Gavin Dixon ve Vaughan Elliott en olası adaylar olarak öne çıktı. Dixon onu oğlu aleyhindeki davayı takip etmekten vazgeçirmeye çalışıyor olabilirdi, tehdit - başka bir şey olarak yorumlanamazdı - onu CPS'ye davayı düşürmesini tavsiye etmeye zorlamak için. Vaughan Elliott şüphesiz dün sabahki tartışmanın acısını çıkarıyor olacaktı. Ama gerçekten böyle bir şey yapmaya tenezzül eder miydi? Aslında, evet, diye düşündü, yapardı ya da en azından notu onun adına iletmesi için birini bulurdu. Vicdansızlığıyla ilgili ünü son bir yılda iyice artmıştı.

Aklından geçen bir sonraki şey, her kimse nerede yaşadığını nasıl bildiğiydi. Orada uzun süredir yaşamıyordu. Takip edilmiş olmalıydı. Bu düşünce omurgasında bir endişe yarattı. Eğer Vaughan Elliott sorumluyorsa, barodan atılma riskiyle karşı karşıyaydı ama bunun onu pek rahatsız edeceğini sanmıyordu. O kadar kaypak biriydi ki, bu işten paçayı sıyracağına kendini inandırabilirdi; suçu başkasına atabilirdi. Gavin Dixon olsaydı, hapis cezası alma riski vardı. Muhtemelen o kadarını bile düşünmemişti ve tıpkı gelini ve oğlunun davasındaki bazı jüri üyelerinin yaptığı gibi, onun da tehditlerine boyun eğeceğini varsaymıştı.

Zarfı tekrar eline aldı ve pul bile olmadığını görmek için posta damgasını kontrol etti. "Nasıl oldu da-" Endişe göğsünü sıkıştırdı. Of

Tabii ki, arka giriş kapısı! Her kim yaptıysa, kapı açık bırakıldığında gizlice içeri girmiş, üzerinde adının yazılı olduğu güvercin deliğini bulmuş ve notu asmış olmalıydı. Tüyleri diken diken oldu. "Kahrolası Andrea! Kendisine kötü niyet besleyen birinin apartmana girmiş olması hiç de kolayına gelmemiştir.

Aklına o gün erken saatlerde arkasından çok yakından gelen araba geldi. İkisi bağlantılı olabilir miydi? diye merak etti, endişeleri artıyordu. Gerçekten de öyle olmamasını umuyordu; bir baltaya sap olamamış biri hakkında endişelenmek zorunda kalmadan uğraşması gereken yeterince şey vardı. Duruşma ertelenmeden önce odasını arayıp Gavin Dixon'ın kendisine yaptığı tehditleri anlatması gerekecekti. Ayrıca CPS ve davadaki polis memuruyla da temasa geçmesi gerekecekti. Ve artık bu şekilde kişisel olarak da işin içine girdiğine göre, Dixon davasından çekilmesi gerekecekti; davayı başka birinin devralması gerekecekti. Kesin olarak bildiği bir şey vardı ki, o da ailenin arkasını görmekten üzüntü duymayacağıydı.

Aklından, binanın güvenlik kameralarına erişmek için kiminle irtibata geçmesi gerektiğini bulması gerektiği düşüncesi geçerken sert bir iç çekti. Mülkün tüm girişleri kameralarla kaplıydı, bu da ona içeri gizlice giren her kim olursa olsun filme alınacağına dair bir parça güvence veriyordu.

Ama şimdilik, yeniden toparlanmak ve kalp atış hızının düşmesine izin vermek için bir dakikaya ihtiyacı vardı.

Kahvesini alıp kanepeye uzandı, kendini tam bir bombardıman altında hissediyordu ve o gün başka neler olabileceğini merak ediyordu.

TWENTY-ONE

Katibi ve Dixon davasındaki memurla temasa geçen Stella masasına oturdu ve dizüstü bilgisayarının kapağını kaldırdı. Dixon ailesiyle ilgili tüm düşünceleri şimdilik aklından çıkaracaktı, başka konulara odaklanmak için kafasını boşaltması gerekiyordu. Mezuniyet fotoğrafının arkasından aldığı mektupta geçen ismi yazarken midesi bulandı. Bir an tereddüt etti, eli geri tuşunun üzerinde geziniyordu. Fikrini değiştirmeden önce hızlıca dokundu ve çıkan sonuçların sayısı karşısında gözleri büyüdü.

Listeyi hızlıca taradıktan sonra, ilk bakışta hiçbirinin umduğu gibi gözüne çarpmadığını görünce hayal kırıklığına uğradı. Kalbi sıkıştı; bu biraz zaman alabilirdi.

Çoğu Hollanda'da yaşayan Johan de Groote adında birkaç adam vardı, ancak hiçbirisi aradığı yaş grubuna uymuyordu ve hiçbirisi gördüğü fotoğraflardaki grenli görüntülere benzemiyordu. Ama babasının izini bulmak zor olsa da, Stella pes etmeyecekti. Pim'e babası hakkında soru sorma fikrini aklından geçirdi, babasının kendi babasıyla bir şekilde akraba olup olamayacağını, Micklewick Körfezi'nin aralarında ortak bir faktör olup olmadığını merak ediyordu. Ama bundan vazgeçti; öğrendiklerini şimdilik kendine saklamayı tercih etti. Annesine ne söyleyeceğine gelince, şu anda bunu düşünmeye bile başlayamıyordu. Stella'nın bildiği tek şey, onu şu saatte görmeyi dört gözle beklemediği idi.

Yarın gece The Cellar'a gittiğinde, duygularını gizleyebileceğinden emin değildi. Yarın gecenin kendisi ve annesiyle ilgili olmadığını ve gizemli, ele avuca sığmaz Johan de Groote ile ilgili olmadığını kendine hatırlatması gerekiyordu. Bu, kızlarını öncü ve hayat kurtarıcı bir tedavi için Amerika'ya göndermek üzere para toplamaya çalışan bir aileyle ilgiliydi. Bu Stella için her şeyi daha iyi ve gerçekçi bir perspektife oturttu. Yarın gece için bunu aklında tutacağından emin olabilirdi.

Annesiyle yüzleşmesi kaçınılmazdı ama bu sadece ikisinin olduğu bir zamanda olmalıydı ve kesinlikle Rhys etraftayken olmamalıydı. Muhtemelen en iyisi Manolya Bahçeleri'nde yapılmasıydı; Alice, Stella'nın bu konuyu konuşmak için onu evine davet etmesi durumunda hissedebileceği gibi, kendini yanlış bir adım atmış ya da tuzağa düşürülmüş hissetmeyecekti. Bu konuya nasıl yaklaştığına çok dikkat etmesi gerektiğini, en iyisinin şokun kendisini bu kadar çığ hissetmediği, öfkesinin ateşinin bu kadar yoğun olmadığı bir zaman olacağını söylemeye gerek yoktu. İsteyeceği son şey annesiyle büyük bir tartışma riskine girmektir, her şeyi gözetlediğini itiraf etmek zorunda kalacak olması yeterince kötüydü - gerçi bu da göğsünden bir yük olacaktı. Kesin olan bir şey vardı ki, Stella bunu nasıl ele alırsa alsın, iyi karşılanmayacaktı. Bunca yıl bunu bir sır olarak sakladıktan sonra olmazdı.

Stella'nın canına tak etmişti ve internette gezinmeye ve bulamayacağı bir şeyi aramak için saatlerini harcamaya bir ara vermesi gerektiğine karar verdi. Kendi kendine, konsantre olabilmesi koşuluyla, enerjisini işine kanalize etmesinin daha iyi olacağını söyledi. Böylece, taze bir kahve yaptı ve babası hakkındaki yetersiz de olsa bilgileri bir dosyaya ve masasının en üst çekmecesine yerleştirdi.

* * *

Neredeyse iki saat sonra, Stella Newcastle CPS tarafından kendisine gönderilen bir adam öldürme dosyasında iyi bir ilerleme kaydettiğini görünce şaşırdı. Çalışmasının ortasında annesinden bir mesaj almış, teslimat için imza attığı için teşekkür etmişti, ama Stella'nın cevap verecek cesareti yoktu. Annesi neyin yanlış olduğunu merak etmeye başlamadan önce cevap vermesi gerekiyordu. Stella'nın ihtiyacı olan son şey annesinin yanına gelmesiydi; son bulgularının öfkeli bir sel gibi akması riski şu anda çok yüksekti.

Şakaklarında bir baş ağrısıyla Stella dizüstü bilgisayarının kapağını kapattı ve çok ihtiyaç duyduğu temiz havayı ciğerlerine çekmek için balkona yöneldi.

"Merhaba," dedi tanıdık bir ses, içinden bir heyecan dalgası gönderdi ve gerginliğini kovdu.

Döndüğünde Alex'in balkon korkuluklarına yaslanmış olduğunu gördü, yüzünde sıcak bir gülümseme vardı, muhteşem gözleri parlak güneş ışığında kısılmıştı. Yanında oturan Fred, onu görür görmez kuyruğunu sallamaya başladı. "Merhaba. Elinde olmadan Alex'in gülümsemesine karşılık verdi.

"Günün iyi geçti mi?" diye sordu. Stella elinde telefon olduğunu fark etti; birkaç dakika önce birinin konuşma sesini duyduğunu düşündü.

"Karışık. Elini bir o yana bir bu yana sallayarak gösterdi. "Peki ya sen?

"Fena değil. Başını salladı. "Özellikle zorlu bir müşteriyle uğraşıyordum ama sanırım sonunda onun memnun kalacağı bir şey buldum.

"Bu iyi hissettiriyor olmalı.

"Evet, öyle. Bazı şeylerin imkansız olduğunu ve planlamacıları asla geçemeyeceğini kabul etmek zorunda kaldı.

"Senin iyiliğin için bunu yapmasına sevindim.

'Evet, ben de. Kolay olmadı, eminim bana biraz gri saç vermiştir,' dedi gülerek. 'Her neyse, beni kapını çalmak zorunda kalmaktan kurtardın. Oscar's Bistro'da bana katılman için seni ayartabileceğimi sanmıyorum. Az önce onlara gittim, erken bir masa bulmayı başardım. Mahkemede olmadığınıza göre, buna hazır olabilirsiniz diye düşündüm. Ses tonu umut vericiydi.

Stella cevap vermeden önce bir an düşündü. Geçirdiği günden sonra dışarı çıkmayı gerçekten istiyor muydu? Aslında, evet, istiyordu. Bunu çok istiyordu. "Çok isterim, teşekkürler.

"Harika!" Ona gülümsedi. 'Rezervasyon saat altı için. Senin için uygun mu?'

Saatine baktı, saat çoktan beş buçuk olmuştu. 'Evet, gidip üstümü değiştireyim. Bana yirmi dakika ver, hazır olurum.

"Güzel, kapıyı çalacağım o zaman.

Stella hızla dairesine döndü, saçlarını başının üstüne topladı ve duşa koştu. Bunu yaptıktan sonra, aceleyle etrafına bir havlu sardı, hızla dişlerini fırçaladı ve yüzünü yıkadı, ardından bir fiske rimel ve göz kalemi sürüp, fosforlu kalemle tamamladı. Bir parfüm sıktıktan sonra keten elbiselerinden birini daha giydi ve hazırды

gitmek için. Tam ayaklarını sandaletlerinin içine sokmuştu ki kapı çalındı.

"Merhaba," dedi ve kapıyı açıp Alex'i gülümseyerek selamladı. "Vay canına!" Alex bakışlarını onun üzerinde gezdirdi. "Harika görünüyorsun.

"Teşekkür ederim. Yüreği ferahladı. "Sen de çok kötü yıkanmamışsın. Ona gülümsedi.

Stella Oscar'ın ortamını sevdi, rahat, kolay bir havası vardı, mükemmel yemekler rahat atmosferini yalanlıyordu. Kendilerini köşedeki iki kişilik rahat bir masaya götüren müdürü takip ettiler, ayaklarının sesi ahşap zemine vuruyordu. Bistro şimdiden hareketlenmişti, canlı sohbetler geleneksel Fransız müziği çalma listesine karışıyordu. Deniz ürünlerinin ağız sulandıran aroması havayı dolduruyordu. Stella öğleden beri vücudunu saran stresin kaybolduğunu hissetti. Onları oturtuktan sonra, yönetici her birine büyük menülerden birini uzattı. 'Nikki birazdan sizinle olacak. Umarım bizimle güzel bir akşam geçirirsiniz. Sıcak bir şekilde gülümsedi.

Birkaç dakika sonra karşılarında taze yüzlü genç bir kız belirdi. Siyah bir pantolon ve beyaz bir gömlek giymişti ve elinde bir sepet ekmek vardı. 'Merhaba, ben Nikki ve bu akşamki garsonunuzum. Siz menüyü incelerken size içecek bir şeyler getirebilir miyim acaba? Ekmeği yere bırakırken onlara neşeli bir gülümseme attı.

"Bir şişe Pinot Grigio içmeye ne dersiniz? Alex menüsünün üzerinden Stella'ya bakarak sordu.

"Bana uyar. Başıyla onayladı.

"Harika. Bir şişe İtalyan Pinot Grigio lütfen, Nikki.' Ona gülümsedi.

"Hemen geliyorum. İkisinin arasında gülümsedi. "Masanız için bir sürahi su getireyim mi?

'Bu iyi olurdu, teşekkürler,' dedi Stella.

Nikki bara doğru ilerlerken Alex sordu: "Nasıl bir gün geçirdiğini anlatmak istemezsin herhalde? Sana daha önce sorduğumda "karışık" olarak tanımlamıştın. Kendine bir parça ekmek aldı ve üzerine tereyağı sürmeye başladı.

Stella koltuğuna geri oturdu ve yanaklarını şişirdi, buna nasıl cevap vermesi gerektiğini düşünüyordu.

O fırsat bulamadan Alex ona baktı, endişeyle kaşlarını çatı. "Bu iç çekiş iyiye işaret değil. Umarım arkadaşlığımı şimdiden sıkıcı bulmuyorsundur. Ona sırtarak kalbinin çarpmasına neden oldu.

"Hiç de değil, burada olmaktan gerçekten çok memnunum. O da gülümsedi. 'Aslında çok güzel bir gün oldu. Hiç de beklediğim gibi değil.

"İyi anlamda mı, kötü anlamda mı? Arkasına yaslandı ve tüm dikkatini ona verdi. "Kesinlikle ikisinden de biraz.

"Paylaşmak ister misiniz? İyi bir dinleyiciyimdir, elimden gelirse yardımcı olmak isterim.

Stella cevap veremedi, Nikki elinde metal bir soğutucu içinde şarap şişesiyle döndü. Stella ve Alex, Alex şarabın tadına baktıktan ve lezzetli olduğunu söyledikten sonra, Nikki her birine birer bardak doldururken ona baktılar.

'Suyunuzla birlikte hemen döneceğim. Hazırsanız o zaman siparişinizi alabilirim,' dedi Nikki.

Sözüne sadık kalarak geri döndü ve hem Stella hem de Alex sıcak somon füme salatası sipariş ederken başını sallayarak onayladı. 'Ooh, bu benim favorim. Sıcak somon füme için ölünür.

Stella, ana yemek olarak Oscar'ın efsanevi balıklı turtasını deniz otları, adaçayı ve kızarmış sebzelerle birlikte tercih ederken, Alex de biftek, patates kızartması ve salatayı tercih etti.

Stella'nın midesi yüksek sesle guruldadı ve ona o gün öğle yemeği yemediğini hatırlattı. Kendine aç karnına içmemenin en iyisi olduğunu söyleyerek bir parça ekmek aldı.

Nikki'nin kulak misafiri olmaması üzerine Alex, "Günün hakkında konuşmak isteyip istemediğini düşünme fırsatın oldu mu?" diye sordu. Belki iyi şeylerle başlarsın?

Stella ağzındaki lokmayı düşünceli bir şekilde çiğnedi, hangi kısmını ideal olarak iyi olarak tanımlayabileceğini merak ediyordu. "Şey..." dedi yutkunarak, "uzun ve çok dağınık bir hikâyeyi kısa keserek, bugün babamın kim olduğunu keşfettim; en azından adını.

Alex şarabından bir yudum almak üzereydi ama durakladı ve bardağı masaya bıraktı. Yaşadığı şoku gizlemeye çalışmadı. 'Vay canına! Bu önemli bir haber. Buna sevindin mi? Gözlerindeki ifadeden Alex'in kararsızlığını sezdiği anlaşılıyordu.

"Kafası karışmış demek daha doğru olur sanırım. "Doğru," dedi yavaşça.

Ona baktı, bakışlarını tuttu. Ona annesinin evini gözetlediğini gerçekten söylemek istiyor muydu? Onun hakkında kötü düşünmesini istemiyordu ama bu bilgiyi paylaşmadan ona hikâyenin tamamını anlatmak zor olacaktı. Düşünceleriyle kısa bir süre boğuştuktan sonra, biraz düzenlenmiş bir versiyonun yeterli olacağına karar verdi. 'Nasıl olduğumu söylememeyi tercih ederim.

ama adının Johan de Groote olduğunu öğrendim. Adını yüksek sesle söylemek oldukça garip hissettirdi. "Her neyse, Micklewick Körfezi'yle bir bağlantısı olduğu anlaşıyor, hatta belki de..." Bir an durakladı.

"Belki de mi?"

İçini çekti ve sesini alçalttı. "Belki de The Cellar'ın ortak sahibi olan Pim'e bile, ama lütfen bunu kendinize saklarsanız gerçekten minnettar olurum; Pim'e henüz hiçbir şeyden bahsetmedim. Eminim bu durum benim için olduğu kadar onun için de şok edici olacaktır.

"Elbette, dudaklarım mühürlü. Alex başını salladı, yüz ifadesi sakinleşmişti. "Ve şimdiye kadar bir bağlantı hakkında gerçekten hiç ipucun olmadı mı?"

"Hayır. Başını iki yana salladı. 'Bir tane bile değil.

Bunun için bir neden yoktu. "Peki sormamın sakıncası yoksa, bunu başlatan neydi?"

Stella onun sormasına hiç aldırmadığını fark etti. Aslında, bunu onunla paylaşmak iyi hissettiriyordu. Onunla konuşmanın kolay olduğunu, iyi bir dinleyici olduğunu ve yargılamadığını dünkü sohbetlerinden zaten biliyordu. İçinden bir ses ona güvenebileceğini söylüyordu. Pim'in dövmesini o gün erken saatlerde aradığında nasıl fark ettiğini ve bunun uzak bir anıyı nasıl tetiklediğini anlatmaya devam etti. Burnunu sokup annesinden mektubu aldığı kısmı anlatmadı, onun yerine Pim'in Johan de Groote isminden bahsetmesinin iki kere ikiyi bir araya getirmesine ve sonunda babasının kim olduğunu anlamasına neden olduğunu söyledi.

Alex şarabından bir yudum alarak, "Bunu öğrenmek için oldukça iyi bir yol," dedi.

Stella alaycı bir kahkaha attı. "Bir de bana sor. İsim daha önce hiç ortaya çıkmamıştı ve Pim'in dövmesini ilk kez görüyordum. Durakladı. "Tek sorun, annem henüz bunu keşfettiğimi bilmiyor, bu yüzden bunu da kendine saklarsan sevinirim. Bunun aralarında büyük bir çatlağa neden olacağından nasıl endişe ettiğini ve bu düşüncenin onu nasıl dehşete düşürdüğünü söylemek istemedi. Bir yanı da, annesiyle konuşmadan önce ancak beş dakikadır tanıdığı biriyle bunu paylaştığı için kendini kötü hissediyordu. Annesinin Rhys'e Stella'nın babası hakkında bir şey söylemeyi reddettiğinde ona doğruyu söyleyip söylemediğini merak etti. Onu mutlaka sormuştur.

"Merak etme, sırrın benimle güvende. Alex ona sempatik bir gülümseme verdi ve masanın öbür ucuna uzanarak elini tuttu, parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi. "Bu senin için kolay olmamıştır. 'Bu senin için kolay olmamalı.

Bu gece dışarı çıkmak istememiştin, bu yüzden kendini biraz sarhoş hissediyor olmalısın. Yine de itiraf etmeliyim ki, bu kadar sakın görünmenden etkilendim, sanki her şeyi kabullenmiş gibisin. Sen güçlü bir kadınsın, Stella.'

Gülümsedi ve küçük bir kahkaha attı, elini onun elinin içinde hissetmekten keyif alıyordu. 'Teşekkürler, yine de işle ilgili sorunlarımla olduğu gibi bununla da başa çıkmaya çalışıyorum. Zor durumları paketlemeyi ve onlarla başa çıkmam gerekene kadar bir kenara koymayı öğrendim. Beynim bunu ben düşünmek zorunda kalmadan yapıyor gibi görünüyor. Tatsız şeyleri zihnimden uzak tutmaya yardımcı oluyor. İstedğim son şey, uğraştığım vakaların korkunç ayrıntılarının boş zamanlarımda beni rahatsız etmesi. Kulağa kalpsizce geliyor ama stresi uzak tutuyor. Bu aynı zamanda bugün aldığı mektubun üzerinde durmasını engellemeye yardımcı oluyordu, bu ve kendine bunun sadece göz korkutmak için tasarlanmış boş bir tehdit olduğunu söylemesi.

'Tamamen anlıyorum; kimse sizi bunun için eleştiremez. Aslında, eminim çoğu insan bu yeteneğe gıpta ederdi.

"Olabilir. Bazı insanlar bunun beni soğuk ve sert gösterdiğini düşünüyor. 'Ben olsam başkalarının ne düşündüğü konusunda endişelenmezdim.

Gülümseyerek, "Ben pek öyle değilimdir," dedi. "Bunun istisnası annem ve yakın arkadaş çevremdir. Stella bu seçkin gruba Alex'i de eklediğini görünce şaşırıldı.

Tam o sırada Nikki başlangıçlarıyla geldi. Ve tıpkı tarif ettiği gibi, bir dizi deniz otu ve yenilebilir çiçeklerle güzelce süslenmiş, ağız sulandırıcı görünüyorlardı. Şefin yaratıcı olduğu belliydi.

'Mmm. Harika görünüyor!' Alex heyecanla söyledi.

"Öyle," diye onayladı Stella, ağzı beklentiyle sulanıyordu.

"Keyfinize bakın çocuklar!" dedi Nikki, atkuyruğu saçlarını bir o yana bir bu yana sallayarak uzaklaşırken.

"Her neyse, sanırım sohbeti yeterince böldüm," dedi Stella, peçetesini kucağına bıraktı ve başlangıç bıçağı ile çatalını aldı. 'Bana başka hangi harika yerlerde çalıştığını anlat. Depo için size brief verildiğine göre oldukça etkileyici bir portföyünüz olmalı. Burayı satın alan adamın detaylar ve tasarım konusunda çok titiz olduğunu duydum. Ağızını gülümsemeye zorladı ve annesiyle - ve yeni bulduğu babasıyla - ilgili düşünceleri aklından uzaklaştırdı.

"Tam üstüne bastın. Gerçek bir titiz ama aynı zamanda harika bir vizyona sahip. İşleri doğru yapmaya, sürdürülebilir malzemeler kullanmaya ve binalardaki orijinal özellikleri olabildiğince korumaya gerçekten önem

veriyor.

mümkün. Onun için birkaç proje üzerinde daha çalışıyorum, ama bunu söylemeye yetkim yok.

Kulağa ilgi çekici geliyor. Sanırım onun kim olduğunu söylemeye de izniniz yok, değil mi? Anladığım kadarıyla kendi etrafında bir gizem havası yaratmayı seviyor.

Alex kıkırdadı. 'Sebebin bu olduğundan pek emin değilim. İstesem de sana söyleyemem. Adını bilmiyorum, sadece bir sonraki komutanı ile ilgileniyorum.

"Peki bu iyi mi? Yani, eğer bir aracı kullanmak zorunda kalırsanız, bu süreçte işler biraz kaybolmaz mı?

'Tam tersine, bu çok açık. Neyi sevdiğini ve neyi sevmediğini bilmek zorundayım. Bu konuda hiçbir zaman sorun yaşamadık. Ve anladığım kadarıyla personeli tarafından çok saygı görüyor; görünüşe göre onlara iyi davranıyor.

"Bunu duyduğuma sevindim.

Akşam hoş bir şekilde geçti, bistro masalarıyla ilgilenmekle meşgul personel ile uğulduyordu. Stella arka plandaki stres uğultusuna rağmen kendini rahatlamış buldu, "kutuya" her zamanki kadar etkili bir şekilde sıkışmayı başaramamıştı, ama yine de, bugün ele aldığı konular çoğunlukla kişisel nitelikteydi ve etkileri potansiyel olarak büyüktü. Alex her zamanki gibi rahat bir arkadaşı, kendini küçümseyen şakaları ve Fred'in yaramazlıklarına dair anlattığı hikâyelerle onu güldürüyordu. Onun gibi bir erkekle daha önce hiç karşılaşmamıştı, genellikle romantizmi uzak tutmak için koyduğu sınırlar çok kolay bir şekilde yıkılabilirdi. Kendini ona yaklaşmak isterken buldu, onun kollarında erimenin nasıl bir his olacağını hayal etti. Bu hiç Stella'ya yakışmayan bir şeydi ve şu anda bununla savaştığını istemiyordu. Bunun yerine, onu kucaklamak, kendini bu yeni, alışılmadık duygulara bırakmak istiyordu ama yine de bir şey onu engelliyordu. Ve bunun ne olduğunu çok iyi biliyordu: annesinin bir erkeğin kalbine girmesine izin vermemesi yönündeki uyarıları, özellikle de sahnede yeni biri olduğunda, asla uzakta değildi. Stella şarap kadehine uzandı ve bir yudum aldı, bunu yaparken Alex'e baktı.

O daha ne olduğunu anlamadan tatlı sipariş etmeye başlamışlardı. Stella dondurma tercih ederken, Alex ravent pürel ve zencefilli kurabiye kırıntılı sütlaca karşı koyamadı.

'Oh, bu muhteşem, biraz denemelisin,' dedi ve ona bir kaşık uzattı.

Haklıydı, vanilya ile aşlanmış sütlacın yoğun kreması raventin keskin keskinliği ile kesildi, zencefil kırıntısı mükemmel bir doku ve bitirmek için ısı tekme sunuyordu. "Mmm. Gözlerini kapadı ve lokmanın tadını çıkardı. "Cennet.

"En iyisini ben seçtim," dedi ona sırtarak. Masanın üzerindeki eski şarap şişesinin içindeki mumun titrek ışığı yüzüne sıcak bir parıltı yayıyordu. Ne kadar çekici olduğunun ve düzenli olarak kendisine yöneltilen takdir dolu bakışların farkında değil gibiydi.

"Kesinlikle yaptın. Elinde olmadan sırtarak karşılık verdi, gözleri karşı konulmaz bir şekilde öpülebilir görünen ağzına kaydı.

Fatura küçük beyaz bir tabakta geldiğinde kahvelerini yudumluyorlardı, Nikki onu aralarındaki masaya koydu. Alex'in düşünmesine fırsat kalmadan Stella hemen elini uzattı. "Bu benden.

Adam şikâyet etmeye gittiğinde kadın, 'Anlaşmamız böyleydi; Jolly'deki yemeğimizin hesabını sen ödedin, ben de bir sonrakini, yani bunu alacağımı söyledim. Tartışmak yok.

"Ama seni dışarı davet ettim.

'Umurumda değil, ödeyemeyeceğim anlamına gelmiyor. Bir sonrakini sen alabilirsin. Ona arsız bir gülümseme fırlattı ve onu güldürdü.

"Anlaştık.

Dışarıda, caddede, Alex kolunu Stella'nın omuzlarına atmış, eve manzaralı bir yoldan gitmeye karar vermişlerdi. Üzerlerine doğru gelen ayak seslerini duyunca, kalbi aniden hızlandı ve endişeyle döndüğünde, siyah bir kazak giymiş, kapüşonu yukarı çekilmiş ve yüzünü gizleyen uzun boylu bir genç gördü. Alex'e sıkıca tutundu ve istemeden de olsa onu endişesinden haberdar etti.

Genç yanlarından hızla geçerken, Stella rahat bir nefes aldı.

"İyi misin? Alex endişeyle kaşlarını birleştirerek sordu.

Başını salladı, aşırı tepki verdiği için kendini aptal gibi hissediyordu. 'Evet, sadece böylesine kararlı bir yürüyüşün önünden çekilsek iyi olur diye düşündüm. Sanki bizi çiğneyecekmiş gibi geldi. Olayı hafifletmek umuduyla güldü ama yüz ifadesinden adamın buna inanmadığını görebiliyordu.

Saat sekiz buçukta, balo alanı hâlâ insanlarla doluydu ve hava ılıktı. Yalnız bir martı korkuluklara tünemiş, çığlık çığlığa bağırarak duygularını açığa vuruyordu. Bir an sonra, bir bankta oturmuş denize bakan ve bir porsiyon balık ve patates kızartması yiyen masum bir adamın üzerine çullanmadan önce havalanmıştı. Adam oturmuş

Birkaç dakika boyunca inanmadı, birkaç saniye önce balık ve patates kızartmasının olduğu boş kucığına baktı, Stella ve Alex de dahil olmak üzere etrafındaki herkes kahkahalarla gülüyordu.

Heyecan sona erdikten sonra çift el ele ilerledi ve Alex ona sörf yaparken yaşadığı felaketleri anlattı. "Yıllar boyunca *cidden* çok kötüydüm. Bir gün her şey yoluna girene kadar pes etmeye çok yaklaştım. Sörf tahtamı kullanmak için istediğim kadar zamanım olmasa da şimdi çok seviyorum.

'Eğer hoşuna gidiyorsa zaman ayırmalısın,' dedi.

"Doğru. Başının yan tarafına bir öpücük kondurmadan ve onu kendine doğru çekmeden önce ona gülümsedi.

Bu iyi hissettiriyor.

Kısa süre sonra apartmanlarına geri döndüler ve kapılarının arasındaki sahanlıkta oyalanmaya başladılar.

"Seni bir içki için ayartabilir miyim? Alex sordu.

Teklif her ne kadar cazip olsa da, Stella kendini, "Bu gece olmaz, teşekkürler Alex," derken buldu. Gerçekten güzel bir akşamdı ama birden kendimi darmadağın olmuş hissettim. Sanırım erken yatacağım.

Başını salladı. 'Seni çok iyi anlıyorum. Bugünün sizin için duygusal olarak çok yorucu geçtiğini söyleyebilirim. Uzandı ve onun omuzlarını sıktı. "Yine de sorabilir miyim, her şey yolunda mı? Sadece geri dönerken biraz sinirli görünüyordun, sürekli omzunun üzerinden kontrol ediyordun. Seni endişelendiren bir şey yok, değil mi?

"Oh, hayır. Hiç de değil. Bunu yaptığının farkında değildim. Bu kadar açık konuştuğunu fark etmemişti. "Sizi endişelendirdiğim için özür dilerim.

"Özür dilemene gerek yok. Yüzünde bir gülümseme belirdi. 'Ama sizi koruması için ince ayarlı bir ölüm makinesine ihtiyacınız olduğunu düşünüyorsanız, Fred aradığınız adam. Neşeli dış görünüşü sizi yanıltmasın, sizi temin ederim ki bu dış görünüşün altında son derece eğitimli bir koruyucu yatıyor. Boşuna "Suikastçi" olarak bilinmiyor.

Stella, Fred'in koruyucu rolündeki görüntüsünü gözünde canlandırırken kıkırdama krizine girdi. "Bunu aklımda tutacağımdan emin olabilirsiniz.

"Bunu sen yap. Alex'in ifadesi ciddileşti. "Konuşmaya ihtiyacın olursa ya da seni endişelendiren bir şey olursa nerede olduğumu biliyorsun. Cep numaram sende var, beni gece ya da gündüz istediğin zaman arayabilirsin. Bir adım daha yaklaşarak aralarındaki mesafeyi kapattı ve kızın yüzünü ellerinin arasına aldı.

"Teşekkürler Alex. İçki teklifini geri çevirmekle doğru yapıp yapmadığını merak ederek o masmavi gözlere baktı. Bir sonraki anda Alex'in dudakları onunkilerin üzerindeydi ve içinden bir duygu fırtınası geçti. İçinde kelekler uçuşmaya başladı ve dizlerinin bağı çözüldü. Öpücüğün yoğunluğu kelimenin tam anlamıyla nefesini kesmişti. Birbirlerinden ayrıldıklarında kendini yerde erimiş bir su birikintisinin içinde bulmayı bekliyordu. *Vay canına!* Bu onun için yepyeni bir deneyimdi.

'Harika bir akşam için teşekkürler. Yarın görüşürüz. Kapıya yönelirken yüzünde orantısız bir gülümseme vardı.

"Yarın görüşürüz," dedi, ama kalbi onun geri dönmesi için çılgık atıyordu, fikrini değiştirmişti ve o içki ve çok daha fazlası için ona katılmak istiyordu.

Dürtülerine boyun eğmemek, Alex'le yatağa girme ihtimaline direnmek Stella'nın yapacağı bir şey değildi - her zamanki "bu sadece seks" mantrası ona karşı hislerine uymuyor gibiydi. Onunla yaşadıkları - gerçi kendini kandırmıyordu, daha yolun başındaydı - daha önce yaşadığı ve cilveleşmeden öteye gitmeyen ilişkilerden çok farklıydı. Alex'le daha önce hiç kimseyle paylaşmadığı bir şeyi paylaşıyordu; aralarında bir *bağ* vardı. Duygularının sadece ondan hoşlanmaktan çok daha derin olduğunu çoktan kabul etmişti - ki bunu deliller gibi yapıyordu. Eğer bu gece onunla yatağa girseydi, ki kaderlerinin bu yönde olduğundan emindi, duygusal bir bağ kurmadığı her zamanki randevularından farklı hissetmeyecekti. Alex'le farklı olmasını çok istiyordu, aralarında filizlenmekte olan şeye özenle yaklaşmak, onu beslemek istiyordu. Bu konuda çok fazla düşünmek onu korkutsa da, Alex'in hayatında özel biri olacağını hissediyordu, tabii ona izin verirse. Ve asıl önemli olan da buydu, *eğer* ona izin *verirse*.

* * *

Stella irkilerek uyandı, dimdik oturdu, kalbi göğsüne doğru fırladı. Penceresindeki kalın perdeler sayesinde yatak odasının karanlıkta olduğunu görmek için etrafına baktı. Birkaç dakika kıpırdamadan yatıp dinledi ama tek duyabildiği kulaklarında gümürdeyen nabzının sesiydi. Yatağının başucundaki çalar saate uzandığında saatin bir buçuk olduğunu gördü.

Bu saatte onu ne uyandırmış olabilir?

Çarşafı geriye doğru sıyırarak yataktan çıktı ve ipek geceliğiyle parmak uçlarında zeminde ilerledi, adımları kalın halı tarafından boğuklaştırılmıştı. Yatak odasının kapısını bir aralık açarak durdu, dikkatle dinledi, nefes alışları sessizlikte gürültülü geliyordu.

Tuhaf bir şey duymayınca kapıdan geçip koridora çıktı ve oturma alanına doğru ilerledi. Balkondaki gürültülü bir gümürtü onu irkiltti ve zaten hızlı atan kalbini çılgınca hızlandırdı.

İki kat yukarıda yaşadığını ve dışarıdan kimsenin dairesine giremeyeceğini düşünerek parmak uçlarında balkon penceresine doğru ilerledi ve perdelerdeki bir aralıktan içeri baktı. Bir şey görmek imkânsızdı, bu yüzden kendini cesur hissederek dışarıdaki ışıkların düşmesine bastı ve perdeleri biraz daha açtı.

Gözleri uçmuş olan açık hava koltuklarından birine takılınca içini bir rahatlama kapladı. "Oh, çok şükür," dedi elini göğsüne bastırarak. Bununla sabah ilgilenecekti. Yolun diğer tarafında bir araba farlarını yaktı ve yavaşça uzaklaştı. İçinden bir ürperti geçti. Yanılmıyorsa, eski sokak lambasının ışıltısı altında, kırlara doğru giderken onu takip eden aynı tür bir araca benziyordu. Işığı söndürüp yatak odasına dönmeden önce kendi kendine, 'Sadece hayal gücün seni yanıltıyor,' dedi ve kendini haklı olduğuna ikna etmek için elinden geleni yaptı.

TWENTY-TWO

Çarşamba günü yağmur pencerelere vurarak doğdu, geçen haftanın mavi gökyüzünün yerini asık suratlı gri bulutlar almıştı. Stella balkon kapısının camından baktı. Deniz karanlık ve dalgındı, dalgalar kendilerini kıyıya fırlatıyor, bir sprey ve köpük yığınıyla doruğa ulaşıyordu. İçeride kalıp evrak işleriyle uğraşmak için mükemmel bir gündü. Ayrıca babasının izini biraz daha sürmeye niyetliydi. Yeterince dikkatli bakarsa internette babasıyla ilgili bir şeyler bulabilirdi.

Aklı annesine gitti ve onu bu gece The Cellar'daki müzayedede göreceğini fark etti. Pim'i de. Düşüncelerini toparlamak için gözlerini kapattı. İkisine de bir şey söyleme isteğine karşı koymak zor olacaktı. Annesi ve kendisinden ibaret olan ailesinden birdenbire babasının adını öğrenmiş ve Pim'le akraba olma ihtimali belirmişti. Bunu sindirmesi biraz zaman aldı.

Cep telefonunun çalmasıyla dikkati dağıldı ve mutfak tezgâhından telefonu kaptı. "Merhaba, Allegra.

'Merhaba Bayan Hutton, CPS'in sizi bir cinayet dosyasına yardımcı olarak kaydettiğini bildirmek istedim. Bu dava son zamanlarda manşetlere çıkan, firari olan adamla ilgili olan dava. Savcılık için ipek Aiken Ferdinand. Bilmek istersiniz diye düşündüm.

İçinden bir heyecan geçti. Böylesine yüksek profilli bir davada bilgilendirilmek her zaman heyecan vericiydi. 'Teşekkürler Allegra, minnettarım. Biliyor musun ne zaman

brifingi almalı mı?'

'Korkarım henüz bundan emin değilim, ama emin olun, öğrenir öğrenmez size haber vereceğim,' dedi Allegra. 'Ve sizi durumunuzdan haberdar etmek için, polisin dairenizin güvenlik kamerası görüntülerini istediğini ve Gavin Dixon'ı sorguladıklarını öğrendim. Elbette tüm bildiklerini reddediyor ama bunu söyleyecektir. İlginçtir ki dün saldırı suçundan tutuklandı ve o zamandan beri gözaltında tutuluyor, yani notu gönderen oysa rahat bir nefes alabilirsiniz. Hapiste ve öngörülebilir gelecekte kimsenin başına bela olmayacak.

Bunu duyunca Stella'nın kalbi sıkıştı. Dixon'ın hapse atılmış olmasına sevinmiş olsa da, eğer son birkaç gündür gözaltında tutuluyorsa, o zaman şu soru akla geliyordu: Bu sabah erken saatlerde onu kim takip ediyordu ve evinin karşısına kim park etmişti? Bunu düşündükçe, orada bulunmalarının sebebinin kendisi olduğu sonucuna daha fazla varıyordu. Dixon onu rahatsız etmesi için ağır adamlarından birini mi tutmuştu?

Tezgâhtarının verdiği haberin üzerine soğuk su dökmek istemeyerek, "Teşekkürler Allegra, bunu öğrendiğim iyi oldu," dedi.

Dixon ailesini aklından çıkarmaya karar veren Stella, hazırladığı listeyi kaptığı gibi evden çıktı. Cumartesi günü vereceği ev partisi için gerekli bazı malzemeleri toplamak amacıyla süpermarkete gidecekti. Ayrıca yerel şarküteriden yerel olarak meşhur soslarından, pişmiş etlerinden ve zanaatkâr ekmeklerinden sipariş vermek istiyordu.

* * *

Fitzgilbert's Landing'e geri dönerken, yağmurun durmuş olmasına sevinen Stella yeşil yağmurluklu genç bir kadın gördü. Koyu bakır rengi saçları yüksek bir at kuyruğu şeklinde arkadan bağlanmıştı ve bir kucak dolusu kutu ile asansörün düğmelerine basmaya çalışırken telaşlı görünüyordu.

"Dur, sana yardım edeyim. Stella ileri atıldı ve "yukarı" düğmesine bastı, genç kadının yanında yere yığılmış birkaç kutu daha fark etti.

"Teşekkür ederim. Bunların arkasından bir şey görmekte zorlanıyorum. Güler yüzlü bir kahkaha attı, gülümsemesi dostçaydı, yüzü yorgunluktan pembeleşmiş ve yağmur damlalarıyla benek benek olmuştu.

'Bak ne diyeceğim, sanırım bu diğer kutular senin, neden onları alıp seninle asansörde seyahat etmiyorum? Seni onlar için geri gelmek zorunda bırakmayayım.

"Çok zahmetli olmadığına emin misin? Genç kadın sordu, gözleri Stella'nın omzundan sarkan içi alışverişle dolu şişkin çantaya gitti.

"Dürüst olmak gerekirse, yardım etmekten mutluluk duyarım. Çömelip kutuları toplamadan önce genç kadına gülümsedi.

Birkaç dakika sonra asansörün kapısı açıldı. "Önden buyurun," dedi Stella.

"Çok teşekkür ederim. Genç kadın Stella'nın yardımı karşısında amansızca rahatlamış görünüyordu. "Bugün bu asansörde kaç kez inip çıktığımı sayamadım. Kıkırdadı.

'Acınızı anlıyorum. Geçen hafta ben de senin yerindeydim. Stella gülümsedi. "Kaçınıcı kattayız?" diye sordu, ikisi de içeri adım attıklarında.

'Üç, lütfen. Merdivenlerden çıkmam gerektiğini biliyorum ama eminim yüzüstü düşerdim ve bu kutular etrafa saçılırdı.

"Bu asla iyi bir şey değildir. Stella güldü. 'Ve bir sürü kutu taşırken asansörün kesinlikle en mantıklı seçenek olmasının nedeni. Bu arada ben Stella. İkinci katta oturuyorum.

Ah, doğru ya. Tanıştığımıza memnun oldum, Stella. Ben Brooke.'

"Tanıştığımıza memnun oldum, Brooke. Stella Brooke'un kendi başına mı taşındığını merak etti ama meraklı görünmekten korktuğu için sormak istemedi.

Üçüncü katta duran asansörün kapıları açıldı. Brooke kollarındaki kutular yuvarlanarak sahanlığa çıktı. 'Arghh! Hayır! Bunun olacağını hissediyordum ama zamanında durduramadım.

"İyi misin? Stella kucak dolusu kutunun üzerinden baktı. "Umarım içinde kırılacak bir şey yoktur.

"Yakında öğreneceğimi söylemeye cesaret edebilirim. Brooke pişmanlık dolu bir yüz ifadesi takındı. Aceleyle dairesine gitti, kapının kilidini açtı ve dağınık kutuları bir araya toplayan Stella'nın yanına döndü.

"Yardımın için teşekkürler, gerçekten minnettarım.

"Endişelenmeyin. Yardım etmekten mutluluk duyarım. Stella kutuları topladıktan sonra komşusunu takip ederek, hemen alt katta bulunan kendi dairesinin planının aynadaki görüntüsüne girdi. Görünürdeki tek fark, adaçayı yeşili ve koyu pembe tonlarıyla biraz daha kadınsı olan dekordu. Her yerde üst üste yığılmış kutular vardı. Bunları nereye koymamı istersin?" diye sordu.

Mutfağa doğru ilerleyen Brooke, "Diğerlerinin yanına bırakıver, teşekkürler," dedi. "Eşyalarımın çoğu hâlâ kutularda duruyor olabilir, ama önce en önemli eşyaları açmaya özen gösterdim. Stella'ya bir çaydanlık sallayarak sırtıttı. "Bana yardım ettiğin için teşekkür etmek amacıyla sana bir fincan çay yapabilir miyim?"

"Fazla bir şey yapmadım, sadece birkaç şey taşıdım. Stella kıkırdadı. "Peki zamanın olduğuna emin misin? Etrafındaki karmaşaya bir göz attı. Eğer dairesi böyle görünseydi, eşyalarını toplamak için can atardı. Kutularını açarken bir duvarın dibine düzgünce yığılmıştı ve hepsinin üzerinde ne içerdiklerini ve içindekilerin nereye gitmesi gerektiğini bilmesi için açık bir şekilde etiketlenmişti. Brooke'un kutularında böyle bir etiket görememişti.

"En azından bunu yapabilirim. Brooke çaydanlığı doldururken omzunun üzerinden konuştu. "Zaten bir tane yapacaktım, nefes nefese kaldım.

"Bu durumda, bir tane isterim, teşekkürler.

Oturup çaylarını içerken ve Brooke'un da hazır bulundurduğu bir paket çikolatalı yulaf bisküviyi mideye indirirken, Stella yirmili yaşlarının sonlarında görünen komşusunun York'tan Micklewick Bay'e taşındığını öğrendi. Daireyi nişanlısı Marcus ile birlikte satın almıştı, Marcus şu anda Frankfurt'ta bir iş gezisindeydi ve internetteki lüks ev eşyaları mağazası için mal tedarik ediyordu ve Cumartesi sabahına kadar dönmeyecekti.

Stella Brooke'a hemen ısındı. Konuşkan ve arkadaş canlısıydı ve Stella'nın çekici bulduğu hınzır bir espri anlayışına sahip olduğunu göstermişti.

"Merak etme, Marcus buraya gelir gelmez her yeri toparlayacaktır. Benim dağınıklığım kadar o da düzenli," dedi Brooke kıkırdayarak. "Aslında temizlik yapmayı seviyor, düşünebiliyor musun? Ben de onu bu işle baş başa bıraktığım için mutluyum. Sırtıttı.

"Seni suçlamıyorum," dedi Stella. "Aslında, Cumartesi akşamı eve taşınma partisi veriyorum, sadece birkaç arkadaş, ama sen

İsterseniz ikiniz de bize katılabilirsiniz. Dairem hemen altınızda, yani beni bulmanız çok kolay.

"Kulağa harika geliyor! Çok isterim. Teşekkürler. Brooke gülümsedi, koyu yeşil gözleri parlıyordu. "Diğer sakinlerden herhangi biri orada olacak mı?

Stella başıyla onayladı. 'Karşımdaki daireden Alex orada olacak, ama sen ve onun dışında burada henüz kimseyle tanışmadım. Yine de asansörün birkaç kez çalıştığını duydum.

"Sanırım bu beklenen bir şey, hepimiz farklı zamanlarda taşınıyoruz; hepimizin farklı bitiş günleri olacak.

"Doğru. Stella ayağa kalktı. 'Pekâlâ, gitsem iyi olacak. Şu anda olduğundan çok daha ileride olmayı umduğum bir yığın işim var. Tanıştığımıza sevindim, Brooke. Cumartesi görüşürüz.

"Cumartesi görüşürüz ve yardımlarınız için tekrar teşekkürler.

* * *

Stella saat tam altı buçukta dairesinin kapısının çalındığını duydu. Alex'i tekrar görme olasılığı yüreğini hoplattı. Kapıyı açtı, deniz mavisi renkli gömleği ve kot pantolonu içinde yakışıklı bir şekilde karşısında durduğunu görünce midesi ilmek ilmek oldu. Gerçekten de göze hoş gelen biriydi, çenesindeki kirli sakal ona sert bir hava veriyordu.

"Merhaba," dedi, ağzını çekiştiren kocaman gülümsemesini dizginleme zahmetine girmeden. Onun ortaya çıkışı, öğrendiklerinden sonra annesini görme ihtimalinin yarattığı endişeyi kovmuştu. Bir de Pim vardı. Stella onun tüm bunların neresinde yer aldığını bile anlayamıyordu. Ama şimdi, Alex kapısının önündeysen, üzerine bir hafiflik çökmüştü.

"Merhaba," dedi, öne doğru eğildi ve dudaklarına uzun bir öpücük kondurdu, hormonları mutlu bir dansa başladı. "Mahzene gitmeye hazır mısın?" diye sordu isteksizce uzaklaştıktan sonra.

"Mm-hm. Başını salladı, adamın ağzının onunkine değmesinden biraz sersemlemiş hissediyordu. Her şeyi ağırdan alma kararına rağmen onu dairesine sürükleyip doğruca yatak odasına götürebilirdi. Bu, annesiyle yüzleşmekten çok daha cazip bir ihtimaldi.

"Yağmurun şimdilik durduğunu söylemekten memnuniyet duyuyorum, bu yüzden burada durup seni daha uzun süre öpebileceğimi düşünerek bir an önce gitmemizi öneriyorum. O

alnını onunkine bastırđı ve ona tutku dolu son öpücüğünü vermeden önce her zamankinden daha sersemlemiş hissetmesine neden oldu.

Sokağa çıktığında, dağınık duygularını bir araya toplayan Stella, Alex'in yağmur konusunda haklı olduğunu görünce rahatladı. Bununla birlikte, rüzgâr hâlâ kendini savuruyor ve denizi kesinlikle dalgalı gösteriyordu. Keyfini çıkardıkları sıcak ve ılık günlerden çok farklıydı. Stella paltosunu bağladı, saçlarının karmakarışık olmasını önlemek için at kuyruğu şeklinde arkadan bağlama basiretini göstermiş olmasına sevindi.

Alex onun elini tuttu ve aceleyle ilerlediler, dar sokaklardan geçerek Mahzen'in bulunduğu Endeavour Yolu'na kestirmeden gittiler, üst balo boyunca yürümenin tadını çıkarmak yerine, ilerlerken rüzgârla savruldular. Yolum karşı tarafında büyük bir golf şemsiyesiyle hava koşullarına karşı mücadele eden bir kadın gördüler. Bir sonraki anda güçlü bir rüzgâr şemsiyeyi ters yüz etti ve kadın bir çığlık attı. Stella yan gözle Alex'e baktı ve gözlerindeki eğlen en ifaded en onun da kendisi gibi kahkahalarını tutmakta zorlandığını tahmin etti.

The Cellar'a vardıklarında Stella rahat bir nefes aldı, rüzgârdan uzaklaşmak iyi gelmişti. Alex kapıyı açtı, pansiyonun tanıdık rock/folk füzyon çalma listesi kaldırıma yayılıyordu. Erken gelmiş olmalarına rağmen mekân şimdiden hevesli müşterilerle dolup taşıyordu. "İşte Florrie ve Ed. Stella yarı dairesel büyük bir kabinde oturdukları yere doğru el salladı. Arkadaşını gören Florrie'nin gözleri parladı. Ed'i dürttü ve çift genişçe gülümseyerek el salladı.

Alex, sakalları düzgünce kesilmiş, neşeli görünümlü genç bir garsondan içeceklerini sipariş etti. Gıcır gıcır beyaz bir gömlek, siyah dar bir kot pantolon ve barın logosunu taşıyan, belden bağlı uzun bir önlükten oluşan The Cellar'ın üniformasını giyiyordu.

Stella'nın bakışları, pırıl pırıl Micklewick Mischief bira pompasından bir bira bardağı çeken Pim'e kaydı. Her zamanki dostça tavrıyla sohbet ediyordu. Akraba olma olasılıkları hakkında ne düşüneceğini merak etti. Daha dikkatli baktı, sarı saçlar, mavi gözler ve tabii ki boy dışında aileden gelen herhangi bir benzerlik izi görmeye çalıştı. Adamın tıpkı kendisinininki gibi uzun, düz burnuna dikkat etti - burnunu annesinden almamıştı; onun burnunun ucu yukarı kalkıktı. Sanki onun kendisini izlediğini hissetmiş gibi, döndü ve başını salladı, gülümsemesi genişledi. Stella başladı, yanaklarının kızardığını hissetti, bakarken yakalandığı için utanmıştı. Çabucak toparlanarak başını salladı ve onun gülümsemesine karşılık verdi.

"Tamam, al bakalım, bir Pinot Grigio. Alex bardağı ona uzatırken, kendisi de The Cellar'ın meşhur Micklewick Magic birasına uzandı.

Standlarına vardıklarında Stella gülümsedi ve "Merhaba millet, komşum Alex Bainbridge'i tanıştıırabilir miyim?" dedi. Alex'e döndü. "Bunlar Florrie ve Ed, meydanda The Happy Hartes Bookshop'ları var.

"Ah, evet, şu harika vitrinleri olan dükkân. Alex başıyla onayladı.

"Merhaba Alex, tanıştığımıza sevindim. Florrie ona dostça bir gülümseme verdi. "Ve

vitrinlerden sorumlu olan Ed'dir. Ben sadece hayranlıkla izliyorum. Güldü.

"Merhaba Alex," dedi Ed gülümseyerek. 'Bize katılabilmen harika. Vitrinleri beğendiğini duymak da güzel, bunları yapmak çok eğlenceli.

"Ed bir sanatçı," dedi Stella, Florrie'nin yanındaki deri koltukta kayarak, Alex de onu takip ederek.

Alex başıyla onayladı. "Ah, bu da ekranların neden bu kadar harika olduğunu açıklıyor.

Maggie ve kocası Bear onlara katıldığında daha yeni yerleşmişlerdi.

"Selam millet," dedi Bear onlara gülümseyerek. Tuğla gibi yapılıydı, asi saçları ve kalın, gür sakalları vardı. Kaslı yapısı nazik doğasını yalanlasa da sık sık bir Viking'e benzediği söylenirdi.

"Tanrım, dışarısı çok soğuk. Güneşe ne oldu bilmiyorum ama şu gökyüzüne geri dönebilir. Maggie kıkırdadı, ceketinin düğmelerini açtı ve büyüyen bebek yumrusunu ortaya çıkardı.

"Mags, Bear, bu Alex," dedi Stella. "Benim komşum. Bear gülümseyerek elini uzattı. 'Merhaba, Al-'

"Lanet olsun, sakın bana son gelenin ben olmadığımı söyleme. Jasmine'in sesi tanışma faslını yarıp geçti. "Lark'tan önce bir yere geldiğimi hiç sanmıyorum. Kıkırdadı. "Ooh, merhaba. Alex'i gördüğünde gözleri fal taşı gibi açıldı. Onu Stella'nın Jolly'deki kısa karşılaşmasından açıkça tanıyordu. Arkadaşına döndü ve kaşlarını hızlıca salladı.

"Jazz, bu Alex. Stella ona uyarıcı bir bakış attı. "Alex, bu benim arkadaşım, Jasmine.

"Merhaba Jasmine, seninle tanışmak güzel. Alex eğlenen bir gülümsemeyle karşılık verdi. İki arkadaşın sözsüz konuşmalarını açıkça fark ediyordu.

Sizinle tanışmak da harika. Umarım bizimle geçireceğiniz bir geceye hazırsınızdır. Kalbi zayıf olanlar için değil. Ceketinin düğmelerini açarken ona sıırttı.

"Özellikle de seni sorguya çekmeye başladığımızda.

"Ah, doğru. Alex Stella'ya belli belirsiz endişeli bir bakış attı. Maggie, "Aldırma, biz çok uysal bir grubuz," dedi.

"Seni uyarmadığımı söyleme," dedi Stella.

"Evet, sadece şaka yapıyorum. Jasmine, Maggie'nin yanındaki banka kaydı. "Karıştırın, hanımefendi.

Lark ve arkadaşı Nate beş dakika sonra geldi, hemen ardından Jean Davenport ve oğlu, yerel yazar ve şair Jack Playforth geldi.

Onlar daha ne olduğunu anlamadan bar dolup taşmaya başlamış, müzik ve sohbet uğultusu birbirine karışmıştı. Stella arkadaşlarıyla sohbet ederken, annesi ve Rhys'in bara doğru ilerlediklerini fark etti. Annesi başını çevirip el salladı, Rhys de onu takip etti. Stella en iyi gülümsemesini topladı ve midesi bulanmaya başlarken el salladı. Annesi siparişlerini alan Pim ile konuşurken, yüz ifadesinde onun kimliğini bildiğini gösteren bir şey olup olmadığını kontrol etti, ama oturduğu yerden bunu söylemek çok zordu. Stella annesinin The Cellar'a gittiğini söylediği zamanları bir elin parmaklarını geçmeyecek kadar sayabiliyordu, bu yüzden Pim ve Bill'i özellikle iyi tanıdığından şüpheliydi.

Florrie'nin anne babasının Jasmine'inkilerle birlikte oturduğu masaya doğru ilerlemelerini izledi, arkadaşlar zahmetsizce sohbete daldılar. Selamlaşmadan Stella diğer iki çiftin Rhys'e aşına olduklarını anladı, onunla daha önce tanıştıkları belliydi. Annesinin sır saklama konusunda oldukça iyi olduğu düşüncesi aklına geldi ve midesinde bir sıkıntı hissi uyandırdı. *Sakin ol, Stella. Bu gece annene kızman için uygun bir gece değil.* Derin bir nefes alarak yüzüne bir gülümseme yerleştirdi ve arkadaşlarına dönerek Fitzgilbert's Landing sakinlerinden biriyle nasıl tanıştığını anlatmaya başladı.

"Evet, bayanlar ve baylar, lütfen beni dinler misiniz?

Herkes döndüğünde Bill'in elinde mikrofonla barın önünde durduğunu ve her zamanki gibi bakımlı görüldüğünü gördü. 'Hepinizin bildiği gibi, bu gece burada bulunmamızın nedeni Chris ve Hannah Readman'ın küçük kızları Fleur'u Amerika'da öncü ve hayat değiştiren bir tedaviye gönderebilmeleri için bağış toplamaya yardımcı olmak. Elimizde çok sayıda bağış var - cömertçe bağışta bulunan herkese teşekkür ederiz - bu nedenle lütfen elinizi taşın altına koyun. Ve daha fazla uzatmadan başlayalım.

Ardından coşkulu bir tezahürat ve alkış tufanı koptu.

Müzayedenin yarısına gelmişlerdi, son parça için teklifler artıyordu ve kapı açılıp yukarıdaki zil çınlamaya başladığında mola verdiler. "Yirmi pound daha vereceğim," dedi melodik aksanlı bir ses. Stella başını çevirdiğinde, uzun boylu, geniş omuzlu, sarkık sarı saçlı bir adamın odanın içinde ilerlediğini gördü. Kendinden emin bir havası ve kendinden emin bir gülümsemesi vardı. Stella'nın içgüdüsel olarak annesine dönmesine neden olan bir şey kaşlarını birbirine yaklaştırdı.

Annesinin yüz ifadesinin mutluluktan dehşete dönüşmesini izledi. Alice elini ağzına götürdü ve inanamayarak başını salladı. Birkaç dakika sonra Rhys'e bir şeyler mırıldandı, ceketini ve çantasını kaptı ve yüzü kül rengi olmuş bir halde bardan kaçtı. Florrie ve Jasmine'in ebeveynleri yüzlerinde şaşkınlık ifadesiyle onu izlerken, Rhys de şaşkın bir ifadeyle onu takip etti.

"Bütün bunlar da neyin nesiydi?" diye sordu olaya tanık olan Florrie. "Sence annen iyi mi? Üzgünüm, saçma bir soru, iyi olmadığı kesin ama neden bu kadar üzgün görüldüğü hakkında bir fikrin var mı?"

Stella cevap veremedi, beyni Florrie'nin ona ne söylediğini anlamakta zorlanıyordu. Gelişinin annesinde yarattığı tepkiden habersiz görünen uzun boylu, sarışın adama tekrar baktı. Bara ulaştı ve her zamanki dostça ifadesinin yerini alışılmadık derecede sert bir bakışa bırakmış olan Pim ile konuşmaya başladı.

"Her şey yolunda mı Stella?" dediğini duydu Alex, aynı soru Florrie tarafından da tekrarlandı.

"Sadece... Pardon, dışarı çıkabilir miyim? Stella sordu, arkadaşları ona bakarken kalbi küt küt atıyordu. Az önce tanık olduğu şey yüzünden şu anda tutarlı bir yanıt veremeyecek kadar meşguldü.

Otomatik pilotta masaların etrafında dolanırken, midesinde bulantı çalkalanıyordu. Sonunda Stella kendini uzun boylu yabancıнын yanında buldu. Pim'e baktı, Pim'in gözlerindeki ciddi bakış, farkına varmasıyla birlikte aniden kayboldu.

"Kahretsin!" dedi, parmaklarını kalın sarı saçlarının arasına sokarak. "Nasıl fark etmedim bilmiyorum..."

"Neyi fark etmediniz?" diye sordu yabancı, Pim'in bakışlarını takip etmek için dönerek. "Stella... Oh, Tanrım... Sizi böyle yan yana görünce, çok açık.

Pim zorlukla yutkundu. "Stella, bu Johan de Groote. Johan, bu Stella, Stella Hutton.'

Yabancının gülümsemesi durakladı, gözleri kızın yüzünde gezindi.
"Hutton mı dediniz?"

'Evet, annemin adı Alice Hutton. Sanırım onu bir zamanlar
tanıyordunuz,' dedi gözlerinde meydana okuyan bir parıltıyla.

TWENTY-THREE

Alice Hutton? Hmm. Evet, sanırım öyle,' dedi Johan de Groote.

Stella'nın beklediğinden çok daha sakın konuşuyordu. Stella onun hafif Hollanda aksanının Pim'inkinden daha güçlü olduğunu fark etti. Yüzündeki tembel gülümsemeye gelince, Stella bunu çileden çıkarıcı buldu. Bu durum, adamın bara yaslanıp rahatça oturmasıyla birleşince, ona kibirli bir hava veriyordu.

"Söyle bakalım, sevgili Alice bugünlerde nasıl?

Sevgili Alice? Çok sinirli! Stella öfke seviyesi yükseldikçe kanının kabarmaya başladığını hissetti. "Annem aslında çok iyi durumda. Aslında, az önce onu özledin. En sert bakışlarıyla onu kıştırdı. Ona bakan soluk mavi gözler tereddütsüzdü, ama o kararlılığını korudu.

Küçük bir kahkaha attı. 'Evet, kendi adına çok iyi işler yaptığını duymuştum. Anladığım kadarıyla sen de öyle Stella.

Bu onun dengesini bir an için bozdu. Onun hakkında bir şey bilmesini beklemiyordu. Gözlerini hızla kırıştıtarak yeniden toparlandı. "Peki sen bunu nereden biliyorsun?

"Şey," dedi yavaşça, yüzünde eğlenen bir ifade belirmişti, "internette neler bulabileceğin şaşırtıcı.

Stella buna itiraz edemezdi, profili herkesin görebileceği şekilde odanın web sitesindeydi. Çenesini sıktı, sayısız duygu vücudunu bombardıman ediyordu. Ona bağırarak, bu sinir bozucu, yalaka tavrını bırakmasını söylemek dürtüsüne karşı büyük bir mücadele veriyordu! "Eğlenceli" davranarak kendisini sevmesini sağlayacağını mı sanıyordu? Annesi ne halt görüyordu ki?

Onun içinde mi? *Korkunç* biriydi! Kesinlikle yanlış anlamış olmalıydı; düşündüğü kişi o olamazdı. Annesinin böyle bir adama zaman ayırdığını hayal bile edemiyordu, kendi önemiyle bu kadar dolu, bu kadar sinir bozucu derecede kibirli.

Omuzlarını geriye iterek, "Demek annem üniversitedeyken onunla çıkan adam sensin?" dedi.

"Evet," diye yavaşça başını salladı, "üniversitedeki ilk yılımızda çıkmıştık. Yine o sinir bozucu gülümseme vardı.

'Ve sen de sana hamile olduğunu söylediğinde ona sırtını dönen adamsın, değil mi?

Gözlerini kaçırdı ve dudaklarını birbirine bastırarak yanıtını formüle etmek için bir an bekledi. Stella onun kendinden emin havasını biraz da olsa bozduğunu görmekten memnun oldu. "Hmm. *Tam olarak* böyle hatırlamıyorum, ama evet, eğer kastettiğin buysa, ayrıldık; uzun süredir birlikte değildik, ciddi bir şey değildi. Sıradan bir omuz silkme hareketi yaptı.

"Bu doğru mu? Sesini alçaltarak ona dik dik baktı ve Mahzen'de bulunmalarının nedenini kendine hatırlattı. *Bu gece Readman ailesiyle ilgili.*

Olayların gelişimini gözleyen Pim, gözlerinde endişeyle, bara doğru eğildi ve "Arka tarafa gelmek ister misiniz? Orada konuşmak daha iyi olabilir?

"İyi fikir," dedi Stella, tam o sırada Florrie yanında belirdi ve kolunu sıktı.

"Stells, iyi misin?" diye sordu, minyon yüzü endişe doluydu. "Alex iyi olup olmadığını görmek için yanına gelmek istiyordu ama onu erteledim; bunu isteyip istemeyeceğinden emin değildim.

Stella derin bir nefes aldı ve başını salladı. 'Teşekkürler, Florrie. İşim bittiğinde her şeyi açıklayacağım. Sadece birkaç dakikalığına arka tarafa geçiyorum. Herkese endişelenmemelerini söyle. Küçük bir gülümseme topladı.

"Tamam, ama bize ihtiyacın olursa nerede olduğumuzu biliyorsun.

Pim onları mutfağın hemen dışındaki küçük bir odaya götürdü. "Bana ihtiyacınız olursa ben barda olacağım. Kapıdan geçmeden önce sıkı bir gülümseme verdi.

Stella önünde duran uzun boylu adama döndü. Bu daha parlak ışıktaki aralarındaki ortak benzerliği ve adamın hafif dağınık sarı saçlarının beyazlarla kaplı olduğunu görmek kolaydı. 'Barda konuştuğumuz konuya geri dönersek, bana kız arkadaşının

"Bebeğinize hamile olduğunu söylediği zaman *ciddi miydi?* Göğsü kabarıyor, kısa nefes alıyordu.

Avuçlarını açtı. "Hey, şimdi burada işleri abartmayalım ve lütfen sözlerimi çarpıtmayın.

Stella küçümseyici bir kahkaha attı. "O zaman nasıl olduğunu söyle, çünkü bana öyle geldi.

Kollarını önünde savunmacı bir şekilde kavuşturdu. "Babamla ilk kez karşılaşmanın hiç de böyle olmasını beklemiyordum. Gerçekte, olabildiğince uzaktı. Küçüklüğünden beri bu günün hayalini kurmuş, babasının onu kollarını açarak karşılayacağını, kucağına alacağını, onu sevdiğini ve özlediğini söyleyeceğini hayal etmiş ve onunla gerçekten tanışacağı gün için yanıp tutuşmuştu. Bu hayal büyüdükçe değişmiş, daha alaycı olmuştu ama yine de genlerini paylaştığı adama karşı böyle bir düşmanlık hissedeceğini hiç düşünmemişti.

"Seni hayal kırıklığına uğrattıysam özür dilerim, Stella," dedi, sesi hiç de öyle değildi.

'Beni *hayal kırıklığına* uğrattığın için üzgün müsün? Ne kadar boş bir yorum. Yüz hatlarını iğrenme ifadesi bozdu. 'Mesele senin beni hayal kırıklığına uğratman değil, anneme yaptıkların! Onu kendi başının çaresine bakması için yalnız bırakıp öylece çekip gittin. Ne tür bir adam bunu yapar?' *Ve sen beni bırakıp gittin.*

"Çok siyah ve beyaz bir durum tarif ediyorsunuz, ancak pek çok şeyde olduğu gibi bu da o kadar basit değildi.

'Oh, peki o zaman nasıldı? Hadi ama! İşte sana fırsat! Bir cevap düşünmek için otuz üç, neredeyse otuz dört yılın vardı. Haydi!'

'Şu anın açıklamak için doğru zaman olduğundan emin değilim. Duygular çok yüksek görünüyor. Elini ensesinde ovuşturarak başka tarafa baktı.

O gerçek mi? "İçimden bir ses yaptıklarınla yüzleşmen için asla doğru bir zaman olmayacağını söylüyor.

'Farkında olmadığınız şey şu anda çok zor şeylerle uğraştığım. Sağlığım çok iyi değil ve hiçbir yere gidemiyorum-'

"Sizin için her şey yolunda mı çocuklar? Pim'in sesi ikisinin de dönmesini sağladı.

Stella başını salladı, işaret parmağı ile başparmağı arasında burnunun köprüsünü sıkıştırdı. "Buna nasıl cevap vereceğimden gerçekten emin değilim, Pim. Bütün bu durum gerçeküstü görünüyor.

"Müzayedenin yeniden başlamak üzere olduğunu size bildirmem gerektiğini düşündüm. Endişeli bir gülümsemeyle aralarına baktı.

"Teşekkür ederim, oğlum. Johan'ın sözleri Stella'nın düşünce akışını durdurdu.

Oğlun mu? Elbette, neden fark etmemişti ki? Bu Pim'in sadece onunla akraba olmadığı, aynı zamanda onun oğlu olduğu anlamına mı geliyordu? Tanrım, şu anda kafamda çok fazla şey var. "Teşekkürler, Pim. Şimdilik burada işimiz bitti. Bununla birlikte arkasını döndü ve bara doğru yöneldi, aklı karışmış, göğsü sıkışmıştı. Alex'i bir kenara bırakırsak, tüm bunları arkadaşlarına nasıl açıklayacağını bilmiyordu. Annesine gelince... Bu düşünceyle midesi sıkıştı. Annesine ne söyleyecekti ki?

TWENTY-FOUR

Stella masaya geri döndüğünde, bir deniz dolusu endişeli yüz ona bakıyordu. Daha önce oturduğu yere sıkıştı, şarap bardağına uzandı ve bir yudum aldı.

"Her şey yolunda mı, Stella? Alex sordu, gözleri endişeyle yumuşamıştı. Stella uzun bir nefes vererek, "Emin değilim," dedi.

"Ne oldu, çiçek?" diye sordu Maggie.

"Eğer seni üzen o artist kılıklı herifse gidip kıcına tekme basacağım," dedi Jasmine, yeşil gözleri parlayarak ve yanakları onu kızdıran bir şey olduğunda olduğu gibi kızararak. "Annemi çok kızdırmışa benziyor.

"Ondan çok garip bir elektrik aldım Stella ve aurasına kısa bir bakış attığımda kendimi biraz endişeli hissettim.

Lark'ın nadiren herhangi biri hakkında olumsuz bir şey söylemesi, yorumunun Stella'yı etkilediği anlamına geliyordu.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu arkadaşı usulca.

'Sanırım öyle ve ondan tuhaf bir elektrik alan tek kişi sen değilsin. Bunu şimdilik kendinize saklarsanız memnun olurum,' dedi sesini alçaltarak, 'ama o "artist görünümlü herif" - bunu söylemek üzere olduğuma inanmıyorum - meğer benim babammış. Bunu arkadaşlarından saklamanın bir anlamı olmadığını düşündü.

Bunu neredeyse sağır edici bir sessizlik izledi, arkadaşları ona bakıyordu, yüzlerinde belirgin bir şok vardı. Jasmine'in ağzı açık kalmıştı.

Florrie elini onunkinin üzerine kenetlemişti. Alex kolunu ona doladı, onu kendine çekti ve kolunu ovdu. Ona doğru eğildi, onun güçlü güvencesi yatıştırıcıydı.

İlk konuşan Lark oldu. "Sizce onun bu şekilde görünmesinin annenizin aceleci davranmasıyla bir bağlantısı var mı?"

Başını salladı. "Sanırım her şeyin neden aceleyle dışarı çıktığıyla ilgisi var. "Oh, Stells. Florrie onun eline uzandı ve sıkıca sıktı. "Öyle olmalı. "Böyle aniden ortaya çıkması senin için büyük bir şok olur.

"Öyle de denebilir. Stella etrafındakilere baktı, kendini uyuşmuş hissediyordu. "Bunu kabullenmek biraz zaman alacak. Pim'den söz etmekten kaçındı, haberi henüz yayınlamak isteyip istemediğinden emin değildi.

Karşısında oturan Jean Davenport, 'Eminim her şey yoluna girecek, tatlım. Bak Jack ve benim için her şey nasıl sonuçlandı. Nazikçe gülümsedi.

Annesinin yanında oturan Jack başıyla onayladı. 'Evet, aynı fikirdeyim,' çakıllı Kuzey Yorkshire aksanıyla söyledi. "Bunca yıl sonra öz annemi bulmak ve onun hikâyesini dinlemek benim için büyük bir şok oldu ama şu halimize bir bakın. Kolunu Jean'e doladı ve ona sarıldı, ikisinin de gözlerinde tartışılmaz bir sevgi vardı. "İkimiz de işlerin bu şekilde sonuçlanmasından daha mutlu olamazdık.

Jack Davenport evlatlık olduğunu ancak kendisini evlat edinen ebeveynleri öldükten sonra öğrenmişti. Öğrendikleri onu Micklewick Körfezi'ne götürmüş ve burada şans eseri öz annesinin kimliğini keşfetmişti. Evli olmayan genç bir kadın olan Jean, başta ailesi olmak üzere pek çok kişi tarafından onaylanmadığı bir dönemde hamile kalmıştı. Doğmamış çocuğunun babası olan erkek arkadaşı, sözde en iyi arkadaşıyla kaçınca, Jean'in bebeğinden vazgeçmekten başka çaresi kalmamıştı. Bunu gizlice ve Ed'in büyükanne ve büyükbabasının yardımıyla yapmıştı. Küçük oğlunun onu kendi çocukları gibi sevecek bir çifte gideceğini bilmek ona büyük bir rahatlık vermişti. Ve hep bir gün Ed'in onu aramaya geleceğini ummuştu.

'Ama bebeğinden vazgeçmek için kendince sebeplerin vardı Jean. Sözde babam bana ve anneme sırtını döndü, bize ne olduğunu umursamadı, sen Jack'in onu sevecek bir aileye gitmesini sağladın.

'Şu anda neden böyle hissettiğini anlayabiliyorum. Bir şok yaşadın ama her şey yoluna girecek,' dedi Jean nazikçe.

"Acaba bunca yıldan sonra neden şimdi ortaya çıktı? Jasmine tam olarak Stella'nın aklından geçenleri dile getirdi.

"Sağlığının pek iyi olmadığından ve bir sürü şeyle uğraştığından bahsetti. Stella ağzının kenarını kemirdi.

"Ve sizce Micklewick Körfezi'ne gelmesinin nedeni bu olabilir mi?" diye sordu Maggie.

"Bilmiyorum. Bu düşünce Stella'nın yüreğini burktu. Onu bulmak için bu kadar çaresiz kaldıktan sonra, birden kendini onun burada olmamasını dilerken buldu.

"Sadece dikkatli ol, çiçeğim," dedi Lark. Sözlerindeki alışılmadık uyarı notası Stella'nın omurgasına kaygı fırtınası gönderdi.

"Merak etme, yapacağım. Lark'a titrek bir gülümseme verdi.

"Ve unutma, bize ne zaman ihtiyacın olursa yanındayız," dedi Florrie, diğerleri de yürekten onaylayarak.

* * *

"İyi olduğuna emin misin? Alex apartman kapısının önüne geldiklerinde sordu.

Stella gülümsedi ve başını salladı. "Evet, sadece tüm bunları sindirmem gerekiyor.

"Konuşmak istersen nerede olduğumu biliyorsun. Ellerini kadının omuzlarına koydu. "Şu anda neler yaşadığını hayal bile edemiyorum, ama lütfen istediğin zaman aramaktan, mesaj atmaktan ya da kapımı çalmaktan çekinme, gerçekten umursamam.

"Teşekkürler. Onun gözlerinin içine baktı, orada gördüğü nezaket boğazının düğümlenmesine neden oldu.

Adam kollarını ona dolayarak sıkıca sarıldı ve o da kendini onun kucağında erimeye bıraktı, tehdit eden gözyaşlarını geri kırttı. Başını onun omzuna yasladı, rahatlatıcı kokusunu içine çekti ve aniden içine dolan güven duygusunun tadını çıkardı. Hiçbir erkek onda böyle bir duyguyu tetiklememişti. Alışılmadık bir şekilde, kendini bundan memnun buldu.

Duygularını kontrol altına alarak başını kaldırdı ve nazıkçe -ve isteksizce- kendini onun kucağından bıraktı. "Bu kadar anlayışlı olduğun için teşekkürler.

"Hey, önemli değil. Dudaklarını onunkilere bastırıp usulca öpmeden önce gülümsedi. 'Mümkünse iyi bir gece uykusu çekmeye çalış - daha kolay dedi

Ama sabah her şey daha iyi görünecek. Kahvaltıda bana katılmak istersen seslenmen yeterli.

"Teşekkürler.

Stella dairesinin içinde anahtarlarını kapının yanındaki konsol masasının üzerindeki kâseye attı, sonra gözlerini ovuşturdu ve elleriyle yüzünü ovaladı. "Ne dağınıklık! Bu gece hiç de beklediği gibi geçmemişti. Akşamın, Alex'i de yanında götürdüğü için arkadaşlarının bir sürü dolu bakışına ve alayına maruz kalarak geçeceğini düşünmüştü. Bir yanı bundan korkuyordu ama gerçekte olanlardan çok daha tercih edilebilirdi.

Banyosuna doğru yürüdü ve büyük ayaklı küvetinin musluklarını açarak bol miktarda rahatlatıcı köpük banyosu ekledi. Şu anda vücudunu saran olumsuz duyguları emmek için bir dürtü hissetti.

Stella saçlarını başının üzerine yığarak kokulu köpüklerin içine girdi, rahatlatıcı sıcaklığa doğru kayd ve gözlerini kapadı. Annesine ne söyleyeceğini düşünmesi gerekiyordu ama şu anda sadece sıcaklığın onu sarmasına ve zihnini rahatlatmasına izin vermek istiyordu. Çok nadiren aceleyle hareket ederdi ve bu durum da bir istisna değildi. Her açıdan düşünmesi, annesine babasının kimliğini bildiğini söylemenin en iyi yolunu ve bunu ne zaman yapacağını düşünmesi gerekiyordu. Mektup konusunda ne yapacağına karar vermemişti ama Johan de Groote'un ortaya çıkmasıyla mektup bir şekilde aciliyetini yitirmişti.

Rahat bir sabahlığa sarınmış ve bir fincan sıcak çikolata ile donanmış olan Stella, mutfak tezgâhından telefonunu aldı ve kanepeye uzanıp rahatına baktı. Saat henüz on biri geçmiş olmasına rağmen, annesini aramak zorunda olduğunu hissetti. Aslında, annesinden acele çıkışını açıklayan bir telefon almayı bekliyordu, ama hiçbir şey olmamıştı. Bununla birlikte, arkadaşlarından destek sözleri ve endişelenmemesini söyleyen bir dizi mesaj gelmişti. Onları okumak onu gülümsetmişti, gerçekten de en iyi grup onlardı. Stella annesinin cep telefonu numarasını seçerek arama simgesine bastı, Rhys'in durum hakkında ne bildiğini merak ediyordu. Ne de olsa, aceleyle yola çıkması biraz açıklama gerektirecekti. Arama doğrudan sesli mesaja geçince, Stella annesinin sabit telefonunu aradı, telesekreterin hemen devreye girdiğini görünce hayal kırıklığına uğradı. Gece yarısından önce nadiren yatan annesinin bu gece kimseyle konuşmak istemediği açıktı.

Stella içini çekerek telefonunu kanepenin üzerine bıraktı ve televizyonu açtı. Sıcak çikolatasını içerken akılsızca bir şeyler izleyecekti; zihnini dolduran düşüncelerden uzaklaştıracak herhangi bir şey.

TWENTY-FIVE

Gözlerini açar açmaz Stella'nın göğsünü bir korku duygusu doldurdu. Önceki gece gözünü bile kırpınamıştı, zihni akşamki olaylarla uğulduyordu. Sanki sadece birkaç saattir uyuyormuş gibi hissediyordu ve şimdi cep telefonu yatağının başucundaki masanın üzerinde tıngırdıyordu. Telefona uzandı ve ekranda The Cellar'ın numarasını görünce şaşırdı.

"Merhaba," dedi, sesi uyku sersemliği içindeydi.

"Merhaba Stella, ben Pim. Pardon, kötü bir zaman mı?"

"Hayır, hiç de değil, sorun yok. Dün gece pek iyi uyuyamadım, hepsi bu. Kendini dirseklerinin üzerine doğru itti. Aramasının nedeni tek bir şey olabilirdi: Johan de Groote. Bu düşünce midesini sıkıştırdı.

"Dinle, sadece dün gece olanlar için çok üzgün olduğumu söylemek istedim. Senin için büyük bir şok olmuş olmalı. Sadece iyi olduğundan emin olmak istedim."

Kalbi onun için sıkıştı. Eğer gerçekten düşündüğü kişiye, bu onun için de kolay olmamalıydı. "Üzgün olmanı gerektirecek bir şey yok Pim, ama endişelenmen çok nazikçe. Ben iyiyim ama sen nasılsın?"

Telefon hattında onun iç çektiğini duydu. "Kafam karışık, kızgınlım - Johan'a, sana değil - ve hatta bazı şeylerden biraz memnunum. Ama, hey, ben iyiyim.

"İyi olduğunu bilmek güzel," dedi nazikçe.

Teşekkür ederim. Aramamın nedeni, bu sabah bir ara buraya uğramak isteyip istemeyeceğinizi merak etmem. Yani, aramızda konuşulması gereken çok şey var. Johan'dan burada olmasını rica ettim ve annenin de bize katılmak isteyip istemeyeceğini merak ettim.

Stella dik oturdu, boştaki eliyle saçlarını yüzünden uzaklaştırdı, zihni hızla çalışıyordu. 'Ah, doğru. Vay canına. Evet, haklısın, muhtemelen konuşmak hepimiz için iyi olur. Gerçi annem konusunda emin değilim. Dün gece müzayededen biraz aceleyle çıktı.

"Evet, bunu fark ettim. Onun için de büyük bir şok olmuş olmalı. O iyi mi?"

Göğsünde bir sinir kıpırtısı kendini belli etti. "Emin değilim. Dün gece aramaya çalıştım ama ona ulaşamadım. Bu görüşmeyi bitirir bitirmez tekrar deneyeceğim. Ne zaman gitmeyi düşünüyorsun?"

"Saat 10 uygun mu?"

Stella çalar saatine baktı ve saatin sekiz buçuk olduğunu gördü. "Evet, bu iyi olmalı.

"Harika! Görüşürüz o zaman."

Telefon görüşmesi sona erdiğinde, Stella yastıklarının üzerine uzandı. Konuyu annesine nasıl açacağını düşünmek için biraz zamana ihtiyacı vardı. Bu sabah işe gitmiş olabilir miydi? diye merak etti. Annesinin herhangi bir şeyin işini etkilemesine izin vereceğini pek sanmıyordu, ama bunlar hafifletici nedenlerdi ve Stella annesinin saklanmak, dün gece olmamış gibi davranmak isteyeceğini hissediyordu. Bir sonraki düşüncesi Rhys oldu, tüm bunlardan ne anladığını merak ediyordu.

Telefonunu eline alan Stella annesinin cep telefonunu aradı, annesi açtığında rahatlamıştı.

"Stella, merhaba. Üzgünüm ama aceleyle çıkmak üzereyim, o yüzden sohbet etmek için fazla vaktim yok.

Stella'nın beklediği yanıt tam olarak buydu. "Günaydın, anne. Derin bir nefes aldım. "Um... Dün gece müzayededen aceleyle ayrıldığını gördüm ve iyi olup olmadığını kontrol etmek istedim. Dün gece birkaç kez aradım, ama ikinizin de telefonu telesekretere düştü.

Bunu uzun bir duraklama izledi. Stella neredeyse annesinin zihnindeki çarkların telefon hattında döndüğünü duyabiliyordu. "Anne, hâlâ orada mısın? Beni duyabiliyor musun?"

"Oh, evet, evet. Seni duyabiliyorum aşkım, sadece acele ediyorum, hepsi bu. Tekrar durakladı. 'Ben, şey... Dün gece aniden kendimi iyi hissetmediğimi fark ettim ve hemen ayrılmak zorunda kaldım. Çok utanç vericiydi. Alice gergin bir kahkaha attı. "Sanırım günün erken saatlerinde yediğim tehlikeli karidesler yüzündendi.

Stella gözlerini kapadı ve başını salladı. Kurşunu ısırmanın zamanı gelmişti. "İçeri giren o adam yüzünden olmadığına emin misin, anne?

Garip bir sessizlik uzadı. "Anne?

"Ne adamı? Kimsenin içeri girdiğini görmedim, korkunç bir karın ağrısıyla o kadar meşguldüm ki başka birini fark edemedim.

"Anne, lütfen, dürüst olma zamanı. Annesi bunu kesinlikle kolaylaştırmıyordu. "Seni üzen Johan de Groote'u görmekti, değil mi?" dedi yumuşak bir sesle.

Annesinin nefes nefese kaldığını duydu. "Onun adını biliyor musun? Alice'in sesi bir fısıltı halinde çıktı ve Stella'nın yüreğini burktu.

"Evet, anne. Onun adını biliyorum.' Güçlendirici bir nefes aldı. "Ve onun kim olduğunu biliyorum; babam olduğunu biliyorum.

"Ah, doğru. Anlıyorum. Annesinin nefes alış veriş i telefon hattından ağır geliyordu. "Bana bir saniye ver, oturmam gerek.

"Elbette. Sen iyi misin?"

'Evet, ben iyiyim. Sadece şok oldum, hepsi bu. Stella onun sesinin sanki iç i dışına çıkmış gibi çıktığını düşündü.

'Bunca zaman sonra bu anlaşılabilir bir şey. O zamandan beri onu ilk kez mi görüyorsunuz...?

"Mm-hm, evet. Onu hemen tanıdım, kendine has bir duruş u var'.

Öyle değil mi? "Fark etmiştim.

"Onunla konuştun mu?" diye sordu annesi.

Kısaca. Hiç de beklediğim gibi biri değildi. Seni terk edip gittiği için her zaman bir aptal olduğunu düşünmüştüm ve dün gece yarattığı izlenim bu konudaki fikrimi değıştirmed i.

Bu Alice'in gülmesine yol açtı. "Ve az önce söylediklerinin ışığında, sanırım onun izini süren sen değildin ve dün gece ortaya çıkmasının nedeni de sen değildin.

"Hayır, hiç de değil! Stella annesine böyle görünebileceğini hiç düşünmemişti. 'Onun kim olduğunu anladığımda ben de senin gibi şok oldum. Eğer bununla bir ilgim olsaydı, onu davet etmeden önce seninle konuşurdum.

ve kesinlikle The Cellar'daki bir etkinlik gibi halka açık bir yeri seçmezdim. Bunu bildiğini düşünmek isterim anne," diye ekledi usulca, madalyon ve mektup zihninden geçerken göğsünde bir suçluluk duygusu sıkıştı.

"Elbette biliyorum, tatlım. Üzgünüm, hala her şeyi anlamaya çalışıyorum.

Anlıyorum. Her neyse, Pim bu sabah telefonda konuşuyordu - aslında tüm bunlarla bağlantısı var - ve The Cellar'ın arka odasında buluşup sohbet etmek isteyip istemediğimizi merak etti. Johan de Groote da orada olacak. Ona babası olarak hitap etmeyi kendine yediremiyordu. "Pim saat 10'u önerdi. Annesinin de onlara katılmasının iyi bir fikir olup olmayacağına karar veremedi. En son isteyeceği şey, kaçınılmaz olarak ortaya çıkacak duyguların yeni bir kalp ağrısına neden olmasıydı, özellikle de annesi Rhys'le bu kadar mutlu görünürken. Ama yine de, Johan de Groote'a aklından geçenlerin bir kısmını söyleme şansını takdir edebilirdi. Stella'nın annesi hakkında bildiği bir şey varsa, o da içini dökmekten hoşlandığı idi. Söyleyeceklerini söyler ve yoluna devam ederdi. Tıpkı Stella'nın kendisi gibi.

"Pim de mi işin içinde? Alice'in sesi şok olmuş gibiydi.

"Uzun hikâye, hepsini The Cellar'da açıklayacağım, tabii gelebilirsen. Belli ki annesi Hollanda bağlantısını kuramamıştı, ama yine de Stella, eğer Mahzen'e o kadar sık gitmemiş olsaydı, annesinin Pim'in nereli olduğunu bilip bilmeyeceğinden emin değildi.

"Gerçekten üzgünüm tatlım, yapamam, o saatte önemli bir randevum var ve değiştirmek için çok geç; değiştirirsem kabalık olur.

"Çok yazık. Bunca yıldan sonra bir kapanış yapma fırsatından memnun olacağını düşünmüştüm.

Alice küçümseyici bir kahkaha attı. 'Kapanış mı? O adam için bir saniye daha zaman harcamama değmez. Yıllar önce onu düşüncelerimden çıkardım; onu bana sürekli sorularıyla hatırlatan tek kişi sensin.

Stella annesinin sesindeki acılık karşısında irkildi.

"Anne, ben-

'Güven bana Stella, o adamla ihtiyacım olan tüm yakınlaşmayı yaşadım. Eğer onunla bir tür baba-kız ilişkisi kurmak istiyorsan, bu sana kalmış. Ama seni uyarıyorum, sana vereceği sözlere inanma; seni hayal kırıklığına uğratacaktır. Bundan eminim.'

"Bunu anlıyorum. Onun hakkında kendimi kandırmıyorum. Bu doğrudu, özellikle de onun hakkında gördüklerinden sonra.

"Her ihtimale karşı, o geldiğinde ben burada olacağım. Alice iç geçirdi. 'Tamam, üzgünüm tatlım ama gitsem iyi olacak. Nasıl geçtiğini bana haber verirsin, değil mi?

"Evet, elbette. Stella aralarında geçen konuşmadan dolayı sinirlenmesi mi yoksa annesi için üzülmesi mi gerektiğini bilemiyordu. Johan de Groote onu açıkça huzursuz etmişti.

TWENTY-SIX

Endeavour Yolu'na döndüğünde Stella'nın göğsünde bir endişe oluşuyordu, kalbi hızla çarpıyordu. Tepesindeki gri gökyüzü ruh halini yansıtmak için iyi bir iş çıkarıyordu.

Mahzenin kapısına varır varmaz, Pim ona kapıyı açmak için acele etti.

"Günaydın Stella," dedi, yüzü endişenin bir resmiydi. "İyi misin?"

"Merhaba, Pim. Ona gülümsedi. "Evet, iyiyim, teşekkürler. Sen nasılsın?"

"Evet, ben iyiyim.

İçeriye baktığında, Bill'in öğle yemeği için bira pompalarını parlatması dışında barın boş olduğunu gördü. Johan de Groote'un zaten orada olup olmadığını ya da onları bekletip bekletmeyeceğini merak etti. İçinden bir ses hiç gelmezse şaşırmayacağını söylüyordu, geçmişiyile yüzleşmeye pek de hevesli olmayacağını.

"Merhaba Stella. Bill başını kaldırdı ve ona sempatik bir gülümseme verdi. "Merhaba, Bill. Sabahınızı böldüğüm için gerçekten üzgünüm.

"Hey, özür dilemene gerek yok. Umarım her şey senin için iyi gider. Parlatma bezini barın üzerine koydu. "Sana bir kahve getireyim mi?"

"Mm. Bu iyi olur, teşekkürler. Evinde bir kahve yapmış olmasına rağmen, onu içemeyecek kadar meşguldü. Kahvaltıya gelince, o

hiçbir şeyle yüzleşememişti; midesi düğümlenmişti.

"Sorun değil. Sizin için arka tarafa getireyim. Bill'in gülümsemesi genişledi. 'Flat white? Cappuccino? Macchiato?'

"Düz beyaz mükemmel olur, teşekkürler. Kız onun gülümsemesine karşılık verdi.

"Johan zaten burada," dedi Pim, dönüp barın karşısındaki arka odaya doğru ilerleyerek.

"Ah, doğru. Stella onu izledi, ayakkabıları ahşap zemine vuruyordu.

Onun adının anılmasıyla bedenini gelgitli bir endişe dalgası kapladı. Odaya adımını atarken kendini destekledi. Onun tetiklediği duygular, en yüksek profilli davalarında bile en azılı rakipleriyle yüzleşirken yaşadıklarından daha kötüydü.

Johan ayakta durmuş pencereden dışarı bakıyordu, uzun boylu, geniş omuzlu yapısı çerçeveyi dolduruyordu. Onlar içeri girince döndü, elinde bir fincan kahve vardı. "Günaydın Stella," dedi usulca, gözleri Pim'inkilerle aynı çarpıcı açık maviydi - ve onunkilerle.

"Günaydın," dedi soğukkanlılıkla, çenesi gerilmişti.

"Oturalım mı? Pim birbirine uyan dört sandalyenin bulunduğu ahşap masayı işaret etti. Ne kadar gergin görüldüğü Stella'nın gözünden kaçmadı.

"Kulağa iyi bir fikir gibi geliyor. Johan'ın küçümseyici bir gülümseme takınması kızın sinirlerinin gerilmesine neden oldu.

"İşte düz beyaz kahven, Stella. Bill odaya geldi, ona rustik bir fincan uzattı, taze çekilmiş kahvenin aroması havayı dolduruyordu. "Seni yalnız bırakayım," dedi ve Stella'nın omzunu güven verici bir şekilde sıktı.

"Teşekkürler Bill," dedi ve ona minnettar bir gülümseme fırlattı.

"Peki, kim başlamak ister? Johan Pim ve Stella'ya bakarak sordu, yüzünde alaycı bir gülümseme vardı.

Ughh! Kendisini açıkça işlerin başında hissediyordu, bu da Stella'nın anında kıllanmasına neden oldu. Stella vücudunu saran olumsuz duyguları bastırmak için elinden geleni yaparak, "Eğer Pim için sorun yoksa, bence sen olmalısın," dedi.

Pim başını salladı. "Katılıyorum.

"Her şeyi bilmek istiyorum, üniversitede annemle birlikte olduğun zamanlara kadar - ki bugün burada bize katılmayacağını bilmek seni rahatlatılabilir. Stella'nın iddialı bakışları hiç değişmedi.

Tamam. Her şey tamam mı? Çok iyi.' Johan yavaş bir nefes aldı. "Bildiğiniz gibi annenizle üniversitede tanıştım. Birbirimize sıırıslıklam aşık olduk ve ilişkimiz süper hızlı ilerledi. Ne olduğunu anlayamadan,

Alice bana hamile olduğunu söylüyordu.' Yüz ifadesi inançsızlığa dönüştü. "İkimiz için de büyük, çok *büyük* bir şoktu. *Çok* gençtik; *çok* genç. Başından beri ona karşı dürüst davrandım, baba olmaya hazır olmadığımı söyledim ama o inatçı bir genç kadındı; söz dinlemezdi - hiçbir zaman dinlemedi, her şeyi kendi bildiği gibi yapmak zorundaydı. Benim fikrime rağmen bebeği doğurmak istediğinde ısrar etti. Bu konuda hiçbir seçeneğim olmadığını, babalığa zorlandığımı hissettim.

Zorla babalık mı? Aşağılık adam! Stella başını salladı, adamın soğuk ve kopuk sözleri kalbine saplanmış bir bıçak gibiydi.

'Bence bunu nasıl ele aldığına çok dikkat etmelisin Johan. Ne de olsa Alice'in hamile olduğu bebek burada bizimle birlikte. Pim ona uyarıcı bir bakış gönderdi.

Johan böyle bir şekilde yukarı çekilmekten ürkmüş görünüyordu. "Ah, evet, elbette. Özür dilerim, sadece o anda nasıl hissettiğimi açıklıyordum; kişisel bir şey değildi. Gözleri hızla Stella'ya kaydı.

Vay canına! Ne iş ama! Stella bunun kişisel olmaktan başka bir şey olabileceğine inanmakta zorlanıyordu. "Baba olmak istemediğini anladık, sanırım bu yüzden çekip gittin," dedi sakince. "Nereye gittin?" Bu adamla başa çıkmanın en iyi yolunun tarafsız bir bakış açısı benimsemek, durumu kendi vakalarından biriymiş gibi ele almak olduğuna çoktan karar vermişti. Adamın soğukkanlı yorumu onu haklı çıkarmıştı.

Johan dolambaçlı yollardan Hollanda'daki Harderwijk kasabasına geri döndüğünü ve orada ufak tefek işlerde çalıştığını anlatmaya devam etti. Stella ve Pim zaman zaman bilmiş bakışlar atarak onu dinlediler. Sonunda Johan, kısa bir ilişki yaşadığı Pim'in annesi Anouk ile tanıştığı noktaya geldi. "Pim, Anouk'la birlikte geçirdiğimiz birkaç kısa ayın ürünü. O bir çocuk istedi, ben istemedim. Tembel omuz silkmelerinden birini daha yaptı. "Çocuğu oldu, ilişkimiz kısa süre sonra bozuldu.

Pim başını sallayarak, "*Onun çocuğu,*" dedi.

Stella tiksinti duygularını bastırarak, "Demek ki tarih tekerrür ediyor," dedi. Kız arkadaşın sana bebeğine hamile olduğunu söylüyor ve sen de kaçıyorsun; az önce bahsettiğin olaydaki "çocuk" Pim. Stella ona sert bir bakışla baktı. "Sen bile bir düzen oluştuğunu görebiliyor olmalısın.

Johan kafasını kaşıyarak güldü. "Şey, ben tam olarak öyle tanımlamazdım. Anouk ile durum farklıydı. Onunla birkaç yıl kaldım.

"Çocuk doğduktan birkaç hafta sonra, Pim doğduktan sonra, ben ayrılmadan önce.

"Ne kadar da büyüksün. Yine de bana kaçmışsın gibi geldi. Ve bunu gerçekte nasıl tarif edeceğini merak ediyorum," dedi, adamın tepeden bakan tonu tahtaya çivi çakmak gibi sinirini bozuyordu.

"Evet, ben de bunu duymak isterdim," dedi Pim, sandalyesinde arkasına yaslanıp kollarını geniş göğsünde kavuşturarak.

Stella'nın aklına aniden bir düşünce geldi ve Johan cevap veremeden söze girdi, "Sorabilir miyim, Johan de Groote'un başka çocuklarının da ortaya çıkmasını bekleyebilir miyiz?"

"Ah... ben... eski bir kız arkadaşımın Fransa'da Roussillon'da bir çift ikizi var. Birden göz teması kurmaya isteksizleşti. "Ben... şey... Sanırım onların babasıyım.

"İnanılmaz! Pim ellerini saçlarının arasına soktu.

"Vay canına!" Stella kuşkusunu gizleyemedi. "Onların babası olduğuna inanıyor musun?"

Utangaç bir tavırla başını salladı. "Anneleri Sylvie'ye göre ben onların babasıyım.

Stella başını salladı. "Peki bu ikizler kaç yaşında?"

"Sanırım sekiz ya da dokuz yaşlarında olacaklar; onun gibi bir şey.

"Öyle bir şey mi?" Stella ona tamamen küçümseyen bir bakış fırlattı. "Evet, tam olarak emin değilim.

"Peki bunlar kız mı erkek mi?" "Bir kız ve bir erkek.

"Hepsi bu kadar mı? Hepimiz bu kadar mıyız?" diye sordu Pim, ses tonu sertti.

'Hollanda'da bir kızım daha var; Katrijn - annesi ile onun evinde ufak tefek işler yaparken yakınlaşmıştık - ama hepsi bu. Hepiniz bu kadarsınız.

"Bu hepimiz için geçerli. Pim onun sözlerini tekrarladı, yüzü inançsızlığın bir resmiydi. Johan'ın sözleri Stella'nın zihninde yuvarlandı.

Tek çocukken, inanılmaz derecede kısa bir süre içinde aniden dört üvey kardeşe sahip olmuştu. Pim'le birlikte bu bilgiyi ondan zorla almak zorunda kaldıklarına bakılırsa, bir şeyler ona daha fazla olma ihtimali olduğunu söylüyordu. Kahvesinden bir yudum aldı, fincanının üzerinden bakarak nasıl olduğunu düşündü.

bu durumla ilerlemek için en iyisi.

Johan koltuğunda kıpırdandı, kesinlikle kaypak görünüyordu.

Onunla ilgili, fiziksel görünüşü dışında miras aldığı bir şey var mıydı? İçtenlikle umuyordu ki

Korkunç vicdansızlığı ve köklü bencilliği yüzünden. Çocuklarını bırakıp gittiği, sorumluluklarına sırtını döndüğü ve onlara ne olduğunu umursamadığı için üzgün olduğunu bir kez bile söylememiştir. Birden aklına bir düşünce geldi. İlişkilere dahil olma konusundaki isteksizliği ona genlerinden mi geçmişti? Yüzü bu düşünceyle soldu, sonra mantığı devreye girdi ve ona ilişkilere mesafeli durmasının annesinin tavsiyelerinden kaynaklandığını hatırlattı ve bunun nedeni de tam önünde duruyordu; bağlılık sorunları olan kişi babasıydı, annesi değil. İçini bir rahatlama kapladı ve kahvesinden bir yudum daha aldı.

Fincanı yere bırakarak, tanıdık hazır gülümsemesinden eser kalmadığını fark ettiği Pim'e döndü. "İyi misin, Pim?"

Ona baktı ve zayıf bir gülümseme verdi. "Evet, sadece biraz şok oldum, hepsi bu. Peki ya sen?"

Johan'ın isteksizce verdiği bilgiye rağmen, Stella kendini kesinlikle sağlam hissettiğini fark etti, avukat kişiliği ona iyi hizmet etmiş, gerekli bazı destekleri sağlamıştı. "Ben iyiyim. Ona gülümseyerek karşılık verdim."

"Sert birisin ama sanırım daha azını beklemiyordum. Johan içi boş bir kahkaha attı. 'Ve sanırım kimse bana tüm bunlar olurken nasıl hissettiğimi sormayacak? Ne de olsa burada oturan, iki kişi tarafından sorgulanan, çeteleşen benim. Her şeyi sineye çektim."

Stella ve Pim birbirlerine inanmayan bakışlar fırlattılar. Annesinin babasını başkalarının duygularını umursamayan bencil bir adam olarak tanımladığı anısı aklına geldi. "Peki sen tam olarak nasıl hissediyorsun Johan? Lütfen bizi aydınlat, bilmek için sabırsızlanıyoruz," dedi Stella sakince, sesindeki alaycı tonu gizleme zahmetine girmeden.

Johan başını öne eğdi. "Şey," diye kendine acıyarak iç geçirdi, "aslında pek iyi değilim. Yaklaşık bir ay önce bana kalp rahatsızlığı teşhisi kondu ve ilaç tedavisi yazıldı. Bundan birkaç gün sonra da Leiden'deki evimi kaybedeceğimi öğrendim. Ev sahibim yaşadığım daireyi satmak istediğini söyledi ve bana ihtarname gönderdi. Sarkık sarı saçlarını eliyle geriye doğru itti. 'Daha da kötüsü, sağlığım nedeniyle çalışmakta zorlanıyorum, bu da yeni bir daire için depozito parası bulmamın neredeyse imkânsız olduğu anlamına geliyor. Sağlık sigortamın ödemelerini sürdüremedim, bu yüzden

Umutsuzca ihtiyacım olan ilaçlarımı almakta da zorlanıyorum. Stella'dan Pim'e kederle baktı. "Ne yapacağımı bilmiyorum, işler benim için oldukça umutsuz. Arkadaşlarımın kanepelerinde yatıp kalkıyorum; bu yüzden Micklewick Körfezi'ne geldim.

Başka biri böyle bir haber vermiş olsaydı, kalbi ona gider ve yardım etmeyi teklif ederdi ama karşısında oturan bu adamda en ufak bir sempati ya da şefkat hissi uyandırmayan bir şey vardı. Barda geçirdiği yılların tecrübesi ona bir şeylerin yolunda gitmediğini söylüyordu ve içinden bir ses ona temkinli olmasını söylüyordu. Bunun yerine, sadece zavallı ve kendisi için aşırı derecede üzgün görünüyordu. Bu onu soğuk mu yoksa sert mi yapıyordu? Stella Pim'in yüz ifadesini okumaya çalışarak, Johan'ın konuşmasının onda da kendisinde uyandırdığı duyguları uyandırıp uyandırmadığını merak etti. Stella daha fazla düşünmeden, Pim konuştu.

'Peki nasıl oldu da böyle bir karmaşanın içine düştün? Hiç birikiminiz yok muydu?'

"İyi bir noktaya değindin. Her yere dağıttığınız çocukların bakımına yardım etmediğinizi söyleyebilirim, yani paranız buna gitmiyor olacak. Stella tekrar fincanına uzandı, kahvesini yavaşça yudumladı ve Johan'ın tepkisini kenarından izledi.

Onun sözleri karşısında irkildi. 'Nasıl oldu bilmiyorum ama oldu işte. Hollanda'da kiranın pahalı olması da yardımcı olmuyor. Ve önerdiğinizin aksine, çocuklarımı doğuran kadınlar benden para almayı reddettiler; bağımsız olmak istediler, etrafta kalmamı istemediler. Sanki bir tür şampiyon damızlık gibi amacıma hizmet etmişim gibiydi.

Stella ve Pim utanç dolu bir ifadeyi paylaştılar.

Bu da ne...? Bu adam kendisiyle ilgili ciddi şekilde şişirilmiş bir fikre sahip. Eğer yorumu bu kadar itici olmasaydı, çok komik olurdu!

'Merak etme, nasıl olduğunu anlıyorum; uzun boylu, güçlü, yakışıklı bir erkek bazı kadınlar için çok çekicidir, özellikle de biyolojik saatleri işliyorsa. Tik, tak, tik, tak. Genlerimi cazip buluyorlar. Her seferinde kanıyorum. Beni istedikleri şey için kullanıyorlar, sonra amacıma hizmet ettiğimde, gidiyorum. Güle güle Johan, artık sana ihtiyacımız yok.'

O gerçek mi? Küstahlığı sınır tanımıyordu. "Herkes bunun kaç kez yaşandığına bakarak dersini almış olduğunu düşünürdü. Stella ona bir santim bile vermiyordu.

'Ah, ama hayatımdaki kadınları hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ediyorum. Ve dediğim gibi, her seferinde buna kanıyorum.

Johan gri ve beyaz çizgili keten gömleğinin kolunu yukarı itti ve Pim'in bileğine işlediği dövmenin aynısını ortaya çıkardı. Johan Stella'nın dövmeye ilgiyle baktığını fark etti. "Bu benim baş harflerim ve aile armam.

O cevap veremeden, yanındaki masanın üzerinde yüzüstü duran cep telefonu çaldı. Telefonu eline aldı ve mesajı hızla okudu. "Tamam, artık gitmem gerekiyor. Kendini yukarı itti ve Stella'ya döndü. "Seninle konuşmak güzeldi. Belki seni dairende ziyaret edebilirim; çok şık olduğunu duydum, görmek isterim.

Adamın isteği onu şaşırtmış olsa da yüz ifadesi değişmedi. "Eğer tekrar karşılaşsak, bunu başka bir yerde yapmayı tercih ederim," dedi açık yüreklilikle. İsteddiği son şey bu adamın dairesine adım atmasıydı. Biyolojik babası olabilirdi, ama duygusal olarak, kendisi hakkında şişirilmiş bir fikre sahip bir yabancından başka bir şey değildi ve kesinlikle evine girmeyecek biriydi. Ziyaret sebebinin kendi ihtiyaçlarına hizmet etmek olduğu ve onu tanımak istemesiyle hiçbir ilgisi olmadığı açıkça ortadaydı.

Ellerini buruşuk pamuklu pantolonunun ceplerine soktu. "Tamam. Fikrini değiştirmesi için onu zorluyormuş gibi bakışlarını ondan ayırmadı ama o kararlı durdu. 'Pekâlâ, şimdilik hoşça kal diyeceğim. Umarım yakında tekrar görüşürüz. Sandalyesinin arkasından buruşuk bej bir ceket çıkardı ve kollarını içine soktu, fikrini değiştirmesini beklermiş gibi bir süre daha öylece durdu. Kadın fikrini değiştirmeyince, Pim'i de peşine takarak hızla uzaklaştı.

Johan odadan çıkar çıkmaz, Stella rahat bir nefes aldı. Kendini tükenmiş hissediyordu. Babasıyla tanışmak hayatında çok önemli bir an olmalıydı. Bunun yerine, hayal kırıklığı ve kızgınlık duygularının ağır bastığı gerçeküstü bir an olmuştu.

Pim Johan'ı uğurladıktan sonra geri döndüğünde masaya oturdu ve başını ellerinin arasına aldı. "Çok yorucuydu.

Stella'nın kalbi onun için çarpıyordu. "Uzandı ve onun koluna dokundu. "Öyleydi, ama en azından şimdi onunla konuştuk.

'Ne işe yaradı ki? Söylediklerini duyduğum için kendimi daha iyi hissettiğimden pek emin değilim.

Stella buna itiraz edemezdi. "Tüm o palavralarının arasında, öğrendiğim için çok memnun olduğum bir şey var, o da müthiş bir

üvey kardeşim benimle aynı kasabada yaşıyor.' Yüzünde bir gülümseme belirdi.

Pim başını kaldırıp baktı. "Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?"

"Evet, gerçekten istiyorum. Gülümsemesi daha da genişledi. "Lütfen bana burada yaşayan bir üvey kız kardeşin olduğu için mutlu olduğunu söyle. Güldü.

Onun sözlerini özümserken gülümsedi. "Evet, aslında oldukça havalı olduğunu düşünüyorum. "Abla" demeden önce bir an durakladı.

Stella, "Küçük kardeşim," diye karşılık verdi ve ikisi de kıkırdadı. Bir buçuk metre boyundaki Pim küçük sayılmazdı.

"Siz iyi misiniz? Bill kapı aralığından baktı. Onların güldüğünü duyunca rahatlamış görünüyordu.

"Biz iyiyiz, aşkım. Pim kocasına gülümsedi. "Biz de tam yakınlarda yaşayan bir kardeşe sahip olmanın ne kadar güzel olduğunu söylüyorduk.

"Ve bir kayınbirader," diye ekledi Stella, Bill'e gülümseyerek ve Johan'ın yarattığı kargaşayı bir kenara iterek, kalbi aniden çok daha mutlu hissetti.

"Ah, evet, elbette," dedi, yüzü aydınlanmıştı. 'Bunu hiç düşünmemiştim. Yepyeni bir baldızım var. Bu çok güzel. Ona doğru yürüdü ve onu sıcak bir kucaklamayla sardı.

Johan'dan boşalan koltuğa oturan Bill kıkırdayarak, "Biraz erken olduğunu biliyorum ama ikiniz de sert bir içki içebilirmişsiniz gibi görünüyorsunuz," dedi.

"Oldukça yoğundu. Pim başıyla onayladı. "Yine de sanırım sert şeyler yerine bir kafein daha yeterli olacaktır.

"Ooh, kesinlikle katılıyorum," dedi Stella gülerek. 'Eğer bu kadar erken bir saatte bir içki içseydim, sandalyemden kayma tehlikesiyle karşı karşıya kalırdım ve kendimi yerde bir yığın halinde, yüksek sesle horlarken bulurdum. Bu hiç de iyi bir görüntü olmazdı!

"Harika bir resim çiziyorsun, Stella. Bill kendini masadan kaldırırken güldü. "Kahve o zaman. Bir düz beyaz daha?" Stella'ya sorgulayıcı bir bakış attı.

"Harika, teşekkürler Bill.

Birkaç dakika sonra, bir tepsi içinde dumanı tüten üç fincan kahve getirdi ve bir tabak kurabiyeyle birlikte masaya koydu. Pim ve Stella aralarında konuşulanları paylaştılar, Bill ilgiyle dinledi, zaman zaman gözleri büyüdü. İki üvey kardeşin konuşması gereken çok şey olduğu konusunda hemfikirdi ve ikisi de bunu yapmaya hevesliydi. Bu düşünceyle, Pim ve Stella Pazar sabahı buluşmak üzere sözleştiler - Bill için sakın bir zaman.

Kiler - ve belki hava güzelse yürüyüşe çıkmak. Bill, "Konuşmak için zamana ihtiyacınız var, sadece ikinizin," dedi.

Stella fincanını boşaltırken, annesiyle ilgili düşünceler zihnine üşüşmeye başladı. Öncelikli olarak onunla konuşması gerekiyordu. Johan ile buluşma davetini reddetmiş olabilirdi, ama Stella konuşulanları duymak için sabırsızlanacağını biliyordu. Stella ayrıca Johan'ın onu arayıp bulabileceğinden ve konuşulanları ona anlatabileceğinden endişe ediyordu; bunu annesiyle ilk paylaşan kişi olmak istiyordu, konuşmanın tek taraflı bir versiyonunu anlatacağından kuşkulandığı bir adamla değil.

Stella inkar edemezdi, babası hakkında uzun yıllar boyunca karanlıkta bırakılmış olmanın acısını hâlâ çekiyordu, ama kabul etmek zorundaydı, annesi onun hakkında haklıydı. Yarattığı izlenim onun bencil, kendini beğenmiş ve kibirli bir adam olduğu, hoşuna gitmediğini düşündüğü her şeyden kolayca sıyrıldığı yönündeydi. Çok uzaklara dağılmış ve hiç görüşmediği birkaç çocuğunun olması da bunun kanıtıydı, tıpkı konuşmaları sırasında bir kez bile Pim ya da onun hakkında bir şey sormamış olması gibi. Belli ki sadece tek bir kişiyle ilgileniyordu, o da kendisiydi.

Üçü sohbet ederken, kapıdaki acil tıkırtı dikkatlerini çekti.

"Bu da kim olabilir?" diye sordu Bill, sandalyesini geriye itmeden önce saatini kontrol ederek.

Pim, "Umarım Johan daha fazla saçmalamak için geri gelmiyordur," dedi. "Bir gün boyunca katlanabileceğim kadarını yaşadım.

"Ben de," dedi Stella, tam o sırada çantasından cep telefonu çalmaya başladı. Bill kapıyı kimin çaldığına bakmaya giderken, o da el yordamıyla telefonu aradı. "Ah!" Arayanın annesinden geldiğini görünce şaşırdı. Cevapla ikonuna basmaya gitti, barda Bill'le sohbet eden tanıdık bir sesin farkına varınca kaşlarını çattı. Bu olamazdı, değil mi?

TWENTY-SEVEN

Sesler yaklaştı ve birkaç dakika sonra Alice kapıda belirdi, telaşlı ve nefes nefese görünüyordu.

Stella'nın ağzı açık kaldı. "Anne! Gelemeyeceğini sanıyordum?"

"Üzgünüm tatlım, gelebileceğimi sanmıyordum. Alice baktı Ellerini birbirine vurarak odanın içinde dolaştı. 'Ama yine de çok geç kalmışım gibi görünüyor. Yoksa gelmedi mi?'

"Johan'ı kastediyorsan, o gayet iyi çıktı. Pim gözlerini devirdi. "Beş dakika önce biraz aceleyle ayrıldı.

Alice'in yüzü düştü. 'Çok özür dilerim Stella, tatlım. Elimden geldiğince çabuk geldim.

"Sorun yok, anne. Stella her zaman kendinden emin olan annesinin bu kadar tedirgin görünmesinden hoşlanmıyordu. Johan de Groote kesinlikle buna değmezdi.

"Sana bir kahve getireyim mi, Alice? Bill elini Alice'in koluna koyarak sordu.

Stella annesi cevap vermeden önce konuştu. 'Aslında, Bill, çok nazıksın, ama sanırım yeterince zamanını aldım; yakında barı açman gerekecek. Sanırım daireme dönüp bu sabah duyduklarımızı kafamda toparlamalıyım. Annemi orada bilgilendirebilirim. Tabii vaktin varsa, anne? Anlatacak çok şey var.'

'Zamanım var, tatlım. Arabam hemen dışarıda park halinde, bizi oraya götüreceğim.

Stella annesine gülümsedi, ona karşı bir sevgi patlaması hissetti. Özlemiş olmasına rağmen gelmiş olması onun için ifade edebileceğinden çok daha anlamlıydı.

Johan. Ve Stella'nın bir parçası aslında bundan memnundu. İçinden bir ses Johan'ın annesini kızdırmak için elinden geleni yapacağını söylüyordu. Stella bundan nefret ederdi, özellikle de Rhys işin içine girmişken; Johan'ın orada sorun yaratmasını istemiyordu. Kendini onun Rhys'e hiç benzemediğini düşünürken buldu.

* * *

Stella ve annesi apartman merdivenlerinden yukarı doğru çıkıyorlardı ki, Alex'in elinde tasmalı Fred ile aşağıya doğru indiğini gördüler. Yarı sahanlıkta durdular, Labrador mutlu bir şekilde kuyruğunu sallıyordu, Stella'yı görmekten memnun olduğu belliydi.

"Merhaba Fred. Eğildi ve Alex'i okşadı. Alex'in V yakalı bir kazak, aradan görünen beyaz bir tişört ve tam oturan bir kot pantolonla son derece yakışıklı görüldüğünü fark etti. Alex'in tanıdık kokusu duyularını dans ettirdi.

"Stella, nasılsın?" dedi, elini Stella'nın koluna koyarak, endişeli gözlerle yüzünü taradı.

"Ben iyiyim, teşekkürler. Ona gülümsedi. "Fred'le yürüyüşe mi çıktınız?" Göz göze geldiklerinde kalbi yerinden çıkacak gibi oldu. Hemen ardından düşünceleri arasında dolaşan bir uyarı notu geldi. Babasıyla tanıştığundan beri ilişkiler hakkındaki şüpheleri güç kazanmaya başlamıştı.

"Öyleyiz. Bir müşterimle görüşmeden yeni döndüm, bir sonraki randevuma gitmeden önce bu delikanlıyı dışarı çıkarayım dedim. Bakışları Alice'e kaydı. "Merhaba. Gülümsedi ve kibarca başını salladı.

"Merhaba," dedi Alice.

"Oh, ne kadar kabayım. Çok özür dilerim. Biraz sabah oldu. Stella onun görgüsüzlüğü karşısında gözlerini devirdi. "Anne, bu komşum Alex. Alex, bu da annem Alice."

"Tanıştığımıza sevindim Alice. Alex elini uzattı.

Alice aldı. "Merhaba Alex, ben de seninle tanıştığımıza sevindim. Kızına sorgulayıcı bir gülümseme verdi. Stella bakışlarını hızla kaçırdı.

"Pekâlâ, her ne kadar size yetişmeyi çok istesem de," dedi Stella'ya anlamlı anlamlı bakarak, "korkarım acele etmem gerekecek, yoksa randevuma yetişemeyeceğim.

"Oh, evet, elbette. "Sonra görüşelim mi?" diye sordu.

"Evet, bu iyi olur. Stella annesinin bu etkileşimi gözlemlediğinin farkındaydı.

"Harika. Döndüğümde kapıyı çalarım.'

"İyi birine benziyor," dedi Alice, Stella'nın dairesine girdiklerinde, kapı arkalarından güvenli bir şekilde kapanmıştı. "Onu dün gece The Cellar'da seninle otururken görmedim mi?"

"Evet, o iyi biri ve evet sen yaptın. Stella kahve makinesine taze su doldurmakla meşguldü, annesinin gözlerindeki bilmiş parıltıyı görmezden gelmek için elinden geleni yapıyordu. Şu anda daha fazla açıklama yapmak istemiyordu, annesi Alex ve ona karşı duyguları hakkında onu sorgulamadan da konuşabilecekleri yeterince konu vardı.

Kahve hazırlandıktan sonra, anne ve kızı kanepeye doğru ilerlediler. Stella ona Pim'in üvey kardeşi olduğunu nasıl keşfettiğini anlattığında şaşkına dönen Alice, kızı Pim'le birlikte Johan de Groote ile yaptıkları konuşmayı anlatırken dikkatle dinledi ve onun küstah yorumları karşısında gözleri büyüdü. Stella onun kendisini şampiyon bir aygırla nasıl kıyasladığından söz ettiğinde hafif bir an oldu. Alice neredeyse bir yudum kahveyi boğazına tıkayacaktı, kendine geldiğinde ikisi birden kahrkahlara boğuldular. 'Aman Tanrım! Onu da böyle söylerken hayal edebiliyorum. Alice'in yanaklarından sevinç gözyaşları süzüldü. 'Gerçekten de şampiyon damızlık. Bu adamın her zaman şişirilmiş bir egosu vardı.

Stella ikizlerinin yaşını hatırlayamadığı gerçeğine değindiğinde durum değişmişti.

'Utanc verici! Görünüşe göre hiç iyileşmeyecek,' dedi Alice, sesindeki acıyı saklamadan.

Onda ne buldun anne? Eğer her zaman böyleyse, ona zaman ayırmana şaşırdım. O sen değilsin. Sizi birlikte hayal bile edemiyorum. Onun Rhys'e hiç benzemediğini söylemeden durdu.

Alice başını sallayarak, "Ah, ama cazibesini nasıl kullanacağını biliyordu - Avrupa'nın dört bir yanına dağılmış bir dizi dahisi varsa hala biliyor," dedi.

"Hmm. İyi bir noktaya değindin. Bunu söyledikten sonra, bugün onun cazibesine dair herhangi bir kanıt görmedim. Yine de kendine acıma konusunda oldukça ağır davrandı. Çok itici.'

Bir süre düşünceli bir şekilde oturup kahvelerini yudumladılar. Alice sonunda sessizliği bozdu.

"Onunla geçirdiğim zamandan pişman değilim, biliyorsun. Doğrudan kızına baktı.

"Bilmiyor musun? Stella'nın yüzünde inançsız bir ifade vardı. Sevgili annesi nasıl olur da böyle bir adamla vakit geçirdiği için pişmanlık duymazdı?

'O bana başıma gelen en güzel şeyi vermişken nasıl yapabilirdim ki? Eğer onunla vakit geçirmemiş olsaydım, sana sahip olamazdım, aşkım. Ve bu dünyada değişmeyeceğim bir şey. Stella'nın eline uzandı, parmaklarını elinin etrafına doladı ve nazıkçe sıktı. "Seni ilk gördüğüm andan itibaren, ah günlerim, üzerime yüce bir vınlamayla çöken ezici aşk duygusuna inanamadım! Kıkırdadı. 'Dürüst olmak gerekirse, beni altıya vurdu. Ve eğer biri bana o an hissettiğim aşkın daha da güçlenebileceğini söyleseydi, bunun mümkün olduğuna inanmazdım. Ama tam olarak öyle oldu. Sana duyduğum aşkı kelimelerle ifade edemem sevgilim.

Stella boğazının sıkıştığını hissetti. "Ah, anne. Gözlerinin arkasında yaşlar yanmaya başladı.

"Ciddiyim, aşkım. Kendimi sık sık bunu düşünürken buluyorum. Ve bunu gerektiği kadar sık söylemediğimi biliyorum, ama seninle çok gurur duyuyorum tatlım. Çalışkanlığın ve kararlılığınla başardıklarınla gurur duyuyorum; harika, iyi kalpli ve son derece iyi bir genç kadın olduğun için de gurur duyuyorum.

Stella kendini toparlamak için mücadele ediyordu ama annesinin sözleri onu hazırlıksız yakaladı ve gözyaşlarına boğuldu. Başını ellerinin arasına aldı ve hıçkıra hıçkıra ağladı.

"Ah, tatlım, seni ağlatmak istememiştim," dedi Alice yumuşak bir sesle. Kızına yaklaştı ve Stella'nın gözyaşları akarken sırtına yatıştırıcı dokunuşlar yaptı.

Sonunda kendini toparlayan Stella gözyaşlarını parmaklarıyla sildi ve burnunu çekti. 'Ughh! Bunun nereden geldiğinden emin değilim. Sesi hâlâ duygu yoğunluğu içindeydi. "Ama teşekkür ederim anne, sözlerin çok anlamlı. Ben de senin için aynı şeyleri hissediyorum. Benim için harika bir rol model oldun - dikkat et, çıtayı oldukça yükseğe koyuyorsun. Bunun üzerine ikisi de kıkırdadı. "Kimseden yardım almadan kendi başına başardıklarına baktığımda ise tam bir hayranlık duyuyorum.

"Sen benim motivasyon kaynağımdın," dedi annesi. 'Başka kimseye güvenmek zorunda kalmadan sana her şeyin en iyisini vermek istedim.

'Ve babamla tanıştıktan sonra, onu neden hayatımızda istemediğini anlayabiliyorum.

Alice eliyle kızının saçlarını okşadı. "Sana zarar vermesinden çok korkuyordum ama şimdi bakınca, koruma içgüdülerimin aşırıya kaçtığını, ölçüyü kaçırdığımı görebiliyorum. O meşhur cazibesini senin üzerinde kullanmasından, seni kendine çekmesinden ve sonra da ortadan kaybolma numaralarından birini yapmasından korkuyordum. Bir çocuk olarak, bu senin için kesinlikle yıkıcı olurdu. Bunu yaşamak zorunda kalmanı asla istemedim. Alice iç çekti. 'Ama sana ondan bahsetmememi anlayabiliyorum, bu senin için inanılmaz derecede sinir bozucu olmalı. Kendimi savunmak için söyleyebileceğim tek şey, bunun sevgi dolu bir yerden geldiği idi.

'Bunu şimdi görebiliyorum ve artık bir önemi yok. Onunla tanıştım. Micklewick Körfezi'nde ne kadar kalacağından emin değilim. Muhtemelen onunla tekrar karşılaşacağım, ama dürüst olmak gerekirse ona karşı duygularımın değiştiğini göremiyorum,' dedi, gözleri hala yaşlarla doluydu. "Elbette Pim adına konuşamam; ilişkilerinin nasıl olduğunu ya da ne kadar süredir görüştiklerini bilmiyorum. İçimden bir ses çok uzun sürmediğini söylüyor.

"Pim'i gördüğüm kadarıyla iyi bir çocuk," dedi Alice. 'Bence onu hayatında görmek hoşuna gidecek.

Stella'nın zihni annesinin sözlerini gözden geçirdi. Haklıydı, Pim uyumlu yapısı, hazır gülümsemesi ve iyi kalbi ile hoş bir delikanlıydı. Akrabası olan başka birinin yakınında yaşama düşüncesi biraz tuhaf gelse de, bu konuda çok çekici bir şey de vardı. "Evet, sanırım geleceğim.

Birbirlerine baktılar ve gülümsediler.

"İyi olmana çok sevindim, tatlım. Alice kızını kucakladı ve yanağına bir öpücük kondurdu.

Stella şakayla karışık, "Beni alt etmek için Johan de Groote'dan daha fazlası gerekecek, anne," dedi. Annesinin yatak odasını nasıl karıştırdığını hatırlayınca ani bir suçluluk duygusuna kapıldı. *Burnunu sokmak!* Bu sözcük ona hiç de iyi gelmemişti. Bir noktada annesine kabahatini itiraf etmesi gerekecekti; bunu içinden atması gerekiyordu ama şimdi doğru zaman gibi gelmiyordu. Ama bulduğu mektuptan bahsetmeli miydi? Bu konuda da o kadar emin değildi. Şimdilik en iyisi mektubu bırakmasıydı, özellikle de artık bir amaca hizmet etmediği için; Stella babasının adını ve nerede olduğunu tamamen biliyordu! Onu bulduğu yere nasıl geri götüreceğini düşünmek bile istemiyordu. Tek umudu annesinin o zamana kadar onu aramaya çıkmamasıydı.

"Bunu duyduğuma sevindim. Alice arkasına yaslandı ve titrek bir nefes alarak Stella'ya baktı.

"İyi misin anne?

"Madem her şeyi açıklığa kavuşturduğumuz bir gün geçiriyoruz, sana söylemem gereken bir şey var. Alice endişeyle yutkundu, parmakları kucığında düğümlendi.

Stella'nın kalbi çarpmaya başladı.

TWENTY-EIGHT

"Her şey yolunda mı anne?" Annesinin ona ne söylemek üzere olduğunu hayal bile edemiyordu.

Alice başıyla onayladı. "Artık öyle.

"Şimdi mi? Bu ne anlama geliyordu? Stella'nın midesi çalkalanmaya başladı. "Rhys mi?

'Hayır, hayır, Rhys'le bir ilgisi yok, onunla her şey yolunda. Bu...' Alice bir kez daha iç geçirdi. "Aslında bir şey söylemeyecektim; özellikle de taşınma, iş yükün ve şimdi de *o adamın* birdenbire ortaya çıkması gibi başını ağrıtan onca şey varken, ama Rhys bu konuda açık ve dürüst olmam gerektiğini düşündü, bilmek isteyeceğini söyledi. Yani...'

Stella annesinin elini tuttu, midesinde bulantı dönüyordu. 'Anne, beni korkutuyorsun, lütfen bana ne olduğunu söyle. Yardım etmek istiyorum. Hasta değilsin, değil mi?'

"Ben iyiyim, ancak bu sabah toplantıya gelemememin nedeni Middleton-le-Moors Hastanesi'nde bir randevumun olmasıydı.

Stella'nın kalbi durdu, eli ağzına gitti. "Hastane mi? Aman Tanrım, anne! Neden orada bir randevun vardı? Gözyaşları bir kez daha gözlerini buğulandırdı.

Alice kızının elini okşadı. 'İşte tam da bu yüzden bir şey söylemek istemedim, tatlım. Seni gereksiz yere endişelendirmek istemedim.

Stella "gereksiz yere" sözcüğüne takıldı, içine küçük bir rahatlama pırıltısı sızdı.

'Ben kesinlikle iyiyim. Yakın zamanda yapılan bir biyopsinin sonuçlarını almaya gittim.

Yeni bir biyopsi mi? Korku Stella'nın içine doldu ve küçük bir rahatlama ışığını söndürdü. Annesinin anlattıklarını dinlerken gözlerini kırıştırdı.

"Yaklaşık bir ay önce göğsümde bir yumru buldum. Bu konuda hiçbir şey yapmayacaktım. Gerçekten çok küçüktü; doktoru rahatsız etmeye değmeyeceğini düşündüm. Her neyse, Rhys'e bundan bahsettim, o da bana ne olur ne olmaz diye kontrol ettirmemi ve özellikle Theresa'yla yaşadıklarından sonra hiç değilse onun içini rahatlatmamı söyledi. Bir hafta boyunca başımın etini yedikten sonra aile hekimimizden bir randevu aldım ve o da beni hastaneye sevk etti. O andan itibaren her şey çok hızlı gelişti. Dediğim gibi, sonuçlarımı bu sabah aldım ve temiz olduklarını söylemek beni çok heyecanlandırdı, sadece bir kistmiş. Kızına genişçe gülümsedi, gözlerindeki rahatlama açıkça görülüyordu.

"Ah, anne! Bana söylemeliydin!"

Ne? Ve seni gereksiz yere endişelendirmek mi? Bunda gerçekten bir anlam göremiyorum'.

"Ama ya öyle olsaydı..." Stella bu sözcüğü söylemeye cesaret edemedi.

"Ya sonuçlar temiz çıkmasaydı? O zaman bana söyler miydin? Annesi ona mahcup bir ifadeyle baktı. "Muhtemelen söylemezdim. Prognozun ne olduğunu görmek için beklerdim. Bunu söyledikten sonra, içimde güçlü bir his vardı.

iyi olacak.'

'Bu konunun dışında anne. Bilmek isterdim,' dedi Stella yumuşak bir sesle. 'Bir daha böyle bir duruma düşersen bana söyleyeceğine söz vermelisin. Ben senin yerinde olsaydım sen de aynısını söylerdin.

"Doğru. Alice başını salladı. "Senden sakladığım için özür dilerim, söz veriyorum gelecekte seninle böyle şeyleri paylaşacağım.

"Güzel. Rhys olmasaydı, Stella annesinin yumruyu ne kadar süre görmezden gelip bir şey yapmayacağını düşünmekten korkuyordu. "Rhys'in başının etini yemesine şükürler olsun. Her şey yolunda gitmeyebilirdi ve bunu düşünmeye bile değmezdi.

"Oh, kesinlikle başımın etini yedi. Alice kıkırdayarak söyledi.

"Evet, karısıyla yaşadıklarından sonra onun için pek de hoş olmamıştır. Annesinin hastaneye tek başına gittiği ve muhtemelen yıkıcı bir haber alacağı düşüncesi Stella'nın aklından geçti ve omurgasında bir ürperti yarattı.

Annesinin gülümsemesi düştü. 'Hayır, değildi. Zavallı adam etrafta çok endişeli görünüyordu. Bu yüzden randevu aldım. Rhys benimle gelmek için ısrar etti.

"Güzel. Çok nazikti. Bir kez daha annesinin Rhys'in desteğine sahip olmasından memnun olduğunu hissetti.

"Çok nazık bir adam, çok düşünceli. Alice ondan bahsederken yüz ifadesi yumuşadı. "Ve hayatımda olduğu için çok mutluyum, tatlım, bu beni oldukça şaşırttı.

Stella annesine döndü ve yüzünü inceledi. Gözlerinin nasıl parladığını ve Stella barbekü için onlara katıldığında annesinden yayılan ışıltının geri geldiğini fark etti. 'Senin adına gerçekten çok sevindim, anne. Seni daha önce hiç böyle görmemiştim, ama Rhys ile bir ilişki içinde olmak kesinlikle sana yakışıyor. Kesinlikle pırıl pırılslın!

Alice'in yanakları pembeleşti. Ellerini dizlerine vurdu ve, 'Şey, onu bilemem ama her neyse, çok açım. Öğle yemeği için biraz sandviç ve salata hazırlamaya ne dersin? Yemek yerken bana büyüleyici genç adam hakkında her şeyi anlatabilirsin.

Crafty, anne, dikkati tekrar bana çevir! Yemekten söz edilmesi Stella'nın düşüncelerini böldü; bütün gün sadece birkaç bisküvi yediğini hatırlatan bir zamanlamaydı. Midesi tam zamanında guruldadı. "Sandviçlerin sesi hoşuma gitti, ama sanırım sen kendini kaptırmadan açıklığa kavuşturmalıyım, Alex benim "genç adamım" değil.

'Bundan emin misin, tatlım? Pırıl pırıl olan tek kişi ben değilim, biliyorsun.

Kızarma sırası Stella'daydı.

* * *

Tüm malzemeleri yerel şarküteriden temin edilen çıtır çıtır bir salatanın eşlik ettiği, kabuklu tahıl ekmeği içinde tavuklu pestolu sandviçlerden oluşan bir yemeğin üzerine anne ve kızı adadaki bar taburelerinde karşılıklı tüneyerek sohbet ettiler. Stella'nın ruh hali açık artırma gününden bu yana annesine karşı yumuşamıştı ve ona Alex ve Fred'den mutlulukla söz etti, konuşurken yüzü canlanıyor, içi dans ediyordu.

Alice peçetesiyle ağzını sildi. "Mesele şu ki tatlım, senin konuşmanı dinlemek, ne kadar mutlu olduğunu görmek Rhys'in bana hissettirdiklerinin aynısı.

Senin için erken olduğunu biliyorum ama-'

'Anne, Alex'i neredeyse hiç tanımıyorum. Nasıl emin olabilirim? Daha önce hiç böyle hissetmemiştim, ama ya her şeyi yanlış anladıysam? Johan de Groote ve onun hayatı üzerindeki bariz etkisi, zihninin köşelerinde gezinirken uyarılar tekrar içeri girmeye başlamıştı.

"Onu ne kadar zamandır tanıdığının bir önemi olduğunu sanmıyorum, özellikle de onun etrafında olmak bu tür duyguları tetikliyorsa. Rhys ile ilk konuştuğumuz andan itibaren onda farklı bir şeyler olduğunu biliyordum. Daha önce hiç kimse bana böyle hissettirmemişti, Johan de Groote bile, tüm o yapmacık karizması ve "şampiyon damızlık" genleriyle. Elini ağzına bastırarak kıkırdadı. "Özür dilerim, baban hakkında seninle böyle konuşmamalıydım.

"Bu konuda özür dilemene hiç gerek yok. Stella bıçağını ve çatalını tabağına bıraktı. Annesinin Alex'e karşı olan duyguları hakkındaki görüşünü duymak istiyordu.

Alice bir an için düşünceli görünüyordu. "Sana bir erkeğe bağımlı olmaman gerektiğini, bir ilişkiye saplanıp kalmaman gerektiğini, hayal kırıklığına uğrama ya da incinme riskini nasıl göze alacağını anlattığımı biliyorum. Ama şimdi bunun ne kadar yanlış olduğunu anlıyorum. Johan'la yaşadığım deneyimin muhakeme yeteneğimi gölgelemesine ve seni etkilemesine izin verdim.

"Olanlardan sonra bu anlaşılabilir bir durum, ancak bu kadar uzun süre tek başınıza olmanız utanç verici.

Alice başını salladı. "Neden böyle düşündüğünü anlayabiliyorum, ama doğrusu, ilişki kurmak istediğim biriyle hiç tanışmamıştım. Gözlerini Stella'nın kilerle buluşturmak için kaldırdı. "Rhys ile tanışana kadar, yani. Yüzü tekrar kızardı. "Her zaman her şeyin bir nedeni olduğunu söylerim. Görünüşe göre aşkı bulmam için Rhys'in gelmesini beklemem gerekmiş, bu yüzden benim için mükemmel bir zaman. Sanırım bu, bir ilişkinin dikkatimi dağıtmasına gerek kalmadan sana ve işi kurmaya odaklanabileceğim anlamına geliyordu.

"Senin adına sevindim, anne. Stella gülümseyerek tezgahın üzerinden annesinin eline uzandı.

"Teşekkür ederim, bunun anlamı çok büyük tatlım. Alice'in yüzü gülümsemelerle doluydu. 'İşte bu yüzden sana şunu söylemek istiyorum, eğer Alex sana Rhys'in bana hissettirdiği gibi hissettiriyorsa, geçmişte sana söylediklerimin yoluna çıkmasına izin verme. Aşkın kalbine girmesine izin ver. Doğru olup olmadığını anlayacaksın ve eğer doğruysa, sadece devam et! Seilmeyi hak ediyorsun sevgilim ve Alex'in

Sana bakınca, onun "aradığım kişi" olabileceğini düşünüyorum. Kelimelerin etrafına tırnak işareti koydu.

Stella'nın midesinde kelekler uçuştı. 'Ondan gerçekten hoşlanıyorum, anne. Hiç kimse bana onun hissettirdiği gibi hissettirmemişti. Dürüst olmak gerekirse bunu hiç beklemiyordum. Kalbi dans etmeye başladı, Alex'in yakışıklı yüzü zihninde belirdi. "Aşık olacağımı hiç düşünmemiştim. *Aman Tanrım!* Bunu gerçekten yüksek sesle mi söylemişti? Alex'e aşık olmuş muydu? Evet, Alex Bainbridge'e sırlıklam aşık olmuştu, tıpkı Maggie'nin yıllar önce Bear'a olduğu gibi ve Stella'nın, arkadaşlarının onu düzenli olarak tanımladığı şekliyle "aşk fobik"inin anlamakta zorlandığı gibi.

"O zaman iki elinle tut ve kendini mutlu hisset. Alice kızına gülümsedi. 'Bak ne diyeceğim, neden Alex'le birlikte Magnolia Gardens'a gelip Rhys ve benimle yemeğe çıkmıyorsunuz? Rhys'in *harika* bir aşçı olduğunu söylemiş miydin? Körili tavuğu için ölünür. Annesinin bu kadar canlı konuşmasını izlemek Stella'nın kalbini ısıttı.

'Kulağa her ne kadar harika gelse de anne, bir ebeveyn ve eşiyle akşam yemeği için biraz erken olduğunu düşünüyorum. Yani, daha doğru dürüst başlamadan Alex'i korkutmak istemiyorum. Bu gidişle bizi koridordan aşağıya koşturacaksın; bu da onun tepelere doğru kaçmasına neden olur.

İki kadın da birbirine baktı ve kahkahayı bastı.

'Üzgünüm, aşkım. Görünüşe göre bu flört kuralları saçmalığı konusunda öğrenmem gereken çok şey var,' dedi Alice kıkırdayarak. 'Bak ne diyeceğim, gelmeye hazır olduğunda bana seslen ve haber ver, ben de Rhys'e yemek pişirme görevi vereyim. Kulağa nasıl geliyor?

"Çok daha iyi. Anne ve kızı birbirlerine mutlu gülümsemelerle baktılar.

TWENTY-NINE

Yağmur son birkaç saattir pencerelere vuruyordu, kapalı gökyüzü Stella'nın masa lambasını kullanması gerektiği anlamına geliyordu. Dairesine rahat bir hava katıyordu. Hava biraz serinlediğinde, duvara yerleştirilmiş, tekinsiz bir şekilde gerçekçi elektrikli şöminenin düğmesine basarak ambiyansa katkıda bulundu; sevdiği odun çıtırtısı sesini bile taklit ediyordu.

Annesi gittikten sonra Stella öğleden sonrayı masasında geçirmiş, konsantrasyonunun elverdiği ölçüde işine odaklanmıştı. Kolay kolay dikkati dağılan biri değildi, ama son birkaç gün içinde gelişen olaylarla birlikte, zihninin dolaştığını fark etti. Johan de Groote'dan bir daha haber alacak mıydı acaba? İletişim bilgilerini paylaşmamışlardı ama Pim onunla iletişim halinde olduğuna göre, Johan onun aracılığıyla bir mesaj iletebilirdi. Hâlâ ona babası demekte zorlanıyordu, hâlâ bu unvanı hak etmediğini düşünüyordu.

Kıdemsiz avukat olarak görevlendirildiği bir cinayet davasının özellikle karmaşık bir yönüyle ilgili kanunları araştırmak için birkaç saat harcamıştı. Davada birlikte çalıştığı İpek ondan bu konuyu incelemesini istemişti ve bu konuda titiz davranacağından emindi. Kapısının çalınmasıyla online hukuk kitabından uzaklaştı, bu onu yerinden sıçrattı ve aklına hemen Alex geldi.

Koridordaki aynaya hızlı bir bakış atan Stella saçlarını düzeltti ve gözlerinde rimel lekesi olup olmadığını kontrol etti.

Daha önce ağladıktan sonra makyajını değiştirmiş ve kapıyı açarken Cadılar Bayramı filmindeki bir figüran gibi görünmek istememişti.

"Merhaba. Alex kapının pervazına yaslanmıştı, derin sesi kadının içinde bir heyecan dalgası yaratmıştı. Gerçekten de göze hoş gelen biriydi.

"Merhaba, içeri gel. Stella ona gülümsedi. Annesiyle yaptığı konuşma Stella'nın ona karşı olan duygularının gücü konusundaki endişelerini bir ölçüde gidermiş, bunun yerine kendisinin de bu duyguların tadını çıkarmasına izin vermişti.

Teşekkür ederim. Uzun süre duramam, işle ilgili birkaç telefon görüşmesi yapmam gerekiyor, ama önce sana bir uğramak istedim, bakalım akşam yemeğinde bana katılmak ister misin?" Stella'yı salona kadar takip etti.

Durdu ve yüzündeki gülümsemeyi engelleyemeyerek ona döndü. "Çok isterim, teşekkürler. Her zaman çok *güzel* kokardı.

"Bu harika. Alex aralarındaki boşluğu kapattı. Kızın saçlarını yüzünden çekti ve gözlerinin derinliklerine baktı. "İyi misin?

"Ben iyiyim.

Hızla onun yüzünü inceledi. "Emin misin?

'Olumlu. Sizi daha sonra her konuda bilgilendireceğim.

"Tamam. Gülümseyerek başını salladı. Birkaç dakika sonra, ağzını onunkine yaklaştırdı, onu derinden öptü, heyecanın köpüğü şimdi içinde bir havai fişek alevine dönüşmüştü.

"Vay canına!" dedi baş dönmesiyle, sonunda birbirlerinden ayrıldıklarında.

"Altı buçuk sana uyar mı?" diye sordu, gözleri şehvetle

kararmıştı. "Mükemmel. *Aslında şimdi iyi olurdu!*

"Güzel. Gülümsedi. "Görüşürüz o zaman. Uzaklaşmak için yürüdü, ama geri döndü, belli ki ikinci bir düşüncesi vardı. "Sadece bunlardan bir tane daha lazım..." Bununla birlikte, yüzünü ellerinin arasına aldı ve onu şefkatle öptü. "Mmm. Bu daha iyi," dedi ve ona gülümseyerek kapıdan çıktı.

Stella olduğu yerde kalakaldı, dudakları yanıyordu, bir yandan da girdap gibi dönen duygularını kontrol altına almaya çalışıyordu, bunu yapmak neredeyse imkânsızdı.

* * *

Alex'in dairesine gitme zamanı nihayet gelmişti, Stella'yı çok rahatlatmıştı. Ol a n biten her şeye rağmen, bu onun

O öğleden sonra düşüncelerine hâkim olan lezzetli öpücükler, dudaklarının sıcaklığı, kirli sakalının sıyrıkları. Sarhoş ediciydi. Kendini hazırlamak için zaman ayırdı, duş aldı ve "makyajsız" makyajını dikkatlice yeniden uygulamadan önce gevşek dalgalar halinde şekillendirdiği saçlarını yıkadı. Bunu yaptıktan sonra, kıvrımlarını baştan çıkarıcı bir şekilde vurgulayan koyu pembe bir şal elbise giydi.

Bir parfüm sıkıp dudaklarına son bir parlatici sürdükten sonra buzdolabından bir şişe Pinot Grigio aldı ve içinde bir heyecan dans ederken dairesinden çıktı.

"Mmm. Çok güzel kokuyorsun. Alex hiç vakit kaybetmeden dairesinin kapısını tekmeleyerek kapattı ve Stella'yı kendine doğru çekti. Stella'ya bastırıldığı kaslı vücudu, sıcak öpücükleriyle birleşince Stella'nın nabzı hızla atmaya başladı.

Fred'in bacaklarını dürttüğünü hissetmesi Stella'yı o andan çıkardı. Ona bakan iki hevesli göz görmek için aşağıya baktı. "Merhaba genç adam, kendini dışlanmış mı hissediyorsun?" dedi kıkırdarak.

Fred heyecanla kuyruğunu salladı ve mutlu bir inilti çıkardı.

"Ah, iyi kalpli Fred, her zaman olayların içinde olmayı seviyor, değil mi dostum? Alex, Labrador'un kulaklarını karıştırabilmek için Stella'yı onun kollarından kurtardı.

Azgın hormonlarını kontrol altına alma fırsatı bulduğu için minnettardı. Alex onu bir kez daha bu şekilde öperse, yatak odasına sürüklenme tehlikesiyle karşı karşıya kalabilirdi ama Alex onunla hınzırca oynasırken hazırladığı yemeklerin yanması da yazık olurdu, diye düşündü. "Mutfaktan nefis kokular geliyor. Dik durdu, vücudunda kargaşaya neden olan hormonlarının dürtülerini görmezden geldi, bunun yerine burnunun etrafında dans eden ve tat alma tomurcuklarını karıncalandıran ağır sulandırıcı yemek aromasına odaklandı.

Öpücüklerinin onda uyandırdığı sapkın düşüncelerden habersiz olduğu anlaşılan Alex, "Başlangıç olarak, karamelize soğan turşusu ve bir dal biberiye ile süslenmiş fırında camembert ve yanında gözleme var. Bunu ana yemek olarak tavada kızarmış barlam balığı, yeni patates ve salata izleyecek.

Stella zevkle inledi. "Vay canına! Kulağa cennet gibi geliyor.

'Sonrası için crème brûlée var, eğer başarabilerseniz. Gerçi bunun için kredi alamam, daha önce şarküteriden aldım.

"Puding için her zaman yerim vardır ve şarküteriden gelen her şey harikadır. Stella gülümsedi, şehveti arka planda bir kaynamaya dönüşmüştü.

Alex onun elinden tuttu ve arka planda hafif bir müzik çınlayan oturma alanına götürdü. Gözleri akşam yemeği için hazırlanmış masaya takıldı; mini bir fenerin içinde davetkâr bir şekilde titreyen mum, ışıltısını rustik çanak çömlek ve keten peçetelerin üzerine yayıyordu. Alex'in böyle bir çaba göstermiş olması dokunaklıydı.

"Bir kadeh şarap?" diye sordu.

"Bir tanesini seviyorum. Sana bunu verebilir miyim?" Getirdiği şişeyi ona uzattı.

"Teşekkürler, ama gerek yoktu. Sadece sen yeterli olurdun. Adamın ona attığı bakış, başının üstünden ayak parmaklarına kadar karıncalanmasına neden oldu.

"Tatlı dilli," dedi gülümseyerek, yeniden yükselişe geçen arzusunu bastırmaya çalışarak.

"Bu doğru.

Stella onu mutfığa kadar izledi, orada kendisine bir kadeh şarap doldurdu. Adamın bir kase patatesi tereyağına bulamasını, üzerlerine taze doğranmış otları serpmesini ve fırına atmasını izledi. "Uzun sürmez," dedi adam.

Adadaki bar taburelerine tünleyen Alex, "Ee, senin durumun nasıl?" diye sordu. Söylemeliyim ki, seni annenle merdivenlerde gördüğüm zamankinden çok daha parlak görünüyorsun.

"Her şey yolunda, teşekkürler. Şarabından bir yudum aldı ve burada onunla birlikte olmanın ne kadar doğru bir his olduğunu düşündü. "Annemle çok içten bir konuşma yaptık, pek çok şeyi açıklığa kavuşturduk - özellikle de esrarengiz Johan de Groote'u.

"Evet, tartışmak için epeyce yem sağladığını tahmin edebiliyorum.

Stella homurdandı. "Sadece birazcık!

Annesiyle yaptığı konuşmanın düzenlenmiş bir versiyonunu paylaşmaya devam etti, Alex dikkatle dinliyordu.

"Oldukça yoğun bir yirmi dört saat geçirmişsin, Stella," dedi Stella sözlerini bitirdiğinde. 'Daha küçük bir insan tüm bunlar üzerine yığılsaydı parçalanırdı, ben de dahil.

'Yapabileceğinden pek emin değilim. Düşünmek için zaman bulma lüksünüz olmadan, yüz yüze geldiğinizde neyle başa çıktığınız şaşırtıcıdır. Bazen böylesi daha iyi oluyor. Alex taburesinden kayarak inip camembert'i fırına atarken şarabını döndürdü. 'En önemli şey

olan biten her şeyin dışında annem. İyi olduğu için çok rahatladım.

'Evet, tahmin edebiliyorum. Ve Rhys gerçekten iyi bir adama benziyor. Alex fırının kapağını kapatırken omzunun üzerinden baktı.

"Bence öyle; annemi kesinlikle mutlu ediyor.

"Bir "ama" geleceğini hissediyorum. Alex bar taburesine geri kayd ve şarap kadehini aldı.

"Rhys'le ilgili değil; onun hakkında ne kadar çok şey bilirim, ondan o kadar çok hoşlanıyorum. Stella gürültülü bir şekilde nefes verdi. "Konu babam. Johan de Groote. Annemin beni çok uyardığını biliyorum, ama yine de onunla ilgili ilk izlenimim beni hayal kırıklığına uğrattı. Başını kaldırıp Alex'e baktı. "Bu beni sert ve kaba biri gibi mi gösteriyor? Johan'ın sağlığının iyi olmadığı ve ilaçlarını karşılayamadığı konusunda söylediklerini çok düşünmüştü. İçgüdüleri ona söylediklerine inanmamasını, her şeyin görüldüğü gibi olmadığını söylüyordu ama yine de vicdanını sızlatmayı başarmıştı.

"Hiç de değil," dedi kararlı bir şekilde. "Bu seni dürüst gösteriyor. Kendini kandırmaya, başka türlü ikna etmeye çalışmaman iyi bir şey. Yine de, içinizin rahat etmesi için, onunla tekrar görüşmeniz, kendi adına ne söyleyeceğini görmeniz iyi bir fikir olabilir. Bu şekilde onun gerçekte nasıl biri olduğu hakkında daha iyi bir fikir edinebilirsiniz.

Stella başıyla onayladı. "Evet, ben de öyle düşünmüştüm. Stella ona bir gülümseme gönderdi. 'Her neyse, benim hakkımda çok fazla şey anlattım, senin günün nasıl geçti? Müşterileriniz sizden hangi heyecan verici tasarımları yapmanızı istedi?

'Bu konuya girmeden önce, babanla ilgili olarak şunu eklemek istiyorum: İçgüdülerinin sana söylediklerine güven. Benimkini göz ardı ettiğim zamanlar hep pişmanlıkla sonuçlandı. Ciddi ifadesini bir gülümsemeyle değiştirdi. 'Ve seninle ilgili çok fazla şey olmasına gelince, aynı fikirde değilim. Senin hakkında bir şeyler duymak hoşuma gidiyor, *seni* daha iyi tanımama yardımcı oluyor.

"Seni korkutmadığına emin misin?" diye sordu bardağına doğru kıkırdarak. "Bunu yapmak için çok şey gerekir," dedi, bakışlarını onun üzerinde tutarak.

* * *

Yemek çiftin sohbetleri ve gülüşmeleriyle geçti. Alex kendisine sipariş edilen tasarımlardan bazılarını anlatırken Stella büyülenmişti

Eski su kulelerinden lüks evler yaratmaktan, hantal bir sıra depolama birimini cesur, çağdaş bir eve dönüştürmeye kadar üzerinde çalışmak için. Sonunda yemeklerini bitirdiklerinde, Stella crème brûlée'sini mideye indirdi ve lezzetli olduğunu ilan etti, salondaki L şeklindeki büyük kanepeye geçtiler. Alex köşedeki masa lambasını yaktı, lamba odaya rahat bir ışık yaydı.

Stella arkasına yaslandı, hafif ışıklandırmanın ve rahat atmosferin tadını çıkarıyordu, elinde bir fincan kafeinsiz kahve vardı - iyi bir gece uykusu umuduyla bu akşam kafeinden kaçınmanın akıllıca olacağını düşündü - Alex'in çalma listesini daha rahatlatıcı bir şey için değiştirmesini izliyordu.

Fred şöminenin önündeki, Stella'nın dairesindeki aynısı olan büyük halının üzerine uzanmıştı. Labrador memnuniyetle horluyor, patileri arada bir seğiriyor ve Stella'yı gülümsetiyordu. Daha önce bir köpek almayı hiç düşünmemişti, çalışma saatleri bunu olanaksız kılıyordu, ama Fred neşeli ve sevecen kişiliğiyle Stella'yı gerçekten etkilemişti.

Alex şöminenin uzaktan kumandasına uzandı ve rahat atmosfere katkıda bulunacak estetik bir etki için alevlerin parlaması seçeneğini seçti.

Stella fincanını sehpanın üzerinde duran mimarlık kitaplarının yanına bırakarak, "Ben banyoya gidiyorum," dedi. "Merak etme, yolumu bulabilirim. Sırtıttı.

Alex'in temiz ve taze kokusuyla dolu banyo, etraftaki erkeksi ürünler dışında Stella'ninkinin neredeyse aynısıydı. Bir an durup onun kokusunu içine çekti. Etrafına bakınırken, gözleri, üstünden bir çift ipek külotun görüldüğü bir çamaşır sepetine takıldı. Yanındaki yerde bir çift daha vardı. Rahatsız edici derecede tanıdık görünüyorlardı. Onlara doğru yürürken tedirginlik omurgasını diken diken etti. Çamaşır sepetinin kapağını kaldırıncaya gözleri büyüdü. Orada, kayıp iç çamaşırı ona bakıyordu. Daha yakından bakmak için eğildi. "Bunların burada ne işi var?

Stella bir an bile beklemeden külotunu kaptı ve öfke onu ileriye doğru iterek oturma odasına geri döndü.

Alex döndü, Stella'nın yüz ifadesini görünce yüzü düştü. "Stella, ne oldu?

"Ne oldu?" dedi, göğsü kabarmış, gözleri alev alev yanıyordu. Fred onun öfkeli ses tonuyla ayağa fırladı ve Stella ile Alex'in arasına baktı. 'Ben anlatırım

"Sorun ne biliyor musun, külotumu banyoda bırakmadığım halde buluyorsun! Bir avuç dolusu ipeği ona fırlattı, küçük bir G-string kafasına düştü, bir kısmı sağ gözünü kapattı. Öfkeden deliye dönmüş olmasaydı bu onu kıkırdatabilirdi. 'Neyin var senin? Senin bir tür külot hırsız sapık olduğunu düşünmemiştim ama öyle görünüyor ki düşünmeliymişim!

"Ne? Alex donunu kafasından sıyırıp sol tarafına fırlattı ve bu kez Fred'in kafasına düştü. Labrador birkaç saniye boyunca kıkırdamadan durdu, gözlerini kocaman açmış, tartışan çifte bakıyordu. "Sence ben...? Hayır, hayır! Stella, lütfen, bana inanmalısın, öyle bir şey değil! Alex sinirli bir şekilde bağırdı.

"Başka nasıl olabilir ki?

"Bir dakika sakinleşebilirsen sana anlatacağım. Alex ayağa kalktı ve ellerini yatıştırıcı bir hareketle kaldırdı. "Dürüst olmak gerekirse onların senin olduğunu bilmiyordum.

Stella küçümseyici bir kahkaha attı. "Oh, o zaman her şey yolunda demektir. 'Hayır, hayır. Demek istediğim, *kimin* olduklarını bilmiyordum.

"Kulağa daha iyi gelmiyor. Ellerini kalçalarına götürdü.

Alex ellerini saçlarının arasına soktu ve yüksek sesle inledi. "Stella, lütfen, beni dinlemelisin, açıklamama izin vermelisin!

"Şu ana kadar pek de iyi bir iş çıkarmış sayılmazsın.

"Onları buldum, daireme nasıl girdikleri ve nereden geldikleri hakkında hiçbir fikrim yok. Kanepenin etrafında ona doğru ilerlemeye başladı.

Geri adım attı. 'Gerçekten acınacak haldesin! Senin gibi bir ucubeye kendimi kaptırdığıma inanamıyorum. Yürümeye başladı ama durdu. 'Ve iç çamaşırlarım sende kalabilir, hiçbirini geri istemiyorum. Onunla ne yaptığını düşünmek bile istemiyorum. Fred'in donunu kafasına geçirdiğini, yüzünde komik bir ifade olduğunu gördü ve içinde bir kahkaha patladığını hissetti.

Ne? Hadi ama! Alex onun ne ima ettiğini anladığında dehşete düşmüş görünüyordu, sözleri ağzından çıkmaya fırsat bulamadan kıkırdamasını bastırdı.

Ona saf iğrenme dolu bir bakış fırlattı, topuğunun üzerinde döndü ve öfkeyle göğsü kabararak kapıyı arkasından sıkıca kapatıp dairesinden çıktı.

Merdivenlerde, üst kattaki daireden gelen Brooke olduğu yerde durdu. Sırılsıklam görünümüne bakılırsa yağmur dinmemişti.

"Merhaba, Brooke. Stella gülümsemeye çalıştı, sakın bir hava yaratmak için elinden geleni yapıyordu.

"Merhaba Stella. Brooke endişeli bir gülümseme verdi. "Her şey yolunda mı?" "Her şey yolunda ve çok güzel, teşekkürler. Stella gülümsemeye zorladı. Çok

Dairesine çekilmeyi tercih ettiği için kaba davranmak istemedi. Bunun yerine, "Yeni evinize yerleşiyor musunuz?" diye sordu.

"Hemen hemen. Sadece birkaç kutu kaldı.' Güzel.

Cumartesi gecesi için hâlâ uygun musun?

"Kesinlikle. Brooke gülümsedi. 'Biraz Micklewick Körfezi yerlisiyle daha tanışmak iyi olacak.

Bu gece öğrendiklerimden sonra partimde bir kişiyi daha az tanıyor olacaksınız!

"Harika. Stella bir kez daha gülümsemeye zorladı. "Pekâlâ, eğer seni daha önce göremezsem, o zaman görüşürüz.

"Evet, görüşürüz o zaman. Brooke merdivenleri çıkmaya devam ederken ona şaşkın bir bakış attı.

Stella dairesinde kendini kanepeye attı. 'Ughh! Neden bir sürüngene dönüşmek zorundaydı ki?" dedi, bunu fark etmediği için kızgındı. O kadar açık, sempatik, komik, muhteşem ve... mükemmel görünüyordu ki. Ve onu tamamen kandırmıştı. Başını arkaya attı ve bir inilti çıkardı. Hislerini mi kaybediyordu? Sezgileri körelmiş miydi? Yoksa adam onun sevgisini kazanma konusunda o kadar başarılı olmuştu ki, işaretlere karşı gözleri mi kör olmuştu? Hayal kırıklığı onu yakaladı ve elleriyle yüzünü ovaladı. "Arghh!

Ama içinde kaynayan sadece öfke ve hayal kırıklığı değildi. Midesinin çukurunda derin bir sızı vardı, acı dışarıya doğru yayılıyor ve tüm vücudunu sarıyordu. Ona aşık olmasına izin vermiş, en derin düşüncelerini onunla paylaşmıştı ve şimdi kalbi kırılıyormuş gibi hissediyor, acı dayanılmaz hale geliyordu. *Ne kadar aptalmışım*, diye düşündü üzüntüyle, gözyaşları gözlerini buğulandırırken.

O anda, bunun bir daha olmasına asla izin vermeyeceğine yemin etti.

THIRTY

Stella, Andrea gelmeden önce dairesine hızlıca bir göz atmak için şehre inmişti. Ertesi akşamki küçük buluşması için alması gereken şeylerin bir listesiyle donanmış ve güneşin yeniden ortaya çıkmaya karar vermiş olmasından dolayı rahatlamış bir halde, en sevdiği kokulu mumların bulunduğu küçük hediyelik eşya dükkânına doğru ilerledi. Bunlar halledildikten sonra, bir sonraki durak önceden ayarlanmış bir buketten oluşan haftalık siparişini almak için çiçekçiydi. Kendini bir demet çiçekle şımartmak birkaç yıldır yaptığı bir şeydi, genellikle çiçek aranjmanını Cumartesi sabahı alıyordu ama çiçekçi Maisie'ye bu hafta bir gün erken alması gerektiğini söylemişti.

Stella şarküteriye uğrayıp çeşitli soslar, peynirler ve kontinental etler seçtikten sonra, daha fazla içecek stoklamak için süpermarkete gitti - listenin başında Maggie'nin hamileliği sırasında doyumsuz bir istek duyduğu birkaç şişe geleneksel limonata vardı.

Stella el arabasını kasalara doğru itiyordu ki, elinde yarısı dolu bir sepetle dolaşan Alex'i gördü. Midesi bulandı. Yüzünde sıkıntılı bir ifade vardı ve her zamanki kendinden emin tavrından eser yoktu. İçini bir pişmanlık duygusuyla karışık bir kızgınlık kapladı.

Dün akşamdan beri, iç çamaşırlarını onun banyosunda bulduğunda aşırı tepki verip vermediğini merak ediyordu. Çabucak

en kötü sonuçlara atlamış, onun açıklamasını dinlemeye hazır olmamıştı. Bu durum onu davranışlarından utandırmıştı. Hatta aşırı tepkisinin bir ilişkiye girme konusundaki isteksizliğiyle bağlantılı olup olmadığını bile merak etmişti. Kontrolün kendisinde olmasına alışkındı ve duygularının liderliği ele geçirdiği - ya da en azından bunun için elinden geleni yaptığı - gerçeğine alışmakta zorlanmıştı. Bu durum onun genelde soğukkanlı ve soğukkanlı olan mizacını bozmuştu. Belki de bilinçaltında kontrolü yeniden kazanmanın bir yolunun sebepten kurtulmak olduğunu düşünmüştü. Olaya karışıp incinme riskini almaktansa çekip gitmek daha kolaydı. O bile kabul etmek zorundaydı ki, bu düşünce tarzı kendi kendini sabote etmeye yönelik bir egzersizin tüm özelliklerini taşıyordu. Ama yine de, kayıp iç çamaşırını onun banyosunda bulmuştu ve adam onu toplamaya bile çalışmamıştı! Bu hatırlatma kendi kendine yaptıklarını haklı çıkarıyordu.

Kadın ters yöne dönmek üzereyken, adam ona doğru baktı ve gözleri kilitlendi. Adam olduğu yerde dondu, sıkıntılı bakışları yerini üzüntüye bıraktı. Stella kalbinde bir kıpırtı hissetti, ona gitme dürtüsü giderek hızlanıyordu, ta ki küçük bir ses ona banyosunda külotunun bir zulasını bulduğunu hatırlatana kadar. *Aldanmayın, o sapık bir külot düşkünü!* Bir sonraki anda el arabasını çevirdi ve en uzaktaki kasaya doğru yürüdü.

Bu akşamki Jolly seansında genç kızlara anlatacak çok şeyi vardı!

Stella dairesine geri döndüğünde Andrea gitmişti, ardında temizlik ürünlerinin turuncu kokusunu bırakmıştı, ev temiz ve düzenliydi, tam da Stella'nın sevdiği gibi.

Alışverişini tamamladıktan ve buketi vazoya yerleştirdikten sonra, aranjmanı bozmamaya dikkat ederek masasında birkaç saat çalışmaya koyuldu. Alex'in düzenli olarak düşüncelerinde belirmesi oldukça can sıkıcıydı, gözlerindeki incinmiş bakış bir suçluluk duygusunu tetikliyordu. Bu onu son derece sinirlendiriyordu; kendini suçlu hisseden o olmamalıydı, banyosunda kayıp iç çamaşırları olan oydu. Onu gerçekten unutması gerekiyordu. O karşı dairede yaşarken bunu söylemek yapmaktan daha kolay olacaktı ama bunu yapmaya kararlıydı ve kendine zamanın geçmesinin durumu kolaylaştıracağını söylüyordu. *Sen güçlü bir kadınsın, başarabilirsin!*

* * *

Stella Jolly'deki Cuma gecelerini her zaman iple çekerdi, ama bu gece kendini daha da çok iple çekerken buldu.

Havanın biraz daha serin olmasıyla birlikte, cesur çiçek desenli bir tulum tercih etmiş, en sevdiği tasarım ayak bileği botları ve siyah pamuklu bir ceketle bir araya getirmişti. Saçlarını dağınık bir "up-do" şeklinde düzeltmiş ve yüzünü çerçeveleyen yumuşak dallar bırakmıştı.

Jolly'ye giden yolu kaplayan köhne ıstakoz küpleri yığınının yanından geçerek eski kaldırım taşları boyunca hızlı adımlarla yürürken, denizden serin bir meltem esiyor, havada hafif bir cızırtı vardı. Birkaç martı tepesinde dönüyor, cırtlak çığlıkları kumsal boyunca taşınıyordu. Meyhanenin ağır meşe kapısını açtığı anda yüzüne çarpan sıcaklık patlamasını memnuniyetle karşıladı, gözleri eski büyük ocağın ızgarasında dans eden ateşe gitti.

Florrie ve Lark'ı her zamanki masalarında gören Stella onlara doğru yöneldi. "Selam kızlar, nasılsınız?" Gülümsedi, onları gördüğüne sevinmişti. Onlar.

"Selam Stells," diye karşılık verdi Florrie ve Lark, her ikisi de mutlu Cuma gecesi gülümsemeleriyle.

"Bak ne diyeceğim, dışarısı biraz soğuk. Stella her iki arkadaşının da kendisini dikkatle izlediğinin farkındaydı, olanlardan sonra bu onu şaşırtmadı ve henüz yarısını bile bilmiyorlardı.

'Haksız da sayılmazsın. Daha kalın ceketimi çıkarmak zorunda kaldım,' dedi Lark. "Evet, ben de," dedi Florrie. 'Jazz yolda, ceketinin içine bir şeyler ekleyeceğini söylüyor.

ellinci evlilik yıldönümü için bir pastaya son rötuşları yapıyor. Baştan aşağı altın yıldızlarla kaplı olarak gelmesini bekliyoruz. Bu onları kıkırdattı; Jasmine düzenli olarak pasta süslemesinin ışıltılı kanıtlarını sergiliyordu.

"Zavallı yaşlı Jazz, canını dişine takarak çalışıyor. Stella Lark'ın yanına oturdu ve ceketini yanına koydu.

"Öyle," dedi Lark, ona doğru yaklaşarak. 'Aklıma gelmişken, yakında doğum günü olduğu için ona Danskelfe'de gittiğin Stells'te bir şımartılma seansı ayarlamamızı önerecektim. Orayı hep övüp duruyorsun. Ne dersin?'

Florrie buz kovaındaki beyaz şarap şişesine uzandı ve Stella için bir kadeh doldurdu, "Ooh, harika bir fikir, böyle bir ikram ona iyi gelebilir," dedi.

"Teşekkürler, Florrie. Stella bardağı aldı ve bir yudum aldı, keskin tatlar dilinin üzerinde dans ediyordu. 'Katılıyorum, bu harika bir fikir. Rachel inanılmaz.

Sıcak taş masajı o kadar *rüya* gibi ki, bir masajdan sonra rahatlamayan birine meydan okuyorum. Yeterince uzun süre hareketsiz oturabilirse Jazz'a çok iyi gelecektir. Sonrasında onu Lytell Stangdale'deki The Sunne Inne'de yemeğe götürebiliriz. Orada bir Pazar akşam yemeği yedim ve kesinlikle harika bir yer ve Mags hala Bear ile orada yedikleri yemek hakkında övgüler yağıdırıyor.

"Ah, bu onun gününü bitirmek için harika bir yol olurdu, biraz 'kendime zaman ayırmayı' çok hak ediyor. Lark ellerini kalbine bastırdı. 'Ona tüm ödemenin önceden yapıldığını ve bunun bizim ikramımız olduğunu söylememizi öneririm; insanların onun için bir şeyler ödemesine izin vermeme konusunda nasıl olduğunu biliyorsun. Onu kendi deyimiyle bir 'sadaka vakası' olarak gördüğümüzü hissettirmek istemeyiz.

Florrie, 'Hayır, bunu istemiyoruz,' dedi.

Stella, "Hiçbir ayrıntıdan bahsetmesek nasıl olur?" dedi. "Ona sadece bir günlüğüne sürpriz bir geziye çıkacağımızı söyleyebiliriz, böylece bizi caydırma ya da iptal ettirme şansı olmaz.

"İyi plan. Florrie başını salladı ve Lark da onayladı.

"Haydi bakalım kızlar. Tam o sırada Maggie masada belirdi, parlak renkli jarse tunik elbisesinin içinde gururla duran bebeği ıslı ıslıldı. "Daha yeni yakaladım ama sanırım Jazz'ımızın doğum gününü planlıyorsunuz. Florrie'nin yanına doğru ilerledi.

"Öyleyiz. Maggie'ye fikirlerini anlatırlarken Stella başıyla onayladı.

'Ailesinin o gün çocuklara bakmak için müsait olduğundan emin olmamız gerekecek. Bir tarih belirlediğimizde bunu onlara sorabilirim,' dedi Florrie.

Maggie, "Ey yukarı, söz konusu kadın az önce içeri girdi," dedi. "Konuyu değiştirme zamanı.

"Sizi görmek ne güzel. Jasmine masanın ucundaki sandalyeye çökerken bir iç çekti, alnı terden parlıyordu. Saçları altın pırıltılarla parıldıyordu, barın yumuşak ışığı burnunun ucundaki altın yenilebilir sim tozunu seçiyordu. Gülümsemesine rağmen bitkin görünüyordu. "Peki ne kaçırdım? Bir şey mi, hiçbir şey mi?

"Pek bir şey yok," dedi Stella, "biz de uzun süredir burada değiliz; iyi vakit geçirmişsiniz.

Hiç şaşırmadım! Küçük bacaklarımın beni taşıyabileceği kadar hızlı bir şekilde Skitey Bank'tan aşağı indim. Şimdi çok heyecanlıyım,' dedi kıkırdayarak. 'Neyse, sende durumlar nasıl Stells? Çarşamba gecesi The Cellar'da yaşanan dramdan sonra ortalık yatıştı mı?

'Evet, senin için kolay bir gece olmamış olmalı. Babanı bir daha gördün mü?' diye sordu Lark.

"Peki komşunuz Bay Dishy nasıl? Jasmine bunun üzerine kaşlarını muzipçe salladı ve Stella'nın gülümsemesine neden oldu.

"Hmm. Anlatacak o kadar çok şey var ki, nereden başlayacağımı bilemiyorum,' dedi Stella ve arkadaşını burnunu süsleyen altın yaldız lekesinden haberdar etmek için parmağıyla burnu ile Jasmine'in arasını işaret etti.

Stella'nın ne yaptığını anlamadan önce Jasmine'in kaşları birbirine çatıldı. 'Ahh, bu lanet şey her yere bulaşıyor. Onları çıkardığımda külotumun içinde bulacağımı söylemeye cüret edebilirim.

"Lütfen bize bunu şimdi yapmayacağını söyle, Jazz. Maggie endişeli bir ifade takınırken Ando Taylor'ın çığlık çığlığa kahkahası barda çınladı. Arkadaşları ona baktı ve kahkahayı patlattı. "Ando açıkça aynı fikirde.

'Bana güvenin, göbeğimi kesen aletlerim popomda sıkıca yerinde duracak. Akli başında hiç kimse o şeyleri görmek istemez.

"Phew! Stella alnındaki teri siler gibi yaptı. Jasmine arkadaşına dilini çıkararak karşılık verdi.

'Neyse, sana dönecek olursak, Stella, Çarşamba gecesı dramatik bir şekilde ortaya çıktıktan sonra babanla işlerin nasıl gittiğini hepimiz merak ediyoruz. O zamandan beri onu gördünüz mü ya da ondan haber aldınız mı?" diye sordu Florrie.

"Onunla dün sabah The Cellar'da tanıştım, Pim de oradaydı. Stella daha sonra olanları anlatmaya devam etti.

"Vay canına!" dedi Jasmine. 'Bu çok ağır bir şey.

"Bana anlatsana," dedi Stella. Hâlâ kafasını toparlamaya çalışıyordu ve olayı yeniden yaşamak onu biraz çalkantılı hissettirmişti.

"Demek hiç kardeşin yokken bir sürü kardeşin oldu," dedi Lark.

"Hemen hemen her şeyi özetliyor. Stella başını salladı. "Yine de, tüm bu karmaşa içinde, Pim'in üvey kardeşim olduğunu öğrenmek iyi oldu.

"Evet, Pim gerçekten iyi bir adam," dedi Jasmine.

'Öyle, iyi bir kalbi var; bunu yüzünden ve aurasından anlayabilirsiniz,' dedi Lark.

Florrie, "Ve şimdi düşünüyorum da, gerçekten birbirinize benziyorsunuz, ve sadece ikinizin de çok uzun boylu olmasını kastetmiyorum; yüz olarak da birbirinize çok benziyorsunuz, özellikle göz çevreniz," dedi. Diğerleri Stella'nın yüzünü incelediler ve onaylayan sesler çıkardılar.

"Nasıl oldu da bunu daha önce fark etmedik?" dedi Jasmine.

"Muhtemelen aramadığımız içindir," dedi Florrie. "Peki annen bu işin neresinde Stells?" diye sordu Maggie.

Aslında bunu şaşırtıcı derecede iyi karşıladı. Johan de Groote ve Pim ile ilgili konuşmalarının ayrıntılarını paylaşmış olmasına rağmen, Stella annesinin hastaneye yaptığı ziyaretten bahsetmemişti, bunu gizli tutmak isteyeceğini biliyordu. "Her neyse, kendim hakkında konuşmaktan bıktım ve eminim siz de beni dinlemekten bıktınız, peki geri kalanınız neler yapıyor? Stella masaya bir göz attı; arkadaşlarına Alex ve külotundan bahsetmeyi onlar konuşmaya fırsat bulduktan sonraya bırakmıştı. "Mags, sanırım o korkunç kuzenin seni daha fazla rahatsız etmedi, değil mi?"

Maggie'nin yüzü bu hatırlatma karşısında düştü. 'Neyse ki o konuda bir sessizlik var ve ondan bir daha haber alabileceğimi sanmıyorum. Tahtaya dokun. Parmaklarını masaya vurdu.

"Güzel," dedi Florrie kararlılıkla.

Yazın başlarında, Maggie'nin ayrı yaşadığı kuzeni Robyn, evliliğinin nasıl bozulduğuna ve kendisinin evsiz ve beş parasız kaldığına dair ayrıntılı bir hikâyeyle kapılarına dayanmıştı. İki kuzenin sorunlu bir geçmişi vardı ve Maggie'nin kuşkularına rağmen, Maggie ve Bear kendilerini onu birkaç günlüğüne kalmaya davet ederken bulmuşlardı. Çok geçmeden Maggie'nin gitmeye niyeti olmadığı ve daha da kötüsü Bear üzerinde planları olduğu ortaya çıkmıştı. Pasif-agresif davranışları ve sonu gelmeyen yalanları, genellikle mutlu olan çiftin arasının açılmasına neden olmak için endişe verici derecede kısa bir zaman almıştı. Robyn'in yalanları ortaya çıktığında ve kendisinden ayrılması istendiğinde işler tatsız bir şekilde sona erdi. Tüm bu dram, çiftin yürek parçalayıcı bir dizi düşük yapmasının ardından Maggie'nin Bear ile uzun zamandır beklediği hamilelik haberini paylaşmak için çaresiz kaldığı bir döneme denk gelmişti. Yaşadığı stres çok büyüktü ve bunun doğmamış bebeğini etkileyeceğinden endişe ediyordu. Çiftin hala biraz sarsıldığını söylemek yanlış olmaz.

"Eğer bir daha buralarda görünürse, daha fazla sorun çıkaramadan kendini kasabadan kovulmuş olarak bulacak," dedi Jasmine, peri yüzü öfkeyle kızarak.

"Çok doğru," dedi Stella, arkadaşları mırıldanarak onayladılar.

'Teşekkürler, kızlar. İşin o noktaya gelmeyeceğini umuyorum. Maggie minnettar bir gülümseme verdi.

Florrie, romantizm yazarı Thea Carlton'ın okuması için yapılan hazırlıklar hakkında onları bilgilendirdikten sonra Lark, Nate'le birlikte dükkânı ve Nate'in ileri dönüşüm işi için daha fazla parça aramak üzere Fransa'ya nasıl bir gezi ayarladıklarını paylaştı.

"Biz *sadece* arkadaşız!" dedi gülerek.

"Oh, evet. Ve ben bir multimilyonerim," dedi Jasmine Stella'ya dönmeden önce kuru bir sesle. "*Aşk* konusuna gelince, Bay Ateşli ile aranız nasıl?

Stella homurdandı. 'Öyle değiller ve asla da olmayacaklar. Daha doğru dürüst başlamadan bitirdik ve bir daha bir ilişki fikrini aklıma bile getirmeyeceğim, bu kesin. Her ne kadar cesur bir tavır takınsa da, bu kalbindeki sızıyı durdurmaya yetmedi.

"Hayır!" dedi Florrie, gülümsemesi düştü. "Ne oldu?

Jasmine parmağını kulağında sallayarak, "Sanırım kulaklarımın temizlenmesi gerekiyor," dedi. 'Az önce "ilişki" kelimesini kullandığına yemin edebilirim. Onlara girmediğini sanıyordum.

"Ne oldu Stells?" diye sordu Lark, yüzü endişeyle doluydu.

"İyi anlaşıyor gibiydik; hatta ondan hoşlandığımı bile itiraf edebilirim. Lark'la göz göze geldi ve hızla gözlerini kaçırdı. Arkadaşının ona ulaşır düşüncelerini o öteki dünyalı tarzıyla okuması riskini göze almak istemedi.

"Peki ne ters gitti?" diye sordu Maggie. "Gerçekten iyi birine benzediğini düşünmüştüm ve geçen gece sana bakışından, senden çok hoşlandığı izlenimini edindim.

Stella küçümseyici bir kahkaha attı. "Daha çok külotuma aşık.

Lark'ın kaşları saç çizgisine kadar yükselirken, Jasmine neredeyse elindeki şarap kadehiyle boğulacakmış gibi sıçradı. "Ne demek donuna aşığım?" diye sordu Florrie.

"İç çamaşırlarımdan bazılarının kaybolduğundan bahsettiğimi sanmıyorum; o kadar çok başka şey oluyor ki. Her neyse, Andrea, evimi temizleyen kadın, benim için biraz çamaşır getirmiş ve görünüşe göre bir sürü külotumu ve birkaç sütyenimi bahçedeki çamaşır kurutucusuna asmış. Stella bu anı karşısında gözlerini devirdi.

"Çekmecelerinde fazla kumaş olmazdı, bu yüzden kurumalarının uzun süreceğini sanmıyorum," dedi Jasmine kıkırdayarak ve Stella'nın alaycı bir onaylamama bakışını kazandı.

"Birinin onu çaldığını mı söylüyorsun? Maggie inanamayarak sordu. Stella başını salladı. "Evet, tam olarak bunu söylüyorum.

Florrie, "Ama bunun Alex'le ne ilgisi olduğunu ve neden artık onunla hiçbir şey yapmak istemediğini anlamıyorum," dedi.

"Mesele şu ki, onları ben buldum. Stella etrafındakilerin yüzlerine baktı, dramatik bir etki yaratmak için uzun bir ara verdi; bu onun çok kullandığı bir mahkeme salonu taktiği idi. "Alex'in banyosunda. Arkasına yaslandı, tepkilerini bekledi.

"Hayır! Florrie'nin gözleri inançsızlıkla irileşmişti.

"Senin olduklarından emin misin?" diye sordu Lark. "Yani, kız kardeşi onunla kalmıyor muydu? Ona ait olma ihtimalleri olduğunu düşünmüyor musun?

Stella iddialı bir şekilde başını salladı. "Hayır, onlar kesinlikle benimdi.

Maggie, "Lanet olsun, onun bir sapık olduğunu asla düşünmezdim," dedi,

Şok oldum.

'Peki onlarla ne yaptınız? Onları geri mi götürdün? Bir servete mal olduklarını söyleyebilirim; onları orada öylece bırakmak istemezsiniz,' dedi Jasmine.

Onları geri mi aldım! Ona ne düşündüğümü söyledikten sonra onları fırlatıp attım. Ne kadar pahalı oldukları umurunda değil, onları bir daha giymek istememin imkanı yok.

Arkadaşları kıkırdamaya başlamadan önce birbirlerine baktılar. Stella öfkesine rağmen kendini onlarla birlikte gülerken buldu. Sonunda konuşabildiğinde, "Ona bir "külot yalayıcı" olduğunu söyledim," dedi. Adamın dehşete düşmüş ifadesi zihninde canlandı ve bir an için dikkatini dağıttı. "Ve daha da kötüsü, onları ona fırlattığımda bir çift kafasına düştü. Sözleri kahkahalar arasında döküldü. "Ve onları kırbaçlayarak yanlışlıkla Fred'e fırlattı. Zavallı çocuk, kulağı bacak deliğinden dışarı çıkmış bir şekilde, kafasında onlarla öylece oturuyordu. Dürüst olmak gerekirse, yüzümü asmamak için kendimi zor tuttum.

Arkadaşlar bir kez daha şamatalı kahkahalara boğuldular ve yakındaki müşterilerin şaşkın bakışlarını üzerlerine çektiler.

Kıkırdamaları yatıştıktan sonra Florrie gözlüğünün altından sevinç gözyaşlarını sildi ve şöyle dedi: 'Bunu duyduğuma gerçekten üzıldüm Stells. Görünüşe göre hepimizi iyi ve düzgün bir şekilde kandırmış.

"Öyle değil mi," dedi Stella. "Neyse, bu gece benim hakkımda bu kadar yeter; Johan de Groote ya da Alex Bainbridge hakkında daha fazla düşünmek istemiyorum. Dikkatini Maggie'ye çevirdi. "Ee, Mags, sen ve Bebek Marsay ile işler nasıl gidiyor, ayı yapma şirketinden bahsetmiyorum bile?

Maggie içkisinden limon dilimini çıkarmakla meşguldü. Ağzına attı, tadını emerken yüzünü buruşturdu, sonra tekrar içkisine attı. "Fena değil, teşekkürler. Arkadaşına bir gülümseme fırlattı.

"Görüyorum ki limon aşermesi hâlâ tüm hızıyla devam ediyor. Stella kıkırdamaktan kendini alamadı.

"Sanırım aslında daha da kötüye gidiyor. Maggie sırtıttı.

THIRTY-ONE

Barın kapısı açıldığında Stella barda durmuş, bir şişe şarap daha sipariş etmek için bekliyor, köşedeki canlı folk grubunun çaldığı müziğe ayaklarını vuruyordu. Johan de Groote içeri girince midesi hopladı. Benzer yaşlarda, seyrelmiş kumral saçları olan bir adamla sohbet ediyordu. Konuşma tarzlarından birbirlerini iyi tanıdıkları anlaşılıyordu. Johan'ın geri çekilip kumral adamın bardaki kuyruğa katılmasına izin vermesini ilgiyle izledi, Johan sanki bir masa arıyormuş gibi tıklım tıklım dolu odayı tarıyordu. İlk tur içkilerin parasını ödemekten kaçıyor gibiydi - bu onu neden şaşırtmamıştı? Bakışları ona takıldı ve birkaç dakikalığına irkilmiş gibi göründü. Kendini toparladıktan sonra sadece başını salladı ve arkasını dönerek, sanki Stella sıradan bir tanıdıkmiş gibi odayı taramaya devam etti. Stella onun gözlerinin, yirmili yaşlarının ortalarında ya da sonlarında oldukları anlaşılan bir çift çekici genç kadının oturduğu dört kişilik bir masaya takılmasını izledi. Arkadaşına doğru eğildi, kulağına bir şeyler söyledi ve genç kadınlara doğru kasıla kasıla yürüdü. Belli ki çekici bir şey söylemişti, çünkü kısa süre içinde kadınlar ona gülümsüyor ve söylediği şeye içtenlikle gülüyorlardı. Bir sonraki anda, boş olan iki koltuğu işaret etti. İki kadın coşkuyla başlarını sallayarak karşılık verdi ve hiç vakit kaybetmeden sandalyelerden birini çekip oturdu ve cazibe saldırısına devam etti.

Daha fazla izleyemeyen Stella arkasını döndü ve siparişini vermek için bekledi. Adamın kendisini gördüğünde verdiği tepki hakkında ne hissedeceğini bilmiyordu.

merhaba bile demedi. Belki de son karşılaşmalarından sonra daha fazla yüzleşmekten çekiniyordu. Tek kişi o değildi; bu onun isteyeceği son şeydi, özellikle de burada, Jolly'de.

Arkadaşlarının yanına dönerken, Stella Johan'a gidip bir merhaba deme fikriyle oynadı, ama Johan'ın en yakınında oturan genç kadınla yaptığı konuşmanın çapkın tonunu duyunca bundan vazgeçti. *Ughh!* Adamın bunu bu kadar abartması midesini bulandırdı. Onun babası olmasına alışmak biraz zaman alıyordu.

Masasına döndüğünde, Stella hızlı bir güncelleme yaptı, arkadaşları sırayla gizlice babasının konuşmasına bakıyorlardı, iki genç kadın onun her sözüne dikkat kesilmişlerdi. Babasının, annesi de dahil olmak üzere, geçmişte başarılı olduğu kanıtlanmış, iyi bilinen bir üslup kullandığını tahmin ediyordu.

Sonraki bir saat boyunca Stella akşamının tadını çıkarmak için elinden geleni yaptı ve Jasmine'in ailesinin yakınında yaşayan altmışlı yaşlarının sonundaki bir çift için yapmakla görevlendirildiği son komedi kutlama pastasının ayrıntılarını paylaşmasını dinledi. "Yani, kim birinden böyle bir yıldönümü pastası yapmasını istemeyi düşünür ki? Bayan Marsh bana kopyalamamı istediği fotoğrafı gösterdiğinde utandım; nereye bakacağımı bilemedim. Kocasının *görünüşüne* bakılırsa - ne demek istediğimi anladıysanız - belli ki *çok* soğuk bir gündü. Yeşil gözleri muziplikle parılıyordu.

Bayan Marsh ona kendisinin ve Bay Marsh'ın nasıl deneyimli doğacılar olduklarını ve karşı kıyıdaki özel bir doğacı karavan kampının müdavimleri olduklarını anlatmıştı. Jasmine'e uzattığı fotoğrafın çekildiği ve çiftin yıldönümlerini kutlayacakları yer de orasıydı.

'Dürüst olmak gerekirse, ona ve kocasına bir daha asla bakamayacağım. Onları hayatım boyunca tanıdım, her zaman ikisinin de çok asil ve düzgün olduklarını düşündüm. Pffft! Beni tamamen kandırdı. Ve neden onları bir tandemde almamı istediğine inanamıyorum. Bir sürü ıvır zıvırla uğraşmak ve onları nereye koyacağımı bilememekten bahsediyoruz. Jasmine başını salladı, Florrie'nin yüz ifadesi karşısında kıkırdadı. "Ve sana şunu söyleyeyim, yerçekimi ikisinin de dostu olmadı. Hatta o kadar ileri gidiyorum ki, onları kesinlikle perişan ettiğini söyleyebilirim. Bu da şu soruyu akla getiriyor: "Onları aynen mi kopyalayayım, yoksa bir şeyleri geliştireyim mi; isterseniz nazik mi olayım? Her şeyi biraz *daha* mı *güzelleştireyim*? Koltuğuna geri oturdu ve arkadaşlarına baktı. Sadece Jasmine bir hikâyeyi bu kadar kuru anlatabilir ve herkesi kahkahalara boğabilirdi.

Babasının oturduğu yönden gelen bir hareket Stella'nın gözüne çarptı. Döndüğünde babasının ve arkadaşının genç kadınlardan biriyle birlikte ayağa kalktıklarını gördü. Johan'ın en yakınındaki genç kadın içkisini çabucak bitirdi ve ayağa kalktı, ona bir şeyler söylerken gülümseyerek onu güldürdü. Johan elini genç kadının sırtına koydu ve hızla arkasını dönmeden önce Stella'ya baktı. Stella onun ve arkadaşının kapıya doğru yönelişini ilgiyle izledi, iki kadın da onları takip ediyordu. *Hızlı bir işçiden bahsediyoruz.* Stella adamın kendisiyle konuşmak istememiş olmasından dolayı beklenmedik bir incinme hissetti, ama hemen kendine bunun zaten garip olacağını söyledi. Bu incinme aniden bir kızgınlık hissi ile yatıştı.

"İyi misin, Stells? Lark'ın nazik sesi onu düşüncelerinden çekip çıkardı.

"Hm? Oh, evet, ben iyiyim teşekkürler, çiçek.' Stella başıyla onayladı. Adamın Micklewick Körfezi'ne tesadüfen gelmediği hissine kapılmıştı; bunun bir nedeni vardı ve bunun tam olarak ne olabileceğine dair şüpheleri vardı.

* * *

Alt balo boyunca ilerleyen Stella ceketinin düğmelerini ilikledi ve yakasını yukarı kaldırdı, aklı Johan de Groote'un düşünceleriyle doluydu. Mizzle havada asılı duruyor, eski sokak lambalarının sönük ışığında dönüp duruyordu. Yürürken yavaş yavaş arkasındaki ayak seslerinin, ayakkabılarının kaldırım taşlarına sürtünmesinin farkına vardı. Kalbi yerinden fırladı ve güvercin deliğine itilmiş olan isimsiz notun istenmeyen anısını tetikledi. Stella Maggie'nin eve bırakma teklifini kabul etmediği için pişmanlık duyduğunu hissetti. Bir araba yolda ilerliyordu, farları patikayı aydınlatıyordu ve hızla döndü, onu takip eden kimsenin olmadığını görünce şaşırdı. Rahat bir nefes aldı. Kendini savunma dersleri almış ve karatede siyah kuşak sahibi olmuş olabilirdi ama dışarıda onu korkutmaya çalışan biri olduğu düşüncesi yine de tedirgin hissetmesine engel olmuyordu.

Stella hızını artırarak Skitey Bank'a doğru ilerledi, iyi aydınlatılmış olmasına şükrediyordu.

Zirveye ulaştığında, elinde cep telefonu, en üstteki baloya doğru uzun ve kararlı adımlarla ilerledi. Yolun yaklaşık üçte birini kat etmişti ki, diğer tarafta renkli camlı, tanıdık, koyu renkli bir araba gördü

yolun ortasında. Yavaşlamıştı ve onun hızına ayak uyduruyor gibi görünüyordu. İçinde öfke yükseldi. Hiç kimsenin bir kadının gözünü korkutmaya hakkı yoktu. Burun delikleri alevlenerek arabaya doğru yürüdü, vücut dili güven ve korkusuzluk yayıyordu. Kim olduğunu öğrenmeye kararlıydı.

Neredeyse arabaya ulaşmıştı ki, sürücü gürültülü bir şekilde tekerleklerini döndürerek kalkmadan önce motoru çalıştırdı, Stella elleri kalçalarında arabanın arkasından bakıyordu. Her kimse, belli ki kimliğinin gizli kalmasını istiyordu. Yine de, bu ona DC Stephens ile temasa geçmesi ve Fitzgilbert's Landing'deki kamera kayıtlarında herhangi bir ilerleme kaydedip kaydetmediklerini öğrenmesi gerektiğini hatırlattı.

THIRTY-TWO

Cumartesi sabahı yazın dönüşünü karşıladı. Stella yatak odasının balkon kapılarını açtı, güneş ışığı ve deniz kenarının sesleri içeri doluyordu, buna Alex'in dairesinin üstündeki balkonda tünemiş olan sesli bir ringa martısı da dahildi. Alex'in dairesinin kapısının kolundan gelen tıkırtıyı duydu ve hızla içeri girdi. Birkaç nedenden ötürü onunla yüz yüze gelmek istemiyordu, bunlardan biri de kendisini bu kadar dağınık bir halde görmesini istememesiydi. Saçları örgüsünden kurtulmuştu ve yüzünde yastıktan kaynaklanan kırışıklıklar olduğunu hissediyordu. Bu hiç de iyi bir görüntü değildi.

Önceki akşam eve dönerken yaşadığı tatsız deneyimden sonra damarlarında dolaşan adrenalin yüzünden uykuya dalması biraz zaman almıştı. DC Stephens ile irtibata geçmek için zihnine bir not düştü; bu gözdağı verme girişiminin sona ermesi gerekiyordu, şu anda hayatında yeterince şey oluyordu.

Kahve makinesini kaldırırken içinde bir heyecan dalgası belirdi; bu akşam arkadaşlarını ağırlamayı ve onları yeni evinde ağırlamayı dört gözle bekliyordu. Dairesini ne kadar sevse de, doldurulması gereken büyük bir yerdi. Stella birkaç kez bir yalnızlık havası sezdiğinde hazırlıksız yakalanmıştı... yalnızlık değil, ama bunun çevresinde dolaşan bir şey. Annesinin üniversiteye gittikten sonra Magnolia Gardens'ta hiç böyle hissedip hissetmediğini merak etti. Orası da büyük bir evdi, geniş odaları ve yüksek tavanları vardı, ses neredeyse evin içinde yankılanıyordu. Bunun annesiyle bir ilgisi olabileceği düşüncesi

Annesinin neden sonunda hayatına biraz romantizm -ve Rhys- kattığı sorusu aklından geçti. Aklına bir gün kendisinin de benzer bir durumda kalıp kalmayacağı geldi ama bu düşünceyi kök salmaya fırsat bulamadan bir kenara bırakıp hızla Bill ve Pim'e döndü; onları bu akşam davet etmeyi düşünmüştü ama Cumartesi geceleri The Cellar'da her zaman çok yoğun olurdu ve yerlerine birini bulmak için çok kısa bir süre kalmıştı. Belki bir ara Jolly'de Pazar akşamı yemekte bir araya gelebilirler, diye düşündü.

Babası aklına geldi, önceki akşam onu tanımıyormuş gibi davranmıştı. İkisi de konuşmaya fırsat bulamadan bakışlarını kaçırmak yerine en azından bir merhaba diyebilirdi. "Onun kaybı!" dedi kararlılıkla, kahvesine bir tutam köpüklü süt ekleyerek. Buraya kadar onun varlığı olmadan gelmişti ve onsuz da gayet iyi devam edecekti. Ona ihtiyacı yoktu; merakını gidermişti ve bu yeterliydi. Tanık olduğu şey onun hakkında daha fazla şey öğrenmek istemesine neden olmamıştı. Bir bar taburesine tüneyip elindeki fincanı kucaklarken, göğsünde yeniden canlanan küçük acıyı görmezden geldi ve dikkatini o akşam için yapılacaklar listesine verdi; Cumartesi sabahı koşusundan döndüğünde listenin içeriğiyle ilgilenecekti.

* * *

Stella'nın gözleri oturma odasını ve mutfağı taradı, gördüklerinden memnundu; dairesi şık ve davetkâr görünüyordu. Konuşmayı engellemeyecek bir ses seviyesinde, neşeli, popüler bir çalma listesi seçmişti. Kokulu mumlar son bir saattir yanıyordu, temiz kokuları havayı dolduruyordu, buket büfenin üzerinde göz alıcı görünüyordu ve ada, şarküteriden gelen lezzetli görünümlü atıştırmalıklarla doluydu. Işıklar söndüğünde ortamı daha da güzelleştirmek için peri ışıklarını yakmıştı.

Akşam için kıyafetini çoktan planlamış, ince askılı, arkadan çapraz duran gri ipek bir elbise seçmiş ve saçlarını şık bir topuz haline getirmişti. Ayaklarında, ayak bileklerinin etrafından zarifçe bağlanan bir çift tasarım topuklu ayakkabı vardı. Makyajını sade tutmuş, etkili olması için koyu pembe bir dudak parlaticısı eklemişti.

Aynada son bir kez kontrol ediyordu ki, dahili telefonun zili çaldı ve içinden bir heyecan fırtınası geçti. Telefona doğru yürüdüğünde Florrie ve Ed'in kendisine sırtıttığını gördü, Florrie'nin anne ve babası olduğunu tahmin ettiği kişiler de arka planda duruyordu. "Merhaba Stells," dediler hep bir ağızdan.

"Selam çocuklar. Yukarı gelin. Gülümseyerek giriş düğmesine bastı. Birkaç dakika sonra onları kapıda neşeyle karşılıyordu.

'Bu arada çiçeğim, alt katta kapının etrafında dolaşan kaypak görünüşlü bir adam olduğunu söylemem gerektiğini düşündüm. Anahtarını unuttuğunu söyledi ve kapıyı onun için açık tutup tutamayacağımızı sordu, ama hiçbir şey yapmadık, özellikle de kim olduğunu sordüğümüzda ve adını vermekte isteksiz davrandığında," dedi Florrie'nin annesi Paula, Stella'yı sıcak bir kucaklamadan kurtardıktan sonra.

Florrie'nin babası Charlie, 'Evet, çok doğru, ona kancasını sallamasını söyledik,' dedi.

"Çok iyisiniz. Stella hissettiği telaşı gizlemeyi umarak gülümsedi; kendisini takip edenin o ürkütücü adam olduğundan emindi. Ama onun arkadaşlarıyla geçireceği geceyi mahvetmesine izin vermeyecekti. Önceki akşam onunla yüzleşmeye gittiğinde hızla uzaklaşarak korkak olduğunu kanıtlamıştı. Fitzgerald's Landing'e ikinci kez girmeye çalışmasının nedeni üzerinde durmak istemiyordu. Tekrar güvenlik kameralarına yakalanacağından habersiz olmalıydı. DC Stephens'la temasa geçmeli ve bu işi kesin olarak çözmeliydi.

Çok geçmeden Maggie ve Bear, Lark ve Nate'in yanı sıra Jean Davenport ve Jack Playforth ile birlikte geldiler. Onları yolda Land Rover'larına almışlardı. Maggie hamile olduğu için alkolden uzak duruyordu, bu yüzden arabayı sürmeye gönüllü olmuş ve diğerlerine bir kadeh şarabın tadını çıkarma seçeneği sunmuştu.

"Sanırım size hediyelerinizi vermeden önce diğerlerinin gelmesini beklemek daha iyi olacak," dedi elinde büyük bir pasta taşıyıcısı olan Jasmine; ailesiyle birlikte Maggie ve arabasından hemen sonra gelmişti.

"Kimi bekliyoruz?" diye sordu Maggie, zil tekrar çaldığında etrafına bakınarak.

"Annem, Rhys ve üst kattaki çift," dedi Stella, dahili telefona yönelmeden önce Nate'e bir şişe bira uzatarak. Ekranda annesinin yüzünü görünce gülümsedi. "Anne, anahtarını kullanabilirsin, biliyorsun!" dedi kıkırdayarak.

"Biliyorum tatlım, ama ısrarcı ve küstah olmaktan hoşlanmıyorum. Annesinin sözleri Stella'nın içinde bir suçluluk duygusu uyandırdı ve ona daha birkaç gün önce annesinin yatak odasını nasıl karıştırdığını, mücevher kutusunu karıştırdığını ve bir mektup aşırıldığını hatırlattı. Hayal gücünün hiçbir sınırı içinde en iyi zamanı değildi. *En iyisi bu gece bunun üzerinde durmamaktı!* Brooke ve Marcus'un gelişi ve ardından gelen tanışma faslı onu daha fazla düşünmekten kurtardı.

"Pekala Stells, artık hepimiz buradayız, sanırım evinizi ısıtacak hediyelerinizi teslim etme zamanı geldi. Jasmine gülümsedi.

"Bana bir şey almana gerçekten gerek yoktu," dedi Stella. 'Sadece eşyalarımı yerleştirdikten sonra bir araya gelmenin eğlenceli olacağını düşündüm, hepiniz yeni daireme hoş geldiniz.

"Alex gelmiyor mu? Stella'nın annesi şaşkın bir ifadeyle sordu.

"Hayır, bu gece burada olmayacak, anne," dedi Stella kararlılıkla. "Daha sonra açıklarım. Annesinin yüzünü incelediğini hissedebiliyordu, ama bu gece Alex hakkında konuşmak istemiyordu, o kesinlikle yasaktı.

"Her neyse, işte benim ikramım; bu arada çikolatalı kek. Stella ile annesi arasında geçen sözsüz konuşmaları fark ettiği anlaşılan Jasmine söze girdi ve Stella'ya bilmiş bir bakış fırlattı.

"Teşekkürler Jazz, çok nazıksın. Stella pasta taşıyıcısının kapağını kaldırırken ona minnettar bir gülümseme verdi, karmaşık yapıya bakarken dudaklarından bir nefes kaçtı. "Oh, Jazz! Bu muhteşem! Herkes Jasmine'in el emeğine huşu içinde bakarken odada bir dizi vay be sesleri yükseldi. Önlerinde, ferforje balkonları ve metal pencere çerçevelerine kadar şeker hamuru ve fondan kremasıyla ustaca yeniden yaratılmış Fitzgilbert's Landing binası duruyordu. Binanın yanında, Stella'nın avukat peruğu ve cübbesi içinde, kolunun altına pembe kurdeleyle bağlanmış bir evrak çantası ve ayaklarını süsleyen dik topuklu ayakkabılarıyla şeker hamurundan yapılmış bir versiyonu duruyordu. Kıvrımlı şeker hamuru dalgaları pastanın kenarlarını süslüyor, tabanına bisküvi kırıntılarından kum serpiliyordu. Çatısında bir martı bile vardı. Bu özelliklerin karışımı kâğıt üzerinde biraz uyumsuz gibi görünse de, pasta formunda, Jasmine'in becerisi ve kişiliğinin parlamasıyla mükemmel bir şekilde çalıştı. "Jazz, bu *harika!* Saatlerini almış olmalı. Çok teşekkür ederim. Stella arkadaşına karşı bir sevgi patlaması hissetti, onun yoğun - zaman zaman çılgınca - hayatını takdir ediyordu, yine de bunu onun için yapmak üzere zaman ayırmıştı. Stella onu kucakladı ve sıkıca sarıldı, Jasmine tehlikeli bir şekilde nefes darlığı çekmeye başladığını söyleyerek şaka yaptı.

'Gerçekten de diğer işlerini bırakıp buna odaklanmalısın, Jazz. Çok yeteneklisin,' dedi Florrie.

'Duyduk duymadık demeyin,' dedi Maggie.

"Biz de ona hep bunu söylüyoruz, değil mi Steve? Jasmine'in annesi Heather, gözlerinde parlayan gururla, 'Biz de bunu söyleyip duruyoruz,' dedi.

"Evet, öyle. Babası sevgiyle gülümseyerek başını salladı.

"Sadece biraz çikolatalı kek ve fondan kreması. Jasmine her zamanki gibi kızarak iltifatı savuşturdu. "Kaybolan iç çamaşırlarının hikâyesini daha önce duymuş olsaydım, onun yerine üzerine şeker hamurundan bir sürü külot serpiştirmek isteyebilirdim ama buna çoktan başlamıştım, o yüzden artık çok geçti. Kirli bir kıkırdama yaptı.

"Görünüşe göre şanslı bir kaçış yapmışsın, Stells. Lark kıkırdadı. "Bu kaybolan iç çamaşırların da neyin nesi?" diye sordu Brooke. Kaşlar birbirine yaklaşıyor.

Stella iç çamaşırlarının nasıl kaybolduğunu çabucak anlattı ama Alex'in olaya karıştığından bahsetmemeye karar verdi. Her ne kadar ona karşı hâlâ öfkeli olsa da - ezici bir hayal kırıklığından bahsetmiyorum bile - komşularına onu kötülemek istemiyordu.

"Sanırım ona ne olduğunu biliyor olabilirim," dedi Brooke, tüm gözler ona çevrilmişti.

"Öyle mi? Stella söyledi.

Brooke başını salladı, kumral at kuyruğu sallanıyordu. "Bu sabah dışarıdaydım, güneşin altında bir fincan kahve içiyordum ki etrafta koşuşturan siyah bir Labrador gördüm; yaramazlık dolu görünüyordu. Neyse, sonra bir baktım, yan bahçedeki çamaşır ipine atladı, bir çay havlusunu kaptı ve ağzında havluyla koşturmaya başladı. Çok eğleniyordu, etrafı yırtıyordu. Elini ağzına bastırarak kıkırdadı. "Birkaç dakika sonra Fred ya da Ted diye bağırان bir adam sesi duydum - buna benzer bir şey. Fred ya da Ted havluyu bırakıp içeri girdi ve bu onu son görüşüm oldu. Sanırım ipek iç çamaşırlarının başına gelen de buydu.

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Stella elini ağzına kapattı. *Olamaz!* Ne kadar yanıldığını anlayınca içi burkuldu, midesi düğümlendi. "Külotlu çorapçı Fred mi?

"Hey, bu da ne?" diye sordu Florrie'nin babası Charlie. O ana kadar o ve eşi Paula, Stella'nın annesi ve Rhys ile derin bir sohbete dalmışlardı.

"Doğru mu duydum? Etrafta bir Labrador mu var?" diye sordu Paula.

Brooke güldü. "Evet. Sanırım Stella iç çamaşırlarının şüpheli niyetleri olan istenmeyen bir pislik tarafından sıkıştırılmadığını bildiği için rahatlamıştır. Bu sadece yaramaz bir siyah Labrador.

Stella yutkundu, herkesin bakışlarının üzerindeki ağırlığının farkındaydı. "Tüh," dedi Jasmine.

Gerçekten de tüh. Stella kendini çok kötü hissediyordu, Alex'e yönelttiği suçlamalar zihninde canlanıyor ve yüzünü utançla yakıyordu. Parmak uçlarıyla alnını ovuşturdu. Alex açıklamaya çalışmış ama Alex onu geri çevirmiş, dinlemeyi reddetmişti. Bu açıdan bakınca çok kolay bir şekilde avukat moduna geçtiğini görebiliyordu ve bunun için kendisiyle gurur duymuyordu. Onunla konuşmaya çok ihtiyacı vardı ama bu gece doğru zaman değildi. Sabah koşuya çıkmadan önce ilk iş olarak onun dairesine gidecek, özür dileyecek ve kendisini affetmesini umacaktı. Ama şu anda bir daire dolusu misafiri vardı ve ev sahibesini oynayıp yaptığı korkunç hatayı sabaha kadar aklından çıkarması gerekiyordu. Bunu söylemek yapmaktan daha kolay olacaktı.

Maggie, "Pekâlâ, daha fazla hediye zamanı," dedi. Stella'nın endişelerini açıkça anlamıştı ve arkadaşının bu gece o tavşan deliğine girmesini engellemeye hevesliydi. "İşte, Bear ve benden mutlu daire ısınmaları. Nazikçe gülümseyerek bir hediye çantası uzattı.

"Teşekkür ederim, çocuklar. Stella çantaya uzandı ve üzerinde Micklewick Ayı Şirketi logosu bulunan ahşap bir kutuyu dikkatle çıkardı, neşesi anında yerine geldi. Kapağı kaydırarak açtı ve Maggie'nin enfes hatıra kaşmir ayılarından birini ortaya çıkardı. Yüzü aydınlandı. "Ah, Mags, bunu yapmamalıydın. Arkadaşının ayılarının yapımına ne kadar özen ve dikkat gösterdiğini biliyordu ve Maggie'nin Sibyl adını verdiği bu ayının ayrıntılarına bakınca, Stella onun da bir istisna olmadığını görebiliyordu, burnuna yarım ay şeklinde bir gözlük takmış olan çalışkan yüz ifadesiyle. Stella gülümseyerek gözlerini ayının üzerinde gezdirdi ve bir avukatın peruğunun özenle örülmüş bir kopyasını da içeren mahkeme salonu kıyafetinin ayrıntılarını inceledi. Maggie kırmızı bir evrak çantası bile eklemişti. Bunu yapmak için Maggie'nin yoğun programının günlerce sürmüş olacağına şüphe yoktu.

"Oh, Mags, o muhteşem! Çok teşekkür ederim, sana da Bear. Onu masamın üzerine oturtacağım, böylece çalışırken onu görebileceğim.

Maggie ve Bear ona gülümseyerek karşılık verdi. "Onu beğenmene sevindim, çiçeğim," dedi Maggie.

Sırada Lark vardı, Stella'ya büyük, düz bir paket uzatırken genişçe gülümsüyordu. "Bu Nate ve benden.

Stella, birkaç gün önce Lark'ın dükkânında sorduğu fotoğrafı ortaya çıkarmak için hediye paketini dikkatle çıkarırken herkes ona baktı. "Lark! Bunun satıldığını sanıyordum?

"Sana gittiğini söylediğimde, onu senin için saklamıştım; ona ne kadar düşkün olduğunu fark etmiştim. Lark ona gülümsedi.

Öyleydin! Bayıldım! Teşekkür ederim.'

Resim duvara dayalı dururken, Florrie Ed'le birlikte aldıkları hediye uzattı. Şimdi Stella'nın evi olan depo ve yakındaki ev terası da dahil olmak üzere Micklewick Körfezi'ndeki en eski binalardan bazılarının tarihini ayrıntılarıyla anlatan eski bir kitaptı. 'Vay canına! Teşekkür ederim. Bu sehpanın üzerinde süper havalı duracak.

"Al bakalım, genç kız. Jack Playforth ona bir hediye çantası uzattı. "Annemden ve benden.

"Tanrım, kendimi çok şımartılmış hissediyorum. Stella çantayı alarak güldü. "Teşekkür ederim. İçinde Middleton-le-Moors'daki The Chocolate Cherub Çikolata Dükkânından alınmış büyük bir kutu çikolata vardı. 'Ooh! Bunlar benim favorilerim! İkinize de çok teşekkür ederim.

Jean Davenport gülümseyerek, "Beğendiğine sevindim, tatlım," dedi. "Sana ne alacağımızı bilmiyorduk ama Maggie bunların en sevdiğin çikolatalar olduğunu söyledi, biz de yanlış bir şey yapmayacağımızı düşündük.

"Bunları beğendiğini görmek de güzel," dedi Brooke, zarıfçe paketlenmiş bir kutuyu ona uzatarak. O ve Marcus, Stella'nın hafta başında aldığı ve şu anda dairenin havasını kokulandıran mumlarla aynı marka olan, web sitelerinde sattıkları kokulu bir mum getirmişlerdi, Florrie'nin anne babası da Jasmine'in anne babası gibi onun balkonu için bir saksı bitkisi getirmişlerdi.

Paula, "Florrie'miz dışarı için birkaç bitki almayı düşündüğünüzü ama hangilerinin deniz havasına dayanacak kadar dayanıklı olacağından emin olmadığınızı söylemişti; bunlar ideal olmalı," dedi.

"Hepinize teşekkür ederim, gerçekten hiç hediye beklemiyordum ama hepiniz çok düşünceliydiniz," dedi Stella, onların nezaketinden etkilenecek.

Herkesin uygun bir şekilde etkilendiği dairesini hızlıca gezdikten sonra, yeni evinin sohbet ve kahkahalarla çınlaması uzun sürmedi.

Önerilen yeni marina ve depoyu yenileyen ve görünüşe göre yerel itibarsız işadamı Dodgy Dick'in ilgilendiği mülkleri kaparak tüylerini diken diken eden gizemli adamın kimliği en popüler tartışma konularıydı. Herkes atıştırmalıkları mideye indirirken ve içkilerini yudumlarken eğleniyor gibi görünüyordu. Ancak Stella, Alex'in burada olması gerektiğini söyleyip duran küçük ses sayesinde kendini tamamen kapatmakta zorlanıyordu. Onu incittiği, suçladığı düşüncesi midesinin sıkışmasına neden oldu.

Bakışlarını misafirlerinin üzerinde gezdirdi, gözleri Maggie ve Bear'a takıldı. Koruyucu kolunu karısının omuzlarına dolamış, sohbet ederlerken dalgınca eğilip yanağından öpüyordu. Maggie ona baktı, gözlerinde tartışılmaz bir sevgi vardı. Stella rahatsız edici bir şekilde kıskançlığa benzeyen bir şeyin sıkıştığını hissetti. Bu ona birdenbire bir şimşek gibi çarptı, onların sahip olduğu şeyi istiyordu. Bir sonraki saniyede, bunu istediği tek kişinin Alex olduğunu fark ettiğinde kalbi bir taş gibi yere çakıldı.

Ama adamın şu anda onunla bir şey yapmak isteyeceğinden çok şüpheliydi.

THIRTY-THREE

Uyandığında Stella'nın zihnini dolduran ilk şey Alex oldu. Göğsü sıkıştı ve Brooke ile önceki gece yaptığı konuşmayı hatırlayınca elini alnına bastırdı. *Ne kadar öfkeli bir aptalmışsın sen, Hutton!* Çalar saatine uzandığında saatin neredeyse yedi buçuk olduğunu gördü; onun için geç bir saatti. Yorganı arkaya atarak güne başlamaya kararlı bir şekilde yataktan fırladı; Alex'le ne kadar çabuk konuşursa o kadar iyiydi. Dün gece saatlerce uyanık kalıp kendine işkence etmiş, ona ne söyleyeceğini, nasıl özür dileyebileceğini ve söylediklerinde ciddi olduğunu, pişman olduğunu ona nasıl anlatabileceğini düşünmüştü. Her ne kadar özrünü kabul etmesini umsa da, bir yanı kabul etmezse onu suçlayamazdı; ona oldukça tatsız bir suçlama yöneltmişti. Bu anı onu irkiltti.

Bir pazar sabahı birinin kapısını çalmak için saat kaç uygun görürlerdi? Oturma odasında bir fincan kahvesini yudumlarken bir ileri bir geri volta atarken merak ediyordu. Saat sekiz çok mu erken? Eminim Fred'le birlikte kalkmıştır. Ya da belki de koşuya çıkmalı ve döndüğünde onunla konuşmalıydı? Kendini bu seçenekten vazgeçirdi, onun gittiğini duymak için yanında değilken dışarı çıkma riskini almak istemiyordu. Hayır, Pazar sabahı koşusundan vazgeçecek ve saat dokuz olana kadar bekleyecek, sonra da doğruca onun dairesine gidecekti.

Akrep ve yelkovanın daha hızlı hareket etmesini dileyerek saate baktı.

Duş almasına, saçlarını yıkamasına ve kaşmir pijamalarını giymesine rağmen zaman akıp gidiyordu. Ve denemiş olmasına rağmen

Mahkeme salonundaki cesaretini toplamak için elinden geleni yapsa da hiçbir şey kalbinin çarpmasını ya da midesindeki sinirlerin titremesini engelleyemiyordu. Alex'in onu dinlemesi, ona özür dileme şansı vermesi her şeyden daha önemliydi.

Johan de Groote, Brooke'la yaptığı konuşmadan beri aklının ucundan bile geçmemişti. *Pfft. Bu kötü bir şey değil.* Onun kayıtsız ve kibirli tavrına duyduğu rahatsızlık artmıştı ama Alex'le yaşadığı durumdan mı kaynaklanıyordu bilinmez, huzursuz duygularını serseri babasına yöneltmesine neden olmuştu.

Saat dokuza geldiğinde, Stella kendini Alex'in dairesinin kapısının önünde buldu. Kapıyı iki kez çalmış ama yanıt alamamıştı. Sabırsızlık içinde dalgalanırken, bir faaliyet belirtisi duymayı umarak dikkatle dinledi. Hiçbir şey duyamayınca kapıyı tekrar çaldı. Kapı hâlâ cevapsızdı.

Oturma odasına döndüğünde Stella bir kez daha yerde volta atmaya başladı, telefonuna baktı ve Alex'e bir mesaj gönderip konuşup konuşamayacaklarını sorma fikriyle oynadı. Onun bu isteğini görmezden gelebileceği düşüncesi bu adımı atmasını engelledi. Zaten yüz yüze konuşmayı tercih ederdi, bu şekilde ne kadar üzgün olduğunu, boş sözler kullanmadığını tam olarak anladığından emin olabilirdi.

Beklerken Pim'den bir mesaj gelmişti, saat on buçukta buluşup yürüyüşe çıkıp çıkamayacaklarını soruyordu. O da cevap vermiş ve o saatte The Cellar'da olacağını teyit etmişti. Her ne kadar Alex'le konuşmak için yanıp tutuşsa da Pim'le de konuşmayı çok istiyordu ve onunla buluşmayı iptal etmeyi kabul etmesine imkân yoktu.

Saat on olduğunda, Stella Alex'in kapısını iki kez daha çalmıştı, ama her seferinde kapı cevapsız kalmış, ardında sessizlik kalmıştı. Hayal kırıklığı ve endişenin eşit ölçüde etkisiyle, kendini hiçbir şeye verememiş ve bunun yerine, Alex'in dönüşünü işaret eden, sahanlıkta herhangi bir hareket belirtisi olup olmadığını dinlerken, zamanını küçük, iddiasız işlerle meşgul olarak geçirmişti.

Pim'le buluşmak üzere dışarı çıkarken kapıyı son bir kez daha çalan Stella yine hayal kırıklığına uğradı. O ve Fred'in evde olmadıkları açıktı; evde olsalardı Labrador kesinlikle havlardı. Pim'le buluşmak için acele etmek zorunda kalacağı ve bu da özür dilemeye hevesli biri gibi iyi bir izlenim yaratmayacağı için memnun oldu.

* * *

Mavi ve beyaz çizgili bir kazak, bilekleri saran bir kot pantolon ve ayağında kanvas spor ayakkabılarıyla Stella, Pim'in yanına çöktü ve ona babalarıyla olan ilişkisini anlatmaya başlarken onu dinledi. Uzun süredir görüşmedikleri, Johan'ın bir öğleden sonra aniden annesinin Hollanda'daki evine gelmesiyle ortaya çıktı.

"Annemden gelen bir telefonla onun ortaya çıktığını ve benimle tanışmak istediğini öğrendiğimde yaşadığım şaşkınlığı tahmin edebilirsiniz.

'Yapabilirim, ama yine de, o biraz cüretkâr,' dedi Stella, sözlerinde onaylamama vardı.

"Bill ve ben de öyle düşünmüştük ama annem oraya gidip onunla konuşmam için alışılmadık derecede istekli görünüyordu. Daha sonra bana, fırsatım varken onun nasıl bir adam olduğunu görmemi istediğini, ortadan kaybolmasına ne kadar kaldığını bilmediğini, onunla tanışmak için tek şansımın bu olabileceğini söyledi.

"Kesinlikle büyük bir ünü var. Stella Pim'in annesi ile kendi annesi arasındaki zıtlığı ilginç buldu. Annesi Johan'ın ne kadar büyük bir hayal kırıklığı olduğunu kanıtlamak için onunla tanışmasını isterken, Pim'i ondan korumak isteyen annesi bunun tam tersini yapıyordu.

"Çok haklısınız. Bildiğiniz gibi ben doğduktan kısa bir süre sonra gitmiş ve bildiğim kadarıyla bir daha da dönmemiş. Yolun sonunda durdular, diğer tarafa geçmeden önce bir arabanın geçmesini beklediler. "Telefonda bile hiç konuşmamıştık; hiç iletişim kurmamıştı.

Tanıdık geliyor. 'Sanırım onunla tanışmak için Hollanda'ya gittiniz? Nasıl geçti?" Kadın ona baktı. Adamın kibar bir yüzü olduğu düşüncesi aklından geçti.

"Bill ile konuştum ve ikimiz de buraya gelmesindense onunla annemin evinde buluşmamın daha iyi olacağı konusunda hemfikir olduk. Ben de bir uçak bileti ayırttım ve oraya gittim. Kesinlikle çok heyecanlıydım. Güldü. "Aslında babam olan, DNA'sını paylaştığım bir yabancıyla tanışma ihtimali bana çok tuhaf geliyordu. Kafamı toparlamam gerçekten biraz zaman aldı. Dönüp ona baktı. "Ama bunun nasıl bir his olduğunu sana söylememe gerek yok, değil mi kardeşim?" dedi yumuşak bir sesle.

"Hayır, değilsin. Gülümsedi; onun kendisine abla demesi kalbini ısıtmıştı.

Sanki birkaç dakika içinde, kumsal boyunca yürüyorlardı, martılar tepelerinde dönüyor, arka planda dalgaların sesi duyuluyordu. Denizden sert, tuz yüklü bir esinti geliyordu, Stella kazak giydiğine memnun olmuştu. Saçının bir tutamı örgüsünden kurtulmuştu ve onu kulağının arkasına sıkıştırdı, önlerinde koşan, sörf tahtalarını kollarının altına sıkıştırmış, ayaklarını ıslak kumun üzerinde şaklatan birkaç dalış kıyafeti giymiş sörfçüyü izledi. Serin havaya rağmen plaj şimdiden aileler ve yürüyüşçülerle dolmaya başlamıştı.

"Johan de Groote ile ilk kez tanışmak nasıl gitti?" diye sordu.

Pim ellerini kot pantolonunun ceplerine soktu ve alaycı bir kahkaha attı, "Şöyle söyleyeyim, küçüklüğümde beri onu oturttuğum kaideden aşağı düşmesi uzun sürmedi.

"Bunu duyduğuma üzüldüm, Pim. Stella ona baktı ve sempatik bir gülümseme verdi.

"Oh, üzülme. Sanki çocuk değilim - o zaman olsaydı yıkılırdım. Büyürken öyle düşünmesem de, uzak durması iyi oldu; bir oğlu olduğunu unuttu. Böylece benim ve annemin hayatında mutsuzluk ve kargaşa yaratma şansı olmadı.

"Bunu anlayabiliyorum, annemin onunla hiçbir şey yapmamı istememesinin nedeni de buydu.

"Annen çok bilge biri. Pim başını salladı. 'Büyüdüğümde birçok kez onu bulmaya çalıştım ama şansım yaver gitmedi; sanki sırta kadem basmış, bulunmak istemiyormuş gibiydi.

"Onu kısa süreli aramalarımda ben de bu izlenimi edindim.

"Onunla annemin evinde buluştuğumda, aslında bana karşı ilgisizliğinden çok, bencil tavırları karşısında şok olmuştum. Üç saatlik ziyareti boyunca tek konuştuğu şey kendisiydi. Annemin nasıl olduğu ya da benim hayatımda neler yaptığımla ilgilenmedi, ancak burada bir barım olduğunu duyunca kulakları dikildi.

Stella üzüntüyle başını salladı.

"İnanır mısınız, anneme kendini "toparlayana" kadar bir süre onunla kalıp kalamayacağını bile sordu. Para istemeye de cüret etti.'

"Şaka mı yapıyorsun? Annen onu en son sen doğduktan kısa bir süre sonra mı görmüştü? Sözde babaları kesinlikle bakmıyordu.

onun gözünde daha iyi.

"Bu doğru. Neredeyse otuz yıldır hiçbir şey görmemiş ya da duymamıştı. Durdu, denize baktı, gür sarı saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Onun tanıdığım en bencil insan olduğu sonucuna varmam uzun sürmedi. Kulağa sert gelebilir ama onu bir daha hiç görmesem de umurumda değildi. Kalbimi düşündüğüm gibi sevgiyle doldurmadı. Hissetmeyi beklediğim baba/oğul bağı hiç yoktu. Onun yerine sadece büyük bir hayal kırıklığı yaşadım. Stella'nın yüzüne döndü. 'Bu beni kötü mü gösteriyor? Kaba mı? Beni onun gibi mi gösteriyor?' diye sordu yumuşak bir sesle, yüzü endişe içindeydi.

"Bu seni hiç de kötü ya da kaba biri gibi göstermiyor. Stella elini onun kolunun üstüne koydu, gözlerindeki hüznün bir acıma duygusunu tetikledi. "Ve kesinlikle seni onun gibi göstermiyor.

"Teşekkür ederim. Yüz ifadesi aydınlandı. "Bill de öyle diyor ama acaba sadece kibarlık mı yapıyor diye merak ettim.

"Sadece nazik davranmıyordu Pim, sen gerçekten iyi bir adamsın, herkes öyle söylüyor. Onun nazik yüzüne gülümsedi. 'Ve az önce bana söylediklerin Johan de Groote hakkında hissettiklerimin aynısı, onun doğuştan bencil ve vicdan yoksunu bir adam olduğu gerçeğinden kaçış yok. Aslında onu Cuma gecesi Jolly'de gördüm.

Sen mi? Sana ve diğer kızlara katıldı mı? Lütfen bana kendini övüp gecenizi mahvetmediğini söyleyin.

Stella küçümseyici bir kahkaha attı. "Tam tersi; eğer deneseydi kızlardan, özellikle de Jasmine'den çok az fırça yerd.

Pim kıkırdadı. "Ah, evet, buna inanabilirim. Onunla göz göze geldi, yüzünü muzip bir gülümseme aydınlattı. 'Görmek eğlenceli olurdu. O kadar küçük biri için oldukça vahşi. Buna ikisi de güldü.

"Ve sadık," diye ekledi Stella. "Hepsi öyle, hepimiz birbirimizi kollarız. "Biliyorum, Bill ve ben bunun çok havalı olduğunu düşünüyoruz.

Stella Cuma akşamı olanları anlatırken iskele yönünde yürümeye devam ettiler, Pim inanamayarak başını salladı.

'Dostu Guy ondan bıktığında kalacak başka bir yer arayacağını sanıyorum. Jolly'de konuştuğu genç kadınlardan birini etkilemeyi umduğunu tahmin ediyorum,' dedi.

"Gördüğüm kadarıyla onları parmağında oynatmak için elinden geleni yapıyordu ve işe de yarıyor gibiydi.

Cinsi belirsiz iki köpeğin yanlarından hızla geçerek, sahiplerinin attığı bir topu kovalamasını, peşinden denize dalmadan önce arkalarından kum yığınları savurmasını izlediler.

"Sanırım cazibesini geliştirmek için yıllarca pratik yaptı," dedi Pim.

"Hmm. Eğer buna böyle diyebiliyorsanız. Ben daha çok manipölasyon olduğunu düşünüyorum."

Sahil boyunca ilerlerken, Pim ona Hollanda'dan döndükten sonra Johan'ın kendisiyle temasa geçtiğini, bir süre Bill ve onunla kalıp kalamayacağını sorduğunu, bunun birbirlerini tanımaları ve bir bağ kurmaları için bir şans olacağını söylediğini anlattı. Bir sonraki nefesinde, Pim'in kendisine biraz para gönderip gönderemeyeceğini sormuştu.

Stella'nın yüzü öfkeyle yanıyordu. Adamın gerçekten hiç utanması ya da kendine saygısı yoktu. "Bunun beni ilgilendirmediğini biliyorum, ama lütfen bana ona isteğiyle ne yapabileceğini söylediğinizi söyleyin.

Pim kıkırdadı. "Açıkça söylemekten çekindiğim için, bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmediğimi söyledim. Pek hoşuma gitmedi ama," diye omuz silkti, "ona hiçbir şey borçlu değilim.

'Kesinlikle değilsin! Adam bir yabancından fazlası değil.'

"Bildiğim bir sonraki şey, bana birkaç günlüğüne arkadaşının evinde kalacağını söyleyerek barda belirdi, bir sürü bira sipariş etti ve elini bir kez bile cebine atmadı, ondan bunu istemezdim, ama sadece evde olacaklarını varsayması ve tek bir teşekkür kelimesi sunmaması gerçeği, şey...

'Bu beni neden şaşırtmıyor? Onun tecrübeli bir beleşçi olduğu izlenimini ediniyorum. Stella başını salladı. "Ve bahsettiği bu arkadaş Guy, değil mi?

"Evet, görünüşe göre birbirlerini çok eskiden tanıyorlar - nasıl olduğunu söyledi, ama bana o kadar belirsiz ve dolambaçlı bir şekilde anlattı ki anlam veremedim. İşin özü Guy'ın ailesi yıllar önce burada Micklewick Körfezi'nde yaşıyormuş ve Johan onları ziyaret ediyormuş. Bu Guy yakın zamanda Old Micklewick'te bir yazlık satın almış ve birkaç haftalığına burada, Johan da onunla kalıyor.

Stella bu yeni bilgiyi özümsemişti. Demek Stella doğduktan hemen sonra annesinin Micklewick Körfezi'ne gitmesinin nedeni buydu. Johan de Groote için hâlâ bir meşale tutuyor olmalıydı, Guy'ı ziyaret ettiğinde onunla karşılaşma şansı olabileceğini ummuş olmalıydı. Stella, eğer öyle olsaydı, annesi için işlerin pek de iyi gitmeyeceğini düşünmekten kendini alamıyordu.

Bu düşünceyi kendine saklayarak dönüp Pim'e baktı. "Guy'ın kendisi gittikten sonra bir süre daha kalmasına izin vereceğini umuyorsa hiç şaşırmam.

Pim başını salladı. "Bu düşünce benim de aklımdan geçti, ama sonra Guy'ın ona karşı akıllı olup olmadığını merak ettim; birbirlerini uzun zamandır tanıyorlar.

"Yakında öğreneceğimizi söylemeye cesaret edebilirim. Stella'nın midesini bir kıyamet duygusu kapladı. Her ne kadar rahat ve mutlu olduğu izlenimini yaratmaya hevesli görünse de, bir şeyler ona Johan de Groote'un ziyaretinin karışıklıklara neden olacağını söylüyordu.

THIRTY-FOUR

Stella balonun tepesine doğru ilerlerken hava sıcaklığı düşmüş, rüzgâr hızlanmış ve gri bulutlar gökyüzünü kaplayarak güneş ışığının son izlerini de yok etmişti. Şimdi, büyük, soğuk yağmur damlaları aşağıya sırıyordu. Cildinde tüyleri diken diken olmuş, onu ilerlemeye zorluyor, uzun bacakları kısa sürede ilerliyordu.

Pim'le yaptığı konuşma zihninde dönüp dursa da, Stella eve yaklaştıkça Alex'le ilgili düşünceler de kendini hissettirmeye başlamıştı. Özel hayatının bu kadar çok zihnini meşgul etmesine alışık değildi, genellikle davaları bundan sorumluydu ve duyguları bundan etkilenmezdi. Ama şimdi...

Ughh! Bu yeni durumu düşünürken bir ciğer dolusu taze tuzlu hava çekti içine. Şimdi sanki duyguları dalgalı bir denizde sürükleniyormuş ve iyice savruluyormuş gibi hissediyordu.

Fitzgilbert's Landing'e geri döndüğünde, merdivenlerden koşarak çıktı ve doğruca Alex'in dairesine yöneldi, aceleyle kapıyı çaldı, nefesini tutmaya çalışırken göğsü kabarıyordu. Yüzü yağmurdan benek benek olmuştu, rüzgârda savrulmuş ve perişan görünmesi umurunda değildi. Daha önemli olan onunla konuşması, aralarındaki havayı dağıtması ve özür dilemesiydi. Tabii ona izin verirse.

Cevap gelmeyince kapıyı bir kez daha çaldı, adamın hâlâ evde olmadığını fark edince hayal kırıklığı içinde sıkıştı. Kot pantolonunun arka cebinden telefonunu çıkarıp numarasını aradı ve

arama simgesine basarak kapısının arkasında çalan telefonun sesini dinledi. Ama tek duyduğu sinir bozucu bir sessizlikti, arama sonunda telesekretere düşmüştü.

* * *

Pijamalarını giydikten sonra Stella masasına oturmuş, bir buçuk saatir çalışıyordu ki telefonuna bir mesaj geldi. Alex'in adını görmeyi umarak telefonu eline aldı, ama gözleri onun yerine Florrie'ninkine takıldı. Arkadaşını ne kadar sevse de hayal kırıklığına uğramadan edemedi. Mesajı açtı ve okurken gözleri büyüdü.

Merhaba Stells, Pim'le konuşmanızın iyi geçtiğini umduğumu söylemek için kısa bir mesaj. Ayrıca Ed ve ben daha önce kitapçıdayken Alex'i emlakçının vitrinine bakarken gördüğümüzü söylemek istedim. Önemli bir şey olmayabilir ama bilmek istersin diye düşündüm. Biliyorum. Fxx

Stella kalbi küt küt atarken mesajı tekrar okudu, zihni imaları gözden geçirdi. Sadece genel bir ilgi -ya da meraklı bir merak- nedeniyle pencereden bakıyor olabilirdi - kendisi de buna yabancı değildi. Ya da -en az kabul edilebilir seçenek- taşınmak için mülk arıyor olabilirdi. O uğursuz gecede ona yönelttiği suçlamaların oldukça tatsız olduğunu inkâr edemezdi ve suçladığı kişi birkaç metre ötede yaşarken onun neden taşınmak isteyeceğini anlamak için dahi olmaya gerek yoktu.

Gözlerini sımsıkı kapattı. *Neden tam bir avukat moduna geçerek, onu suçlayarak ve parmakla göstererek bu şekilde araya girmek zorundaydım ki? Ona konuşma fırsatı bile vermedim, dinlemek için durmadım.* Hayal kırıklığına uğramış bir iç çekti. 'Stella Hutton, tam bir aptallık ettin! Bağlanma korkunun seni ele geçirmesine izin verdin ve şimdi de değer verdiğin tek erkekle ilişkini mahvettin!

Alex'le konuşma ihtiyacı aniden yeni bir aciliyet kazanmıştı. Ona ulaşmalıydı. Ne kadar üzgün olduğunu anlamasını sağlamalıydı.

Parmakları telefonunun ekranında uçuşurken ve kalbi göğüs kafesine çarparken Alex'in numarasını buldu, arama simgesine bastığında eli titriyordu. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, sesli mesaja geçmeden önce çaldı, bu yüzden derin bir nefes aldı ve bir mesaj bıraktı, buluşmaları için onunla iletişime geçmesini istedi, nasıl olduğunu açıkladı

özür dilemek istedi. Aramayı sonlandırdı ve alışılmadık derecede geveze davrandığını düşünerek, adamın geri dönmesi için uzun süre beklemeyeceğini umdu. Tabii gerçekten dönerse.

* * *

Stella işine ara verip balkon penceresinin önünde durdu, elinde kahve fincanı, yağmurun camdan aşağıya doğru akarak camı dövmesini izliyordu. Deniz kalayın koyu bir tonuna dönüşmüş, köpüklü beyaz dalgalarla süslenmişti. Sahil, tek tük gözü kara köpek gezdiricileri dışında insanlardan boşalmıştı. Uzakta, küçük bir balıkçı teknesi iç kısımlara doğru ilerliyor, martılar da peşinden geliyordu.

Beklediğinden daha fazla hazırlık yapmayı başarmıştı, özellikle de zihni allak bullak olmuşken, ama yine de Ağustos Resmi Tatil hafta sonu olduğu için fazladan bir gün izin aldığı için memnundu; bu süre boyunca çalışacaktı.

Telefonundan gelen ping sesi Stella'yı düşüncelerinden uzaklaştırdı ve nabzının hızlanmasına neden oldu. *Lütfen Alex olsun.* Aceleyle masasına gitti, kupasını hızla yere bıraktı ve telefonunu eline aldı. Mesajın katibi Allegra'dan geldiğini gördüğünde kalbi kaşmir çoraplarına düştü. Stella'nın kaşları çatıldı. Allegra çok verimli olabilirdi, ama çok acil bir durum olmadıkça Pazar günü mesaj atacak biri değildi.

Merak eden Stella metni açtı.

Merhaba Bayan Hutton, iç çamaşırlarınızı çaldığım izlenimini size neyin verdiğini hayal bile edemiyorum, ama sizi temin ederim ki ben kesinlikle "külot düşkünü" değilim! Umarım gerçek suçluyu bulursunuz! Allegra

Stella elini ağzına bastırdı, yüzü yanıyordu. "Olamaz!" Alex'le konuşmak için acele ederken yanlış isme dokunmuş olmalıydı. Kişiler listesinde Alex'in hemen altında Allegra'nın olmasıyla bunun nasıl yapıldığını görebiliyordu. Zihnini sesli mesaja geri götürdü, mesajın genel olduğunu ve aradığı kişinin kimliği hakkında hiçbir ipucu vermediğini hatırladı. Arayanın katibinin numarası olduğunu bilmiyordu. *Neyin var senin kadın? Paramparça olacaksın!* Çok daha kötü olabileceği gerçeğiyle kendini teselli etti. *Düşünsenize, eğer*

gibi biri olduğunu düşündü. Onun etkileneceğinden çok şüpheliydi.

En azından Allegra bunu iyi bir ruh haliyle karşılamıştı, özellikle de tüm şakacı emojiler bir şey ifade ediyorsa. Allegra son derece verimli ve profesyonel olabilirdi, ama Stella aralarındaki dostça çalışma ilişkisinden ve iyi huylu şakalaşmalardan memnundu. Bu da en azından bir şeydi.

Stella hızlı bir yanıt gönderdi, yüzündeki kızarıklık azalıyordu.

Oops! Bunun için üzgünüm, Allegra! Yanlış numara! Sonra açıklarım. Uzun hafta sonunun geri kalanının tadını çıkarın. Sizi rahat bırakacağıma söz veriyorum! Stella

Birkaç emoji ekledi ve kendi kendine gülümseyerek gönder tuşuna bastı; bu, gelecek hafta odada ilginç bir konuşma olacaktı.

Gülümsemesine rağmen, Stella bunu kendisine yönelik sert bir uyarı olarak algıladı. Kafasını toplaması, odaklanmasını yeniden kazanması ve çevresinde olup biten işle ilgili olmayan şeylerin dikkatini bu kadar dağıtmasına izin vermemesi gerekiyordu.

Ama her şeyin bu kadar basit olmadığını ilk kabul eden de o olurdu. Alex'e karşı hislerinin ne kadar derin olduğunu, onun şimdiye kadar yenilmez olan pek çok barikatı aşarak nihayet kalbine ulaştığını kabul etmek kolay olmamıştı. Ona aşık olduğunu, hem de fena halde aşık olduğunu kendine itiraf etmek kolay olmamıştı. Ve sonra, tüm bunlardan sonra, belki bir ilişki geliştirebilecekleri fikrini kabul ederek, gidip ona oldukça nahoş suçlamalar yöneltmek zorunda kalmıştı. Bu anıyı hatırlayınca midesi bulandı ve başını ellerinin arasına aldı.

Bu da yetmezmiş gibi, babasının ortaya çıkması, ardından Pim'in üvey kardeşi olduğunu öğrenmesi, daha önce hiç beklemediği ya da deneyimlemediği bir şekilde, o meşhur kaya gibi sağlam dış görünüşünü sırayla parçalamıştı. Bir sapık tarafından takip edildiği gerçeğinden bahsetmiyorum bile. Üstesinden gelmeye alışkın olduğu zorlu, tatsız konuların aksine, bu meseleleri hayali bir kutuya koyup başka bir gün uğraşmak üzere dosyalamak o kadar kolay değildi. Bunlar çok kişiseldi ve üst üste yığılıyorlardı. Onlarla yüzleşmesi, kafasından atması gerekiyordu.

Yapmaya kararlı olduğu şey de tam olarak buydu. Ve işe Alex'in telefonuna sakın ve soğukkanlı bir mesaj bırakarak başlayacaktı, mesajında külotundan hiç bahsetmeyecekti. Sakinleştirici bir nefes aldı ve onun numarasını aradı.

THIRTY-FIVE

Stella erkenden uyandı, kalbini kemiren acı verici bir sızı vardı. Alex telefonuna geri dönmemişti ve dairesinde de ondan hiçbir iz yoktu. Her şeyi berbat etmişti. Şimdiye kadar bir şeyler hissettiği, bir bağ kurduğu tek adamla olan şansını tepmişti. Ne kadar aptaldı. Yorganı başının üzerine çekti ve arkasını döndü. O günle yüzleşmeye hazır değildi, potansiyel olarak harika bir ilişkinin kaybıyla yüzleşmeye hazır değildi.

Beş dakikadan az bir süre sonra yorganı arkaya attı ve yeni bulduğu bir kararlılıkla kendini yataktan dışarı attı. 'Stella Hutton, sen duygusal duygularla ve kesinlikle ilişkilerle uğraşmazsın,' dedi kararlılıkla. 'Alex Bainbridge'i unutmanın zamanı geldi. Özür dilemeye çalıştınız ve o açıkça özrünüzü kabul etmedi. Seni görmezden geliyor ve yapabileceğin başka bir şey yok. Hayatına devam etmenin zamanı geldi, ona hayatında ihtiyacın yok. Hayatında hiçbir erkeğe ihtiyacın yok, onlar olmadan da gayet iyi idare ediyorsun; onlar sadece bela getirir. "Ve buna Johan de flaming Groote da dahil!" diye ekledi. Bu sözlerle birlikte mutfığa girdi ve sözlerini dikkate almadığı belli olan kalbindeki sinir bozucu ağrıyı görmezden gelerek kendine büyük bir fincan kahve yapmaya koyuldu.

Kahvesini yudumladıktan sonra hoparlörlerine yöneldi, telefonunu yuvasına oturttu ve mutlu şarkılardan oluşan bir çalma listesi seçip sesi açtı. Bunu yaptıktan sonra balkon kapısına doğru ilerledi ve dışarıdaki nemli, gri

Micklewick Körfezi'ni pençesine alan gün. İtiraf etmekten nefret etse de, ruh halini yansıtıyor gibi görünüyordu, üzerinde duracağından değil. Camları karartılmış karanlık arabayı yolun karşısındaki artık tanıdık olan yerine park etmiş olarak görmeyi bekliyordu. Görmeyince rahatladı. Arabanın yokluğu, sert havaya rağmen koşuya çıkma kararlılığını güçlendirdi ve kendi kendine bunun Alex'e olan duygularının son kalıntılarını da kovmasına yardımcı olacağını söyledi.

* * *

Stella koşudan nefes nefese ve yüzü kıpkırmızı dönmüştü. Ayrıca, havada asılı duran ve dokunduğu her şeye yapışan, nüfuz eden köpük sayesinde sırlıslam olmuştu. Ancak vücuduna pompalanan endorfinler sayesinde kendini daha iyi hissettiğine şüphe yoktu. Kendini zorlamak ciğerlerini olduğu kadar kafasını da temizlemişti ve şimdi yarınki mahkemeye hazırlanmak için kendini hazır hissediyordu.

Islak koşu kıyafetlerini çıkarıp sıcak bir duşa girdi, su fiskeyeleri cildine çarpıyor, duş jelinin keskin kokusu havayı dolduruyordu. Duşunu tamamladıktan sonra bir çift koyu pembe yoga pantolonu giydi, üzerine aynı renkte bir sweatshirt geçirdi, ayaklarını bir çift kabarık çorabın içine soktu ve masasının başına geçti.

Dosyasına dalmış, notlar alıyordu ki dairesinin zili çaldı ve irkildi.

Dahili telefon ekranına bakarken Johan de Groote'un kendisine baktığını görünce kalbi duracak gibi oldu.

Aklından sayısız düşünce geçmeye başladı. Onu tekrar görmeyi beklemiyordu ve isteyeceği son şey onu dairesine davet etmekti, özellikle de Pim'in Bill'le birlikte kalmak istediğini söyledikten sonra. Kesinlikle ona burada ayaklarını masanın altına sokma konusunda fikir vermek istemiyordu. Cevap vermeli miydi? Yoksa yokmuş gibi mi davranmalıydı? Büyük olasılıkla masa lambasının ışığını göreceğini kendine hatırlatarak, cevap vermenin en iyisi olacağını düşündü. Ayrıca, hiçbir zaman hiçbir şeyden çekinecek biri olmamıştı ve şimdi de buna başlamayacaktı, serseri baba olsun ya da olmasın.

Hangi katta olduğunu söyleyerek zili çaldı, ardından dosyasıyla ilgili kağıtları hızla masasının çekmecesine yerleştirdi ve

dizüstü bilgisayarının kapağını kapattı. Davasının ayrıntıları hassas ve son derece gizli nitelikteydi ve kimsenin bunları kurcalamasını göze alamazdı.

Kapının çalınması nabzını hızlandırdı. Kapıyı açtığında onu hâlâ babası olarak görmeye alışamadığı adam karşıladı. Gözleri adamın elindeki büyük çantaya takıldı.

"Stella. Tembel bir gülümseme takındı ve Stella'nın üzerinde yükselerek içeri adım attı. Çantasını bırakarak, kendinden emin bir tavırla koridordan oturma odasına doğru ilerledi. Stella sinirlenerek kapıyı kapattı ve arkasından geldi.

Adamın sarı saçlarının, tıpkı çıkarıp kanepenin arkasına attığı yağmurluğu gibi, boncuk boncuk ıslandığını fark etti ve bu da bir başka kızgınlık dalgasına yol açtı. Onu yerden aldı ve salondaki bir askıya astı.

Oturma odasına döndüğünde onu, ellerini kot pantolonunun ceplerine sokmuş, sanki etrafı değerlendiriyormuş gibi etrafına bakınırken buldu. Sehpanın üzerindeki koyu renkli taştan oyulmuş kâseye doğru yürüdü. Kaseyi eline alıp tabanındaki damgayı kontrol etti ve kaşlarını kaldırdı. "Pahalı.

"Bu bir hediye idi.

Başını salladı, gözlerini mobilyaların üzerinde gezdirirken dudaklarını büzdü. "Güzel bir evin var. Belli ki kendin için çok iyi şeyler yapıyorsun. Tembel, neredeyse uyuşuk bir havası vardı; onun motive olmuş tavrına çok ters düşüyordu.

Kollarını kavuşturdu. 'Çok çalışıyorum. Ne ekersen onu biçersin. Bir keresinde biri bana çocuklar için de aynı şeyin geçerli olduğunu söylemişti. Bunu söylememesi gerektiğini biliyordu ama dayanamadı.

"Ah," dedi, gözlerine ulaşmayan alaycı bir kahkaha attı.

"Bu sürpriz ziyareti neye borçluyum?" diye sordu. "Bunun sadece sosyal bir ziyaret olmadığı hissine kapıldım. Onu bulmayı nasıl başardığını merak etti; ona adresini söylememiştii ve tanıdığı birinin bunu onunla paylaştığını düşünemiyordu.

"Şurada gördüğüm süslü makineden bir kahve içip sohbet etmeye ne dersiniz?" Başıyla makineyi işaret etti. "O zaman sana anlatabilirim. Ona sadece yağcılık olarak tanımlanabilecek bir gülümseme verdi.

"Tamam. Her ne kadar onun bu şekilde ortaya çıkmamasını tercih etse de, bir yanı onun söyleyeceklerinin ilgisini çekmesine engel olamıyordu.

Kahve hazırlandıktan sonra Johan'ın rahatça yerleştiği kanepeye yöneldi ve uzun bacaklarını uzatıp dinlenmeye başladı.

Rahatsız edici derecede çamurlu ayakkabılarla kaplı ayaklarını sehpanın üzerine koydu, Florrie ve Ed'den gelen kitap da dahil olmak üzere orada bulunan kitapları dağıttı.

Fincanı adamın önüne bıraktı ve en uzaktaki koltuğa oturdu ama bu sayede adamın yüzünü tam olarak görebildi. Onun yüz ifadesini okumaya hevesliydi, ne hissettiğini ve doğruyu söyleyip söylemediğini ortaya çıkaracak herhangi bir işaret yakalamayı umuyordu. Adamın soluk mavi gözlerinin Pim'inkilere -ve kendisininkilere- bu kadar benzemesini biraz rahatsız edici bulmuştu. Bu benzerlik, üçünün de ortak olan kalın, düz, sarı kaşları tarafından daha da vurgulandı, ancak onunki güzellik uzmanındaki düzenli randevularla evcilleştirildi.

"Yani," dedi, kahvesinden bir yudum alarak ve bir yandan da onu izleyerek, "bana neden burada olduğunu söyleyecektin.

"Lafı dolandırmıyorsun, değil mi?" Küçük kahkahalarından birini daha attı. Ses tonlarında onu rahatsız etmeye başlayan bir şeyler vardı. 'Direkt içeri, kibarlık yok. Bum!' Parmaklarını gösterir gibi salladı. "Tıpkı annen gibi.

Stella kızdı. 'Annem gibi olmaktan gurur duyuyorum, o harika bir kadın ve hayatım boyunca örnek aldığım biri. Kendim için "iyi şeyler yapmamın" nedeni o.' Stella onun sözlerine vurgu yaptı.

Johan başını salladı, ağzının üzerinde gezinen küçük gülümseme alaycı bir hal almaya başlamıştı. Kahvesine uzandı ve koltuğa yığıldı, bir kolunu rahatça arkaya attı, vücut dili hiçbir şekilde burada bir yabancı olduğunu göstermiyordu. "Güzel kahve," dedi. "Güzel ve sert.

"Beğendiğine sevindim. Stella en son ne zaman kendi derisinin içinde bu kadar kibirli bir şekilde rahat olan birini gördüğünü hatırlayamıyordu. Yükselen öfkesini bastırmaya çalıştı. "Bana neden burada olduğunu söylemek üzereydin. Stella'nın Kuzey Yorkshire aksanı onun yumuşak Hollandalı tonlarıyla tam bir tezat oluşturunuyordu.

"Peki," dedi, bakışları yavaşça odada bir kez daha dolaşırken kelimeyi uzatarak, "bir babanın kızını ziyaret etmesine izin verilmiyor mu?

Stella neredeyse kahvesinde boğuluyordu. "Affedersiniz?

"Buraya gelme sebebim, bunca yıldan sonra birbirimizi tanımamızın iyi bir fikir olacağını düşünmem. Adamın gözleri kızinkilerle buluştu; kızın gözlerinde gördüğü bakış kolayca meydan okuma olarak yorumlanabilirdi.

Şaka mı yapıyordu? Bakışlarını onunkilerden ayırmadı, geri adım atması, ona en ufak bir üstünlük sağladığı izlenimi vermesi mümkün değildi. Onun oyununu biliyordu; onun gibi çok fazla insan görmüştü.

tanık sandalyesinde, uzman manipulatörler. "Bu ilginç, çünkü Cuma gecesi The Jolly Sailors'da beni boşladığında verdiğin son izlenim buydu," dedi, sesi sertti.

Yüzünde bir rahatsızlık gölgesi belirdi ama Johan yılmadı. 'Eğer durumu doğru hatırlıyorsam, beni görmezden gelen sendin. Bir merhaba bile demeden arkana dönüp arkadaşlarının yanına gittin. Ama ben daha büyük bir insan olmaya, ilişkimizin iyiliği için bunu unutmaya ve yoluma devam etmeye hazırım. Kullandığı sakın ton ve avuçlarını ona doğru kaldırış biçimi cidden sinir bozmaya başlamıştı.

Stella çenesini tuttu ve tiksintiyle başını salladı. Bu apaçık bir yalandı. "Görebildiğim kadarıyla, hiçbir ilişkimiz yok; otuz üç yıl boyunca uzak kalarak, bundan emin oldunuz. Ve lütfen evime gelip, beni yapmadığım bir şeyle suçlayarak yüzsüzce yalanlar söylemekten kaçının.

"Yalan söylemiyorum. Omuz silkti. "Sadece bana öyle göründüğünü söylüyorum.

Bu adama ulaşmanın mümkün olmadığı açıktı.

"Her neyse," diyerek onun yorumunu savuşturdu. 'Ne olduğunu bilmek isterim Burada olmanızın *gerçek* sebebi. Artık lafı dolandırmak yok.'

Tekrar güldü, başını salladı, mırıldandı. 'Stella, Stella, Stella, gerçekten biraz yumuşaman gerekiyor. Hepiniz sert kenarlı, keskin köşeli, savaşa hazırsınız. Buraya seninle kavga etmeye gelmedim, konuşmaya, seni tanımaya, senin de beni tanımana izin vermeye geldim.

"Öyle söyleyip duruyorsunuz ama bir yere varacak gibi görünmüyoruz. Adamın acele etmesini ve ziyaretinin ardındaki gerçek nedene gelmesini diledi. Pim'in sözleri kulaklarında çınlamaya başladı, kalacak bir yer talebi, para isteme. Elbette buraya bunun için gelmemiştii, değil mi? Onunla daha önce sadece bir kez konuşmuştu; yabancından biraz daha fazlasıydılar.

"Çünkü bu tür şeyler aceleyle olmaz, zaman alır. Nemli saçlarını alnına doğru taradı ve gülümsedi.

O anda, konuşmanın tam olarak nereye gittiğini biliyordu.

"Bu durumda, başlasak iyi olur. Ses tonunu soğuk tuttu.

Bir kuru kahkaha daha atarak kendini kanepeye daha rahat bıraktı. Adam o kadar rahattı ki neredeyse yatay duruyordu.

'Bir şeyler atıştırırken sohbet edemeyiz sanırım? Adam durgun gülümsemesini ona doğru çevirdi. "Kendimi oldukça aç hissediyorum.

Hiç konuşmadan ayağa kalktı, mutfağa doğru yürüdü ve birkaç dakika sonra bir tabak bisküviyle dönüp adamın önündeki masaya koydu. "Oh, tamam," dedi etkilenmemiş bir homurdanmayla, bisküvilerden birine uzanarak

bisküvileri sanki yenmez bir şeymiş gibi inceliyordu.

Stella bir ısırık aldıktan sonra ona baktı, sonra da hayatının kısa bir öyküsünü anlatmaya başladı.

Dinlerken kendini bir kez daha annesinin onda ne bulmuş olabileceğini merak ederken buldu. İkisi zıt kutuplardı; annesi azimli ve çalışkandı, o ise hayatını oradan oraya sürüklenerek, koltuk sörfü yaparak, hiçbir yönü ve amacı olmadan geçirmiş bir aylak izlenimi veriyordu. Stella için bunlar son derece itici özelliklerdi.

"Son bisküvileri de yutup elindeki kırıntıları silerek," dedi, "burada seninle biraz zaman geçirmemin ikimiz için de iyi olacağını düşündüm. Bu şekilde aramızda bir bağ kurmaya başlayabiliriz. Konuşma tarzından, ona bunun böyle olacağını, reddetmesi için hiçbir seçenek olmadığını söylediği izlenimine kapıldı. Yüzündeki samimiyetsiz gülümseme onun düşüncelerini doğruladı. 'Bana çantamı koyabileceğim bir yatak odası gösterebilirseniz. Ben duş alırken sen de öğle yemeğine başlayabilirsin; o bir tabak bisküvi bir adamı doyurmaya yetmez. Alaycı kahkahası Stella'nın dişlerini gıcırdatmasına neden oldu.

"Burada sana yer yok; böyle bir şey olmayacak," dedi kararlı bir şekilde. 'Boş odayı mini bir spor salonu olarak kullanıyorum. Koşu bandımı ve bisikletimi orada tutuyorum. Yine onun hakkında tek bir soru bile sormamıştı. Onunla ilgili ilgisini çeken tek şey, pahalı bir daire ve süslü bir araba alabilmek için ne kadar para kazanıyor olması gerektiği idi.

'Ah, Stella, böyle yapma. Artık buradayım, tüm eşyalarımınla birlikte çantamı getirdiğimi gördün, kalmama izin verebilirsin. Bunun ne zararı olabilir ki? İyi bir adam olmadığımı söyledim zaten. Gücümü yeniden kazanabileceğim sıcak ve sakin bir yere ihtiyacım var.

Ne zararı olabilir ki? Bir gece bile kalmasına izin verse, ondan kurtulmak için mücadele edeceği hissine kapıldı. Aklına Maggie'nin son zamanlardaki istenmeyen misafiri geldi. Maggie onun hiç gitmeyeceğini düşünmüştü. Burada böyle bir şey kesinlikle olmayacaktı. Ve bu başka bir şeydi, yardım edemedi ama onlara hastalığı hakkında söylediklerinden şüphe duydu, bundan bahsederken göz teması kuramama biçiminde bir şey vardı. Onunla Pim'le birlikte The Cellar'da ilk karşılaştığında da fark etmişti.

"Burada kalmıyorsun ve bu son sözüm. Ayağa kalktı. 'Arkadaşın Guy ile kalmak zorundasın, öyle mi? Eğer birbirimizi tanıyacaksak, bunu evimde kalmandan ziyade yavaş yavaş yapmayı tercih ederim. Johan'ın aniden kalacak bir yer aramaya başlamasına neden olan şeyin ne olduğunu duymak istiyordu.

Johan anlaşılmaz bir şeyler mırıldanırken bakışları ondan uzaklaştı. Belli ki sinirlerine dokunmuştu. 'Guy şu anda bana pek iyi bir arkadaş gibi davranmıyor. Eve dönüyor, artık kulübede kalamayacağımı söylüyor. Çok bencil bir adam olabiliyor. Onun iki evi var, benim yok. Kalmama izin vermesinin bir zararı olmaz, sanki dışarı çıkmasına izin vermiyor, sadece kendisi kullanıyor.

Johan de Groote'un onun kapısına gelmesinin nedeni de buydu. Kalacak bir yere ihtiyacı vardı. Adam gerçekten başka bir şeydi.

'Micklewick Körfezi'nde kalmak istiyorsanız çok sayıda oda ve kahvaltı mekanı var. Birkaç tanesinin boş olduğunu biliyorum. Stella bunu doğrudan Spick 'n' Sparkle'ın temizlik yaptığı bazı mülk sahiplerinden duymuş olan annesinden öğrenmişti. Hafta sonu resmi tatil olduğu için son dakika rezervasyonlarının olmamasından duydukları hayal kırıklığını dile getirmişler ve kötü hava koşullarını suçlamışlardı.

"Yatak ve kahvaltıda kalmak, gerçek bir evde kalmakla aynı şey değildir. Johan göğsünü sıvazlayarak öksürdü. "Sağlığım pek iyi değil, doktorlar bana bakacak birinin olması gerektiğini söylüyor, ama bunun yerine tek başıma devam ediyorum, hiç şikayet etmiyorum. Johan ona baktı, gözlerindeki kendine acıma duygusu Johan'ın midesinin bulanmasına neden oldu.

Gördüklerine bakılırsa, Johan de Groote kendi başının çaresine bakmaktan çok daha fazlasını yapabilecek biriydi. "Yatak ve kahvaltı yerlerinin çoğu güzel ve sade.

İçini çekti ve parmaklarını sabırsızca kanepenin arkasına vurdu. 'Şey, bu gerçekten beklediğim şey değildi. Beni kollarını açarak karşılayacağını düşünmüştüm; uzun zamandır kayıp olan baban, hayatın boyunca görmeye can attığın adam çıkageldi. Ona onaylamayan bir bakış fırlattı, kibirli gülümsemesi sonunda kayboldu.

Stella duyduklarına inanmakta güçlük çekiyordu, öfkesi kaynama noktasına doğru ilerliyordu. Kendisine sakın olmasını söyleyerek, dişlerini sıktı ve, "Böyle bir varsayıma nasıl vardığınızdan emin değilim. Ama her neyse, sanırım bir gün için yeterince konuştuk.

"Bu benim için biraz sorun yaratıyor. Johan elini çenesindeki hafif kirli sakalına sürterek, sanki zihninde bir şeyi gözden geçiriyormuş gibi durakladı. "Eğer burada kalmama izin vermeyecekseniz, bana biraz nakit para yardımı yapabileceğinizi sanmıyorum. Sadece birkaç bin. İlaçlarımı karşılayamıyorum ve başka bir yerde kalmak için para ödemem gerekecekse..." Kendini ayrıntılı bir öksürük nöbetine bıraktı. "Kalbim güçlü değil. Daha ne kadar zamanım var bilmiyorum..." Şimdi gözlerinin üzerine dökülen saçaklarının altından ona bir bakış fırlattı.

Bu performans başka bir şeydi. Akla şu soru geliyordu: Madem bu kadar kötü bir kalbi vardı, neden az önce yüzünü bir sürü çikolatalı bisküviyle doldurmuştu?

Telefonunun zil sesi Stella'nın düşüncelerine karıştı. Johan öksürmeyi kesti ve dik oturdu. Stella ayağa kalktı.

"Cevap verecek misin?" diye sordu inanmayarak. "Ama konuşuyoruz.

"Kim olduğuna bakacağım. Masasına doğru yöneldi ve Telefonda annesinin adını görünce şaşırdı. Tırnağıyla ekrana dokunarak cevap verdi. "Merhaba anne, iyi misin? Dikkatinin bir anlığına Johan'dan uzaklaşmasına sevinmişti.

Stella dönüp ona baktı. "Evet, o burada," dedi, sözleri onun kaşlarını çatmasına neden oldu. Stella sustu, annesinin söyleyeceklerini dinlerken gözleri ondan hiç ayrılmadı.

'Annen ne istedi? Benden mi bahsediyordu?" diye sordu telefon görüşmesi sona erdiğinde.

Stella cevap vermedi. Bunun yerine koridora çıktı, paltosuyla geri döndü ve ona uzattı. "Çıkarken çantanı toplayabilirsin.

THIRTY-SIX

"Neler oluyor? Annenin benim hakkımda ne söylediğini bilmek istiyorum. Johan ayağa kalktı ve ellerini soru sorar gibi kaldırarak ona doğru yöneldi. "Benim hakkımdaki düşüncelerini zehirlemeye çalışıyor ki soğuk karşılamamdan anladığım kadarıyla tüm hayatını bunu yaparak geçirmiş.

İstediği kadar talepte bulunabilirdi, Stella ona hiçbir şey söylemeyecekti. "Annem hakkında böyle konuşma. Paltosunu ona doğru itti. "Lütfen şimdi git. İçi titriyor olmasına rağmen, sesini sakın, bakışlarını sabit tuttu.

"Ne? Hayır, hiçbir yere gitmiyorum. Sakinleşmek için bir dakikan olduğunda konuşabiliriz. Olayları benim açımdan anlatırım. Gülüşünde, Stella'ya hiç yararı dokunmayan, patronluk taslayan bir ton vardı. "Gerçekten gitmemi istemediğini biliyorum, sadece o anın heyecanı ile hareket ediyorsun. Ben senin babanım.

"Sanırım gitmeni çok istediğimi anlayacaksın. Onun doğrudan gözlerinin içine baktı. "Ne yaptığını biliyorum, nasıl bir insan olduğunu biliyorum. Gitmeni istiyorum. Ona, küçük bir kızken babası olduğunu hatırlamamış olmasının utanç verici olduğunu söylemekten kaçındı.

"Korkarım bunu yapmak benim için o kadar kolay değil," dedi kayıtsızca, görünüşe göre onunla göz teması kurmaya isteksizdi.

"Neden olmasın?

"Hiç param yok. Omuz silkti, gözleri onunkilere döndü. "Eğer gitmemi istiyorsan, bana biraz para vermen gerekecek.

Bu adamın hiç utanması yok muydu? "Orada bekle! Stella öfkelenerek çantasından cüzdanını kaptığı gibi yatak odasına yöneldi. "İşte, hepsi bu kadar. Bir avuç dolusu banknot uzattı. "Artık gidebilirsin.

Parayı kadının elinden kaptı, hızla saydı ve inanamayarak başını salladı. "Hepsi bu kadar mı? Bununla ne yapmam gerekiyor? Londra'ya giden bir trene binmeme yetecek kadar bile yok.

Gerçek miydi? 'Bugünlerde kimse yanında fazla nakit taşımıyor. Üzerimdeki her şeyi size verdim.'

"Bir banka fark ettim.

"Bugün resmi tatil, kapalı.

"ATM var.

"Bunu kullanmayacağım," dedi inatla. "Şimdi gitmek zorundasın.

Ona doğru eğildi, etraflarındaki hava gerginlikle doldu. 'Sen benim kızım değilsin. Hiç de beklediğim gibi biri değilsin. Kelimeleri tükürerek söyledi. "En azından biraz merhamet göstereceğini düşünmüştüm; ben senin babanım, hastayım. Ama hayır, sen kendi hayatına, yüksek uçan kariyerine çok dalmışsın. Tıpkı annen gibisin, acı ve çarpık.

'Senin gibi olmaktansa onun gibi olmayı tercih ederim. Şimdi git. Gözlerindeki çelik gibi güçlü bakış, daha fazla tartışmaya tahammülü olmadığını gösteriyordu.

Ceketini kadının elinden kaptı, yüzü kinle çarpılmıştı. 'Sen aptal bir kadınsın. Hiçbir erkek seni istemeyecek, tıpkı onun gibi tek başına kalacaksın.

Bu sinirlerine dokundu. Kendini toparlayarak cevap vermek için bir an bekledi. "Tek başına değil, harika birini buldu, ona iyi davranan ve onu mutlu eden birini," dedi hissettiğinden daha sakın bir şekilde.

Sözleri kalbine bir bıçak gibi saplanmıştı, Alex zihninde belirliyordu. İçinde çılgınca dönen duygularla savaşıyor Stella sakince, "Beklediğim gibi biri olmadığını söylemek isterdim, ama öyle olduğun ortaya çıktı," dedi. Adamın yanından geçip koridorda ilerledi ve gitmesi için kapıyı açık tuttu. Adam gittiğinde kapıyı sıkıca kapattı, rahat bir nefes alırken göğsü kabardı.

Oturma odasına döndüğünde kalbi hâlâ çarpıyordu, masasına doğru ilerledi ve telefonunu eline aldı. Annesinden gelen aramayı cevapladığında bir sürü cevapsız mesaj fark etmişti. Johan de Groote ile yaptığı konuşmaya o kadar odaklanmış olmalıydı ki mesajların geldiğini duymamıştı. Hiçbirinin Johan de Groote'dan gelmediğini fark edince hayal kırıklığına uğradı.

Alex'ten. Ancak bir tanesinin Pim'den geldiğini fark etti. Mektubu taradı, nabızı kulaklarında gümbürdüyordu. Tam da babalarının gözünde daha fazla düşemeyeceğini düşündüğü bir anda. Mesajı kaydırarak kapattı - Pim'e daha sonra cevap verecekti - annesini aradı, haberleri duyup duymadığını merak ediyordu.

THIRTY-SEVEN

Magnolia Gardens beş numaranın önünde durduğunda, Stella arabasının motorunu durdurdu ve bir an için oturdu, annesinin telefonda ona hızlıca anlattığı hikâyenin kısaltılmamış versiyonu için kendini hazırladı. Annesine bir tutam sempati duydu; Rhys ile çıkmayı dört gözle beklediği gün suya düşmüştü. Alice'e Danskelfe Kalesi'ni ve kırlardaki arazisini gezmek için bilet alarak sürpriz yapmış ve yakındaki Lytell Stangdale'deki efsanevi Sunne Inne'in restoranında bir masa ayırtmıştı. O zamandan beri bu konuda heyecandan köpürüyordu.

"Ah, tatlım, içeri gel. Stella koridora adımını atar atmaz Alice kızını sıkıca kucakladı.

"Merhaba anne, iyi misin? Koşullar ne olursa olsun, annesinin ona sarılması her zaman iyi hissettirirdi.

"Ben iyiyim, endişelendiğim sensin. Alice kızını kucağından bıraktı, Stella'nın yüzünü incelerken elleri omuzlarına kayd.

"Benim için endişelenme, ben iyiyim," dedi Stella, hafif tonu gerçekte nasıl hissettiğini yalanlıyordu; vücudunda hâlâ titreşmekte olan duygu kokteyli duyularını alarma geçirmişti.

Annesinin gülümsemesi ikna olmadığını gösteriyordu. "İçeri gel, Rhys çay demledi.

Rhys'in bir fincana çay doldurduğu mutfığa kadar annesini takip etti. Başını kaldırdı, yüzünde bir gülümseme belirdi. 'Stella, aşkım, nasılsın?

Sen?'

"Ben iyiyim, teşekkürler Rhys. Çantasını masadaki sandalyelerden birinin arkasına asıp oturdu, annesi de karşısına oturdu. "Planların bozulduğu için üzgünüm. Onunla birlikte olmaktan hoşlandığını fark etti.

"Sorun değil, başka bir gün yaparız. Tekrar gülümsedi, Johan de Groote'un kendinden emin kibrinden çok farklı, sakın ve nazik bir havası vardı. "Al bakalım, indir şunu. Önündeki masaya bir fincan koydu ve omzunu okşadı. "Bir fincan çaydan sonra her şey daha iyi görünür.

Stella ona baktı ve dudaklarını bir gülümsemeye bastırdı. "Teşekkürler, Rhys.

Rhys yanına otururken annesi, "Tamam o zaman," dedi, "bize neler olduğunu anlat.

Alice ve Rhys, Stella'nın babası tarafından Jolly'de nasıl boş bırakıldığına dair ayrıntıları paylaşmasını sessizce dinlediler. Onun kulaklarına bile pembe diziden fırlamış gibi geliyordu.

"Adamın hiç utanması yok," dedi Alice, yüzü öfkeden kıpkırmızı olmuştu. "Hiç değişmediği ortada, sadece evinize gelip sizinle bu şekilde konuşma cüretini gösterdiği için çok kızgınım, özellikle de burada olanlardan sonra.

'Endişelenme anne, beni onun hakkında çok uyarmıştın, hazırlıklı değildim sanki. Ve en azından gitti. Stella güven verici bir gülümseme verdi. "Peki nasıl oldu da buraya geldi?

Alice ve Rhys birbirlerine dolu dolu baktılar.

Annesi konuşmadan önce derin bir nefes aldı. "Adresimi nereden bulduğunu bilmiyorum ama onu arka bahçede dolaşırken bulduğumda yaşadığım şaşkınlığı tahmin edebilirsiniz.

"Bahçenizi mi gözetliyordu? Stella inanamayarak söyledi.

"Oh, evet, her şeye burnunu sokuyordu, yanında kocaman bir cüzdan vardı. Alice inanmaz bir kahkaha attı. "Onu izlediğimi fark ettiğinde hiç şaşırmadı, bu konuda onunla yüzleştiğimde o sinir bozucu gülüşüyle gülüp geçti.

"O sırada dışarıdaydım," diye ekledi Rhys.

Stella, "Peki kendisi için ne söyleyecekti," diye sordu.

"Kapıyı çaldığını ama cevap alamadığını söyleyerek zayıf bir mazeret uydurduktan sonra arka tarafa yöneldi - ki orası

açıkça saçmalıktı - sonra bana Micklewick Körfezi'nde yaşadığını öğrenmenin ne kadar harika bir "sürpriz" olduğunu anlatmaya başladı; tam da o sırada ziyaret ettiği yer. Ses tonu alaycıydı.

Alice onun mutfağa nasıl girmeyi başardığını ve burada hiç vakit kaybetmeden o çok bilindik yalakalık tekniklerini kullandığını, ona hâlâ güzel olduğunu, aklına gelmediği bir günün bile geçmediğini anlatmaya devam etti. "Gerçekten buna kanacağımı mı düşündü?" dedi kadın. Daha sonra aşırı duygusal bir konuşmaya başlamış, "genç, kaygısız ve aşık" oldukları günlerden bahsetmişti. "Hamile olduğumu söylediğimde beni terk ettiğini ve beş parasız bıraktığını unutmuş gibiydi.

Rhys elini onunkinin üzerine koyup hafifçe sıktı, bu hareket Stella'nın içinde bir sıcaklık dalgası yarattı.

Alice daha sonra adamın dikkatinin nasıl hızla evine yöneldiğini, ne kadar çok odası olduğu hakkında yorum yaptığını, mülkün değerini merak ettiğini ve hayatında nasıl başarılı olduğunu söylediğini anlattı. Mali durumu hakkında söylediklerine bakılırsa, temizlik şirketi hakkında araştırma yapmış. "Bir süreliğine eve taşınma önerisiyle içeri sızması uzun sürmedi, sağlık teşhisi hakkında sana söylediklerinin aynısını bana da söyledi, ilaçlarını nasıl karşılayamadığını anlattı.

"Vay canına," dedi Stella, kaşlarını kaldırarak, adamın cesaretine hayret ederek. 'Bana tıpkı eski günlerdeki gibi olacağını, birlikte yaşayacağımızı söylemişti. Sanki *bu* beni baştan çıkaracakmış gibi,' dedi Alice gözlerini devirerek. "Sonra bir de baktım ki bana sarılmış ve beni hâlâ sevdiğini söylüyor, hatta öpmeye bile kalktı, inanabiliyor musun? "Eski günlerin hatırına." Ona yeniden aşık olmam için bir öpücük yeterliydi. Yanak Adamın! Kandırılmış!"

"Ne yaptı? Stella'nın yüzünün rengi soldu. "Bu tür bir davranışın kesinlikle hiçbir mazereti olamaz.

"Merak etme tatlım, bu zahmetinin karşılığında testislerine sert bir diz yedi. Alice kızına ne kadar sert bir kurabiye olduğunu hatırlatarak şöyle dedi. "Gerçekten de bir öpücük.

"İşte o zaman geri döndüm," dedi Rhys.

"Ve şükürler olsun ki yaptın. Alice elini koluna sürterek ona baktı.

Çiftin Johan'dan gitmesini istediği, ancak Johan'ın düşmanca davranarak gitmeden önce para talep ettiği ortaya çıktı. Ona para vermeyi reddettiklerinde

Alice'i kızıyla görüşmesine izin vermediği için dava açmakla tehdit etmişti, gerekçesi de Alice'in taşınmış olması, hiçbir adres bırakmaması ve onunla iletişim kurmasının mümkün olmamasıydı. 'Orada durmuş, cesurca, olasılıkları haykırıyordu. İnanılmazdı,' dedi Alice. "Ama Rhys inanılmazdı. Tekrar ona döndü, gözlerinde şefkat parlıyordu. "Ona bizden hiçbir şey alamayacağını söyledi ve onu evden dışarı çıkardı.

"Git, Rhys! Stella, annesinin kalbini fetheden adama duyduğu hayranlığın her geçen dakika arttığını söyledi.

"Yani," Alice koltuğuna geri oturdu, "senin evine gelmeden önce şansını burada denemişti. Sizi uyarmamız gerektiğini söyleyen Rhys'ti, kapınıza dayanacağı aklımın ucundan bile geçmemişti.

"Evet, bunun için teşekkürler Rhys. Annem aradığında bu kesinlikle onun moralini bozdu.

'Yardım etmekten mutluluk duyarım,' dedi. 'Sadece işlerin senin için olduğu gibi sonuçlanmasına üzuldüm.

"Üzülme, beklediğimden fazlası değil. Ve bu doğrudur.

"Sizi bilmem ama sanırım Pim'in söylediklerini bize anlatmadan önce bir fincan çay daha içmeniz gerekiyor. Alice ayağa kalktı ve çaydanlığa doğru yöneldi.

"En iyisi ekstra sert yap anne.

Johan de Groote'un Micklewick Körfezi'nde geçirdiği kısa süre içinde yaptıkları kötüydü, ama Stella'nın paylaşmak üzere olduğu şey çok daha kötüydü. Yaptığı kabahatler zaten lekelenmiş olan itibarını düzeltmeyecekti.

THIRTY-EIGHT

Yeni bir fincan çayla donanmış, annesi ve Rhys söyleyeceklerini duymak için sabırsızlanırken, Stella çantasından telefonunu aldı ve Pim'den gelen mesajı açtı. İçeriği yüksek sesle okudu.

Merhaba Stella, Johan'ın dairene girmesine izin verme!!! Az önce annemden duydum ve Hollanda'daki insanlardan çaldığını söyledi!! Ayrıca hastalığı hakkında da yalan söylüyor! Bu kadar kısa olduğu için üzgünüm ama burası çok yoğun. Sana daha sonra daha fazla ayrıntı vereceğim. Sevgilerimle, Pim x

Alice, "Tanrım, ne kadar da vurucu ve isabetliydi," dedi.

"Pim'in seni uyarması iyi oldu," dedi Rhys, yüzünde ciddi bir ifade vardı.

"Görünüşe göre Johan de Groote ardında bir yıkım izi bırakıyor. Stella telefonunu masaya bıraktı ve aralarına baktı. Birden aklına bir düşünce geldi. "Buradan hiçbir şey almadı, değil mi anne?

"Hiçbir şey fark etmedim... aslında, şimdi sen söyleyince..." Alice kapının yanındaki tezgâha baktı. "Çantamı açık unutmuşum." Nefes nefese kaldı, eli ağzına gitti. "Orada değil. Ayağa kalktı ve mutfığa bakmaya başladı, yüzünün rengi solmuştu. "Orada bıraktığıma yemin edebilirim.

Rhys odanın etrafındaki ava katıldı. "Onu gördüğümü hatırlıyorum Alice.

"Belki de onu çantana geri koymalısın, anne. Onun önerisine rağmen, Stella bu konuda kötü bir hisse kapıldı.

"Kontrol edeceğim ama yapmadığıma eminim. Birkaç çekiliş bileti koyuyordum ve hatırladığım kadarıyla onu...' Aramasını durdurdu ve onlara doğru döndü. "Johan'ı bahçede gördüğümde koymuştum, eve gireceği aklımın ucundan bile geçmemişti.

"Sence onu aldı mı?" diye sordu Rhys, açıkça şok olmuştu.

'Pim'in mesajında söylediklerini duyduktan sonra, çalmış olma ihtimalinin oldukça yüksek olduğunu söyleyebilirim, evet. Öğrenciyken çantamdan para alırdı. Sesi kesildi.

"İçinde çok para var mıydı?" diye sordu Stella, annesinin solgun yüz ifadesine bakarak.

"Sanırım yaklaşık elli pound vardı, artı tüm banka kartlarım.

Stella'nın içinde öfke alevlendi. Geri dönüp annesinin hayatını tekrar bozmaya nasıl cüret ederdi? Onu bulmak, kim olduğunu öğrenmek için çaresizce çırpınıyordu. Şimdi onu hiç görmemiş olmayı diliyordu. Onu kurtaran tek şey, izini bulup Micklewick Körfezi'ne getirdiği için burada olmamasıydı. Buna katlanmak çok zor olurdu. Kasabayı ne kadar çabuk terk ederse o kadar iyiydi. Ama önce annesinin çantasını geri alması gerekiyordu.

* * *

Stella arabayı kasabaya doğru sürdü, Johan de Groote'dan bir iz bulmak için sokakları yavaşça taradı, yağmur yağarken ön cam silecekleri ileri geri sallanıyordu. Onu fark etmek kolay olacaktı; çok uzun boylu olması, hafif bohem tarzı gibi göze çarpması anlamına geliyordu. Ayrıca havanın kötü olması, etrafta içine karışabileceği pek fazla insan olmadığı anlamına da geliyordu.

Annesinin evinden babasının izini sürmeye ve kayıp çantasını geri almaya kararlı bir şekilde ayrılmıştı. Ona aklının bir parçasını da verecekti. Yüzündeki o kibirli gülümsemeyi silmekten büyük zevk alacaktı. Adamın hiç vicdanı olmadığı belliydi.

Arabası Victoria Meydanı'na doğru burun kıvrarak ilerlerken, yağmur arabanın tavanını daha da sert bir şekilde döverken, gözleri tanıdık bir figüre takıldığında kalbi sarsıldı. Alex! Nabızı dört nala atmaya başladı. İkiz kardeşi Zara olduğunu anladığı genç bir kadınla birlikte istasyon binalarına sığınmış gibi görünüyordu. Yanlarında hantal görünümlü bir Fred oturmuş, dünyanın geçip gidişini ilgiyle izliyordu.

Stella çılgınca etrafına bakındı, bir park yeri arıyordu, Alex'le konuşma dürtüsü midesini bulandırıyordu. Bir tane bulduğunda, hızla park etti ve istasyona doğru koştu, yanaklarını kesen yağmura karşı başını eğdi. Su birikintilerinden sıçrayan sular, kaldırımda koşarken ayakkabılarını ıslatıyordu.

"Alex!" diye seslendi Alex'e yaklaşırken, onun uzaklaşmasından korkuyordu. Adam döndü, gülümsemesi şaşkın bir ifadeye dönüştü.

"Stella?"

Fred ayağı fırladı ve ona ulaşmak için ipini çekti, kuyruğu o kadar sert sallanıyordu ki tüm vücudu kıpır kıpırdı.

"Bu Stella mı? Zara kaşlarını ilgiyle çattı ve dudaklarında eğlenceli bir gülümseme belirdi.

"Alex, seni gördüğüme çok sevindim," dedi Stella, nefes nefese, yüzünden yağmur damlıyordu, saçları başına yapışmıştı. Eğildi, dalgın bir şekilde Fred'in kulağını gıdıkladı.

"Öyle mi? Alex söyledi. Gözlerindeki bakış ona ikna olmadığını söylüyordu.

"Evet, öyleyim," dedi nefesini tutmaya çalışarak. 'Seni arıyordum. Seninle konuşmam gerekiyordu. Özür dilemem gerekiyor. Yüzündeki yağmuru sildi, boğulmuş bir fare gibi görüneceğini umursamadan; ona söylemeliydi. "İç çamaşırımı senin almadığını biliyorum. Seni suçladığım için gerçekten özür dilerim.

Zara'dan boğuk bir kahkaha geldi ve ağabeyinden sert bir bakış aldı. "Özür dilerim," dedi, parmaklarını dudaklarına bastırarak ve hiç de öyle görünmüyordu.

"Bana fırlattığında ben de sana bunu söylemeye çalışıyordum.

Zara'nın daha fazla kıs kıs gülmesi, ona bir başka azarlayıcı bakış ve sinirli bir huff kazandırdı.

"Bunu artık biliyorum ve ben..." Sözleri yarım kaldı, bakışları bilet gişesine doğru ilerleyen uzun boylu, artık tanıdık bir havası olan bir fiğüre kayınca gözleri büyüdü.

"Sorun nedir? Alex dönüp onun görüş alanını takip ederek sordu. 'Bu Johan de Groote. Onu durdurmam gerek,' dedi acilen. "Sanırım o annemin çantasını çaldı.'

"O ne?"

Stella bilet gişesine doğru koşarken omzunun üzerinden, "Üzgünüm, gitmem gerekiyor, ama yine de sizinle konuşmam gerek, Alex," diye seslendi.

İçeride telaşla etrafına bakındı ama babasından hiçbir iz yoktu.

"*Arghh!* Hayal kırıklığına uğrayan Stella parmaklarını doymuş saçlarının arasına soktu. Bir saniye sonra, bir aciliyet duygusuna kapılarak, bilet gişesinden aceleyle çıktı ve bekleme salonunu kontrol etti. Orada ondan hiçbir iz bulamayınca, hava koşullarından habersiz oldukları anlaşılan bisikletli bir avuç genç dışında boş olan perona yöneldi. Topuklarının üzerinde dönerek ikinci perona giden metroya doğru koşmaya başladı, koşarken ayakları etrafında yankılanıyor, içeri girerken özürler diliyordu.

Perona henüz inmişti ki, raylardan istasyona doğru kıvrıla kıvrıla ilerleyen bir trenin alçak gümbürtüsünü duydu. İnsan kalabalığına bakarken, küçük bekleme odasından yükselen sesler dikkatini çekti. Alex ve Zara'nın, öfkeli bir Johan de Groote'un kapısını kapattığını görünce gözleri şaşkınlıkla açıldı.

THIRTY-NINE

"Çekilin yolumdan! Johan'ın sesi eski istasyonda gürledi, dökme demir kirişlerde yankılandı, başları döndürdü ve güvercinlerin kaçışmasına neden oldu. "Trenime yetişmem lazım!"

Stella onlara doğru koştu, kalbi hâlâ hızla çarpıyordu, dizel dumanının keskin kokusu havaya yayılmıştı. Tren yavaşça dururken arkasından fren gıcirtısı geldi.

'Stella'nın seninle konuşması gerekiyor. O konuşana kadar bir milim bile kıpırdamayacağım. Alex, Johan'ın karşısına dikildi, omuzları her zamankinden daha geniş görünüyordu.

"Ben de öyle. Zara'nın gülümsemesinin yerini şaşırtıcı derecede sert bir ifade almıştı.

"O benim trenim, onu almam gerek. Johan belirgin bir şekilde tedirgin görünüyordu, gözleri kaygılıydı.

'Annemin çantasını teslim edene kadar hiçbir yere gitmiyorsunuz. Onu senin aldığını biliyoruz,' dedi Stella, sesi kendinden emin ve güçlüydü.

'Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok. Şimdi çekil, trenime binmem lazım. Yetişmem gereken bir feribot var. Onları itmeye çalıştı ama Alex sağlam durdu.

Johan dişlerini göstererek, "Çekil," dedi.

"Yerinizde olsam, girişte duran o asık suratlı polis memurunu çağırıp bize yardım etmesini istemeden önce çantayı teslim ederdim. Alex gözlerini Johan'a kilitledi, bakışları değişmiyordu. "Çantanın senin elinde ne işi olduğunu ona açıklamak isteyeceğinden şüpheliyim.

dedi Alex. Johan onun blöf yaptığını, polis memuru olmadığını bilmemeliydi.

Göz temasını sürdüren Johan yerinden kıpırdamadı. "Eğer geçmeme izin vermezseniz, polis memuruna beni taciz ettiğinizi söyleyeceğim.

"Yeterince adil," dedi Zara, "şimdi gidip onu getireceğim; burada kimin hatalı olduğuna o karar verebilir. Uzaklaşmak için döndü.

"Bekle! Johan çantasını yere bıraktı, fermuarını açtı ve içindekileri karıştırmaya başladı, nefesinin altında küfrediyordu. Parlak, koyu renkli bir nesnenin parıltısı Stella'nın gözüne çarptı ve içinde bir tanıma hissi uyandırdı, ama Johan çantasını derinlemesine karıştırırken nesne aceleyle gözden kayboldu.

Dik durarak, 'Al' dedi. Al bakalım. El çantasını kapıp aralarına dalmadan önce çantayı kabaca kadına doğru itti. "Şimdi yolumdan çekil.

Onun peron boyunca koşmasını ve tren uzaklaşmaya başlamadan hemen önce trene atlamasını izlediler, tren giderken düdüğü tiz bir sesle ötüyordu.

"Vay canına! Micklewick Körfezi hep böyle midir?" diye sordu Zara.

"Hayır. Stella başını salladı, aklı karışmıştı. "Genellikle pek bir şeyin olmadığı sakın, küçük bir sahil kasabasıdır.

"İyi misin, Stella? Bakışlarını kaybolan trenden ayırarak, Alex'in kendisine baktığını görmek için döndü, gözleri endişe doluydu.

'Evet, iyiyim, teşekkürler, özellikle de annemin çantasını geri aldığıma göre. Yardımlarınız için ikinize de teşekkürler. Siz olmasaydınız onu yakalayamazdım. Zayıf bir gülümseme verdi.

"Bitkin görünüyorsun. Alex elini kızın omzuna koydu, dokunuşunun sıcaklığı kızın içine yayıldı ve onun yokluğunda uyuklayan kıvılcımı ateşledi. "Annenin çantasını ona geri götürmek için can attığını tahmin edebiliyorum ama neden bir saat sonra benim dairemde buluşmuyoruz, o zaman drama başlamadan önce yaptığımız sohbete devam edebiliriz?" Alex ona gülümsedi, gözlerinde biraz muziplik vardı.

Alex'in iç çamaşırıyla ilgili yanlış anlamaları -daha doğrusu onun yanlış anlaması- hakkında konuşmaya açık olması Stella'nın kalbini umutla doldurdu. "Bu hoşuma gider, teşekkürler. Duruma rağmen, ona gülümsemekten kendini alamadı. "Annemi arayıp, onu aldığımızı ve Johan de Groote'un şehri terk ettiğini söyleyeceğim; en çok hangisini duymaktan memnun olacağından emin değilim.

"Sanırım biliyorum. Ona bir gülümseme verdi. "Evet, ben de.

* * *

Eve döndüğünde Stella'nın teni tüylerle kaplıydı ve soğuktan titriyordu. Isıtıcıyı çalıştırdı, ıslak giysilerini çıkardı ve içini ısıtmaya yardımcı olan sıcak bir duş aldı. Saçlarını arkadan örerek en sevdiği pijamasını giydi, rahat hissetme isteği her zamanki şık ve bakımlı görünme isteğinin önüne geçmişti.

Ruh hali birden hafifledi.

Elinde bir şişe şarapla Alex'in dairesinin kapısını çaldı, yeni başlayan ilişkilerini onarma ihtimaliyle kalbi yerinden çıkacak gibiydi. Arka planda Fred'in üstünkörü bir havlama sesi duydu.

"Merhaba, içeri gelin. Zara onu sıcak bir gülümsemeyle karşıladı, Fred burnunu içeri itti, sallanan kuyruğunun sesi duvara çarptı. "Alex mutfakta.

"Merhaba. Stella gülümseyerek karşılık verdi, Zara'nın kardeşine ne kadar çok benzediğini fark etmişti, Jolly'de onu ilk gördüğünde bu dikkatinden kaçmıştı. "Merhaba, Fred. Labrador'un kulaklarını karıştırmak için eğildi.

"Barış teklifi. Stella Alex'e doğru yöneldi ve elindeki şarap şişesini ona doğru salladı. Şarabı rafından seçmişti; özel bir durum için saklamak üzere seçkin bir şarap dükkânından almıştı.

"Bir şişe şarabın beni etkileyebileceğini düşünmene çok şaşırdım," dedi, şişeyi ondan alırken sahte bir kırgınlık tonu takınarak. Etikete bakarken kaşları havaya kalktı. 'Aslında, bunu bir kenara bırak, bu iyi bir şey. Özrün gerçekten kabul edildi. Gözlerinin kenarları çekici bir şekilde kırışarak geniş bir gülümseme verdi.

"Phew! Stella alnındaki teri siler gibi yaptı. "Çok rahatladım. "Pekâlâ, ben gidip banyoda biraz ıslanacağım, siz ikinize konuşmak için bir şans,'

dedi Zara. 'Tamam kardeşim, keyfini çıkar.

"Y a p a c a ğ ı m, bunu aldım. Buruşuk görünümlü bir cildi havaya kaldırdı ve gülümsedi. "Bir süre burada olmayabilirim.

Stella kitabın kapağına bir göz attı. 'Ooh, evet, bu kitap hakkında epey bir dedikodu var. Ben de okumak istiyordum.

"İşim bittiğinde size iletacağım.

"Teşekkürler, Zara. Stella ona gülümsedi, onun dostluğundan etkilenmişti.

Zara'nın banyoya doğru yönelmesini izlediler. "Kahve? Alex sordu.

"Kulağa hoş geliyor. Stella başını salladı, yeniden onunla birlikte olmaktan dolayı içinde bir heyecan vardı.

Alex kahve yapımıyla ilgilenirken sohbet neşeli bir şekilde devam etti. Stella son birkaç gün içinde Zara gibi onun da ailesini ziyaret ettiğini öğrendi. Şehir yaşamından uzaklaşmak ve Micklewick Körfezi'ne taşınmak isteyen kız kardeşi adına emlakçının vitrinine baktığını duyunca rahatlamıştı. Yakındaki hastanelerde mülakatlara katılırken kardeşiyle birlikte kalmasının nedeni buydu.

Havadan sudan konuşmalar bittikten sonra, Alex adada Stella'nın karşısındaki koltuğa kaydı. Stella bakışlarını fincanından kaldırdı, gözleri onunkilerle buluştu, aralarında bir çekim kıvılcımı çaktı. Bu, söylemek üzere olduğu şeyi daha kolay hale getirmedi. Yutkundu, sözcüklerini dikkatle sıraladı.

'Seni iç çamaşırlarımı çalmakla suçladığım için ne kadar üzgün olduğumu bilmeni istiyorum. Bu korkunç bir şey ve açıklamaya çalıştığında, sözlerini buldozerle ezip geçmek yerine seni dinlemeliydim. Durakladı, Alex'in gözlerinin üzerinde olduğunun bilinciyle derin bir nefes aldı. "İçimdeki avukatın gerçek beni geçersiz kılmasına izin verdiğimi söylemekten utanıyorum - her zaman asla yapmayacağımı söylediğim bir şey - ve bu affedilemezdi. Aslında bu gerçek bir uyanış çağrısı oldu; istediğim son şey bunu alışkanlık haline getirmek. Gerçekten çok üzgünüm. Ve tüm kalbimle beni affedebileceğinizi umuyorum. Ona karşı hislerinin gücünden duyduğu korkunun patlayıcı tepkisine nasıl katkıda bulunduğunu açıklamakta isteksizdi. Onun kendisini aşırı bakımlı biri olarak görmesini istemiyordu ama ona karşı hissettiği duyguların derinliğine ve bu duyguların aniden ortaya çıkmasına alışması biraz zaman almıştı.

Alex bir süre sessizce oturdu. Parmaklarını birleştirdi, çenesini parmak uçlarına dayadı ve gözleriyle onun yüzünü inceledi.

Stella nefesini tuttu, o konuşmadan önce sanki bir asır geçmiş gibiydi.

"Az önce söylediklerinize bakılırsa, benim bir tür hastalıklı haz için kadınların iç çamaşırlarını çalan bir adam olduğumu düşünmeniz beni ne kadar şaşırttığını ve incittiğini söylememe gerek yok sanırım.

Stella yüzünü buruşturdu. *Çeneni tut, kızım.*

"Ama aynı zamanda zor bulduğum şey, sizin de bahsettiğiniz gibi, bana açıklama fırsatı vermemenizdi. Bunun yerine

Sadece sesini yükselttin ve benim üstümden konuştun, sonra da hışımınla çıkıp gittin. Adil bir savaş değildi ama bunu zaten biliyorsunuz.

Başını salladı, pişmanlık içini kemiriyordu. "İstiyorum. Zamanı geri almak için her şeyimi verirdim.

"İçtenlikle söyleyebilirim ki," elini göğsüne bastırdı, "iç çamaşırının buraya nasıl girdiği hakkında hiçbir fikrim yok. Bunu ilk kez Fred ağzında dantelli bir külotla etrafta koştururken öğrendim.

Stella'nın içinde bir kahkaha kabarcığı yükseldi, Fred'in kafasında bir çift külotla resmini hatırladı. "Buraya nasıl geldiklerini biliyorum.

"Öyle mi?

"Anlıyorum. Stella başını salladı ve Brooke'un ona anlattıklarını tekrarladı. "Demek Fred hayalet külot külotçusu.

Alex'in gözleri ateşin önündeki halının üzerine uzanmış, mutlu bir şekilde horlayan Labrador'a kaydı. "Küçük sıçan torbası! İnançsızlıkla başını salladı. "Başıma açtığı onca dert, neredeyse itibarımı mahvediyordu. Bir hafta boyunca ona ikramda bulunmayacağım.

"Ödül" kelimesini duyunca Fred ayağa fırladı ve koşarak odanın karşısına geçti. Kendini Alex'in yanına bıraktı ve kuyruğunu yerde sallayarak umutla yukarı baktı.

Stella kıkırdamaktan kendini alamadı. "Bu surata nasıl karşı koyabiliyorsun?

"Bunu duyduktan sonra çok kolay. Alex'in gözlerindeki sevecen bakış ciddi tonunu yalanlıyordu.

Fred ateşin önündeki yerine döndüğünde - ancak bir ödül verildikten sonra! - Stella, "Peki, beni affedebilir misin? Sence avukat küstahlığım olmadan yeniden başlayabilir miyiz?

Alex doğrudan ona baktı, ifadesi ciddileşti. "Elbette seni affedebilirim ama..." Durakladı ve derin bir nefes aldı.

Bir ama mı var? Stella'nın midesi çalkalanmaya başladı, söyleyeceği şeyden korkuyordu.

"Senden gerçekten hoşlanıyorum Stella, hoşlanmaktan da öte. Parmak uçlarını kaşlarının üzerinde gezdirdi. "Hiçbir kadına sana çekildiğim gibi çekilmedim, hiç bu kadar güçlü duygular hissetmemiştim.

"Ama?" dedi, kendini hayal kırıklığına hazırlayarak.

'İç çamaşırı meselesine verdiği tepki, bana karşı ilk kez kabarıp huysuzlanışın değil. Jolly'deki o gece Zara'yı kız arkadaşım sanman da bir başka örnek. Sana sahip olabilirdim

Burada tamamen yanılıyorum, ancak sizin hakkınızda edindiğim izlenim, bir açıklama duymadan ya da doğru olup olmadığını öğrenmek için beklemeden sonuca atlıyor gibi görünmeniz. Ona özür dileyen bir bakış attı. "Her ne kadar sana karşı güçlü duygular beslesem de, bununla yaşayabileceğimden emin değilim, bir sonraki adımda ne olacağını merak etmek çok rahatsız edici olurdu. Kahve fincanını eline aldı ve bir yudum aldı. Yüzündeki ifadeden bunu kolay bulmadığı anlaşılıyordu.

Stella bir an sessizce oturup onun sözlerini düşündü, tüm vücudu ağrıyordu. Her şeyi berbat etmişti.

FORTY

İlişkileri için mücadele etme dürtüsü tarafından zorlanan Stella güçlendirici bir nefes aldı; parmaklarının arasından kayıp gitmesine izin vermeye hazır değildi. 'Neden böyle hissettiğini tamamen anlıyorum ve az önce tarif ettiğin halimden hoşlanmasam da, neden işleri daha ileri götürmek istemediğini anlıyorum. Ama dürüstçe söyleyebilirim ki, bu tamamen karakterimin dışındaydı. Evet, küstah, açık sözlü ve hatta zaman zaman biraz patavatsız olabilirim - belki de çok patavatsız - ama az önce tarif ettiğiniz kişi ben değilim. Hayatımdaki insanlara değer veririm ve onların duygularına yüzde yüz saygı duyarım. Kendimi savunmak için söyleyebileceğim tek şey, kaypak bir sanık ve daha da kaypak bir rakiple uğraşarak berbat bir hafta geçirdiğimdir. Ayrıca, anlaşılmaz bir nedenle, birdenbire babamı bulmakla meşgul oldum. Stella annesinin son zamanlarda yaşadığı sağlık sorununun zihnini nasıl meşgul ettiğini eklemek istemedi. Çenesini eğerek onun gözlerinin içine baktı. "Kişiliğim hakkında herhangi bir şüpheniz varsa, arkadaşlarıma sorun; eğer böyle davranmam normal olsaydı, bana gün yüzü göstermezlerdi. O arkadaş grubundan kıcıma tekme yerdim ve bunu hak ederdim.

"Evet, haklı olduğumu hissediyorum," dedi kıkırdayarak.

"Yani bu ikinci bir şansımız olduğu anlamına mı geliyor? Göğsünde bir gelgit dalgası gibi yükselen umudu dizginlemekte zorlanıyor, kalbi küt küt atıyordu.

Ne olduğunu anlayamadan Alex uzanıp elini kızın ensesine koydu ve onu kendine doğru çekti. Bir sonraki anda, onun

Dudakları onunkilerin üzerindeydi, sıcak ve şefkatliydi. Stella bir inilti çıkardı, tüm vücudu aniden alev almıştı.

'Oops! Özür dilerim.'

Sonunda Zara'nın yumuşacık bir tulum giydiğini, başına bir havlu sardığını ve köpük banyosunun çiçek kokusunun havaya yayıldığını görmek için birbirlerinden ayrıldılar.

"Hey, endişelenme. Stella yüzünün kızardığını hissetti. "Sana hiç zamanlamanın pantolon olduğunu söyleyen oldu mu, kardeşim?"

"Bir sürü kez. Zara ona sırtıttı. 'Ve ne olursa olsun, ikinizin tekrar bir araya gelmesine çok sevindim, birlikte çok tatlı görünüyorsunuz.

Alex, 'Bu da iyi oldu,' dedi.

"Gerçekten mi?" Stella ona çapkınca bir gülümseme verdi.

"Akşam yemeğine kalmak istemezsiniz herhalde? Gözleri ona doğru parladı. "Çok isterim. Kız ona gülümsedi, kalbi mutluluktan uçuyordu.

"Biftek, patates kızartması ve salata ister misin?"

"Mmm. Mükemmel."

"Hayal kırıklığına uğramayacaksınız, Alex harika bir aşçı," dedi Zara. "Biberli sosu bir harika. Elinde hırpalanmış romanıyla onlara doğru ilerledi.

"Ooh, denemek için sabırsızlanıyorum. Stella'nın vücudunu bir heyecan kapladı, Alex'le yeniden birlikte olmak iyi hissettiriyordu. Babasının talihsiz ziyaretinin hayaleti zihninin bir köşesinde pusuda bekliyor olsa da, babasının onunla - ve Zara ile - geçireceği akşamı mahvetmeyeceğine kararlıydı; bu konuyu yarın ele alacaktı. Ama şimdilik Johan de Groote bir gün için düşüncelerini fazlasıyla meşgul etmişti.

Alex'e baktı, yüzünde beliren gülümseme kalbini eritti ve midesinde kelebeklerin çılgınca dans etmesine neden oldu. Herhangi bir şüphenin içeri sızmasına ve bu lezzetli duygudan aldığı keyfi bozmasına izin vermemeye kararlıydı.

Aklına annesi ve Rhys geldi. Rhys'in o gün erken saatlerde annesine karşı ne kadar dikkatli ve düşünceli davrandığı Stella'nın gözünden kaçmamıştı. Sessiz güvencesi onu nasıl yatıştırmış ve rahatlatmıştı. Annesi ona baktığında gözlerinde tartışılmaz bir sevgi parlıyordu - Rhys de aynı şekilde karşılık vermişti - ve bunu görmek iç açıcıydı. Birbirlerine çok yaklaşıyorlardı, birbirlerini tamamlıyorlardı - Rhys'in çocuklarının da bunu görebilmesini umuyordu. Annesi sonunda aşkı bulmuştu ve Stella'nın onu daha önce hiç görmediği bir şekilde mutlu ve memnundu; o,

herkesten daha çok hak ediyordu. Ve eğer aşık olmak insana bunu yapıyorsa, Stella bunu iki eliyle birden karşılamaktan mutluluk duyuyordu.

* * *

"Keşke sen de görebilseydin," dedi Stella kıkırdarak. 'Çok komikti. Kardeşinin yüzü bir resimdi.

"Dur! Beni daha fazla güldürürsen altımı ıslatma tehlikesiyle karşı karşıyayım. Zara iki büklüm olmuştu, Stella donunu Alex'e nasıl fırlattığını ve Alex'in kafasına nasıl düştüğünü anlatırken kahkahalarla inliyordu. Stella iyi bir hikâyenin nasıl anlatılacağını biliyordu, komik zamanlaması mükemmeldi.

"Bunu eğlenceli bulmana sevindim, kardeşim. Alex başını salladı, ağzının kenarları bir gülümsemeyle seğiriyordu. "Benim üzüldüğüm zavallı Fred, ipeksi bir külotla uzun süre orada oturup ne haltlar döndüğünü merak etti. Alex buna kıkırdamaktan kendini alamadı.

"İkinizin aranızı düzeltmiş olmanız beni rahatlattı. Zara kanepede Stella'nın yanında oturuyordu, Alex de karşısındaki koltukta. 'Dürüst olmak gerekirse, Stella, bizimkilerin evine indiğinde ıslak bir hafta sonu kadar mutsuzdu. Hiçbir şey onu neşelendiremezdi. Ayaklarını altına sıkıştırmış, dikkatle kardeşine bakıyordu.

"O kadar kötü olduğumu sanmıyorum. "Oh, güven bana, öyleydin.

Stella'nın Alex'le kayıp iç çamaşırları konusunda yüzleşmesinden bir gün sonra, Alex gizlenmek ve yaralarını sarmak için hemen ailesinin evine gitmişti. Oradayken kız kardeşine içini dökmüş, Stella hakkında neler hissettiğini, Stella'nın suçlaması ve onu dinlemeyi reddetmesi karşısında ne kadar yıkıldığını anlatmıştı. Stella'nın işin komik tarafını nasıl görebildiğini anlamakta güçlük çekmiş, oturup kıkırdamasını anlamaya çalışmıştı.

"Dürüst olmak gerekirse, Al, gümüş düğün kutlamalarında herkese bunu anlatacaksın ve herkesi gülmekten kırıp geçireceksin.

"Ne? Başka biriyle evli olsam bile mi?" dedi, yüzü dimdikti. Zara yüzünü ona çevirdi. "Göreceksin.

Zara Stella'ya doğru eğildi. "Sana Al'in çok kısa bir süre bir erkek grubunda yer aldığını anlatmış mıydım?"

"Ooh, hayır, söyle. Stella sırtarak ellerini birbirine sürttü.

Alex elini alnına bastırdı ve yüksek sesli bir inilti çıkardı. "Zar, lütfen!"

Stella ve Zara birbirlerine baktılar ve kıkırdama krizine girdiler. "Bana şimdi söylemelisin," dedi Stella.

"Aynen öyle. Kendilerine "Studs" adını vermişlerdi ve Al, tek bir nota bile çalamamasına ve tamamen sağır olmasına rağmen gitarın başındaydı. Zara gülmekten kelimeleri zorlukla çıkarabildi.

"Studs? Stella kahkahalarla homurdanarak başını geriye attı. "Bayıldım!"

"Bu hiç adil değil, siz ikiniz bana karşı birlik oluyorsunuz. Alex kendini gülmekten alıkoyamayarak başını salladı. "O zamanlar on beş yaşındaydık," dedi açıklama olarak.

"Hah! Bu bir mazeret değil! Hiç fotoğrafın var mı, Zar?" diye sordu Stella.

"Evimde birkaç tane var, onları getirip bir dahaki gelişimde sana gösteririm. Al'in sarkık saçları ve kıvrık üst dudağından çok etkileneceğinizi düşünüyorum.

Alex iyi huylu bir tavırla, "Düğümle, Zar," dedi ve iki kadını daha da güldürdü.

* * *

Üçü sonraki birkaç saat boyunca sohbet edip güleştüler. Stella isteksizce, muhtemelen dairesine dönme zamanının geldiğini fark etti; yarınki duruşma için hâlâ yapması gereken bazı hazırlıklar vardı ve gece yarısı yağ yakmak istemiyordu. Ayrıca, günün önceki olaylarından sonra, yorgunluk aniden üzerine çökmüştü.

"Cuma günü hâlâ buradaysan, bana ve Jolly'deki arkadaşlarıma katılabilirsin," dedi Zara'ya, uzun bacaklarını kanepenin altından açarken.

"Teşekkürler. Zara ona gülümsedi. "Al bana o kadar uzun süre katlanabilirse bunu yapabilirim.

"Bu gecedен sonra, bunun şüpheli görüldüğünü söyleyebilirim," dedi, ifadesi donuktu ve Stella ile Zara'nın kıkırdamasına neden oldu.

"Birlikte bara yürüyebiliriz," dedi Stella. 'Her zaman güzel bir gece olur, balık ve patates kızartması ve birkaç şişe şarap eşliğinde dünyayı bir kenara bırakırız.

"Bu durumda beni de kesinlikle sayabilirsin," dedi Zara, "arkadaşların aldırmadığı sürece.

"Oh, aldırmazlar; hemen uyum sağlarsın. Stella sıcak bir gülümseme verdi. 'Pekala o zaman, seni tanımak güzeldi, ama gerçekten gitsem iyi olacak. Sonra görüşürüz.

"Evet, seni tanımak da harika oldu. Zara gülümsedi.

"İkinizin bu kadar iyi anlaşması konusunda endişelenmeli miyim diye merak ediyorum, içimde sayıca az olacağıma dair bir his var," dedi Alex, belli ki bu konuda hiç endişelenmiyordu, bunun yerine kız kardeşi ve Stella'nın anlaşmasından mutlu görünüyordu.

'Sanırım yapmalısın. Sen ne düşünüyorsun, Stells?'

"Bence kesinlikle yapmalı. Stella kaşlarını şakacı bir şekilde kaldırmadan önce sahte bir ciddiyet ifadesi takındı.

Alex onu kapıya kadar geçirdi, kollarını beline doladı ve kendine çekti. "Seninle geçirdiğim bu öğleden sonra çok keyifliydi, aramızdaki meseleleri çözüme kavuşturmak iyi oldu.

"Öyle, benim de hoşuma gitti. Stella gülümseyerek kollarını onun boynuna doladı, kendisine doğru bastırılmasının verdiği sert hissin tadını çıkarıyordu.

Onu daha yakına çekti, dudakları onunkileri buldu, kirli sakalının nazik sıyrıkları tenini okşadı. Gözlerini kapadı ve bir iç çekişle onun içinde eridi.

FORTY-ONE

Salı akşamı işten döndüğünde Stella el oyması taş kâsenin sehpadan düştüğünü fark etti, bir zamanlar işgal ettiği boş alan ona bakıyordu. İzleri üzerinde durdu, bakışları odayı taradı. İlk aklına gelen, Andrea'nın o sabah temizlik yaparken kâsenin yerini değiştirmiş olduğuydu - Resmi Tatil nedeniyle Stella'nın temizlik günü Salı gününe ertelenmişti. Ancak kâsenin izini -ya da eğer kaderi buysa, kırık parçalarını- çöp kutusunda bulamayınca birden aklına geldi, önceki gün Johan de Groote ile karşılaşması, çantasını karıştırırken gözüne çarpan koyu renkli taş benzer nesnenin parıltısı aklına geldi. Bu onun kâsesiydi! Pahalı olduğunu söylediği anısı da bunu takip etti. "Yanak! Ellerini kalçalarının üzerine koydu. Koridordan ceketini almaya gittiğinde çalmış olmalıydı ama nasıl fark etmemişti ki? Ufacık bir şey değildi ya. Yine de giydiği gömleğin bol ve geniş olduğunu hatırladı, eğer bir şeyler çalma konusunda yetenekliyse, onu kaçırmayı hiç sorun olmazdı.

Odadan dönerken annesiyle yaptığı konuşmada Stella sadece cüzdandaki paranın boşaltılmadığını, aynı zamanda bankanın da önceki gün kendisiyle temasa geçtiğini öğrenmişti. Alice banka kartlarını iptal etme fırsatı bulamadan önce, bankanın kendisiyle temasa geçmesine neden olan olağandışı bir hareketlilik tespit edilmişti. Bir

kartlarından biri, yerel ATM'de PIN kodunu tahmin etmek için yapılan sayısız yanlış denemenin bir sonucu olarak yutulmuştu. İşiyile ilgili olanlar da dahil olmak üzere diğerlerinin hepsi dondurulmuştu. Ve şimdi annesi kartlarının iptal edilmesi ve yenilerinin gelmesini beklemek zorunda kalmasıyla uğraşmak zorundaydı.

Stella'nın babası hakkındaki zaten düşük olan düşünceleri daha da dibe vurdu.

Annesi pragmatik bir tavırla, "En azından o gitti, tatlım," dedi. 'Pim'in sana söylediklerine bakılırsa daha fazla kedere neden olabilirdi.

Stella buna itiraz edememişti.

Micklewick Körfezi'ne gitmek üzere odasından ayrılmadan önce Pim'le telefonda konuşmuş, Mahzen açılmadan önceki sessiz saatlerden yararlanmıştı. Önceki gün gönderdiği mesajın detaylarını anlatmaya devam etmişti. Johan'ın annesinden bazı mücevherler çaldığı ortaya çıkmıştı. Mücevherler büyükannesine aitti ve annesinin ölümünden sonra ona geçmişti, bu yüzden parçalar sadece değerli değil, aynı zamanda muazzam bir manevi değere de sahipti. "Bunları bulduğuna göre annemin odasını karıştırmış olmalı," demişti Pim. 'Annem yıkılmış durumda ama polise haber vermiş, Hollanda'ya döndüğünde onu bekleyeceklerini umuyorum.

Ayrıca annesinin başka bir kadın tarafından arandığını ve Johan de Groote'un nerede olduğunu bilip bilmediğini sorduğunu söylemişti. Görünüşe göre adam kadının çantasını ve hatırı sayılır bir değerdeki küçük tablosunu alıp ortadan kaybolmuştu.

Pim, "Görünüşe göre peşinde bir sürü kadın var," dedi. "Ama yanlış nedenlerle," diye eklemişti Stella.

Telefon görüşmesini bitirdiğinde, annesinin yatak odasındaki fotoğrafın arkasında bulunduğu mektubu aklına getirerek sessizce düşüncelere daldı. Artık hiçbir işe yaramıyordu ve geriye dönüp baktığında, Stella mektubu yazmanın annesi için ne kadar zor olduğunu görebiliyordu. Bunu bir fotoğrafın arkasına saklamak Stella'nın kafasını daha az karıştıırıyordu; annesi belli ki bunun henüz bulunmasını istememişti. Aslında, Stella annesinin bunu ne zaman bulmasını istediğini tam olarak anlayamamıştı.

Sözleri hatırladıkça gözleri doldu.

14th Aralık 2018

Sevgili Stella'm,

Seni bu dünyadaki her şeyden çok sevdiğimi söyleyerek başlamak istiyorum ve ne yaparsam yapayım, her zaman senin iyiliğini düşündüm ve her zaman seni gereksiz incinmelerden korumak istedim.

Biliyorum, her zaman neden hiç konuşmadığımı anlamakta zorlandın. Bunun nedeni, o gün çekip gittiğinde ve bir daha dönmediğinde beni incittiği gibi seni de incitmesinden korkmamdı. O korkunç acıyı yaşamayı asla istemedim ve umarım kalbinde beni affedecek gücü bulabilirsin.

Sen büyüdükçe ben de kendimle savaştım. Onu bulabilmeniz için ismini verdim, ancak onun yapabileceğini bildiğim yıkım düşüncesi bunu yapmamı engellemeye devam etti.

Ama şimdi size uzun zamandır verdiğim bilgileri paylaşmamın zamanı geldi. sahip olmak için yanıp tutuşuyor. Bu konuda harekete geçip geçmeyeceğine kendin karar verebilirsin, tek istediğim dikkatli davranman ve seni tanıdığım kadarıyla akıllı ve mantıklı bir genç kadın olman. Küçük de olsa herhangi bir şüphemiz varsa, görmezden gelmeyin. Babanın adı Johan de Groote.

Hollanda'da Harderwijk. Korkarım onun hakkında bildiklerim bu kadar ama eğer onu bulmak istiyorsanız, eminim internet sizi ona götürecektir. Mutlu ol benim güzel kızım. Dünyayı neşeyle ve mümkün olduğunu düşündüğümünden çok daha fazla mutlulukla doldurdun.

Anne xxxx

Şu anda nota gerek yoktu ve Stella'nın bunu annesinin dikkatine sunmasına da kesinlikle gerek yoktu. Aslında, her ne kadar yatak odasını karıştırdığını itiraf etmeyi tercih etse de, Stella bunu yapmanın babasını en son sorduğunda açılan yarığı yeniden açma riskini doğuracağını düşünüyordu. Buna değmezdi; elinden geldikince vicdan azabı çekmek zorundaydı.

Tüm bu üzücü durumdan iyi bir şey çıktıysa, o da annesinin babası hakkında haklı olduğunun anlaşılmasıydı.

FORTY-TWO

Eylül ayının ilk Cumartesi günü neşeli bir güneş ışığı patlamasıyla geldi. Stella tasarım güneş gözlüklerinin gölgesinden Alex'e baktı. Alex gözlerini kısa bir süre için müzakere etmekte olduğu bozkırın dar ve kıvrımlı yollarından ayırdı ve Stella'yla bir gülümseme paylaştı. Stella kalbinin biraz daha eridiğini hissetti.

"Artık çok kalmadı," dedi ve bir traktörün geçmesine izin vererek bir kenara çekildi. Çiftçi yanından geçerken el sallayarak onayladı. 'Hava düzeldiği için çok rahatladım ve bunu yapabildik, çok seveceğinizi biliyorum.

Önündeki büyüleyici manzaraya bakarken göğsünde mutluluk çiçekleri açtı. Dalgalı bozkır kilometrelerce uzanıyordu, şimdi biraz solmuş olsa da hala yazdan kalma mor renklerin kalıntılarıyla kaplıydı. Funda, rahat çiftlik evlerinin yuvalandığı kıvrımlı vadileri kaplayan, eski kuru taş duvarlarla bölünmüş yeşil tarlaların yemyeşil yamasına canlı bir tezat oluşturuyordu. Arabayla ilerlerken serbest dolaşan koyunların ağlamaklı melemeleri arabanın açık penceresinden içeri doluyordu.

Alex bir kavşakta yavaşlayarak sağa döndü, Stella eski siyah beyaz yol tabelasının Great Stangdale'e gittiğini fark etti. Bu yol daha önce Danskelfe'deki güzellik uzmanına giderken birçok kez geçtiği bir yoldu, ama yine de Alex'in onu nereye götürdüğünü kestiremiyordu. Ona hiçbir ipucu vermemiş, sadece pratik kıyafetler ve düz ayakkabılar giymesini söylemişti. Meraklanmıştı.

Fred arkadaki yan camdan dışarı baktı, kulakları ilgiyle dikilmişti, emniyet kemeri heyecanla zıplamasını engelliyordu.

Alex, bir nehre doğru endişe verici derecede dik bir inişi olan bir yolu takip ettikten sonra, durmadan önce onları engebeli bir patıkaya götürdü. El frenini çekerek, "İşte geldik," dedi. Stella arabadan indi ve tahta bir koltuğa doğru ilerledi, hafif bir esinti saçlarını kaldırdı, güneş yüzünü ısıttı.

Bakışları muhteşem manzaranın üzerinde gezinirken nefesini tutamadı. Fred'i dışarı çıkarırken Alex'e döndü ve ona bir gülümseme fırlattı. 'Çok çarpıcı! Dale'i daha önce hiç bu açıdan görmemiştim. "Hoşuna gideceğini düşündüm. Alex ona doğru ilerledi, yüzünde rahat bir gülümseme vardı.

Fred etraflarındaki toprağı kokluyor, kuyruğunu mutlulukla sallıyordu. Sağ tarafta Danskelfe Kalesi'nin savaşta yara almış surları ağaçların arasından görünüyordu, bayrağı en yüksek kulenin tepesinde boş boş dalgalanıyordu.

Büyük Stangdale'in sarp kayalıkları, sanki kaleyi koruyormuş gibi etrafı sarıyordu.

Uçsuz bucaksız kucağında yuvalanmış köyler ve mezralar.

Bir sülünün gaklaması dikkatini çekti, canlı sarı çiçekleriyle göz kamaştıran karaçalı çalılarının üzerinden süzülüyordu, çığlıkları bir avuç tavşanı dağıttı, beyaz kuyrukları sallanarak kaçıyorlardı. Fred olduğu yerde durdu, bir pençesini yerden kaldırarak poz verdi ve Stella ile Alex'i güldürdü.

"Umarım açsındır," dedi Alex, kolunu ona dolayarak.

"Açlıktan ölüyorum," dedi, nerede yemek yemeyi planladığını merak ederek. "İşte bunu duymak hoşuma gidiyor. Yanağına bir öpücük kondurdu ve

arabaya geri döndü ve bagajı açtı. Adamın bir halıyı silkeleyip en düz yere sermesini izledi. Bunu yaptıktan sonra kocaman hasır piknik sepetini kaldırıp halının üzerine koydu, Fred ilgiyle onu izliyordu.

"Yapabileceğim bir şey var mı? Stella elleri kot pantolonunun arka ceplerinde, ona doğru ilerleyerek sordu.

"İstersen bunları yerleştirmeye yardım edebilirsin ama Fred'e göz kulak ol, yoksa biz bir şeylerin tadına bakamadan her şeyi mideye indirir. Bir dizi yiyeceklerle dolu sepeti başıyla işaret etti. "Ona kendi yemeğinden getirdim.

'Oh, vay canına! Bu oldukça özel bir pikniğe benziyor,' dedi ve diz çöküp adamın uzattığı istakoz rulolarını aldı.

"Her ne kadar kendime pay çıkarmak istesem de, yemeği evdeki şarküteriden sipariş ettim. İki tabak hazırladı, üzerlerine keten peçeteler ve çatal bıçak takımı koydu.

"Harika görünüyor. Tıkınmak için sabırsızlanıyorum; açlıktan ölüyorum," dedi, canlı kişniş yapraklarıyla süslenmiş baharatlı tavuk salatası kâsesini görünce ağzı sulandı. "Ve bunu organize etmeniz çok nazikçe.

"Hey, iyi haberinizi bir şekilde işaretlememiz gerekiyordu.

* * *

Stella'nın sonunda takip edilme konusundaki endişelerini paylaştığı ve aldığı tehdit notunu anlattığı Alex, polisin Stella'yı takip eden kişinin kimliğini bulmasını kutlamak için piknik yapmayı önermişti. DC Stephens onu aramış ve apartmanına girerken ve notu güvercin deliğine bırakırken güvenlik kameralarına yakalanan kişinin Vaughan Elliott olduğunu doğrulamıştı. Avukatın onu takip etmek ve gözünü korkutmak için kullandığı arabanın izi sürülmüş ve kardeşinden ödünç alındığı anlaşılmıştı - BMW'sini kimsenin tanınması riskini göze almak istememişti.

Stella haberi Alex'le paylaştığında, "Jolly'den dönerken takip edildiğimi hissetmeden yürüyebileceğimi bilmenin ne kadar rahatlatıcı olduğunu anlatamam," demişti. 'Arkamdan gelen ayak seslerini her duyduğumda paranoyaklaşmaya başlıyordum.

"Hiç şaşırmadım. Senin için korkunç bir şey olmalı," diyerek kollarını koruyucu bir şekilde ona doladı. 'Yine de itiraf etmeliyim ki, tüm bunların arkasında bir avukatın olduğu gerçeğini kafamda oturtmakta zorlanıyorum.

"Hımm. Ben değilim, Vaughan Elliott her zaman şüpheli bir ahlaka sahip olmuştur, her zaman her tehlikeli durumdan sıyrılabilceğini düşünmüştür. Ancak bu kez kendine olan yanlış güveni onu dikkatsiz yaptı: apartmana geldi ve etrafta kameralar olabileceğini düşünmedi. Kadın başını salladı ve inançsız bir kahkaha attı.

'Peki şimdi ona ne olacak? Yasaları çiğnedi, bu da artık avukatlık yapamayacağı anlamına geliyor.

"Görevden uzaklaştırıldı. Sadece bu da değil, odasından kovuldu ve Baro Konseyi'ne şikayet edildi, onlar da ne yapacaklarına karar verene kadar polisten gelecek raporu bekleyecekler ama barodan atılmazsa şaşıırırım. Bunun için hakkında dava da açılacaktır.

Alex alçak sesle ısıklık çaldı. "Ve tüm bunlar senin söylediğin bir şeye itiraz ettiği için oldu.

"İnanması zor ama doğru.

"Artık onu geride bırakmalı ve geleceğe odaklanmalısın. Onu öpmek için başını eğdi. "Seni ve beni içeren bir gelecek.

Yakındaki bir inilti ve ona eşlik eden donuk bir gümbürtü, her ikisinin de dönüp Fred'in beklentiyle onlara baktığını ve kuyruğunu sertçe yere vurduğunu görmelerine neden oldu.

Labrador tırıs tırıs yanlarına gelip aralarına girerken Alex kıkırdayarak, "Merak etme dostum, gelecek seni de kapsıyor," dedi.

'Tabii ki öyle! Sensiz hiçbir şey aynı olmazdı, Fred,' dedi Stella ona gülümseyerek.

* * *

Piknikten arta kalanlar temizlenip arabanın bagajına yerleştirildikten sonra, güneşin parıltısından uzakta, Stella dirseklerinin üzerine yaslanıp bacaklarını halının üzerine uzattı, Alex de yanında duruyordu. Fred arabanın oluşturduğu gölgenin serinliğinde oturuyordu. Güneşin sıcağı, fundaların üzerinde gezinen ve hafif bal kokusunu onlara doğru yayan hafif esintiyle hafifliyordu. Kısa bir süre sonra kendini düşüncelerinde kaybolurken buldu, tepesinde daireler çizen bir akbabanın çığlıkları neredeyse hiç duyulmuyordu.

İnkâr edemezdi, son birkaç hafta zor geçmişti, Dixon davasıyla ilgili yaşadığı sıkıntılardan nihayet babasıyla tanışmasına ve bunun gerektirdiği her şeye kadar. Bu deneyim pek hoş olmasa da, en azından babasıyla ilgili merakı giderilmişti. Tek üzüntüsü, babasının annesini tedirgin etmeyi başarmış olmasıydı. Bunun sadece kısa bir süre için olduğunu ve tuhaf bir şekilde annesinin Rhys ile ilişkisini güçlendirdiğini düşünerek kendini teselli etti. Bu Stella'nın kendini memnun hissettiği bir şeydi. Onu tanıdıkça, ne kadar iyi bir adam olduğunu ve annesine ne kadar iyi geldiğini daha iyi anlıyordu. Annesinin mutluluktan parladığını görmek Stella'nın yüreğini ısıtıyordu. Annesi ve Rhys bugün Toskana'ya uçuyorlardı ve anlatılanlara göre çok heyecanlıydılar. Stella dönüşlerinde bir duyuru yapıp yapılmayacağını merak ediyordu.

Düşünceleri Alex'le olan ilişkisine, Alex'in içinde hissetmeyi hiç düşünmediği duyguları nasıl harekete geçirdiğine kaydı. Başlangıçta bu duygularla savaşmış olsa da, şimdi onlara tüm kalbiyle teslim olmuş ve kalbinin aşkı deneyimlemesine izin vermişti. Bunu inkâr edemezdi, baş döndürücü, her şeyi tüketen bir şeydi.

Ona bir bakış fırlattı, yakışıklı profilini inceledi. Midesindeki kelebekler artık tanıdık olan danslarını sergilediler. Adam gülümsedi, yüzünde güneş ışığının parıltısı vardı.

'Piknik için mükemmel bir gün,' dedi.

"Tam anlamıyla mükemmel bir gün. Memnuniyetle iç geçirdi, başını onun omzuna yasladı ve rahatlatıcı kokusunu içine çekti.

"Öyle. Arkasına yaslanarak parmağını kızın çenesinin altına yerleştirdi ve yüzünü kendisine doğru eğerek onu derinden öpmeden önce yüz hatlarını inceledi.

Stella bir sevgi dalgası üzerine çökerken ayak parmaklarını oynattı.

*

Micklewick Bay'e aşık olduysanız ve geri dönmek için sabırsızlanıyorsanız, Eliza'nın posta listesine katılarak yeni kitaplarından ilk siz haberdar olun.

Buradan [kaydolun!](#)

EMAIL SIGNUP

Bir sonraki kitabımın ne zaman çıkacağını öğrenmek istiyorsanız,
aşağıdaki e-posta listeme kaydolun.

Buradan [kaydolun!](#)

E-posta adresinizi paylaşmayacağız ve istediğiniz zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz.

ALSO BY ELIZA J SCOTT

Micklewick Bay Serisine Hoş Geldiniz

[Deniz Kıyısındaki Küçük](#)

[K i t a p ı Clifftop Cottage'da Yaz](#)

[Günleri](#)

Bozkırlarda Yaşam Serisi

[Mektup - Kitty'nin Hikayesi](#)

[Tılsım - Molly'nin Hikayesi](#) [Sır -](#)

[Violet'in Hikayesi](#)

[Bir Noel Öpücüğü](#)

[Şatoda Bir Noel Düğünü Kırsalda](#)

[Rahat Bir Noel](#)

[Güneşli Gökyüzü ve Yaz Öpücükleri](#)

[Köy Veterineri ile Sıcacık Bir Noel](#)

Kalp Şeklinde Seri

[Bunu Kalbime Söyle](#)

A LETTER FROM THE AUTHOR

Micklewick Körfezi'nde Aşkı Bulmak'ı almayı seçtiğiniz için çok teşekkürler. Umarım Stella'nın yolculuğuna bağlanmışsınızdır. Yeni kitaplarımdan ve bonus içeriklerden haberdar olmak için diğer okuyuculara katılmak isterseniz, bültenime kaydolabilirsiniz!

[Buradan kaydolun!](#)

Bu kitabı beğendiyseniz ve birkaç dakikanızı ayırıp bir yorum bırakabilerseniz çok memnun oluruz. Uzun olması gerekmiyor, sadece birkaç kelime yeterli olacaktır, ancak biz yazarlar için bir okuyucunun kitaplarımızı ilk kez keşfetmesini teşvik etmek için büyük fark yaratabilir. Çok teşekkür ederim. Aşağıdaki bağlantıya tıklarsanız sizi doğrudan oraya götürecektir.

[Burayı inceleyin!](#)

Micklewick Körfezi'nde Aşkı Bulmak adlı hikâyesinde Stella'yı biraz daha yakından tanımak ve onu neyin harekete geçirdiğini anlamak *çok* eğlenceliydi. O sert dış görünüşünü kırmanın kolay olmayacağını biliyordum, ama Alex'in sonunda pek çok kişinin başaramadığını başardığı için çok mutluyum! Onun yumuşak tarafını görmek güzeldi. Stella Hutton'ın aşık olma fikriyle eğleneceğini kim bilebilirdi? Annesinin de! Umarım onların yolculuğundan keyif almışsınızdır.

York Crown Court'un cübbe odasındaki dolapların tanımını biraz abarttığımı belirtmeliyim. Güvenilir bir şekilde aldığım bilgiye göre, aslında karakteristik, eski ahşap türünden değiller, bunun yerine modern ve metalden yapılmışlar ki bu da oda için yaratmak istediğim estetiğe uymadı.

Bir kez daha, bu serinin bir başka kitabını araştırmaktan ve Kuzey Yorkshire Sahili'ni çevreleyen güzel kasaba ve köylere geri dönme fırsatı bulmaktan büyük keyif aldım - daha önceki kitaplarda da bahsettiğim gibi, kurgusal Micklewick Bay kasabam aslında bu yerlerin bir karışımı. Muhteşem Huntcliff'i unutmadan, panoramik sahil ve deniz manzarasına sahip büyük evleriyle Viktorya dönemi sahil kasabası Saltburn-by-the-Sea ile başlıyorum. Micklewick Körfezi'nin iskelesi ve funiküleri bu sevimli kasaba sayesinde var ve eğer Saltburn'u bilirsiniz varsa, muhtemelen Huntcliffe'in Thorncliffe'im için ilham kaynağı olduğunu tahmin etmişsinizdir. Staithes, Runswick Bay ve Robin Hood's Bay gibi şirin ve küçük balıkçı köyleri, Old Micklewick hakkında yazarken aklımda olan yerlerdi. Arnavut kaldırımlı sokaklarında dolaşırken, elimde dondurma, sinir bozucu martılara dikkat ederek çok mutlu saatler geçirdim! Hareketli liman kenti Whitby'den de bahsetmek gerekir, özellikle de lezzetli balık ve patates kızartmalarından dolayı - araştırma adına birçok porsiyon tüketildi!

Kuzey Yorkshire'daki küçük köşemde neler yaptığım hakkında daha fazla bilgi edinmek veya iletişime geçmek isterseniz - okuyucularımdan haber almayı her zaman seviyorum!

www.elizajscott.com

Bluesky: [@elizajscott_bsky .social](https://bsky.app/profile/elizajscott_bsky.social)

ACKNOWLEDGEMENTS

İşte bu kitabın yayına hazırlanmasında emeği geçen herkese teşekkür etme fırsatı bulduğum bölüme geldik. Harika editörüm Kate Gilby Smith'e kocaman bir teşekkür ederek başlamalıyım. Kate'in pozitifliği ve hevesi serinin ilk kitabından itibaren devam etti ve bu çok iç açıcıydı. Micklewick Körfezi'ne Hoş Geldiniz serisinde onunla çalışmak büyük bir keyifti ve fikir alışverişinde bulunduğumuz video sohbetlerimizden özellikle keyif aldım. Düzenlemeleri anlayışlı - ve her zaman nazik! - Stella'nın hikayesinin olabilecek en iyi hale gelmesine yardımcı oldu. Teşekkürler Kate!

Bu kitabı (ve serinin diğer kitaplarını) yayına hazır hale getirmek için yorulmadan ve sabırla çalışan editoryal operasyonlar direktörü Alex Holmes'a da çok teşekkür etmeliyim. Yaptığın her şey için gerçekten çok minnettarım Alex. Stella'nın hikâyesinin hazırlanmasındaki rolü için editör asistanı Naomi Knox'a da bir teşekkür borçluyum. Storm'un dijital pazarlama müdürü Elke Desanghere ve tanıtım müdürü Anna McKerrow'a kitaplarımın yolculuğuna yardımcı oldukları için teşekkür ederim. Kopya editörü Shirley Khan ve düzeltmen Charlotte Fry'a da teşekkürler. Melanie Crawley de *The Little Bookshop by the Sea*, *Summer Days at Clifftop Cottage* ve *Finding Love in Micklewick Bay* kitaplarındaki harika anlatımı için içten bir teşekkürü hak ediyor. Sesi Micklewick Koyu'ndaki genç kızların hikayelerini anlatmak için mükemmel!

Avukat arkadaşıma, Stella'nın hikayesiyle ilgili yasal olan her şey hakkında onları sorgularken sabırla verdikleri tavsiyeler için teşekkür etmem gerekiyor. Tüm hatalar tamamen bana aittir.

Her zaman olduğu gibi, her zaman çok nazik ve destekleyici olan sevgili yazar arkadaşlarım Jessica Redland ve Sharon Booth'a çok teşekkür etmeliyim. Çörek ve kek eşliğinde buluşmalarımızı dört gözle bekliyorum! İkiniz de gerçek birer yıldızsınız!

Rachel's Random Resources'dan Rachel Gilbey, muhteşem blog turlarından birini daha organize ettiği için bir teşekkürü hak ediyor. Onun organizasyon becerilerine gıpta ile bakıyorum. Bunu nasıl yapıyorsun bilmiyorum, Rachel! Teşekkür ederim! Kitaplarımı okuyup hakkında blog yazısı yazmak için zamanlarını cömertçe ayıran harika kitap blogcuları grubuna da teşekkürler. Hepinize minnettarım.

Sırada, yukarıda isimlerini saydığım güzel yerlere bana bu kadar ilham verdikleri için içten bir teşekkür borçluyum ve dostça karşılamaları için sakinlerini de unutmamalıyım.

Son teşekkürüm, kitabımı alıp okuma zahmetine katlandığınız için siz okuyuculara. Benimle birlikte bu yolculuğun bir parçası olduğunuz için çok teşekkür ederim, gerçekten alçakgönüllü ve minnettarım. Umarım iletişimde kalır ve Micklewick Körfezi'ndeki arkadaşların diğer maceralarını takip edersiniz.

İyi okumalar!

Sevgilerimle,

Eliza xxx

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, iş, olay ve olgular yazarın hayal gücünün ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif Hakkı © Eliza J Scott, 2024

Yazarın ahlaki hakkı ileri sürülmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü çoğaltılamaz veya telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde kullanılamaz.

İzin almak için rights@stormpublishing.co adresinden yayıncı ile iletişime geçin.

Ebook ISBN: 978-1-80508-544-7

Ciltsiz ISBN: 978-1-80508-545-4

Kapak tasarımı: Rose
Cooper Kapak görselleri:
Shutterstock

Storm Publishing tarafından
yayımlanmıştır. Daha fazla bilgi
için şu adresi ziyaret
edebilirsiniz:
www.stormpublishing.co

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.se

singlelogin.re

go-to-zlibrary.se

single-login.ru

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.